

سىڭى بەيتى فۆلكلورىك

مەم و زىن . خەج و سىيامەند . ئەحمەدى شەنگ

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زده‌ین

سه‌رنووسیار: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

سى بەيتى فۆلكلورىك

مەم وزىن . خەج و سيامەند . ئەحمەدى شەنگ

گردوگۆي:

قادر فەتاحى قازى

ناوی کتیب: سی بهیتی فولکلوریک
"مهم و زین . خه ج و سیامه ند . ئەحمەدی شەنگ"
گردوکی: قادر فهتاحی قازی
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۹۱۳
دەرھینانی هونەریی ناوهوه: ئاراس ئەکرەم
بەرگ: مەریەم موته قیبیان
له بەریتۆه بهرایهتی گشتیی کتیبخانه گشتییەکان له هەولێر ژماره
۲۵۰۵ی سالی ۲۰۰۹ی دراوهتی

سەرھتا

له زمانى كوردیدا ژمارىكى زۆر^(١) بهیت و باوى كۆن و فۆلكلۆرىك هەن كه كىشى برگهیی و سیلابىكیان ههیه و گێرهوه و بیژههكان بهشیک لهو بهیت و باوانه به قسهی ئاسایی دهکێرنهوه.

ئهم هۆنه و بهیتانه به "بهیت" ناودێر کراون. لهمهـر "بهیت"، من زۆرم قسه کردوه و بهم ئاکامه گهیشتووم كه ئهم واژهیه له بنهـرهـندا "بهیاد" بووه، یانی یادی كهسێك یا رووداوێك له ئارادا بووه و پاشان وردهورده گۆرانی بهسهردا هاتوه و بووهته "بهیت".

له بابته فۆلكلۆرییهكانى شوپنگهـلى ترى ئێـرانیشدا و تهنانهت له ئهـدهـبى کلاسیكى فارسیشدا، بهیت به بهشیک له پارچه شیعریک گوتراوه. مامۆستا دوکتور "محهمدهـمىن ریاحى" ئاورى لهـم نوکتیه داوهـتهـوه و له پهـراویزی کتیبى "مرصاد العباد"^(٢) دا به دوورودرێژی لهسهر "بهیت دواوه. بۆ نموونه دهـلێ: «نوسهرانى دهقه كۆنهـكان واژهـی "بهیت" یان بۆ شیعر و چوارینه و غهـزەل و قهـتعهـش دهـكار هـیـناوه، نهـك تهـنیا بۆ مانا باوهـكهـی كه له دوو میسرهـع پێك هاتبى.» نوسهر دوايهـدواى ئهـوه دهنووسن: «له گوتهـكانى «شمس قیس» را بۆمان دهردهـكهـوى كه بهیت به مانای دووبهـیتی چوارینهـی فارسى دهـكار دهـكرا و نوسهرانى ئهـوان رۆژان لهسهر ئهـو بنهـمایه لێکیان داوهـتهـوه. ئهم لێكدانهـوهیه ئهـگهـر بۆ خوێنراستن له تیکهـلایى دهـگهـل مانای باوى "بهیت" وهـلانرابێ، بهـلام ئاسهـوارێكى دهـزاراوه ناوچهـیییهـكاندا ماوه، لهـوانه، دهـزاراوه كوردییهـكاندا چهـشێك له سى جۆره ئاسهـوارى هۆنراوه ناوى "بهیت" ی پى دراوه، ئهـویش چهـشێك شیعرى تاییهت و برگییهـیه كه بهـدهنگ و ئاواز دهـیـلێن و ناوهـرۆكهـیهـى دهـبى تاییهـتى "رووداونووسى" بى و باسى

به سه رها تیک بکا .

تا ئەم دواییانە، ئەم بەیت و باوانە، لە لایەن کەسانێکی نەخویندەوار، بەلام خاوەن چێژەووە هەڵدەبەستران، وەک بەیتی "ئەركان"^(٣). تەنانەت لەم سالانەدا بەسەر بەیتیکدا کەوتم کە لەمەر "قەرەنی ئاغاى مامەش"^(٤) گوترا بوو. لەم کتیبەدا باسی سۆ بەیت کراوە، بەکەمیان "مەم و زین"^(٥). ئەم بەیتە بەپێرەوی لیکۆڵەوهران و زۆربەى خەلکی کوردستان لە سەرۆوی هەموو بەیتەکانەوێه.

لەمەر گرینگی و باهەخی ئەم بەیتە هەر ئەوەندە بەسە کە بیژین ئەحمەد کورپی شیخ ئەلیاس کورپی رۆستەم بەگ، شاعیری گەرەى کورد بە نازناوی "خان"^(٦) لە بەشی دووهمی سەدهی یازدهی کۆچیدا، بە زاراوهی کرمانجی بە شیوهی شیعری عەرووزی دای رشتوووتەوه.

خان وەک بۆ خۆی دەلی، سالی ١٠٦١ی کۆچی لە دایک بووه، بەلام لەمەر ریککەوتی کۆچی دوایی ئەو لە نیوان لیکۆڵەوهراندا جیاوازیی بۆچوون هەیه. شوێنی لەدایکبوونی خان شاری بایەزید، لە کوردستانی شیمالییه.

مەم و زینی ئەحمەدی خان هەر لە سەرەتاوه ناوبانگی دەرکرد. ئەوه تا حاجی قادری کۆبی شاعیری بەناوبانگی سەدهی سێزدهی کۆچی لەمەر ئەو کتیبە دەلی:

لە مەجموعی دووہل، سۆران و بۆتان

لە سایه‌ی ئەم کتیبه ناسراوه

پاش خان، حاجی تەوفیقی سلیمانی، پیرەمێر^(٧) شانۆنامەى "مەم و زین"ی خۆی بەرەم هێناوه. زۆر پاش ئەوه هەژار^(٨) شاعیری سەردەم مەم و زینی خان وەرگێترایهوه سەر زاراوهی سۆرانی.

بەیتی مەم و زین و هەر وهه مەم و زینی ئەحمەدی خان تا ئیستا بە چەند زبانی زیندووی وەک: فەرەنسی، ئالمانی، روسی، عەرەبی، تورکی و فارسی^(٩) تەرجمە کراوه.

رۆژمه لاتناسی ناویه دهره وهی ئالمانی، پرۆفیسۆر دوکتۆر ئۆسکارمان، به ڕێوه بهری کتێبخانهی ئیمپراتووری ئهلمان که له ساڵی ۱۹۰۱ تا ۱۹۰۳ی زاینی له ئێران بووه، له ساوجبولاغ "سابلاغ"ی موکری (مهابادی ئیستا) دهقیکی زۆر بهنرخه له مههم و زین، له قهولی رهحمان بهکر، بهیتبیزی بهناوبانگ، نووسیوهتهوه و له کتیبی بهنرخه "تحفه مظفریه" دا بهیادگار بهجیی هیشتوو.

"تحفه مظفریه" به ناو "مظفرالدین شا"ی قاجار کراوه که ئه زهمانی لهسه تهخت بووه و ئۆسکارمان کتیبیکی خۆی بهناوی ئه کردوو.

"تحفه مظفریه" ساڵی ۱۹۰۶ی زاینی له شاری بێرلین به شیوهیهکی ریکوینک له چاپ دهرچوو و ناوه ئهلمانیهکهی بهم جۆرهیه:

DIE MUNART DER

MUKRI - KURDEN

TEIL I

OSKAR MANIN

BERLIN 1906

دهقی مههم و زین له سهههتاوه له لایه ن مامۆستا عوبهیدیلا ئه یوو بیان، له رینووسی لاتینییه وه کرایه کوردی و به فارسی تهرجمه کرا و به پهراویز و روونکردنه وهی تهواو له بلاقۆکی زانکۆی ئه دهبیاتی تهوریز ساڵی (۱۳۴۱- ۱۳۴۰ ههتاوی) دا به چاپ گهیشته و پاشان وهک کتیبیک به ریکوینکی بلاو بووهوه.

پاش ئه کاره بهنرخه ی مامۆستا ئه یوو بیان، خواله پخۆشبوو مامۆستا هیمن ساڵی ۱۹۷۵ سه رجهمی "تحفه مظفریه" ی هینا سه ر رینووسی باوی کوردی و له سه ره بهیته ش پێشه کییه کی زانایانه ی بۆ رینوینکردنی خۆینه رهکان نووسی (۱۰).

تا ئه مرۆ، لیکۆله وه مان، ته نیا له سه ره کاره که ی ئۆسکارمان توێژینه وه بیان

کردوو، ئه‌وه‌ش له کاتیکدایه هه‌ر ئیستا چه‌نای چه‌ن گێرانه‌وه‌ی (ریوایه‌ت) سه‌رنجراکێش له به‌یتی مه‌م و زین و باقی به‌یته‌کان له‌لای توێژکارانی ناوچه‌یی هه‌یه که زۆر به‌نرخ و گرینگن و ره‌وا نییه خۆمانیان لێ به‌ساحه‌ب نه‌که‌ین. دیاره مه‌به‌ست وه‌لانی ده‌قه‌که‌ی ئۆسکارمان نییه، به‌پێچه‌وانه‌وه گێرانه‌وه‌که‌ی ئۆسکارمان گه‌لیک به‌نرخ و سه‌رنجراکێشه، به‌لام چه‌یف و خه‌ساره ئه‌و ده‌قانه‌ی که له چه‌ند ده‌یه‌ی رابردوودا زیندوو کراونه‌ته‌وه و ئه‌م ده‌قه‌ی به‌رده‌ستیش بیگومان یه‌کیک له‌وانه، بخه‌ریته ژێر په‌رده‌ی فه‌رامۆشی و تۆز و غوباری رۆژگار له به‌رچاوانی ون بکا و له ناو بچن.

نووسه‌ری ئه‌م وتاره هیواداره ئه‌م ده‌قه‌ی مه‌م و زین و باقی به‌یته‌کان که له زبانی به‌یتبێژانه‌وه لێره‌وه‌ی وه‌ده‌ست که‌وتوون، بلاو بکرینه‌وه و رووی چاپ به‌خۆیان‌وه به‌یین.

ده‌قی خازر له‌لایه‌ن منه‌وه هاوینی ۱۳۴۳ی هه‌تاوی له زبانی مام ئه‌حمه‌دی لوتفی^(۱۱) یه‌وه نووسراوه‌ته‌وه. گێرانه‌وه‌که‌ی مام ئه‌حمه‌د زۆر ره‌وان و ریکوپیک بوو، هه‌یج چۆره سستی و که‌موکورتی تیدا نابیندری. هه‌موو پاژه‌کانی داستانه‌که له‌سه‌ر جیبی خۆیانن و له‌سه‌ر یه‌ک و پیکه‌وه ده‌بنه داستانیکی ته‌واوی بێ که‌موکووری.

جیگه‌ی باس و سه‌رنجه که ناوی قاره‌مانه‌کای ئه‌م ده‌قه، به‌وردی ده‌گه‌ل قاره‌مانانی ده‌قی مه‌م و زینی ئۆسکارمان یه‌ک ده‌گرنه‌وه. ئه‌وه‌ش له‌مه‌ر باقی به‌یته‌کان به‌م شیوه‌یه نییه و ئه‌م تاییه‌تمه‌ندییه ده‌مانگه‌یه‌نیته ئه‌م ئاکامه که جه‌ماره‌ی خه‌لک زۆر به‌ وردی و به‌تاسه‌وه ده‌قی "مه‌م و زین" و ناوی قاره‌مانه‌کانیان پاراستوه.

خوالیخۆشبوو، مام ئه‌حمه‌دی لوتفی، زۆر به‌ئاسایی، بێ هه‌له‌نگوتن و دووپاتکردنه‌وه، رسته به‌رسته به‌یته‌که‌ی بۆ به‌یان کردم و منیش ده‌منوسییه‌وه، بابه‌ته‌کانم به‌ راده‌یه‌ک توند ده‌نوسییه‌وه که ئه‌و پێویستی دووپاتکردنه‌وه نه‌بیت و له راستیدا ئه‌و ده‌ربه‌ستی ئه‌وه نه‌بوو که من ده‌گمه‌وه ئه‌و یا نایگه‌می! نووسینه‌وه‌ی ئه‌و به‌شانه‌ی به‌هۆنه ده‌یگوتن بۆ من

زۆر ئاسانتر بوون لەو بەشەنەیی وەك قسەیی ئاسایی دەگێژرێنەوێ. بەم جۆرە
هەموو پاژە بەهۆنەکانم بەدروستی لە زبانی بەیتبێژەوێ دەنوسییەوێ، بەلام
ناچار دەبووم هێندێك لە قسەكان پاشان وەبیر بێنمەوێ و بیاننوسمەوێ.

وەك دەپێشدا گوتوو (١٢)، هەر بەیتێك لە چەند "بەند" بێك دێ. بەندەكان
ژمارێك لینگە شیعەرن (مصراع) كە هاوقافیەن، ژمارەیی لینگە شیعەركانی
بەیتەكان بەقەدەرایی یەكتر نین. ئەوەندەیی بەیتبێژ بتوانی، "قافیە" بدۆزیتەوێ
لە هەر بەندێكدا دەكاری دینی. كە وا بوو ژمارەیی قافیەیی بەندەكان كەم و زۆر
دەبی، بەلام هەر بەیتێك لانی كەم دەبی دوو قافیەیی تێدا هەبێت.

ئەوێ كە مەم و زین لای جەماوەر پێشوازیی لێ كراوێ دەگەرێتەوێ بوو
لایەنی واتایی و ناسکی و هەستبزوینی بەیتەكە. مەم و زین داستانێکی
قوولی عێرفانییە (١٣). هەر ئەوێش دەبیاتەوێ سەررویی سەرجمەیی بەیتە
كوردییەكان. لێرەدا روونکردنەوێیەك پێویستە. مەم لە سێوی بەهەشتی لە
دایك دەبی، ئەوجار مەم، زین ناناسی و زینیش هەرەها نازانی مەم بەری چ
داریكە.

شوینی ژیانیان لێك دوورە، پەرییەكان (١٤) لە خەودا زین هەلەگرن و
دەگۆژنەوێ بوو كۆشکی مەم. لەسەر ئەم چاوپێكەوتنە سەرسوڕهێنە، ئەو دوو
لاو پاك و نازدارە لێیان دەبێتە قەرە، پاشان خەویان بەسەردا دێ و
پەرییەكان زین هەلەگرنەوێ و دەبێنەوێ مائی خۆی لە شاری جەزیرە (١٥).

بەیانێ كە مەم لە خەو هەلەستێ، هەست دەكا كە سەرتاپای گیان و ژیانی
لە ئەوینی كێژێك بە ناوی "زین" تەژی بوو و بپریار دەدا شوینی هەلگرتی و
برواتە ئەو وڵاتەیی كە زینی تێدا یە.

برایم پاشا بەو كەین و بەینە دەزانی و نایەوێ كۆرەكەیی ئەم سەفەرە
دووردریژە ئەنجام بدات. بوو پاشگەزبوونەوێ مەم بەزمێکی هەراوی سەما و
هەلپەركێ لە شاری یەمەن بەرپێوێ دەبا و هەموو كێژ و ئافەرته نازدار و

جوانه‌کانی شار تیدا به‌شدار ده‌کا، به‌و هیوایه مه‌م عاشقی به‌کیک له‌وانه بی و زهماوندی ده‌گه‌ل بکا و ه‌وای سه‌فه‌ر و چاویک‌ه‌وتنی زین له می‌شکی خۆی دهرباوی. له‌م به‌زم و ه‌ه‌رایه‌دا مه‌م نه‌ چاویک ده‌گیڕی و نه‌ سه‌ر به‌رز ده‌کاته‌وه و نه‌ هیچ جوانیک ده‌توانی سه‌رنجی ئەو بۆ لای خۆی رابکیشی. ئەو به‌راستی دلبه‌ری خۆی ه‌ه‌لبژاردوو و کاری به‌که‌س نه‌ماوه.

برایم پاشا دیسان بۆ په‌شیمانکردنه‌وه‌ی مه‌م له‌ سه‌فه‌ر، ده‌ست به‌کار ده‌بیت‌وه و ده‌گه‌ل وه‌زیری پیر و به‌سال‌چووی خۆی به‌ ناوی "فه‌ریاد" پلانیک داده‌پێژن. برایم پاشا له‌شکرێکی گه‌وره و گران بۆ مه‌م ئاماده‌ ده‌کا. به‌لام له‌ بنه‌وه ده‌ستووریان پێ د‌ه‌دا پاش برینی چ‌ه‌ند مه‌نزلیک ورده‌ورده‌ خو له‌ مه‌م بدزنده‌وه و بگه‌رینه‌وه تا به‌لکو مه‌م کاتیک به‌ته‌نیا مایه‌وه، ترسی ری بنیشی، وان بینی و بگه‌رینه‌وه یه‌مه‌ن. ئەم نه‌زیله زۆر له‌ داستانی بالنده‌کانی "منطق الطیر" عه‌تاری نیشابووری نزیکه.

له "منطق الطیر" دا ه‌اتوووه که بالنده‌کانی دنیا ه‌اتنه سه‌ر ئەم رایه که چاویان به‌ سیم‌رغ بکه‌وی، بالنده‌کان به‌ره‌و ه‌ه‌ریمی سیم‌رغ له‌ شه‌قه‌ی بالیان دا، به‌لام ریگه‌ دوور و سه‌خت و دژوار بوو، ورده‌ورده‌ ماندوویتی و که‌ند و کۆسپی ریگه‌ وره‌ی دابه‌زاندن یه‌ک یه‌ک و دوو دوو گه‌رانه‌وه و ته‌نیا له‌ سه‌رجه‌می بالنده‌کان سی که‌س مانه‌وه و خۆیان گه‌یاند ه‌ ترۆپکی کێوی قاف که ه‌یلانه‌ی سیم‌رغی لی بوو. ئەم سی بالنده‌به‌ ئەویندار بوون و عه‌شقی دیداری سیم‌رغ له‌ ده‌روونیاندا به‌کلپه‌ بوو، ه‌ه‌ر بۆیه له‌ دژواری و ئەسته‌می ریگه‌ نه‌ترسان و گه‌یشتنه شوینی دلخواز.

سپاییه‌کانی برایم پاشاش که عاشق نه‌بوون. به‌ئهم‌ری پاشا بلاوه‌یان لی کرد و مه‌میان به‌جی ه‌یشت، به‌لام مه‌م و به‌نگین «کوری وه‌زیر که ئەویش له‌ سیوی به‌ه‌ه‌شتی گورابوو» درێژه‌یان به‌ سه‌فه‌ر دا و نه‌گه‌رانه‌وه، مه‌م به‌ته‌واوی گه‌یشته مه‌خسوود و مرادی خۆی و گیانی خۆی له‌م ریگه‌یه‌دا به‌خت کرد. خاتوو زینیش ه‌ه‌روه‌ها له‌م ه‌ه‌نگامه‌یه‌دا خۆی کرده‌ قوربانی ئەوین، به‌لام به‌نگین که له‌ به‌ستی ئەویندا ه‌یشتا کرچ و کال بوو، له‌و گیان

به‌ختکردنه ئه‌ویندارانه‌یه‌دا سه‌رنه‌که‌وت و سه‌ره‌نجام ده‌گه‌ل مه‌له‌ک ریحانی خوشکی به‌کر شه‌یتان که خزمه‌تکاری خاتوو زین بوو زهماوه‌ندی کرد.

له‌م به‌سه‌ره‌اته‌دا هاتوو که مه‌له‌ک ریحان شه‌ل بووه و له‌نگیوه. ئه‌مه نوکته‌یه‌کی زۆر سه‌رنج‌راکێشه و نیشان ده‌دا که مه‌له‌ک ریحان هێما و نومادی دنیای ناته‌واو و نو‌قوستانی مادییه. داستانی گه‌رانه‌وه‌ی له‌شکری برابیم پاشا له‌ ریوایه‌ته‌که‌ی ئۆسکارمانیشدا هاتوو^(۱۶).

لێره‌دا ده‌بێ بیژین که برابیم پاشا هێما و نومادی عه‌قله و مه‌م نومادی ئه‌وین. دیسان له‌و به‌سه‌ره‌اته‌دا ده‌بینین که عه‌قل ده‌ره‌قه‌تی ئه‌وین نایه و له‌ هه‌مبه‌ریدا تیک ده‌شکێ و سه‌ر داده‌نوێنێ. به‌کرشه‌یتان نوێنه‌ری شه‌ر و ناپاکی و مه‌له‌ک ریحانی خوشکی نیشاندهری دنیای مادییه. په‌رییه‌کان نوێنه‌ری قه‌زا و قه‌ده‌ری حو‌کمی ئاسمانین که ئه‌وه‌ش له‌ بازنه‌ی ده‌سه‌لاتی مرۆفدا نییه.

خالی سه‌رنج‌راکێش له‌م به‌سه‌ره‌اته‌دا ئه‌وه‌یه که برابیم پاشا به‌ دوا‌ی کوره‌که‌یدا که بێ سه‌روشوێنه و زۆری پێ چوووه و نه‌گه‌راوه‌ته‌وه، ناروا و سه‌ولی دۆزینه‌وه‌ی نادا. به‌لام دایکی مه‌م که ئاراقارای لێ هه‌لگیراوه و هه‌جمینی نه‌ماوه، په‌یتا‌په‌یتا خه‌ونی ناخۆش ده‌بینێ و سه‌ره‌نجام به‌ له‌شکریکی گران و ته‌پاره‌وه به‌ شوین مه‌مدا روو ده‌کاته و لاتی جزیر و بۆتان^(۱۷). پاش ئه‌وه‌ی هه‌والی مه‌رگی ئه‌وی پێ ده‌گا، ده‌ستووری شه‌ر و پیک‌دادان ده‌رده‌کا و خاکی جزیر و بۆتان به‌ تووره‌کان ده‌کیشێ^(۱۸) و باره‌گا و گومبه‌ز له‌سه‌ر گوێری مه‌م ساز ده‌کا که هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه ده‌بێته‌ زیاره‌تگه‌یه‌کی پیرۆز^(۱۹) له‌و مه‌له‌بنده‌دا.

هۆی بلا‌بوونه‌وه و مانه‌وه‌ی چیرۆکی مه‌م و زین ئه‌وانه‌ بوون که به‌ کورتی نیشاره‌مان پێ کرد. لێره‌دا به‌ پێویستی ده‌زانم ریوایه‌ته‌که‌ی مام ئه‌حمه‌دی لوتفی بکه‌مه فارسی تا ئه‌م داستانه‌ جارێکی تریش بپرواته‌وه ناو دنیای ئه‌ده‌بی فارسی و زۆرتر بناسرێ.

چریکه "بهیت"ی دووهم که لهم کتیبه‌دا ناسیئراوه، بهیتی خه ج و سیامهنده. ئەم بهیته پاش "مهم و زین" دهکه‌ویته پله‌ی دووهم له باری گرینگیهوه. هەر کاتیگ ده‌لین "مهم و زین" وا بوو، واچوو، باسی خه ج و سیامهنیش دیته گۆرئ.

"خه ج" رهنکه کورتکراوه‌ی هه‌مان ناوی "خه‌دیجه" بی. سیامهند^(۲۰) که ئیستا و له رابردووشدا ده‌کار کراوه ناویکی پیاوانه‌یه. ئەم چریکه‌یه له‌لایه‌ن ئۆسکارمانه‌وه باسی لی نه‌کراوه که هیندیگ جیگه‌ی سه‌رسورمانه. ئەم بهیته که گوتمان له باری گرینگی و ناوه‌رۆکه‌وه ده‌که‌ویته پاش مهم و زین، چۆنه که له "حفه‌ مظفریه" دا نه‌هاتوو؟ رهنکه ئەو جوابه‌ بتوانین بدهینه‌وه که مه‌بهستی ئۆسکارمان له کۆکردنه‌وه‌ی بهیته کوردیه‌کان باری زبانه‌سی و واژه‌ناسی کوردی بووی نه‌ک گرینگی و بایه‌خی ئەده‌بی و فۆلکلۆری بهیته‌کان. ئەم هه‌لبژاردن و جیاکردنه‌وه‌یه رهنکه بۆ ئەه‌لی زبانه‌سی دژوار بی تا چ ده‌گا به‌ که‌سیکی بیانی که بۆ یه‌که‌م جار ده‌ست ده‌داته کاریکی له‌م چه‌شنه. وا وی ده‌چی که ره‌حمان به‌کر (به‌یتبیژ) یا ئاگاداران‌ی ده‌رووبه‌ر، مهم و زینیان ده‌پیش هه‌موو بهیته‌کانی تردا بۆ ئۆسکارمان گیرایه‌ته‌وه و ئەویش چۆنی بیستوو‌یه‌تی نووسیه‌یه‌ته‌وه و زه‌فتی کردوو.

وه‌ک باس‌مان کرد زۆر کاری زانستی له‌سه‌ر بهیته‌ی مهم و زین کراوه به‌لام "خه ج و سیامهند" ئەو به‌خته‌وه‌ریه‌یه‌یان پی نه‌براو و به‌باشی نه‌ناسیئراون. نووسه‌ری ئەم باب‌ه‌ته ته‌نیا ده‌قه‌که‌ی مامۆستا عوبه‌یدیلائی ئەیوو‌بیانی چاو پی که‌وتوو که به‌هاری سا‌لی ۱۳۳۵ی هه‌تاوی له کۆواری زانکۆی ئەده‌بیاتی ته‌وریزدا به‌ری‌نووسی لاتین^(۲۱) بلاو کراوه‌ته‌وه.

ده‌قی گۆرین سه‌ره‌تایه‌کی ده‌پیشدا هه‌یه که به‌ فارسی نووسراوه و پا‌زده لاپه‌ره‌ی گرتوو. له‌م سه‌ره‌تایه‌دا ئەم باس‌انه هاتوونه‌ته گۆرئ: لیکۆلینه‌وه له‌سه‌ر زبانه‌ی کوردی، زانایانی زبانه‌سی و کوردناس، شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی، تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعر و چریکه‌ی^(۲۲) کوردی، تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی چریکه (به‌یت)ی خه ج و سیامهند.

بۆ ئەو ھەي خۆشەويست تا رادەيەك دەگەل کارەكەي مامۆستا ئەيوويان ئاشنا بن، چەند بابەتيك لە كۆتاييي سەرەتاكەي ليرەدا دەخەينە بەرچاؤ:

«تا ئەو جيگە من [ئەيوويان] ئاگەدار بم، هيشتا هيج كەس لەسەر بەيتي خەج و سيامەند كاري نەكردوو و لەلايەن كەسيكەو لە چاپ نەدراو. ئەو ھەش بوو ھەندەھەندە ھاندەري من بۆ ئەم كارە. ھەروەھا لەم چەند سالەي دواييدا ويراي سەفەر و ليكۆلینەو ھە تووشي چەند گۆرانبيژ ھاتم و چەند دەقي ترم لەم چريكەيە كۆكردەو. بەم جۆرە دەستم كرد بە بەراوردكاري و ھەلسەنگاندني دەقەكان^(۲۳) و توانيم چريكەي خەج و سيامەند بەم شيوە كە دەبينين پيشكيش بكەم.»

من پيم وايە نووسينەو ھەي دەقە دوورودرژەكان بە پيتي لاتين پتيوست نيينە، مەگەر ريكەو ھەند يا واژەيەكي كورت، بيگومان مامۆستا ئەيوويانين لەسەر ئەم بروايە سوورە، ھەر بەو ھۆيەش خۆي مەم و زيني ئۆسكارمانى بردە سەر رينووسى عەرەبي و فارسي كە لە كورديدا كەلكي لى وەردەگيرى. پاش ئەويش مامۆستا ھيمن سەرجمەي "تحفە مظفريە" ي وەرگيرايەو ھە سەر رينووسى كوردى.

نوسەري ئەم بابەتە "قادر فەتاحي قازي" تكاي لە ليكۆلەو ھەري زانا و پسپۆر، بەريز سەيد مەمەدى سەمەدى، كە خاوەن كتيب و ئاسەواري زۆرە، كرد كە لەمەي واژەي "بوزەينان" كە لەم دەقەدا ھاتوو ھەروەكردنەو ھەيەكمان بۆ بنيرى. بەريزيان ئەم يادا ھتە بەنرخەي خوارەو ھەي بۆ ناردم كە ليرەدا دەبينين:

«رۆژي چوارشەمۆ ۲۸/۱۰/۱۳۷۹، سەعات چواري ئيواري، لە كووچەي مزگەوتى ھەباساغاى، تووشي ئاغاى ئەحمەدى ماوهرانى، يەكيك لە كورەكانى خوالخوشبوو مەلا رەشەي بووم. دوای چاك و خوشى، ئەو پرسيارەم لەوي كرد، وەلامى ئەو ھەبوو:

له نێو مه‌لای وڵاتی ئیمه داب وایه، به‌شی زۆری عومری مه‌لا، له هه‌ر دێیه‌ک پارێژی، مه‌لا به‌ ناوی ئه‌و دێیه‌ ناوبانگ ده‌رده‌کا، بۆ نموونه‌ خوالی‌خۆش‌بوو مه‌لا که‌ریمی شاریکه‌ندی، به‌ س‌جیل شو‌ره‌تی "مسته‌فا پورئازهر" بوو، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌شی زۆری ته‌مه‌نی له‌ "شاریکه‌ند" پارابوو، به‌ مه‌لا که‌ریمی شاریکه‌ندی ناوبانگی رۆیوو. بابی مه‌ "مه‌لا ره‌شه" زۆریه‌ی ده‌وری فه‌قییه‌تی له‌ گوندی بوزه‌ینانی شارباژێری عێراقی تێپه‌ر کردبوو، له‌به‌ر ئه‌وه، له‌ نێو هاوده‌وره‌کانی خۆی، به‌ "مه‌لا محهمه‌دی بوزه‌ینانی" ناوبانگی ده‌رکردبوو. شو‌ره‌تی ئیمه که‌ "ماوه‌رانی" یه، ماوه‌ران گوندیکی داوینی قه‌ندیلییه. ب‌ه‌چه‌که‌مان خه‌لکی وێه.»

ترجمه‌ء فارسی

روز چهارشنبه ۱۳۷۹/۱۰/۲۸، ساعت چهار بعد از ظهر، در کوچه‌ء مسجد عباس آقا، با آقای احمد ماورانی، یکی از پسران مرحوم ملا محمد بزینانی، روبرو شدم. بعد از احوالپرسی، این پرسش را از وی کردم. پاسخ ایشان چنین بود: در ولایت ما رسم بر این است، هر ملا، دوران بیشتر عمرش در هر دهی سپری شود، به نان آن ده شهرت پیدا می کند.

برای نمونه، شادروان ملا کریم شاریکندی، در شناسنامه، شهرتش "مستفی پور آذر" بود، ولی چون مدتی از عمر خود را در قریه‌ء شاریکندی گذرانده بود، به شاریکندی معروف شده بود. پدر ما، ملا محمد بزینانی، چون دوران طلبگی خود را در ده بزینان یکی از روستاهای منطقه‌ء شارباژیر "شهربازار" (۲۴) عراق طی کرده بود، به این خاطر به ملا محمد بزینانی مشهور شده بود. شهرت ما که ماورانی است، ماوران دهی است در دامنه‌ء کوه قندیل. اصل ما از آنجاست.

یک موقع نگارنده به زبان کردی مطالبی در باره بیت "خه ج و سیامه‌ند" و چگونگی قرار گرفتن در مسیر "فولکلور" کردی، نوشته بودم. بی مناسبت نمی دانم عین آن نوشته را با ترجمه فارسی در اینجا بیاورم:

«دهگهل ئه‌وهش که بهیتی خه ج و سیامه‌ند له پاش بهیتی به‌ناوبانگی "مه‌م و زین" ده پله دووهمدایه و هه‌میشه که باسی بهیت دیتته گۆرئ، ده‌لئین: مه‌م و زین و خه ج و سیامه‌ند، ئه‌من پیم شک نایه بهیتی خه ج و سیامه‌ند به‌وینه‌یه‌کی چاک و زولال به چاپ گه‌یشتی.»

جا ئه‌گه‌ر بهیتی خه ج و سیامه‌ند، چاپیکی باش و به که‌لکیشی به‌خۆیه‌وه دیبئ، که ئه‌من لئی بئ خه‌بهرم و نه‌مدیوه، ئه‌وهش، دیسان رئ له‌و کاره‌ی که ئیستاکانئ ئه‌مه‌ تئیداین، ناگرئ.

ئیمه له دنیای ئه‌دهبیات چاومان ده‌وه بریوه که نووسراوه‌یه‌ک له کۆنه‌وه به‌خه‌تی دانهر بیهته ده‌سمان. ئه‌م ئاره‌زووه زۆر که‌م پیک هاتووه. ئیمه له ئه‌دهب و بابته‌کانئ تری سه‌ره‌وه ئه‌دهب، نووسراوه‌یه‌کمان ده‌ده‌ستدا نییه که دانهر به خه‌ت و قه‌له‌می خۆی بی، به‌تایبه‌ت ئی پسپۆره‌کانئ زۆر کۆن و له میژینه. ئه‌م خاله‌ی باسما‌ن کرد، بۆ بهیت و باو و که‌له‌پووری تری گه‌ل که سه‌رزاره‌کین (شفاهی) هه‌ر ناگونجئ. ریوايه‌ته‌کانیش، هه‌ر کامه‌یان، به‌ته‌نیایی، که‌لک و گرینگی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه، نابئ هیچ کامیان بخه‌رینه پشتگوئ.

فۆلکلۆر، عیلم و زانستی ناو خه‌لکه؛ له ته‌جروبه و بیر و باوه‌ری خه‌لک پیک هاتووه. زانستی فۆلکلۆری نه‌ته‌نیا له ئه‌دهب و لۆغه‌تدا خۆی ده‌نوئینئ، به‌لکو له لک و پۆبلی دیکه‌شدا، وه‌کو ئه‌سته‌یره‌ناسین، داووده‌رمان، کشته‌وکال، ئاژه‌لداری، ئاشنانه‌وه، جو‌لایی، خۆی نیشان دهدا. پیدیان وابووه ئاش له شه‌یتان به‌ده‌ر که‌س نازانئ دروستی بکا. روژیک ئاشه‌که‌یان لئ خراپ ده‌بئ، وه‌دوی شه‌یتان ده‌کون، بیبینه‌وه ئاشه‌که‌یان بۆ ساز کاته‌وه، پاش گه‌رانیکی زۆر، شه‌یتان ده‌بیننه‌وه؛ ده‌وری ده‌دن، شه‌یتان که خۆی ده‌گه‌مارۆی واندا

دهبینی، له پرووی ناچاری، زۆر به کورتی، دهلی: «راسته و بهراو». خۆی له دهستیان رادهپسکینتی و هه‌لدی و خۆیان لی ون دهکا. پاشان عاقلمه‌ندان قسه‌که‌ی لیک ده‌دهنه‌وه و بۆ خۆیان ئاشه‌که وه‌کار ده‌خه‌نه‌وه.

به‌لام به‌نده چۆن بۆ لای فۆلكلۆر هاتم؟

ده‌رسی دانیشه‌که‌دهم هاتبووه ته‌واوبوونی، ده‌بوو ريساله بنووسين. ئوستاد يکمان هه‌بوو، خوا عه‌فووی کا، به‌ناوی ئه‌ديبی تووسی، خه‌لکی خۆراسان بوو، شپست و پینج سالی پتر له ته‌مه‌ن رابردبوو، زۆر عاریف و زانا و خۆش ئه‌خلاق و سه‌روبوو خۆش بوو، له ئه‌دهبیاتی فارسی و هه‌روه‌ها له فۆلكلۆردا ده‌ستیکی گه‌لیک بالای هه‌بوو، زۆریش شاعریکی باش بوو. فه‌رمووی ته‌رانه‌کانی کوردی بکه به ريساله‌ی خۆت. دیاره پيشه‌کیش سه‌رم له‌م کارانه ده‌خورا، ئه‌م کاره‌م به رینوینیی وی به ئه‌نجام گه‌ياند.

پاشان دیتم به‌یت له ئه‌دهبیاتی کوردیدا زۆر به‌شیک گه‌وره و گرینگه، وه‌ختی خۆم بۆ کۆکردنه‌وه‌ی به‌يته‌کان ته‌رخان کرد، له مه‌هاباد گه‌يشتمه به‌یتبێژیکي مه‌زن، که پێیان ده‌گوت مام ئه‌حمه‌دی لوتفی، پيش منیش بۆ که‌سانیکي وه‌ک سه‌ید نه‌جمه‌ی ئه‌نيسي و خوالیخۆشبوو عوسمان یۆسفی، به‌یتی کوتبوو. زۆر جار ته‌شریفی هینا بۆ مه‌زلی من له مه‌هاباد. له مولاقاتي هه‌وه‌لادا لیم پرسى: چه‌ند به‌یت ده‌زانی؟ کوتی: هه‌یچ به‌یتیک نیه‌ نه‌یزانم. کوتم: بێ زه‌حمه‌جت ناویان بلێ. ناوی چه‌ند به‌یتیکي گوت. ده‌نیو واندا به‌یتیک به‌ناوی می‌ر و وه‌فا بوو، ده‌پیش هه‌موواندا ئه‌وم لی وه‌رگرت و خواراستان به‌چاپم گه‌ياند. دوايه‌ش به‌یتی تری زۆر بۆ کوتم، خوا یارمه‌تی دام، زۆربه‌ی وانم به‌ چاپ گه‌ياند.

سپه‌ه‌مین چریکه‌ی ئه‌م کتێبه به‌یتی ئه‌حمه‌دی شه‌نگه. ئه‌م به‌يته‌ش یه‌کیک له شاکاره‌کانی به‌یتی کوردیه‌ که به‌داخه‌وه تا ئیستا رووی چاپی به‌خۆیه‌وه نه‌دیتووه.

"شه‌نگ" له فارسی و کوردیدا به مانای شوخ و چه‌له‌نگ و له‌بار و جوان و

خۆشرفهتاره. ئەم بەیتە لە باسی شەڕ و پێکدادانی عەشیرەتە کوردەکان (٢٥) تەژییە و لە هەمان کاتیشدا لە جوانی و دلبزۆینی دیار دەسروشتییهکانی وەک مانگ و ئەستێرە و ئاسمان دەدوێ و سەرنجمان بۆ لای جوانیی سروشت رادەکیشتی. بێجگە لەم لایەنانە چارەسازی، مەسلەت، لەسەر خۆبوون و پێڕەویکردن لە عەقل کەوتوووتە بەر باس و سەفا و پاکی و سادەیی و ئارامیشیک کە چیا و کێوەکان بەمرۆقی دەبەخشن لەو بەیتەدا شەپۆلان دەکا.

گێڕەوهری "راوی" ئەم بەیتە مام ئەحمەدی لوتفییه کە ساڵی ١٣٤٧ لە شاری مەهاباد بۆی گێڕامەوه و نووسیومەتەوه. ئەم بەیتە لە باری فۆلکلۆری و مەردمناسییەوه زۆر دەولەمەندە. ناوی زۆریک لە عیلات و عەشایر و هەرێمەکانی نیشتمانی ئێمە تێدا هاتوو، شیوهی ژبانی چادرنشینەکان و عەشیرەتەکان، رێپۆرەسمی میوانداری، پێوهندی ئەم خەڵکانە دەگەڵ یەکتری و شیوهی داوهری و بۆچوونیان لەمەر ژبان و کاروباری رۆژگار، رابوون و کار و لەسەر کار و ئەرکەکان، ئازایەتی و نەترسی، خۆراگری و دەوامپێنان، غەم و شادی، ئەوین و دلداری، گرینگیان بە چەک و ئەسپ، ناوی دار و دەوهن و گۆل و گیا، بەزۆر و زەوهندی لەم بەیتەدا باسیان لێ کراوه.

بەیتی ئەحمەدی شەنگ هەردووک چەشنی بەیتی تێدا هەیە (٢٦). یانی بەیتی کورتە میسراع و بەندی «دریژ میسراع»ی تێدا هاتوو، وا وێ دەچی کە مەسەلە عاتیفییهکان زۆرتر بەم چەشنە دوايي بەیان کراون و میسراعه کورتەکان زۆرتر بۆ بەیانی بابەتە ئاسایییهکانی بەیت و پێکەوه لکاندن بەشە چۆراوجۆرهکانی بەسەرھات کەلکیان لێ وەرگیراوه. دەتوانین بێژین کە قسە ئاسایییهکان «نە هۆنراوه - پەخشان» لە بەیتەکاندا کەم تا کورت دەوری بەندی کورتە میسراعهکان دەگێرن.

پاش ئەم سەرھاتیە، ئێستا دەقی بەیتەکان دەخەینە بەرچاوی خۆینەرانی ئازیز کە هیوادارم بە چاوی رەخنە و هەلسەنگاندنی زانستی خۆیان بیدەنە بەر سەرنجی تاییەت.

سپاس بۆ خوای مهزن که توانای بهره‌مه‌پنانی ئهم کارهی داوه بهم عه‌به
بۆ توانا و کلۆله.

توریز. سپه‌مه
٢٥ی گولانی ١٣٨٠
قادر فه‌تاحی قازی

حواشی

- ١- منظومه‌ء کردی لاس و خزال، ص هفده: ٢٠٢ منظومه.
- ٢- مرصاد العباد، چاپ دوم ١٣٦٥، توضیحات، ص ٥٥٤ و ٥٥٦.
- ٣- ارکان فرمانده‌ء قوای ترکان عثمانی در جنگ بین المللی اول در آذربایجان بوده و فعالیت جنگی داشته است. منظومه‌ء کردی مهر و وفا، سر آغاز، ص ٢٢، ح ١.
- ٤- حاجی قرنی آقا، رئیس ایل مامش، متوفی به سال ١٣٢٥ شمسی، امثال و حکم کردی، بخش دوم، حواشی و توضیحات، ص ٣٤٥.
- ٥- تا آنجا که تحقیق کرده‌ام، اهل نظر "مهم" را با محمد و "زین" را با زینت تطبیق می دهند.
- ٦- در مورد احمد خانی، رک به: الف احمد خانی و منظومه‌ء مم و زین، به قلم عبدالحمید حسینی، نشریه‌ء دانشکده‌ء ادبیات و علوم انسانی تبریز، بهار ١٣٥٢.
- ب: معرفی شخصیت احمدی خانی، به قلم عزیز ابراهیمی، مهاباد انتشارات ملا آوراه، این نوشته تاریخ ندارد، ولی قطعاً پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران به چاپ رسیده است.
- ج: ئه‌حمه‌دی خانیه‌ء نهمر، سادق به‌هادین ئامپیدی، گۆواری کۆری زانیاری کورد، ژماره ٢، به‌شی ١، به‌غدا، سالی ١٩٧٤، ل ٧٦٩.
- د: منبع و مرجع اساسی ومفصل در مورد احمد خانی، کتابی است به زبان عربی، در ٥٠٧ صفحه، سال ١٩٧٩ میلادی، بغداد، تألیف دکتر

- عزالدین مصطفی رسول، تحت این عنوان، احمدی خانی (۱۶۵۰ - ۱۷۰۷) شاعراً و مفکراً، فیلسوفاً و متصوفاً.
- ۷- پیرهمرد، در ۱۹ حزیران ۱۹۵۰ میلادی در سن ۸۳ سالگی در سلیمانیه درگذشته است. «به‌رگی یه‌که‌م له پهنده‌کانی پیرهم‌مِرد» ص ۵.
- ۸- «ه‌ژار» روز پنجشنبه ۶۹/۱۲/۲ درگذشته و در مهاباد در گوردستان ب‌داق سلطان که بخشی از آن به شاعران اختصاص یافته، به خاک سپرده شده است.
- ۹- استاد عبیدالله ایوبیان تحقیقات کاملی پیرامون "مم و زین" انجام داده، ضمن آن تحقیقات متن اوسکار- مان راهمراه با ترجمه فارسی آن، نشریه دانشکده ادبیات تبریز، سال (۱۳۴۱ - ۱۳۴۰) منتشر کرده‌اند. آن تحقیقات بطور جداگانه نیز در یک جلد انتشار یافته است.
- ۱۰- حاصل این کار کتابی است در دو جلد که در سال ۱۹۷۵ میلادی، در عراق از طرف «کۆزی زانیاری کورد» چاپ و منتشر شده است.
- ۱۱- متوفی در مهاباد به تاریخ ۶۲/۱۰/۳، نگارنده در سرآغاز لاس و خزال، از صفحه هیجده به این طرف، مطالبی در شرح حال امام احمد لطفی بیان کرده‌ام.
- ۱۲- منظومه کردی لاس و خزال، صفحه اول.
- ۱۳- نگارنده این سطور تا این اواخر "مهم و زین" را به عنوان یک داستان عاشقانه می‌شناختم و شاید الآن خیلی‌ها هم در باره "مهم و زین" چنین بیندیشند، در حالیکه "مهم و زین" یک داستان عمیق عرفانی است.
- ۱۴- پری، جن، مؤنث جن، روح پلید، دیو، استعاره از زن زیبا. (فرهنگ معین).
- در کردی و در این متن، پری تقریباً معادل است با فرشته. پری چهره، پری زاد، پری پیکر، دلیل اند که پری در فارسی هم معنی مثبت دارد. آقای ایوبیان در ترجمه فارسی "مهم و زین" (ص ۴۳) در مقابل پری، حوری به کار برده‌اند. یعنی در متن: پری است، در ترجمه: حوری. اما از

- صفحه ۸۷ به بعد جای حوری، در ترجمه پری آمده است.
- ۱۵- جزیره، بارها نامش در شرفنامهء بدلیسی آمد، شهری است در غرب دجله، میان موصل و دیاربکر واقع است. شرفنامهء بدلیسی، ص ۱۰، ح ۲، چاپ محمد محملوی عباسی، سال ۱۳۴۳ شمسی. همچنین رک به: شرفنامهء کردی "ترجمهء هه ژار" ص ۲۷۲، «فهرمانرِه وایانی جزیره».
- ۱۶- مهم و زین، عبیدالله ایوبیان، ص ۸۴.
- ۱۷- بۆتان از بلاد هکاری است، هکاری جزء ایالت وان و مرکز آن "جولا مرگ" است، شرفنامهء بدلیسی، ص ۱۱، ح ۳. حاجی قادر گوتوویه:
- خاکی جزیر و بۆتان یانی ولّاتی کوردان
- سهت چهیف و سهت موخاپین دهیکهن به ئهرمه‌نستان
- ۱۸- این سخن در کردی مثل است و آن کنایه از انتقام شدید است. امثال و حکم کردی، بخش اول، ص ۱۲۸.
- ۱۹- در کتاب دکتر عزالدین مصطفی رسول، مرسوم به: احمدی خانی (۱۶۵۰ - ۱۷۰۷) ص ۵۰۱، سنگی نشان داده شده که به خط کوفی نوشته شده است، سنگ در کنار شهر جزیره واقع است و آن سنگ مزار مهم معرفی شده است.
- ۲۰- قس با: سیامک در فارسی.
- ۲۱- آن زمان حروف علامت دار کردی موجود نبود و نوشتن متن با خط لاتین از روی ناچاری بود، بعداً آقای ایوبیان به دانشکدهء ادبیات تبریز، پیشنهاد کرد که حروف مخصوص کردی تهیه شود. چاپخانهء شفق آن حروف را تهیه کرد. از تهیه حروف، ایشان "مهم و زین" را با حروف کردی به چاپ رسانیدند.
- ۲۲- منظور از چریکه "بیت" است. ایشان به بیت "چریکه" اطلاق کرده‌اند، واضح است که تغییر نام آثار ملی و بلاد و امکانه با روح تحقیق موافق نیست. در مهم و زین ایشان، ص ۹، آمده: "چریکه‌ی که‌ل و شیر" در

حالی که "که‌ل" صدایش چریکه نیست، چریکه صدای باز (مرغ شکاری) است. «متن منظومه‌ء مورد بحث، ص ۲۷، ح ۲». اگر گفته شود که در اینجا منظور از "چریکه" داستان و سرگذشت است و صدا منظور نیست، در پاسخ می‌توان گفت که بیت نام حقیقی و منحصر به فرد این منظومه‌هاست و برای همه آشناست و نامی جامع و مانع است، خود همین منظور را برآورده است، دیگر چه لزومی به تغییر آن.

۲۳- منظور نویسنده، روایت‌هایی بوده که خود ایشان و یا دوستان ایشان از قول بیتخوانان یادداشت کرده بوده‌اند.

۲۴- شهر بازار: بخشی است از استان سلیمانیه‌ء عراق، واقع در شمال شرقی شهر سلیمانیه. ر ک به "گوواری کوواری زانیاری کورد" به‌غدا، سال ۱۹۷۴ میلادی، شماره ۲، قسمت ۱، نقشه‌ء مقابل صفحه‌ء ۳۹۶، مقاله‌ء دکتر ناجی عباس احمد، تحت عنوان «کوچچه‌ری و ترانس هیومانس له پارترگه‌ی سوله‌یمانی و هه‌ولتر».

۲۵- در گذشته‌های دور و نزدیک این رسم کمابیش در کردستان معمول بوده است ولی اکنون به کلی منسوخ شده است.

۲۶- هر بیت از شماری بند «band» تشکیل می‌یابد و هر بند تعدادی مصراع هم قافیه است.

مہم و زین

به قووهتی حهق کارسازی قه‌دیم.

پادشایه‌ک بوو له یه‌مه‌نّ، شه‌ه‌نشاهی‌کی زۆر قورس بوو، نیوی برایم پادشا بوو.

رۆژیکی ئە‌گەر چۆوه مائی، به ژنه‌که‌ی گوت: ئاوینه‌م بۆ بینه، روخسه‌تی^(۱) خۆم ته‌مه‌شا ده‌که‌م، زۆر له‌میژه‌ خۆم نه‌دیوه.

ئە‌گەر زه‌ینی دایه، ته‌مه‌شای کرد له‌ ریدنی سّی چووار ده‌نک سپی ببوو. جا گوتی:

ئە‌و دونیایه‌ هیچ نییه

سّی پیز فرمیسکی هه‌لپژتن بۆ سه‌ر عه‌رزیه

خیزه‌ره‌یان^(۲) هات بۆ سه‌ر ریدنیکی سپیه

گوتی: من بّی عه‌ولادم، میراتگرم نییه.

ئاوینه‌که‌ی له‌ حه‌یفان به‌عه‌رزى دادا، گوتی: «که‌س نییه‌ مه‌مله‌که‌تی من دووای من به‌رپۆه به‌رئ».

پیاویکی زۆر هونه‌رمه‌ند بوو

به‌لام بّی رۆله‌ و فرزه‌ند بوو.

(۱) روخسه‌ت: روخسار، دم و چاو.

(۲) خیزه‌ره: به‌ شوین یه‌کترا هاتن. هب (= هه‌نبانه‌ بۆرینه).

دوو وهزیری هه‌بوو ئیکیان نیوی نازاد بوو، ئیکیان نیوی فریاد بوو.

جا گوتی:

ئهری گه‌لی ده‌وه‌زیرانه

ئهمن به‌نگۆم هه‌یه ئیحتیار و متمانه

ده‌وده‌می سکه‌ی بیست و چوار و مه‌تای به‌قیمه‌ت گرانه

ئهمن لی قه‌وماوم، روپکه‌ین له‌ ده‌رگای یه‌زدانه

به‌ میرات به‌جی ده‌مینئ ئه‌و مه‌مله‌که‌ت و ده‌ور و دوکانه.

ئه‌وانیش گوتیان: پادشا له‌سه‌ریه‌تی خیراتیکی زۆر پکا؛ به‌لکو خودا کورپیکت بداتی، زولم و زه‌لاله‌ت له‌سه‌ر خه‌لکی هه‌ل‌بگره. پادشا قسه‌که‌ی به‌ دایه‌وه‌ نوسا، ئه‌وی پتیاں گوت، وای کرد.

ئیسوارتیکی، کاتیک پادشا چۆه‌ مائی، ده‌رویشیک له‌به‌ر ده‌رگای شا یاهووی کیشا، جا گوتی: «ئهمن میوان بم، ئی پادشایان ده‌بم؛ ده‌رویشی ته‌وه‌قو نیم».

ده‌رویش شه‌وی له‌ ماله‌ شای میوان بوو، جا به‌ شای گوت:

پادشام ئه‌تۆ فکرت بلاوه

ئهو خیراتی کردت، قه‌بول بوو له‌کن باری ته‌عالا، بینایی چاوه

ئهمن دوو سیوی به‌هه‌شتم بۆ تۆ هیناوه.

ده‌رویش گوتی: «ئهم سیوانه، ئیکیان بده‌ به‌ نازاد، ئیکیان بۆ خۆت بیخۆ؛ خودای ته‌عالا ئینشه‌للا کورپیکت ده‌داتی».

پادشا زۆری قسه‌ی ده‌رویش پی خۆش بوو. نازادی بانگ کرد، گوتی: «ئهو سیوه‌ی پخۆ».

هه‌رتکیان ژنیاں حامیله‌ بوو، هه‌رتکیان کورپیان بوو؛ قورعه‌یان بۆ کیشان: ئهو به‌کاکه‌ مه‌م وه‌ده‌رکه‌وت، وه‌زیریش کورپه‌که‌ی نیونا به‌نگین.

خه‌لک پیوه‌ی ده‌هات. به‌ نازیک پادشا کورپه‌ گه‌وره‌ کرد، مه‌گین خولا بزانی.

پیاوی وا جوانچاک له دنیادا نه بوو، که مال و جه مآلی به کترگیر بوو.
شا شەش هەزار سواری دەبەر دەستی نا، بۆ راوی پچی.
برایم پادشا شوکرانه بیژیری خودای دایمه دهکرد.
سۆ پەریش بوون، به وینهی بهنی ئادهم. ئهوانه په رهوازه بوون، هاتن دهو
مهمله که تهوه. ئیکیان نیوی تهقییه بوو، دووهکانی تر نیویان سهفیه و روحفیه
بوو.

ئەم پەریانە بە عومری خولای ریگیان کهوتە ئەو بالەخانەیی که کاکه مەمی
تیدا بوو. شەوی لهوی نیشتن. ئەگەر ته مەشای کاکه مەمیان کرد، جوانی
وایان نه دیووو.

گوتی (۱):

گەلی دمخوشکانه

خوشکو بیتهوه به قوربانی زنجیرهیی دەرولفانه
خالی رهش لهو کابرایهیی بوتهوه به نهخش و به نیشانه
له بنی ئادهمیدا نه مدیوه پیاوی وا لایهق و جوانه.
روحفیه دهیگوت:

کار به دەستی پادشای رحمانه

ههق دەستی ئیلاهی ئهرواحی ئهوهی وا دانا.

دیسان هەر ئەو دەلی:

گەلی دمخوشکانه

ئەنگۆ مندالێ، زۆرو نه دیوه زهمانه و دهوور و دوکانه

سالیکی هاتمه خاکی بنی ئادهمی، لپی دادامه کرپوه و شیلینگی پیره
بارانه

(۱) به بیتهی دیاری نه کردوه کامیان ئەم قسهی گوتوه.

پٽم ڪهوتہ شارمڪہی جزيرئ، مہملہڪہتہڪہی بؤتانہ
 ڪيٽيڪي لي بؤو شل و مل و سايہ گہردن، گہليڪ لہبہردلانہ
 بہويان دہگوت: خاتوزيني بہ زولفانہ
 بني ئادمي چاوي پئ بڪهوي، شيت دہبي، بؤي دہبي بہ ديوانہ
 بؤ برين دہبي، لہسہري دانتي، بيڪہي بہ دہرمانہ
 دہلي شانہي ہہنگوينہ و لہپيش دہمي حاڪمانہ
 ئيوتہ نہوديوہ، ئو لہو ڪاڪہ مہمہ پتر^(۱) جوانہ.
 تہقيہ^(۲) دہيگوت: گہلي دہخوشڪانہ
 ئيمہ پەرہوازہ بوين، ہاتوينہ نيوتہ بني ئادہميانہ
 با پچينہ جزيرہ ويٽرانہ
 مہملہڪہتہڪہي بؤتانہ
 لہ ڪنم ہہيہ مورووه خهويڪي حہزرتي سولہيمانہ
 با پچين خاتوزين بيٽهوش ڪہين، بيٽين دہگہل ئو ڪاڪہ مہمہي بيڪہينہوہ
 بہ ئاملانہ

ئووحہلہ تي بگہين، بزائين ڪينہيان لہ ڪينہيان زياتر جوانہ.
 جائئوہ ہاتن مورووه خهوهڪيان لہسہر دلي خاتوزين دانا. بيٽهوش بوو.
 يہڪ سہر هٽنايان بؤ يہمہني، لہ تہنيشت^(۳) مہميان دريٽر ڪرد. مورووهڪيان
 لابرڊ، هيچ فہرقيان پئ نہ ڪردن. سہتحي بيوون، بؤ خويان عہجايب ماپوون.
 خاتوزين لہ بورجي بہلہڪدا نوست. شوباي سہحرايہ لتي دابوو، خہبہري
 ببؤوہ، نہيزاني ڪہ بيٽهوش ڪراوہ، ومختيڪ بہتہواوي وهخہبہر ہات، ديتي

(۱) پتر: بہراوہردي پڪہ دہگہل «بہتہر» ي ئازہري.
 (۲) ليترہ مامہحمہد گوتويہ «فہخرييہ»، جاري وا ئگہر گوتبام ئم نيوتہ پيشو
 نہگوتوہ، دانہدما، دہيگوت: دو نيوي ہہبوو. «دوو نيوي» بوو.
 (۳) لہم وشہيہدا «تہن» دہبينين. «تہنيش» ي فارسيش ڪہ تازہ ڊاڪہوتووه، ہہرئوہيہ.

جھیلکی دہگہل راکشاوہ، جوانچاک، گوتی: ئوہ کییہ؟ بؤ دہبی ہاتبتہ
ئیرہ؟ ئوہ بانگی کرد، گوتی:

لاوہ، لاوہکھی ہیچ نہزانی

لہ جوانان عہیب نییہ، دلّ پہخش و پیریشانی

ئەتۆ لہ روحی خۆت بیزاری، وا بی عہقلی، ہیچ نہزانی

کولمھی منت کردووہ بەشہرہت و کانی

ئاخر دہبی پیم بلّی: ئەتۆ خوشکی میر زیندینی میراودہلانی

ئەگەر بزائن دەستبہجی روحت دہکەنہوہ بە فانی.

مہم خہبہری بؤوہ. وەک لہ بانی بەر بیتہوہ وابوو.

خاتوزین گوتی: لاوہ شہیتان زہللہی پی کردوووی.

بہ وەکەم ئەگەر بیناھی چاوہ

بنی ئادہمی، خودا نەفس و ہہوای لہ کەللہی ناوہ

ہاتووہ ئیرہ، پیم بلّی کی ریگای تۆی داوہ.

لاوہ ئەتۆ بی عاقلی، ئو تەگبیرہت کردووہ بہتہنی

خاترجہم بہ گولی یاسہمەنت نادہنی

ئەلعان خہبەر بدہم سہرت لی دہکەنہوہ لہ قہلای بہدہنی.

کاکہ مہم ئیغیار بؤوہ، گوتی: ببورہ مہزلی خۆمہ ئیرہ. کیشہیان لی

پہیدابوو. ہەر وەدیوی خۆی دہچوو خاتوزین. مستیکی لہ کاکہ مہم دا دمی

پر بوو لہ خوین. کاکہ مہم گوتی: ئەگەر پیت وایہ مہزلی خۆتہ بانگی کلفہتت

کە.

خاتوزین دہلی:

قەرہواش و گہورہ قەرہواشی ئیو گہورئ

رہبی ہہموو رۆژی مردووئکت لہ مالہبابی بہرنہ دہرئ

جاریکی سەر بێنه سوپیه ئهتۆ له ئالهتی^(۱) پهنجهری
 ئهوه ههتیوه لاوژه کتیه لهکن خانمت هاتۆتهوه مهکان و گوزهری؟
 قهرهواش و گهوره قهرهواشی نیو عوزاره
 خوداوهندی میری مهزن لیت تیک بدا کاروباره
 تازته مه مک خپ کردوه، دهلی ههنا
 وهه سوپیه، له خانمت قهوماوه و هاواره
 بۆ من دهبیته ئابروو چوون و خهه و پهژاره
 بۆ هاتۆته ئیره ئه کابرا بی ری و شوین و بیکاره؟
 قهرهواش و گهوره قهرهواشی نیو مه لهک ریحانی
 بۆ حازری رۆژی خه لات و بهرات بهخشانی
 له گهرنم وهردهگری یاقووتی عهبدولحهسهن و له علی رومانی
 ئه ورۆکه بۆ بهدردی خانمی خۆی نازانی؟
 قهرهواش و گهوره قهرهواشی نیو زیبایه
 بۆ حازری رۆژی خه لات و بهرات بهخشانی، هه لاله لایه
 کهس بۆ خه لات وهرگرتن له پیش تۆدا نایه
 بۆ دیار نی؟ دلێ خانمت وا شکست و موفته لایه.

نه بوو، کهس نه بوو. کاکه مهه گوتی: خانم ئیجازه بفرموو ئه من بانگی
 نۆکه ری خۆم پکهه. بزاین ئیره مه زلی منه یان مه زلی تۆیه؟ گوتی: بانگ که.

کاکه مهه ئهوه بانگی کرد، گوتی:

نۆکه ر و گهوره نۆکه ره که ی نیو بهنگینه

به دهستیکت بگرهوه لهگهن^(۲) و به دهستیکت بگرهوه مهسینه^(۳)

(۱) ئالهت له «هب» دا هاتوووه. مهعنا که ی ئاوا نوسراوه: داروکه ی پهروازی شووشه

پهنجهری. من تینی نهگهیشتم لیره مه بهست له پهروازی چیه؟

(۲) له مهتتی عهسلیدا ئاфтаوویه، من کردم لهگهن.

(۳) مهسینه: ئاфтаووی مس.

سەرت لەبن کەوڵیکی قاقومی (قومرۆیی بالۆیز پەنگ؟) دەریه
 له دمی ئاغای تۆ دەروا جۆگهله و جۆباری دەخوینه.
 کۆ بوو له بهنگینی دهگۆلباوه
 سەری له بن کەوڵی قاقوم دەردەهیناوه
 شەمێکی کافووری هەڵدەکرد و دەستی دەدا ئاقتاوه
 سەری پەردەیی مرواری بەندی هەڵدەداوه
 شل و مل و سایه گەردنێک دەگەڵ ئاغای قسەیان تێک گیراوه
 دەیگوت: با عەیشیان لێ نەشیوێ، فوی لەشەمەکه کرد، گوتی: ئاغا
 خەجالەت خۆم، چراکەم لێ کوژاوه
 گوتی: خانم مەزلی کاکە مەمە ئێره، ئەتۆ سەرت لێ شیواوه
 ئاقلت پەشووکاوه
 پەریان دەستیان له دلت داوه
 پەڕێشان مەبه، خودای تەعالا ئەتۆ و کاکە مەمی بۆ یەکتەری داناوه
 شەوه بەلام شەوی زۆر نەماوه
 ئەلعان مەلایان، فەقییان - شەو درەنگە - نەسرومینه‌للا دەکەنەوه بلأوه
 ئەللا ئەللائی سۆفییانه و سەریان لەسەر سوچده داناوه.
 کۆلمەت دەلێی بەفری کۆیستانییە و تازەکانە زەردەیی تاوێی لێ داوه
 بەژنت دەلێی غەلفی یەک سالەپه و شەختەیی پایزی لێی داوه
 توله نەمامه و گەلای پێوه نەماوه
 مبارەک بێ، رەبی لێک ببینن کام و کاوه.
 کاکە مەم پەردەکەیی کێشا و گوتی: ئەدی بۆ ئەمن نەهاتوو مە کن تۆ؟
 خاتوزین گوتی: تۆ کێی؟ خۆیان بەیەکتەری ناساند.
 دەوعانەدا شەقەیی بالی پەرییان هات، زانییان ئەوه کاری پەرییانه.
 خاتوزین گوتی: وەرە مەرد بە - نەوهک پەرییان بمبەنەوه - مەنوو ئەوشو.
 ئەلعان ئەوه چاوم بە تۆ کەوت، روحم بۆت بزوت.

کاکه مهه خه نجهری له بهر خوئی دهر کیشا، ههتا دهسکی خه نجهر خاتوزین نار هحمت نهکا. په رچهم و سمیئل تیک هالان، هه رکیان به جووت خه ویان لی کهوت.

نه یانه هشت تاو هه لی، په رییان خاتوزینیان هیناوه، له بورجی به له که، ده کوشکی خویدا له جزیری دریژیان کردهوه.

کاکه مهه نه گهر خه بهری بووه، دهسته کوته یه کی کرد، دیتی خیر بردوویانه ته وه.

کاغه زیکیان نووسیوو، به جپیان هیشتبوو: نه وه خوشکی میر زیندینی میراوده لیانه، ئیشتیات لیه وه دووای که وه. ئیمه وامان کرد، لیمان مه گره.

مهه له تاوان بیهوشی به سه ردا هات.

به نگین هات خه بهری هینا، گوتی: نازانم کاکه مهه بو وا بی حاله؟

دایکیشی هیندهی مهه خوش دهویست نه بیته وه، جا کوتی:

کی بی له نوکه ری، له نوکه ری نه وی دونیا به

بو ئاغای خوئی پیک بینی شهرت و به قایه

جووایکم بو بهری بو نه دهر وونی و خه به ریکم بو بهری بو برایم پادشایه

سه لای گه وره و گرانم لی رابوو، پیم وایه کاکه مهه گرتوویه دهردی موفاچایه.

کاکه مهه دوو خوشکی بوو ئیکیان نیوی فخر نه شهره بوو، ئیکیان نیوی خوواز بوو.

دایکی کاکه مهه گوتی:

ده بلین به فخر نه شهره و خوواز بینه وه، برایان حالی بی حاله

خشلان دانین، له قوئیان دامالن بازبیه ندی لاله

دلیم به حری پر شه پوله، وه کو هوری گه وال گه وال

سه لای گه وره و گرانم لی رابوو، کاکه مهه نه وره که بی حاله

له نه کاو خوداوه ندی میری مه زن دهردی بو کردووه هه وال

نازانم نه ئازاری خوداییه و نه موفته لای دوو چاوی کالّه.
وهزیر و وهکیل ئه وه لیتی و مخر بوون. برایم پادشا کوتی:
له روناکاییم^(۱) له ری پی تهخت و تانج،
دهدبه بهی شایی، بۆ وا نه خووشی بۆ وا هه ژاری
ئه نگووایی یان برینداری؟

دهولت و مال م زۆر بی حیسابه
سویندم سهد جارن به مالی کابه
به هه رچی بلتی بۆ تۆ تهواوه^(۲)
خودا گۆچانی پیری ودهستم داوه
له منی نهستینی ئه و تاقه لاوه
بلین تهخت و تانجی بۆ وی به جی ماوه.

له پاش باس و خواسیکی زۆر کاکه مه م گوتی: ژنم دهوی، خوشکی
میرزیندینی میراوده لان، له جزیر و بۆتانی، نیوی خاتوزینه.

فریادی وهزیر زۆر پیر بوو، هیچ کس نیو بانگی جزیر و بۆتانی
نه بیستبوو، گوتی: شاهم دهگه ل بابی تۆ ئه من که رهتیک ریگام که وتۆته جزیر
و بۆتان. دووره دهسته. کاکه مه م ناگاته وی. ئه و هۆردوکی شیبیه نابی. ژنی
جووان بین داوه ت بگین. کاکه مه م ئیکیکی وه به ردلی پکه وی، بۆی بینین.
له تهواوی مهمله کهت هینایان له نۆ جیگا داوه تیان سازکرد. داوه ت کهسک
و سور رهنگابوو، تیک هالا بوو رهش به له ک.

لیم گه ری ن حال م بی حالّه
تیکه ل بوون په رچه م و حالّه

(۱) له «روناکاییم» ئی منه. له مهتنه کهدا مامه حمهد گوتویه «له ری پی شوناییم»
مه به سی «له رهوشه ناییم» بووه، پیم وایه. ئه م که سانه ی وه دوی به بیت ده که ون،
ده بی بزنان له بهیتاندا شتی وا زۆر دپته پدیش.
(۲) یانی مه رامی دل ت پیک دینم، به هه ر قیمه تیک بی.

ھىندىك گىيوھ، ھىندىك كالا
 لىمۆيان لە بن دەسماڵە
 پاك قەدى دەلىتى شىمالە
 ھەور لىم گەوال گەوالە
 قەت زىمانم نەبى لالە
 لىم تەلخ نەبى ئەحوالە
 ھەرچى پىرە يان منداڵە
 ئەو داومتە كالا كالا
 منىش دلم ھەر عەبدالە
 ھەيفى بى كەس، نىمە مام و خالە
 غەرىبىم، حالم بى حالە.
 عالەم بە گولان يارى يارى يار
 گىرۆدەى تۆم لەيل و نەھار
 بەجەرگىيەوھە داوم رەشمار
 شەكر و قەند و عەبىر بە بار
 بۆت نەماوم كورتەى پۆيلە^(۱) دار.
 بسكى خۆى رادەوھىتىنى
 بارە ھەنجىرم بۆ دىنى
 وەكو رۆژى خۆى دەنوئىنى
 ساتى بە سەت رەنگ دەنوئىنى
 جەرگ و دلم لى دەرفىنى
 جەرگەكەم خوين دەدەلىنى.
 عالەم پاك بە گولان شىواوھ

(۱) پۆيلە، پۆيلانە: لىزگە موروى سەر، بۆ خىشل لە سەرى دەدەن. ھب.

کۆخ و ههنجیر تیک، رژاوه
 وهنه وشه و گۆل و سووراوه
 شایى پادشا سه رگيراوه
 مبارهک بى بووک و زاوا .
 عاله م به گۆلان یاری یاری یار .
 عاله م به گۆلان مهستی بۆنه
 هه مووی گۆلى گۆناوگۆنه
 تیک هالاوه سهقر و سۆنه
 عارهق له کولمان ده رۆنه
 ئال بوون سه ریان ئى لیمۆنه .
 گواره و کرمهک و قه تاره
 ویک دهکهن، نارهناره
 سنگت وهک بازاڤ و شاره
 سه ره لینه جاروباره
 به گۆشه ی چاوی به خوماره
 ههتا بلیم: ئه وه یاره .
 گواره و کرمهک و ههیت و هووت
 دوڤى لال و دوگمه و یاقووت
 چۆن جارویه بوون خال وا له رووت
 وهک خه زنه ی شه داد، نمرووت
 زانیت نه شه ی که لله م بزووت؟
 به نازکردن و هات و چووت .
 گه رى داوه تى گيراوه
 سوور و سپى تیک، هالاوه
 خال و په رچه م تیک رژاوه

تیل به سەر پاک شل ههنگاوه
گهردن وهک شووشه‌ی گولآوه
عه‌زیه‌تم گه‌لیک کیشاوه
قسمه‌ت وای ئه‌من هیناوه
مزانگت وا کیشا دوواوه
به‌ئه‌برۆت جه‌رگم برآوه.
سنگت وهک بازار و شاری
خۆت وا له‌ من کردووه دیاری
وهک گولێ هه‌وه‌ل به‌هاری
لێم مه‌علووم که‌ ئه‌گه‌ر یاری
با نه‌چمه‌وه به‌ پرزگاری
لێت داوم وا تیری کاری
به‌ فه‌قیری و به‌ هه‌زاری
ناچمه‌وه بی سه‌وقات و دیاری.
ئه‌ی باغی کۆخ و هه‌نجیرم
تۆ غایبی من زاهیرم
جا چۆن ده‌بی به‌ ده‌زگیرم؟
ئه‌من په‌سه‌ندی میرانم
شوعرایه‌کی زۆر چازانم
عاشق به‌ جووتیک مه‌مکانم
بریندار و هه‌راسانم
ته‌حسیر ده‌که‌م تا ده‌توانم
ئاشقی باغی گولانم
ئاشقی سیوی سه‌رلکانم

ئاورم وئى دە ئەرئى گيانم،
 رەشبه لەك وا تىكەل بووه
 سەريان لە داوہتى گەرم بووه
 كچ و ژن و گەردەر ووه
 ئەمن روحم وا رۆييوه .
 تەير لە سەرمان دەگەرئى
 كۆلمەت وەك گۆلى سۆيوەرئى
 روح سەت جارت دەبەرگەرئى
 غەرييم، نەھاتومە شەرئى .
 بۆ دەمت بى گفتوگۆيە؟
 شيرنە ئەو چا و برۆيە
 جوانى ھەر قابيل بەتۆيە .
 غەرييم بمكە ميوانى
 زۆر ناسك و شلك و جوانى
 دەم پكە بە شەرپەت و كانى
 بە دزى و مەخفى و نييانى
 من سوتوم گەر بزانى .
 گەرئى داوہتى گەرپاوه
 سور و سپى تىك ھالآوه
 شەكر و ھەنار و قەنداوه
 خال و پەرچەم بوون بلآوه
 گول و وەنەوشە و لاوآوه
 بولبول لەوہى مەحتەل ماوه
 قومرى دەنگى ھەلئيناوه

مبارەك ئەو بە ندوباوہ. (۱)

كاكە مەم كەوئى قاقوومى بەسەر خۆى دادا، لە داوہتا چاوى لە كەس نەكرد.
گوتى: ئەگەر ژنم بۆ دىنن، ئەوم بۆ بىنن؛ دەنا دەچم بۆ خۆم وەدوى دەكەوم.
وہزىر بە پادشای گوت: چارە نىيە، لەشكرىكى بۆ سازكە، لەشكرەكە لە
نيوہى رتيە بگەریتەوہ، ئەويش مندالە، سام دەيگرى، بەتەنى ناچى، ئەوى
دەگەلى بچى تەنيا بەنگينە، جا پاشان بۆ و كارە رتيەك دەبينينەوہ.
جا پادشا هيناي لەشكرىكى زۆرى بۆ ساز كرد، ئەندانەى دە ھەزار كەس.
دايكى گوتى: بىروا دلم دەتوقى، دەترسم نەگەریتەوہ، عيشق لە كەللەى داوہ.
بەنگين بە كاكە مەمى گوت: داىكت دلى زۆر كولە، پچۆ كنى گەردنى خۆتى
پى ئازا كە.

ئەوہ كاكە مەم سووار بوو ھات بۆ لای دايكى.

دايكى گوتى:

قەستەم بەوہى كە بى مەكانە

دانەرى عەرز و عاسمانە

حەلالت ناكەم ئەمن شيرى مەمكانە

لەت حەرام كردووم ژيان و گوزەرانە.

كاكە مەم گوتى:

دايكى من لەگوين كەس نىيە

سەرى منت بىتەوہ بە قوربانى سەريە

خوداى تەعالا موقەدەرى پى كردووە لە ئەزەلبىيە

شەونخونىت دەگەل كيشاوم، بە منت داوہ شيرى سببىيە

ھاتوومە لای تو بە عەزمى گەردن ئازايىيە.

(۱) ئەم بەندانەى داوہتى، ئى بەيتى عەلى بەردەشانىيە، لە داوہتى بۆ جنۆكەكانى
گوتووە، لەويش ئاشقى بسكى بوو. من هيناومەتە ئىرە. مامەحمەد بەيتى عەلى
بەردەشانىيە بە جوئى پىي گوتووم.

زنجیره‌ی زولفان تهنافه و له ئەستۆم کراوه
 مژانگی ئەبرۆی تیره و له جەرگم دراوه
 په‌یکانه، له پشتم سەری دەرھێناوه
 بۆ جزیری دەچم ئەگەر ئەو سەعاته عومرم ببی تەواوه.
 جا دایکی گوتی:
 پۆڵە ئاخر وا نییه، وا ناکەم
 مەگەر سەری خۆم بە کۆپەڵە‌ی خمیدا کەم
 حەزەرەتی خدر بوو، خۆی کربوووه دەرۆیش، له کۆی تووش بـم سیوێکی
 بەهەشتی لێ وەرگرم و جووانتکی وەک کاکە مەمی پێ پەیداکەم
 بە خودای لێره برۆی، له دەروازە‌ی یەمەنی بمری، گەرنـت ئازا ناکەم.
 کاکە مەم گوتی:
 ئاخر دایه دەرەم بێ دەرمانه
 دەرەم زۆر گرانه
 لەکن حەکیمان وەدەست ناکەوێ ئەو دەرمانه
 بەو‌ه‌ی کەم خالقه و بێ مەکانه
 عەرز و عاسمانی بە بێ تهناف دانا
 بۆ خوم لێرەم و روحیان له جزیری بردوومەوه حەفسخانە.
 دایکم لەکنه خۆی ساحیب عاقله و عاقلی تەواوه
 چ پکەم تیری بە په‌یکانیان له جەرگم داوه
 خوین دەکوڵی و بۆ چاوم هێرش‌ی هێناوه
 قالبم لێرەیه و روحم له جزیری حەفس کراوه.
 بەو‌ه‌ کەم ئەگەر بێ مەکانه
 پیم خۆشه دانیشم لەکن دای و بابانه
 قالبم لێرەیه و روحیان له جزیری بردوومه حەفسخانە.
 دایکی گوتی:

له بۆت هه‌لده‌به‌ستم گه‌می،
له داوینیی به حران بگه‌ریی جیسری
شه‌رتم کردوو له بۆت بینم کچی پادشای میسری
سه‌فه‌ری هات و نه‌هاته، رۆله کاری کردن نییه و ناگری.
هه‌رتک چاوم کویر بوو له‌سه‌ر لانکه و بیشکه راژانی
تفلّم گه‌وره کرد و ئارامی دلّی منی، نامینیی ئارامم له مه‌مله‌که‌ت و له
مه‌کانیی

مه‌گه‌ر سه‌رم به‌رمه‌وه سه‌ر کوبه‌له‌ی ده‌خمخانی.
خه‌به‌رم بۆ بدەن به ته‌واوی مه‌مله‌که‌تی عالم، بزانی به‌و خه‌به‌ره
دلّم پر له ژانی دهنه‌شته‌ره
کاکه مه‌م دلّی به‌ستراوه به ریحانه‌ی ئه‌و دولبه‌ره
له دلّیان داوه، برینی جیگای دمی خه‌نجه‌ره.
ده‌بلّین به خوشکانی پکه‌نه‌وه شین و واوه‌یلایه
ده‌ردی بی دهرمانه و به هیچ که‌س چاره‌ی نایه
ده‌چی بۆ جزیر و بۆتانی، بۆ من خه‌م و په‌ژاره و واوه‌یلایه.
کاکه مه‌م سووار ده‌بوو، سی جاران بۆ دایکی ده‌گه‌راوه
ده‌یگوت: دایه نۆ مانگه و نۆ پۆژه‌ت له‌سه‌ر من کیشاوه
به‌شه‌وی تاریک و به رۆژی رووناک لانکی من به ده‌ستی تۆ راژاوه
ئازادم که نه‌وه‌ک له‌و سه‌فه‌ره نه‌گه‌ریمه‌وه دواوه
دوازه هه‌زار که‌س له شاری یه‌مه‌نی له کۆپه‌ی گریانیان ده‌داوه
ده‌یانگوت: کاکه مه‌م پی و قه‌ده‌می خیربوو، به‌هره‌ی ئیمه‌ یه‌گجار رۆر
زیاد و ته‌واوه

هه‌م له دایک و بابی هه‌م له میلله‌ت قه‌وماوه.

دایکی ده‌یگوت:

رۆله چ پکه‌م عیلاجم نییه

ئاگادارت بن چل سوواره‌ی غه‌یییه
ئه‌لیاس له ده‌ریا و خدر له چۆلی و به‌رییه
وینس له به‌حرئ و وه‌یسه‌لقه‌ره‌نییه
سوله‌یمانی بنی داود، ئه‌گه‌ر له ده‌ستیدان بالنده و ئینس و جینییه
ئامانه‌تی تو بئ یاقووب، ئه‌گه‌ر دايم ده‌گری، ده‌لئ: یوسف زیندانییه
پتغه‌مبه‌ری ئاخری زهمان، ئه‌گه‌ر شه‌فیعئ ئه‌ولییایانه، له گوئین هیچ
پتغه‌مبه‌ریک نییه

سه‌لای گه‌وره و گرانم لئ رابوو، روخساری کاکه مه‌م ئه‌وجار له من قاتییه
ئاخ ئه‌وه‌نده‌م چاو پئ که‌وتبایه ده‌گه‌ل خۆی بیه‌تبابا کیژئ مه‌رزینگان به
بووکییه

له‌کن من خه‌زینه و جه‌لال حیسابی نییه
پاکم ده‌به‌خشی، دهمدا له ریتی ئیلاهییه
سه‌ده‌قه‌ی کاکه مه‌م بئ، له‌و سه‌فه‌ره‌ی نه‌یبی گه‌روگرتییه.
کاکه مه‌م وه‌رئ که‌وت، به پانه‌وه‌ عالم ره‌گه‌لی که‌وتن، مه‌ودایه‌کی زۆر
ده‌گه‌لی هاتن. له‌و جیئ خه‌لک گه‌رانه‌وه و به‌رییان کرد، برایم پادشا ده‌ستی
کرد به‌ گریان و گوئی:

ته‌مه‌شای بابه پیره‌که‌ت کردووه هاتۆته خووارئ له‌سه‌ر ته‌ختییه
سئ ریز فرمیسکی ده‌که‌ونه سه‌ر عه‌رزیه
هاتوونه خووارئ بۆ سه‌ر ریتیکه سپییه
جا پاش کاکه مه‌م ژیانم^(۱) بۆ چپییه؟
خه‌زینه و ملک و مال، ئی خه‌لکییه.

(۱) ژبیان (ziyan): زنده بودن، زنده‌ماندن، زندگی، زندگانی. ژیان فارسی هم همین است. شیر ژیان یعنی شیر زنده و چالاک. در فرهنگهای فارسی که ژیان را خشمگین معنی کرده‌اند، آن یک معنی حدسی و تقریبی است، زیرا به این مطلب توجه نشده است که ژیان از ریشه زیستن است.

سوارهكاني دهگه‌ل كاكه مه‌م بوون، نيوه‌يان پاش دوو مه‌نزل رۆيين،
گه‌رانه‌وه. كاكه مه‌م به به‌نگيني گوت: ئه‌لعان بۆ وا كه‌من، ئه‌گه‌ر ئيمه هاتين
سوارهكان زۆرتتر نه‌بوون؟

به‌نگين گوتي:

ئه‌غام له‌به‌ر عيشقى خۆى وه‌ك گۆلى كوڤستانى غه‌ملاوه
ئو سوارهى ئه‌گه‌ر دهگه‌ل ئيمه هاتوون، هه‌مووى بى ئاوره‌نگى و بى لغاوه
هيچى پاشبه‌ند و پيشبه‌ندى شه‌وى بۆ ولاغى نه‌هيتاوه
به خولاى هاوړى ئيمه نين، هه‌مووى دهگه‌ر پينه‌وه دوواوه.
به لام به‌وهى كه‌م ئه‌گه‌ر ئه‌به‌دييه

سه‌رى منت بېته‌وه به قوربانى سه‌رييه

پيم وايه له من زياتر هاوړى ديكه‌ت نييه

من دهگه‌ل توّم، هه‌تا روحم بمىنى له سنگيه.

هه‌مو گه‌رانه‌وه، به‌نگين و كاكه مه‌م به‌ته‌نى مانه‌وه.

كاكه مه‌م ده‌دلى خۆيدا، ده‌يگوت: به‌نگينيش نه‌يه، به‌ته‌نى ده‌چم.

به‌نگين گوتي:

ئاغايه من چه‌له‌بييه

سه‌رى منت بېته‌وه به قوربانى سه‌رييه

خاتر جه‌م به، سوڤندم به‌چل سوارهى غه‌بييه

روحم له‌گه‌ل توّيه، له‌سه‌ر توّى داده‌نيم سه‌رييه

جا با دوو به دوو بين، چيه؟

رېگايه‌كى خۆش و ئازاديه.

دوو به دوو وه‌ړى كه‌وتن.

ئو جار باسى خاتوزين پكه‌ين.

خاتوزين ده‌سه‌ره و ئه‌نگوستيله و ملوڤنكى دهگه‌ل كاكه مه‌م گۆرېبووه. له
يه‌مه‌نى به كاكه مه‌مى گوت: مه‌نو ئو شو، نه‌وه‌ك په‌ريان بمبه‌نه‌وه. به لام

ههركيان به جوت خويان لى كهوت. پهرييان خاتوزينيان هه لگرت، برديانهوه جزيرى، له كوڅكى خوځى دايان نا، له خه وه لئه ستابوو. پاش بهينتك كه خه بهرى يووه، ديتى به تاقى تهنى له ژوروى خوځدايه، كاكه مه مى له كن نييه، به لام ديسره و ملوټنك و نهنگوستيله كه له وين. خاتوزين په ژاره و خه ميكي زورى به سهردا بارى. خوشكيكي بوو نيوى نه ستى بوو، ژنى قهره تاژدين به گ بوو. خاتوزين له دوى نارد، گوتى: تا ئيره بى.

نه ستى هات، لپى پرسى: رهنگت گوراوه، بو وا نارمه ته؟ خاتوزين گوتى:

داده له من بووه به هاواره

دهرديكم گرتووه به هيچ لوتمانك نايه عيلاج و چاره

نه من زور مه حتم له و حيساب و له و كاره

نه و شوكه پهرييان له سهر بالى خوځيان منيان كرابووه سوواره

برديانمه مه مه كه تيك، جوانتيكى لى بوو نيوى كاكه مه م بوو، زورناسك و

نازداره

هيچ هوښم نه ماوه، دلّم له تاو وى برينداره.

خوشكه كهى پيى گوت:

كولمهت ده لپى گوله و به فرى لى باريوه

ده لپى موشه جهره^(۱) و له دوكانى كوره عه تاران غه مليوه

كولمهت ده لپى سيوه و شه ختهى پايزيى نه ديوه^(۲)

(۱) موشه جهر: به يتيژ به ماناى شتيكى جوان كه ده بيري خوځدا بووه، به كارى هيناوه.

(۲) نه گهر به فرى لى بارى بى، چوڼ شه ختهى پايزيى نه ديوه؟ مه گين بلپين به فر جوټيه و شه خته جوټيه. مه ودام نه بوو، پتويستيش نه بوو، نه م شتانه بپرسمه وه، بهنى لى نالوز كه م. پيم وايه نه گهر پرسياشمه وه، جووايه كهى هه ر نيزيك به وه بوو بلپى: به فر جوټيه و شه خته جوټيه. يه كيش ده زانين شيعر له سهر بناغهى مه نتيق دانه مزراوه، شيعر بناغهى خوځى جوټيه.

سنگت دەلئى دوكان و بازارە، ئەوبەرەوبەر تۆق و تەلەسمان سەريان لىك
داو، غرىو غرىو و برىو برىو

كەلىمەى لائىلاھە ئىللەللا بى، پىم وايە خەونت دىوھ.

خاتوزىن گوتى:

بەوھى كەم ئەبەدىيە

عاشقم، هېچ ھۆشى خۆم نىيە

خەونم نەدىوھ، بەئەسەحىيە.

جا ئەوجار، خاتوزىن كلفەتتىكى بوو، خوشكى بەكر شەيتان بوو. گوتى:
وھرە، بە حەوت كلفەتەوھ دەبى پچىيە قەراغ رووبارى جزىرى، ئەگەر خەبەرى
ھاتنى مەم بۆ بىنى، سەر تا قەدەم بە زىرت ھەلدەكىشم.

ھەرۈھا گوتى:

لە دەورى پىشىنان ھەتا پاشىنان، لە دەورى پادشايان تا كەوتۆتەوھ ئەو
زەمانە

لە دەورى بابادەم ھەتا دەورى سولتان جومجومە، ھەتا دەورى نۆشىروانە

ھەر ژنيان بۆ پياو بردوھ، قەت پياويان نەھىناوھ بۆ ژنانە

پىم وايە كاكە مەم وھوواى ئەو دەردە دەكەوئى، ئەوئىش وھك من دەردى
گرانە

ژن ناتوانى وھ دوواى پياوان پكەوئى، بەلام پياو دەتوانن، رىگايان ھەيە،
چوون رىگايان بۆ وان دانا

مىرە، بەگلەرە، شاىە، سولتانە

ئارامى دللى منە، بۆ من، بۆ دەردى من، دەبى بە دەرمانە

دەنا ھەتا چل شەوى دىكە نەيە، ئەمن ناژىم بە ژبيانە

گۆر دەبەمەوھ بۆ گۆرخانە.

خاتوزىن جوتيارىكىشى راسپارد بوو، ناردبووى لە قەراغ رىگا جوتى بكا.
بەويشى گوتبوو: مزگىنىي ھاتنى كاكە مەم بۆ بىنە وا وات خەلات دەكەم.

مەم و بەنگین ھاتن گەشتن، چاویان بە جوتیترەکه کەوت. مەم جوتی
 نەدیوو. پرسى ئەوە چیبە؟ جوتیترەکه وای جواب داوہ:
 ئاغای من نەیدیوہ بە غەیری عاسمان و مانگ و ستارہ
 ئەوہی لەپیشی دەرۆن گاجووتن، ئەوہی دوواوہ داروبارہ
 ئەوہی لێی دەخوړی، پێی دەلێن جووتیارہ
 دەغل بەوہ پەیدا دەبی، بەوہ دەکەینەوہ رقتارہ.
 کاکە مەم گوئی:

سوحانەللا، قەستەم بەوہی کەم بی مەکانی
 هیچ کەس بە مەکانی خالق نازانی
 کاسپی، ئەگەر بمزانیباہ وە گرانى
 بە ھەوت رۆژم نەدەخووارد پەلکێک^(۱) نانی
 چ بکەم ھاتوومە دلسووتانی
 بەنگین لێی بېرسە بزانی بە سوڤراغی خاتوزین نازانی؟
 جووتیار قوت بوو، کورەگوئی بوو.
 بەنگین بانگی کرد:

جووتیارە! جووتیارەى لە حزوورہ
 چەند پیاویکی بەرێ و شوین و بە دەستوورہ
 ئاکاداری تو بی پادشای غەفوورہ
 پیمان بلێ لێرہوہ جزیر و بۆتان دوورہ؟
 گوئی: ئەمن جووتیاریکی بی مەکانم
 پیاویکی بی سەوادم، بەلام حال زانم
 من بۆنگۆ سەدەقە و قوربانم
 قاسیدی وەم تا دەتوانم

(۱) پەلک: پیم وایە ھەر بەرگە، بەلگەش ھەر ھەوہ.

دانیشتووی جزیر و بۆتانم.

جووتیر ئهوانی ناسی، بهپهله جوتهکهی بهردا، تهقلهکوت پئی جزیر و بۆتانی گرته پیش. له پئییه تووشی مهلهک ریحان بوو.

مهلهک ریحان لئی پرسی: چ بووه وا بهغاردان دهرویی؟
جووتیرهکه پئی گوت:

کیژی به ژنت بهمن بمینی بهوهنهوشه سی ساوا
ئهو سوارانهی ئهگهر به من سپیراه
ئهوه هاتن، خه بهر بۆ خاتوزین ده بهمهوه دوواوه.

جووتیر تهقولبابی بورجی به لهکی کرد، گوتی:
کیژی کیژی کیژی کینی

سه ری منت بیتهوه به قوربانی سه رییه
رهنگت ده لئی شه مامه ی وهر دئییه^(۱)
مزگینیکی یه گجار زۆر خوشم پییه.

ئهگهر ده پرسی لهو لاوهی، ئهتۆ عه زیهت و عازاب و دهدرد و سه خلهتی و ساغاویت^(۲) بۆ وی زۆر گرانه

سوار بووه له ولاغیکی رهش کویتی به حری، عه سله که فه ل پانه
له پیدایه جووتیک چه کمه ی سمایلنامه، گهرمه، تازه هاتۆته دهر له
دهباخانه

جووتیکی لالی له سه ره ته پلی سه رییه، ئهگه بیفرۆشی، ئهو دنیا یه ی پئی
ده بیته چۆل و ئاوه دانه

نۆکه ریکی دهگه له ده لئی بازه، ده لئی ته ر لانه
ولاغیان راناوه ستی له گهرمین و له کویتانه

(۱) وهرد: کیلانی زهوی، جاری هوه لئی پئی ده لئین: «شیو» جاری دووه م پئی ده لئین
«وهرد»، «شیوهرد» زهوی یه که بیجگه له «شیو» وهر دیش کرابی.

(۲) ساغای: لۆغه تی مامه حمه دییه، ده فره نهگه کاندانه هاتووه.

نه بۆ خۆيان له هيچ كوێ دهمخۆن پاروويك نانه
نه به ولاغيان دهگرنهوه وچانه
ده سنگت پكهوه به تهختى سولتانه
مه مکت پكهوه به فينجانە

مزگينيه كه م بدهيه، ئيدي هيچ ليم مهگره بر⁽¹⁾ و به هانه.
مه م و بهنگين نهوه هاتن. مه له ك ريحانيش گهيشتي. خاتوزين كراسيكي
دابوو به مه له ك ريحان، خه لاتي كردبوو، كاكه مه م به كراسه كه هه لفریوا،
گوته: نهوه خاتوزينه. بهنگين گوته: ئاغا هه و نيهه. كاكه مه م گوته: دلم
دهتوقی بهنديكي بانگ نه كه م. بهنگين گوته: ئيمه غه ريبن با زور قسه
نه په پينين.

كاكه مه م گوته نه دايه، جا گوته:
كيژي كيژي كيژه كه ي ئارامى دلانه
له بهر تو نه من كردم بي عومري دايك و بابانه
به رویت له من بوته بازار و دوكانه
فايده ي نيهه نه وهختى قسانه
ئاخر نه من و تو نه مانبوو نام و نيشانه!
نه مانگورييه وه دهره و نهنگوستيلانه؟
ئيمه له يه مه نيمان قه رار به نه سه حى دانا
چاوت ده لتي كو تره و لتي ون بووه هيللانه
له من بوويه كه رويشكي گه رمه لانه
ليم قات بووى، نه وه خودا خستيه به رده ستانه
به سه رته ي تو وه نيوه ي عه مري خو م دانا.
نه وه مه له ك ريحان جوو ابى داوه، گوته:

(1) ئەم بره بۆ من زۆر نامۆیه.

لاوژە! لاوکهەى مێرمندالێ
 رەبى لەبەر ئازارى دلت نه نالێ
 به مه خسوودى خۆت بگه‌ى، چونكه عه‌بدالێ
 سېوى نه‌گه‌بېو، هه‌لووچه‌ى كالى
 ئەوه‌ى تۆى لى عاشقى، هه‌زارى وه‌كو من به هه‌لال و به‌بېوون و ره‌شه
 رېحانه سه‌ر فه‌رشانى بۆ ده‌مالى.
 ده‌گه‌ل تۆمه ئەرى گيانم
 دوعات بۆ ده‌كه‌م هه‌تا ده‌توانم
 ئەمن كلفه‌تى وېم، مه‌له‌ك رېحانم
 به خانه‌واده خوشكى به‌كرشه‌يتانم
 قاسىدى خاتوزينم تا ده‌توانم.
 به‌لام لاوه! لاوکه‌ى دلخووزى
 ده‌لێى ناسكه گولێ سه‌رى گولێ نازنانى^(١)
 قسېكت پى ده‌لېم، ده‌بى لېم ببى رازى
 گه تۆ به مرادى خۆت گه‌يشتى، ده‌بى منيش بۆ نۆكه‌ره‌كه‌ت بخووزى.
 ئەگه‌ر ده‌چېيه شاره‌كه‌ى جزىرى، وېرانه مه‌مله‌كه‌ته‌كه‌ى بۆتانه
 وه‌زىرىكى لىيه، برابى منه، نېوى، له‌قه‌بى، به‌كر شه‌يتانه
 هه‌تا ده‌توانى نه‌وېى كه‌وه و نه له مالېشى بېه‌وه مېوانه.
 ئەو دنيايه به ئازادى ببينه
 وه‌زىرىكى دى هه‌يه نېوى قه‌ره‌تاژدينه
 پياوېكى پياوه، به ده‌ركى ئاغاي خۆى ئەمینه
 مالّه وى جېگای تۆيه، مالّه وى شانشىنه.
 له خوداى ده‌كه‌مه‌وه ته‌مه‌ننايه، له شېخ مارفى كاوله نوحسايه
 له دوواژه ئيمامى ده‌شتى به‌غدايه
 (١) به‌بېتېژ نازنانى به گول داناوه.

به دور بی له دهر د و له به لایه
 به دور بی له سه ده می ئه وی کاوله دونیا به
 خاتوزین ملوئینکی دهملیدایه
 ئالتوونی شینه، له علی رومانه، یاقووتی عه بدولحه سه نه، ئه وی له هه مووان
 که م قیمه تتریان کاره بایه
 ئه و ملوئینکه دها به من، ئه گهر مزگیننی تۆی بۆ بهرم؛ لاوه په بی روزهر د
 نه بی له دونیا به.

کاکه مه م ده لئ:

ئیره به شاری جزیرئ؟ خاکیکی قه دیم و کۆنه!
 ئیره به جیگای سه سه وز و مراوی و سۆنه؟
 توخلاً چاکم پی بلی، دلم زۆر کوله، خانمت چلۆنه؟
 مه له ک ریحان گوئی:

ئاغا، خانم ئیکی گهره گوین، بۆله باخه جاغ
 دئیدی خاتر جه م ئاغا گیا له جاغ
 گئیدن دور مین، باخن کوئ شهن لاری و داغ
 به لکو نینشه للاً قیسمه ت ئۆله جاغ
 ئاخر بزه خه لات ویره جاغ^(۱)
 قرخی قه یسی^(۲) پاچ، بن سایه ی کلاو
 گهر دن سوراحی بیجاده تیکراو
 وهک به فهره که ی دوهاچه و بلکس زهرده ی رۆژ له ناو.
 زۆر چاوه رتییه وهر دۆکی^(۳) بالته ر
 دایمه ئاچغه سنگ په نیری ته ر

(۱) ئه م بهنده تورکییه، تورکی شوینی له سه ر داناوه.

(۲) ده بی قه یچی بی یانی مقه ست.

(۳) وهر دۆک ده بی ئۆردهک بی یانی مراوی.

ئەگرىجەي لەسەر برۆي دەكا شەپ
 نىشتوو لەسەر حەوزى نىلوفەر.
 جا گوتيان: ولاغ شەريفە، روويان دە هەر دەرکتىكى کرد، لە وئ دادەبەزىن؛
 عەبىبە پرسىيارکردن.
 سەرى ولاغيان بەرداوه، بەکرشەيتان ميوان سەرايەكى بوو، وەتاغى دەرتى
 بوو، ولاغەکان هاتن لووتيان بە دەرکەي وئوه نا.
 مەم بە بەنگىنى گوت: بزەم ماله کتییە، دەچم بزەم رۆ و شونىتک پەيدا
 ناکەم؟ دابەزى، ولاغەکەي دا دەست بەنگىن.
 چون ئەوئ جىگای ميوانان بوو، دەکرا پچىتە ژورۆ. مەم لە پليکان وەسەر
 کەوت. عافزەتیکى دى، دەتگوت خاسەکەوي جۆ زەردانە^(۱)
 کاکە مەم گوتى: باپرسىيارىکى لى پکەم. جا گوتى:
 کىژئ مانگى تازەم نازانم نە نوئيه و نەيهەکە^(۲)
 شىرنە ئەو قەد و بالا و پەنجە و بەلەکە
 ئەز غەربىم پرسىيارىک لە تۆ دەکا.
 مانگى تازەم نازانم نەيهەکە و نە دووانە
 چاوت بە من بمىنى بە ئەستىرەي رۆژئ و کولمەت بە من بمىنى بە
 سوورگولئ دە کوئستانە
 نازانم نە رۆژئ حەشرە و نەئاخرى زەمانە
 نە بەحر وىک دەکەون و شەپۆلى بەحرانە
 نە مەنسورى هەللاجە و نەکتىو پەرەکرانە
 تۆق و تەلەسم و گوارە و کرمەکى تۆن وىک دەکەون، دەنگيان دەروا بۆ
 مابەينى عەرز و عاسمانە

(۱) جوان و بە کەيف، گوتويانە: خاسەکەوي جۆ زەردان - ناخۆشە دەست لىک
 بەردان.

(۲) يەک و نوئ (نوئ) فەرقيان چىيە؟

قویتاسان^(۱) خۆ لیک ددهن، ده‌بیته‌وه به شه‌ره به‌را‌نه

نا‌به‌له‌دم، پیم بلی ماله کتیه ئه‌و جی و مه‌کانه؟

کچه‌که عه‌به‌سا، جوابی پی نه‌دراوه.

ديسان کاکه مه‌م گوتی:

مانگی تازهم نازانم نه دووه و نه‌پی له‌سییانه

خوداوه‌ندی میری مه‌زن جووتیک ئیستیکانی له‌سه‌ر سنگی ئه‌و کیژه دانا

شلکن، ناسکن، تازه‌کانه وهختی ده‌ست لیدانه

چاوت به من بمینی به ئه‌ستیره‌ی رۆژی و کولمه‌ت به من بمینی به سوور

گولی ده‌کویتانه

نا‌به‌له‌دم، پیم بلی ماله کتیه ئه‌و جیگه و مه‌کانه؟

مانگی تازهم نازانم نه سییه و نه‌چواره

خوداوه‌ندی میری مه‌زن له‌سه‌ر سنگی ئه‌و کیژه‌ی خپ کردووه جووتیک

هه‌ناره

ئه‌لعان وهختی ئه‌وه‌یه ده‌گه‌لیان پکه‌ی کایه و سوا‌عبه‌ت و گه‌نگه‌ن و

قوماره

به‌رویت له من غه‌ملیوه، ده‌لیی چۆم و پرووباره

نازانم ماله کتیه ئه‌و بورج و تالاره؟

کچه‌که هه‌ر عه‌به‌ساوه. جوابی نه‌داوه.

ديسان کاکه مه‌م گوتی:

مانگی تازهم نازانم چواره و نه له‌پینجی ته‌واوه

کولمه‌ت ده‌لیی هه‌رمی گولاوه

ده‌لیی گوئه و ئاونگی شه‌وی لپی داوه

ده‌لیی وه‌نه‌وشه‌یه و نه‌شه‌مزاه

(۱) قویتاس: زه‌نبه‌ری زیو. «ه‌ب»

پیم بلای ماله کئییه؟ ئاخر سهرم لی شیواوه!
 کچهکه هوشی هاتهوه بهر خوی، له عه به ساوی هاته دهر، گوتی: خومیش
 عینسانم! جا گوتی:
 لاه چاوت به من بمینیتته وه به چاوی باز و ئه برۆت به من بمینیتته به تیژه
 په ری دسه قری
 چاوت له من بوته باز، جار جار ده شته سامالی و جار جار خوی داوینته وه
 بن گه والی هوری
 ره بی عومرت له دوو سهت سال پابری
 پۆری به لکه قهراری ئه وه به: بالیک ده فری و دوا بال له نگه ری بالی
 راده گری
 ده لی: نه وهک راوکه ر داوی نابینته وه و بمگری
 ئه گه ر نابله دی، ئیره به ماله وه زیر به کری.
 جاکئ بوو له کاکه ممی ده گولباوه
 لاقی راسته ی وه پیش ده خست و ئی چه پی داده نا له دواوه
 ده یگوت: کیژی! سهرم لی شیواوه، پیم لی گۆراوه
 په ری یان ده ستیان له دلّم داوه
 زنجیره ی زولفه، ته نافه و ده ئه ستۆم کراوه
 که مهندی عیشق رای کیشاوم، ئه منی بو جزیر و بو تانی هیناوه
 میوانی ئیره نیم، ده ولت زیاد و مال ئاوا.
 جا له وه ی دا خه به ریان به به کر دا، که میوانت هاتوه. هاته وه مالی.
 کلفه ت گوتی: گیر نه بوون، رۆدین. جا به کر گوتی: کاسه ی که له بیان له عه رزی
 ده دم! چۆن میوانی من نه بوون! ئه منیان به پیوا نه زانی! شتی دیکه ش
 ده گۆریندا بوو، به کر ئه وه ی کرده به هانه.
 مه م و به نگین چونه ماله قهره تاژدین به گ، له وی دابه زین.
 خاتوون ئهستی عه تر و عه بیری به هه موو جیه کی وه رکرد.

خه بهريان به قهره تاژدين بهگ دا، کوتيان: ميوانت هاتن. ئه ویش گیر نه بوو، دهست بهجی هات.

به عورفۆ و چهكۆ و جانگیر و خوسرهوی غول و مهلیك تهیموور خه بهر درا، هاتنه وه هه موویان.

بهنگین و لاغه کانی دهگیرا، بۆ ئه وهی عاره قه بیان ویشک بیته وه، قهره تاژدين بهگیش نهیناسی، پیتی گوت:

لاوهکهی سه رپاک له زێری

رهبی خودا دنیای له ئۆمه تی خۆی وهرگیری

جاکۆ دیویه تی ئاغا به دهستی خۆی و لاغی خۆی بگیری؟

مهگه من چ - نۆکه رم نییه له وه تاغ و له پیشخانی

چ - مهیته رم نییه له نه سیرخانه^(۱) و له قۆشخانه و له مهیته ر خانی

ئاغا به دهستی خۆی هاتۆته سه ر حالاتی و لاغ گیرانی؟

بهنگین ده جوابدا گوتی:

ئاغام بازه، شه هیته و ته ر لانه

جیگای ئاغایان وه تاغه و باله خانه

ئاغام دانیشتووه له دیوه خانی، مه حته لی خانه خوییه، ئه گه ر بیته وه ئه و

دهور و مه کانه

ئاغا نه تزانیه وه پیشه ی نۆکه ر هه ر و لاغ گیرانه؟

ئاغام سه ر تا قه ده م له علی رومانه و گه وه ره

مه رده و گۆ له مه یدان ده رکه ره

نۆکه ر دایمه ده ست نه زه ره

ولاغ گیران پیشه ی نۆکه ره.

له پاش ئه وه، قهره تاژدين بهگ چوو ه سه ری، چاوی به کاکه مه م کهوت،

به خیره اتنیکی زۆری کرد.

(۱) نه سیر خانه: مامه حمه د ده یگوت «نه سیرخانه» جیی تاجی راگرتنه.

خاتون ئەستی سەرى پەردەى ھەلداو، گوتى:

قەرەتاژدین بەگ دایمە ئاغاىە، لەپشتى دەروڤن دایمە سەت نۆكەرە

لە مالىدا ھەيە ھەمیشە سەت كلفەت و كارەكەرە

سەرى ئەمنت ببیتەو بە قوربانى سەرە

میوان عزیزە و گەوھەرە

مەپەلە لە شارى جزیرى تاسى رۆژان پچیتە دەرە^(۱)

با ماندووییى رىگای لە بەدەنى پرواتە دەرە

بانگ دەكەم لە نۆكەر و لەعەمر بەرە

دەلیم جوابیکم بۆ خاتوزینى لەبۆ بەرە

دەیداتى سەت زىرى سكهى بیست و چوار، دەگەل یەكدانە گەوھەرە

ھەتا لەو دونیاىە نەبیت چا و لە دەست و دەست بەسەرە.

قەرەتاژدین بەگ گوتى: ھەتا سى رۆژان دەبى میوان بى، شارەزا بى

لەقسە و لە گفتوگۆ، چا و وگۆیت بکریتەوھ.

لەو ماوہیەشدا، بەکر پیریژنىكى فەسادى پەیدا کرد، کوتى: ھەوت کەرەتت

بە زىر ھەلدەكىشەم، مەم ئەگەر ھات بۆ دیوانى، پىشى بگرە، جوقىكى^(۲) بە

سەرەوہیە، ئەگەر شار ویران بى، بە وى ئاوەدان دەکریتەوھ، ھىند بە قىمەتە،

ئەگەر ھات پولات بداتى، لى وەرەگرە. بلى: بە منیان کوتوھ کورى برايم

پادشای یەمەنى وەدووی خاتوزین کەوتووه، خۆ بە قوربان خاتوزین گول بووھ.

میر زیندین بەگ یەگجار پیاویكى سەقەت بو کوتى: ئەگەر کاکەمەم ھات،

لەبەرى ھەلدەستم، خوشكى خۆشمى دەدەمى.

کاکە مەم ئەگە ھات پچیتە دیوانى، پیریژن لى چووھ پىشى، تەعزىمى لى

کرد، ھات پولى بداتى، پیریژن کوتى: ھەتا نىو چاوانى بابت سلامەت بى،

(۱) مەبەستى ئەوہیە سى رۆژ لەمالە قەرەتاژدین بەگ نەچیتە دەرئ.

(۲) جوق: جوققە، زىر و زەنبەرىک کە بە وینەى تانج بى و ئەویش لە کلاو قايم دەکرى.

پۆلم ناوئ، بۆ پۆل نەھاتووم، موھاجیرم، قەدیم خەلکی یەمەنیم، دوو کوپم
ھەییە پێیان بە پێ دەچم. - ژن قەبەعی تەواوی دونیایە - کوتی: بە منیان
گوتوووە کوپری برایم پادشای یەمەنی وەدووی خاتوزین کەوتوو، خۆ بە قوربان
خاتوزین گول بوو. ئەگەر وای گوت، کاکە مەم وەک شیشەیی سووری
دەجەرگ و دلی راکەیی وابوو.

کاکە مەم ھاتە دیوانی، میر زیندین چاوی پێ کەوت، لەبەری ھەستا،
چێگای خۆی بەجێ ھێشت، کاکە مەمی لە چێگای خۆی دانا. کوتی: پادشای
یەمەن، شانازی دەکەم ئەگەر ئەتۆ میوانی من بووی، ھەچ نیازتکی بۆی
ھاتووی، بەگیان و بە دل ئامادەم پێکی بێنم. ئەلغان وایان من حالی کردوو،
دەلێن دلت بە خوشکی منەوہیە، ئەمن خاتوزینی خوشکی خۆم پێشکەش
کردی.

کاکە مەم بێ تەمەدود^(۱) بوو، کوتی: خراپیان حالی کردووی، خوشکی
خۆت پێشکەش بە خۆت بێتەوہ^(۲)!

دەست ھەلنەگری لە خەزینەیی خوسرەو

باز دەدەن بەباز، کەو دەدەن بە کەو.

کاکە مەم کوتی: پێشکیشم بە خۆت کردوہ.

میر زیندین سی کەرەتی پێ گوت. مەم ھەر کوتی: پێشکیشم بە خۆت
کردوہ.

جامیر زیندین کوتی: شاری جزیریم بۆیە پێ خوشە ئەگەر میوانی منی،
زۆر بە خێری ئەگەرچی خوشکی منت نەویست، دیسان ئامادەم بۆ خزمەت
ھەر بەدل و کییان.

ئەمان عەزیم ئەوانەیی ئاگیان لە گفتوگۆیە کە بوو، خەبەریان بە خاتوزین
دا، کوتیان: لە مەجلیسی وا رابرد.

خاتوزین کوتی:

(۱) یانی ھۆشی لەسەر خۆی نەبوو. مامەحمەد ئەوہی زۆر دەگوت.

(۲) موستەھەق بوو، پێیان گوتبا: ھەیی قورپت بە دمی دادەم.

ئىلاھى پەنام وەبەر تۆپە، ھەول و قەۋەت بەتۆ.
 لە دالى من گەپچى چەندى لە ھىشە و چەندى لە ژانە و دلم سوتاۋە
 لە دەورەم شىن و گريانە و جەرگم براۋە
 ئەدى لە يەمەنپوھ قىسمەتى ھەق دەستى ئىلاھى بۆ كاكە مەمى بۆ جىزىرى
 ھىناۋە؟

لە خۆم بابان و پىرانى! لە خۆم نەدى چ - تاقە^(۱) كام و كاۋە
 ئەدى لە يەمەنپىرا چۆن قىسمەتى بۆ شارى جىزىرى ھىناۋە؟
 ئەو كارە بەد ەكسە^(۲)، وا نىيە
 كى لە كن كاكە مەمى كىردوۋە فزۋولى و شەيتانىيە
 بۆ من بوو بە تىرى غەيبى و نەبەدىيە
 سەلاى گەورە و گرانم لى را بوو، دەترسم ئەو ھەسرەتە بەرمەۋە بىن گلىيە!
 ئەوانەى بەسەر ئاۋ رادەگەن، مىراۋەكان، خاتوزىن پۋولى دانى؛ كوتى:
 سەرچاۋەكان خىمى تى كەن.

مىر زىندىن كوتى: ئەمەن دوو رۆژە بۆنى خىم دەكەم لە خۆراك، لى كۆلىيەۋە،
 بۆى دەرگەۋەت كە بە دەستورى خاتوزىن، خىمان دەسەرچاۋەكان كىردوۋە.
 مىر زىندىن قاقەزىكى بۆ خاتوزىن نووسى، تىيدا نووسىيۋى: كاكە مەم
 نەپويستوۋە خەتاي من چىيە؟ سەرچاۋە ئاۋان ھەمۋى خىم تى كىردوۋە!
 خاتوزىن ھاشاي كىرد.

كاكە مەم سى رۆزان لە مالى مىر زىندىن بوو، قەرەتاژدىن بەگ بىردىۋە مالى
 خۆى.
 ئەستى لە رانى خۆى دەدا، دەيگوت: كۆرە ئەۋە چ - باسە، بۆ
 نەپويستوۋە؟

خاتوزىن دالى تاقەتى نەگرت، كلفەتى بانگ كىردن، كوتى: شىۋو و كۆل

(۱) يانى ھىچ جورىك، ھىچ كامىك. شتاقەش دەكوتىرى.

(۲) بەيتىژ ۋاى گوتوۋە، بەلام ۋى دەچى بەرەكس بى.

دهكهيڼ له حهسارى دهرهوه، تهواوى كلفهتي ساز كرد بؤ سهر سهوزى قهرهتاژدين بهگ، لهوئى شيو پكهن، خاتوزين بؤ خوشى دهگهَل كلفهتان هات. كاكه مههم دهگهَل قهرهتاژدين و عورفو و چهكوئى خهريكي نهردين و شهترهنجى بوون، كاكه مههم نهگهر لهسهر سهوزى چاوى به خاتوزين كهوت، گهليك جووانترى هاته پيش چاوى له پيشو، لهو كاتى كه له يهमेئى ديپووى. ناورى تى بهر بوو، دهگهَل چهكوئش نهردينى دهكرد.

چهكو زانى نهگهر مههم ناگاي له خوئى نيبه، تانووتى لى دا، كوتى:

كاكه مههم زور دانهنيشتووى له لاي نايب و عولهما و وهزيرى

خهلكى به رانك و چوغهئى بورهكه دهچيته سهر رپى كچى فهقيرى

شهرت نهويه رپگا بگرى به خوشكى ميرى.

چهكو تانووتى لى دا، ديسان كوتى:

كاكه مههم تو پياويكى هيچ نهزاني

خهلكى به رانك و چوغهئى بورهكه دهچيته سهر رپگاي كچى شوانى

شهرت نهويه رپگا بگرى به كچى ميرانى.

كى بوو له كاكه مههمى دهگولباوه

خاتوزينى دى وهكو باغچهئى وهنهوشهئى ساوا

دهنگوت رهشه رپحانهئيه و شهواوى لى نه دراوه

دهنگوت شهمامهئى چوار بيستانه و شوباي شهمالى لى داوه.

كاكه مههم كهولتيكى سهنبوورى^(۱) قاقومى قومروئى بالوئيز رهنگى بهسهر

(۱) يانى كهولى سموره. قومروئى بالوئيز رهنگم بؤ روون نهبوتهوه. دهگهَل نهووش

قومروئى پيم وايه له «قومرى» وهرگيراه، مامهمهد بالوئيزى به چهشنه

بالداريك دادنا (بروانه: سهعيدو مير سيوه دين بهگ، ل ۵۷) كه وايوو دهلى

كهولهكه رهنگى قومرى و بالوئيزى له خو دهنواند. يانى لهسهر رهنگى وان بوو.

بالوئيز (نوئنهري دهولهتيك له لاي دهولهتيكى ديكه) دهبى ههر نهو وشهئيه بى،

بالوئيز بالداريك بى وهك كوئترى نامهبر (يا ههر كوئتر خوئى بى) كارى

سهفيريش ههر نهويه. وشهئى «بال» من بؤ و تيبينيه رادهكيشى.

شانی خۆی داده‌داوه.

ده‌یگوت: خاتوزین هه‌قی گلییی هه‌یه، ده‌چم بزانه یان ئە‌جه‌ل ئە‌منی بۆ
ئێره هه‌ناوه

یان راز و گلییی خۆمی ده‌گه‌ل ده‌که‌مه‌وه ته‌واوه.

قه‌ره‌تاژدینیش پتی خۆش بوو، ده‌یه‌ویست مه‌م به‌کام و ئاواتی خۆی بگا.
کاکه مه‌م کوتی: به‌ندیکی بانگ بکه‌م، بزانه ئیلتیفاتی هه‌یه و چۆن ده‌بی؟
جا کاکه مه‌م رووی تۆ کرد و کوتی:

کیژی، کیژی، کیژی کئیه

ره‌بی شه‌یتانان زبانیان ببی کرمتیه

درۆ ناکه‌م، خوداوه‌ندی میری مه‌زن ئاگای لئیه

سه‌ری منت بپه‌ته‌وه به‌ قوربانی زنجیره‌ی زولفاتیه

ئوه کیژی کئیه و ده‌لێی خاسه‌ سییه و هاتۆته سه‌ر هه‌وزییه؟

خاتوزین هه‌چ جووابی نه‌داوه.

کاکه مه‌م درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا و کوتی:

مه‌جه‌لی^(١) خودای ده‌گه‌رپین، مه‌جه‌ل له‌ من دینه‌وه وه‌ختی تاوه‌لاتی

چاوت به‌ من بمینی به‌ ئە‌سته‌یره‌که‌ی روژی، گه‌ردنت به‌ من بمینی به
قۆنکره‌ی قه‌لاتی

شه‌یتانان، شو‌فاران ره‌بی ده‌ردی مردنیان بگاتی

بریا ئه‌و جام و له‌گانه^(٢) بوایه‌م به‌ ده‌سته‌یکه‌ مباره‌ک بتشوتمایه بۆ
حوکماتی.

مه‌جه‌لی خۆلای ده‌گه‌رپین، مه‌جه‌ل له‌ من هاتنه‌وه وه‌ختی چیشتانی

کۆلمه‌ت به‌ من بمینی به‌ سورگولی کویستانی

(١) مه‌جه‌ل: ویستی خۆی، چاره‌نوس، ته‌غدیر. بره‌وانه: مێر و وه‌فا، ل ٦٨.

(٢) جام و له‌گانه: دروست به‌م وینه‌یه‌م نووسیوه. له‌ یادم نه‌بووه له‌ به‌یتبێژ پیرسم
مه‌به‌ستی چیه. نازانه «جام» و «له‌گانه» یان شتیکی تره؟ یان جامولکانه‌یه؟

دهمت به من بمینئ به شانەى هەنگوین، هاتۆته وهختى مئش برانئ
بریا ئو جام و لهگانه بويايه م به دستیکه مبارهک بتشوتمايه بۆ دیوانئ.
مهجهلى خودای دهگهريئن، مهجهل ئهوه نيزیک بوون بۆ وهختى نيوهرۆيه
چاوت به من بمینئ به ئەستیرهکهى رۆژئ و کولمهت به من بمینئ
به زهردى ليمۆيه

دهرم ده بهر شهديکى ئەلوان، کورە کۆر^(۱) حوسینئ، ريشوهى شهريانه
دهمابهينئ چاو و برۆيه

له نيو سنگت بۆته خرمة خرمة سواران هينديک دهلئين: ئهوه زيړه،
هينديک دهلئين: خيړ، ئهوه قويتاسه و گۆيه
بریا ئو جام و لهگانه بويايه م به دستیکه مبارهک بتهينابام بۆ سهراکئ
و جۆيه.

مهجهلى خودای دهگهريئن، مهجهل له من هاتنهوه بۆ وهختى بانگى ئيوارئ
بۆ جوابم نادهيهوه؟ ده بهر زنجيرهى زولفت مرم يارئ
چاوت به من بمینئ به ئەستیرهکهى رۆژئ، کولمهت به من بمینئ به گولئ
هه نارئ

بریا ئو جام و لهگانه^(۲) بويايه م به دستیکه مبارهک بتهينابام بۆ سهر
کانئ و پروبارئ.

خاتوزين نه رووى تئ دهکرد و نه جوابى دهداوه

نه قسهى دهگه ل کرد و نه ئاورى وئ داوه.

مه م پئى گوت، کوتئ:

کيژئ ئهوه دياره دهلئى پئت قايىل نابم

(۱) کورە کۆر حوسینئ: مامهحمەد ئهوهى زۆر به کار دئنا بۆ شهده. بۆ نموونه
بروانه: لاس و خەزال ل ٤٨، دئرى ١٢.

(۲) خۆم وام لئ کردووه، کردوومهته جام و لهگهن. پئم وايه هەر واش دروسته،
به پئيتيژ به ناتهواوى به زاريدا هاتووه.

به خوداوهندی میری مهزن کهم و بهسهری برایم پادشای بایم
لهوشۆکه زیاتر، سهعاتیکی دیکه له جزیری نایم.
کی بوو له کاکه مه می دهگولباوه
به سهر شانی راستیدا ئاورپیکی دهاوه
بهنگین نۆکه ره و له خزمهتی راوهستاوه
دهیگوت: هه رۆ له پشتی ولاغان پکه زینیکی مورسهه، له زاری ولاغان
پکه ددانهلغاوه

بۆ کیژی لهتۆ وایه من لیم قهوماوه!
کهسی دی له دنیا یه دا نهماوه؟
دهولت زیاد و مال ئاوا.
ئهوه کاکه مه م گه راوه.
خاتوزین ئاورپیکی تی بهر بوو، وهختیک دیتی مه م گه راوه، مهگین خودا
بزانن. کوربه له بهر مه کران جووابی نهدهداوه.
ئهگهر وای زانی، خاتوزین کوتی:
لاوژه! تۆ ئه و خودایه ی ساحیبی خیر و شه ری
تۆ ئه و چه زه تی قابیزی دایمه له سهر روحی ئۆمه تی دهگه ری
چاوت به من بمینی به ئه ستیره ی رۆژی، ئه گه ر شه وی ده مینی دینه دهر
له گه وه ری^(۱)

قه راری عاشقان ئه وه یه له پێشدا ده که نه وه شه ری
ئاره قی سنگ و به رۆکان به لیوان بماله، ئه و سه فه ره وه گه ری.
خاتوزین کوتی:

لاوه که ی هیچ نه زانی
مندالی، شلکی، جوانی

(۱) گه وه ر: له لاس و خه زالیش دا هاتووه، پروانه: ل ۱۷، دیری ۵. لیره یانی له سه ر
سوێیه.

سەرى منت بېتەۋە بە قوربانى ئالچەي چەكمانى
ئاگادارت بى خدرى لە چۆلى و بيابانى
بۆچى بۆ منت بەجى ھىشت خەمناكى و بابان ويرانى و سەرگەردانى؟
ئەدى بۆ كاكەم پېشكىشى دەكردى و ئىخەي خۆت ھەلدەتەكاند لەگۆشەي
ديوانى؟

لاۋە! ئەما لاۋزەكەي دوور ولاتى
چاوت بە من بمىنى بە ئەستېرەكەي پوژى، ھاتە دەرى لە سامالى و لە
زولماتى
ئارامى دلى منى، پەبى قەت قەت لەمن نەببەۋە قاتى
شەپتان و شوڧاران دلپان بزواتى
ئەدى بۆ كاكەم پېشكىشى دەكردى و ئىخەي خۆت ھەلدەتەكاند لەگۆشەي
حوكماتى؟

سوارەكەي غوربەتتېيە
رەبى سەرى منت بېتەۋە بە قوربانى سەرىيە
جوقەي لالت، قىمەتى سەمەرەقەندە و خاكى فەرەنگىيە
بەلام پېم - ھېندە نازدارى - زۆر ساحىب عەقلى نى و عاقلت نىيە
خەبەرى منيان داويىيەي، كوتيان: خراپ بوۋە بەگولپيە
جا دەبوو تۆ بتزانىبايە، درۆيە، ئەسەحە، يان ئەسەح نىيە.
ئىدى ئەۋە كاكە مەم گەراۋە، بە خاتوزىنى گوت: چون دلت شكاندم، دەبى
تۆق و تەلەسم و گوارەم بەيادگارانه بەدەيەي.
خاتوزىن كوتى: ئەمن ماسى بى كىردم^(۱). ئەۋانەي دا بە كاكە مەم.
مەمىش بازىبەندىكى^(۲) دەقۆلى دابوو، بازىبەندەكەي دايە. خەراجاتى

(۱) مەسەلە، يانى پزگارم، دىل و بەردەست نىم، ئىختىيارى خۆم بە خۆمە. پروانە:
امثال و حكم كرى (بەشى يەكەم) ل ۴۵۴.
(۲) بەپتېئۆۋاي گوتوۋە، يانى باز و بەند، باسك بەند، دەقۆلىيان كرىدوۋە.

مهمله که تیک بوو.

کاکه مهم هاته وه بۆ وه تاغی. ئەگەر هاته وه فکری له حالی خوئی کرده وه، شهوئی خوئی لی نه ده که وت. شش سه عات له شهوئی رابردبوو، له سه ره به رمال دانیشته، رووی له ده رگای هه ق دهستی ئیلاهی کرد، کوتی:

خودایه! چ - ده که ی و چ - ده کړینی

به فریک به شویا به رحمهت ببارینی^(۱)

له سه ری خورمالغ و سیکه نه و سه رخان و چیا به مه غلویانی برژینی

ئیلاهی دو عام قه بوول که ی و دل نه شکینی

به لکو میر پچی بۆ راوی و خاتوونی به زولفان بۆ من به جی بمینی.

ئیلاهی من له بهر تو ده که م ته مه ننا به

به فریک بباری به پشوی شویا به

سه ری خورمالغ و سیکه نه و سه رخان و چیا به مه غلویان بلین: به فری

تیدایه

به لکو میر پچی بۆ راوی، ئەگەر میر له مائی بی، ئەمن به بی خاتوزین دل

سوکنایی نایه

ئه و جار سنگی ده که م به باغی نمرود، روحی خو می ده که م فیدایه

لچی ده ستینم تۆ له ی ریگای یه مه نی، ئەگەر بۆ بابه پیره که م به جی هیشته

ئه و کاو له دونیا به.

کاکه مه م دو عای قه بوول بوو، سه عاتیکی شه و مابوو، به فریک باری.

سبحه ینی به کر - ده گه ل میری دانیشبوو - ده رکی په نجه ره ی کرده وه، کوتی:

سویحانه لالا! سپری خودا وه ند که س پچی نه زانو

میر ژیندین حالی بوو، کوتی:

مه تای سپیریژ نیشته وه له بانو؟

ده ست به جی میر ژیندین کوتی: خه بهر بدن، راوه له سیکه نه و سه رخان

(۱) به یته یژ گوتوویه: ده بارینی. له دیری ژیرودا: ده رژینی.

و خورمالغ و چیبای مه‌غلوبیان. نۆکه‌ر ئاماده بوون. به‌کر خۆی به تایه‌فه‌وه سازبوو.

کاکه مه‌م خۆی نه‌خۆش خست.

به‌کر کوتی: مه‌م ده‌گه‌لمان بی چاکه.

کاکه مه‌م به قه‌ره‌تاژدین به‌گی گوت: نه‌خۆشم، ناتوانم بیم. به‌قه‌ستی خۆی نه‌خۆش خستبوو.

به‌کر دوپاتی کرده‌وه، کوتی: کاکه مه‌م بۆ نایه؟

قه‌ره‌تاژدین به‌گ کوتی: نه‌خۆشه، ئه‌گه‌ر وایه تابووتی بۆ بیته. (۱)

میرزیندین کوتی: به هومیدی خودای چاک ده‌بی. تیگرا رۆین بۆ راوی.

چون به‌فره‌که دره‌نگ باری، شوین نه‌گه‌را بوو؛ هیچیان به قسمه‌ت نه‌بوو.

به‌کر ده دلی خۆیدا کوتی: ئه‌لعان مه‌م ده‌گه‌ل خاتوزینه.

خاتوزین به‌دزی هات، ده‌ستیان له‌ملی یه‌ک کرد، چومکی خودا موقه‌ده‌ری

پۆ کرد بوو، راکشان، هه‌رکیان خه‌ویان لی کهوت، خه‌به‌ریان نه‌بووه.

به‌کریش به میر زیندینی گوت: شوین نه‌گه‌راوه، راو به‌تال بی، با

برۆینه‌وه. راو به‌تال بوو، گه‌رانه‌وه.

قه‌ره‌تاژدین به‌گ به به‌نگینی کوت: به‌کر وه‌ک که‌لک ته‌مه‌شای بن بالی

خۆی کردووه (۲)، له پێشه‌وه برۆ، مه‌بادا کاکه مه‌م غافلگیر بی.

به‌نگین وه‌پۆ کهوت، له رێیه توشی مه‌له‌ک ریحانی بوو، به‌پیرییه‌وه هات

بوو، لیبی پرسى چ - باسه؟ کوتی: به جووت خه‌ویان لی کهوتووه.

جا به‌نگین هات سه‌ری به‌رده‌ی هه‌لداوه، بانگی کرد، کوتی:

دوو عاشقم دیون گه‌لێک له‌میژه

(۱) یانی له‌کۆلی به‌وه، باسی مه‌که‌وه، ئه‌گه‌ر بی دهمری. قه‌ره‌تاژدین به‌گ لایه‌نگری

کاکه مه‌م بوو.

(۲) مه‌سه‌له بۆ که‌سانیک که ده‌زانن چ باسه له دنیا‌یه یان له داها‌توودا چ -

ده‌قه‌ومۆ.

ههرتکیان له خهویدا بوونهوه ور و گیزه
 خانه خراب ههسته له خهوی شیرن، دۆراندووته، نوپژه.
 ئهسپان چوونهوه مهیتهرخانی
 تاجیان چوونهوه نهسیرخانی
 بازان بهردران، چونهوه قوشخانی
 ههسته، که لیککی وهکو میر زیندین دهگری گۆشه ی دیوانی.
 ئه ی لهو بهخته و لهو ئیقباله
 بهژنی باریک و دوو چاوی کاله
 دوازده مانگه کاکه مه م له دوا ی عهبداله
 ههسته له خهوی شیرن، راو بهتاله.
 ئیدی کاکه مه م ههستا، کوتی: چیه بهنگین؟ خاتوزین شل و شیواو بوو.
 تهقه له قالدیمان^(۱) پهیدا بوو. میر زیندین هاتهوه.
 خاتوزین خوی پی دهرباز نهبوو. پردیک لهوی بوو، به دیواریهوه، کاکه
 مه م دست به جی پالی وی دا. خاتوزین له پشت کاکه مه می خوی شاردهوه.
 بهکر نهگه هاته ژووری، دیتی کاکه مه م شیواوه، به شک زانی خاتوزین
 لهوییه. نهشیویرا پر به میر زیندینی بلای.
 میر زیندین زۆر به سام بوو، رهگی وهک رهگی که لی بوو.
 دیوان گهرم داهات، خاتوزین بهدهرهفتی زانی، سهری زولفی به قهرهتاژدین
 بهگ نیشان دا.
 قهرهتاژدین بهگ بانگی بهنگینی کرد، کوتی: وهره پیشی، بهنگین چوه
 ته نیشتی. قهرهتاژدین بهگ سهبرایه کی پیی گوت: بیتو میر بزانی، کهس
 ناهیلای، مه م و خاتوزینیش دهکوژی. برو ماله من ئاور تی بهرده، مه هیله هیچ
 بمینای، جاوهره خه بهر بده. بهخاتون ئهستی بلای: زگی به مالی من نهسووتی.
 قهرهتاژدین بهگ گوتی:

(۱) قالدیره: به پیتیژ کوتی به پلیکان ده لاین. له «هب» یش دا هاتوه.

نەدەمەوئى ئۇ مالا
نەدەمەوئى ئۇ حالە
نەدەمەوئى ئۇ لانكە
نەدەمەوئى ئۇ توفالە^(۱)

سەت ھاشا با نەمىنى ئۇ مندا
نامەوئى دواز دە بەھار بەندى^(۲) سەرانسەرى، بۆرە و بدەو و ھەدالە^(۳)
نەبادا لە دیوانى مىراندە سوور پکەنەوہ لە خوین سميٹیکە خورمايى و دوو
چاوى کالە .

نەدەمەوئى دوواز دە بەھار بەندى سەرانسەرىيە
نەدەمەوئى کۆشک و شانشىنى و کلاو فەرەنگى^(۴) و عوروسىيە^(۵)
با ھەموو پسووتىن، بېرژىن، بېنەوہ بە رەژىيە
نەبادا لە دیوانى مىراندە سوور پکەنەوہ لە خویندا دوو چاوى کال و
سميٹیکە خورمايىيە .

خاتون ئەستى تەردەستە، دەلئى شەھىتە
دەلئى: قەرەواشى سەر بەتالى^(۶) مل بە کوئىنە^(۷)
ھەر بە دەستىک دوو ئاور بىنە

(۱) توفالە: تفل، منال.

(۲) بەھار بەند: جىيەكى سەراوالە ھاوينان ئەسپيان لى بەستۆتەوہ. بىروانە: ف.
موعىن.

(۳) ئەمانە نىون بۆ ئەسپ.

(۴) رۆچنەي سەربان، بە ويدا تاو دەھاتە ژوورئى، دىوى روناک دەکرد. بىروانە: ف.
موعىن.

(۵) دەرگە و پەنجەرەي روسى.

(۶) سەر بەتال: چارەرەش، کلۆل، دە ئالەكە ناگەم. «ھب» باشى بۆ نەچووہ.

(۷) مل بە کوئىن: لى قەوماو و چارەرەش. «ھب» تىيدا نىيە.

لهپېشدا به شانشینى قهره تاژدینیدا وهرینه
همووی عدم پکه و بیسووتینه
نهبادا له دیوانی میراندا سوور پکه نه وه سمیټیکه خورمایى و دوو چاوى
شهینه.

بى هوشم، بى عاقلم، هیچ ئاگام له خوځ نییه
مالى من سووتمان که، هیچ قابیله تى نییه
له دیوانى تاوانباره خوشکه کهى له دای و بابییه
کاکه مەمی غریب میوانه، له من به میوانییه
میرزیندین ئه گهر رقی ههستا هیچ روحمی موسولمانه تى نییه
سه لای گه وره و گرانم لى رابوو نه بیته قرمه ی خه نجه ران، جلغه مه ی^(۱)
خه نجه ر نه یه نه دهر له برینییه

خو من له خاتوزین به دهر هیچ خوشکی دیکه م نییه.
قهره تاژدین به گ نه تۆ ده لى لورى
وا به په له به ترکی له ژنیت خورى
بو چته، بو کوتووته بیهینه خوارى لانكى كورى
با وه دهر نه که وى سوری^(۲)
ئه من نامه وى بییت به سه ردار عیل و سه ردورى^(۳)
نه یه ردان گیالپ سه ن ئه شاغه
یانندا یوختی گوناغه
ئه کمه ک ساری گاله جاغه

(۱) جی دهسکی خه نجه ر. لال بم! بو خه نجه رى برایمى زاخاوبوو؟ له جلغه ی دههاته
دهرى. بېروانه: نه شرییه ئه ده بیاتى ته ورئیز، به هاری ۱۳۴۴، ماکو و چه ردارى.
هب: جه لغه. ف. خال: جه لغه، جه لغه مه.
(۲) سوری خاتوزین و کاکه مه م وه دهر نه که وى.
(۳) شتیکی وامان نییه. مامه حمه د له خو وه سازى کردووه.

يەرى دورمە ئاغا
 گۆرخمە ئۆيلدرماغه
 باجيم گالميشدى ئوجاغه
 گان گالماميشدى دؤداغه
 سفەت سار ئالميشدى وشاغه
 سەن گىلپ سەن ياتاغه
 مەنم چارم ئاغلەماغە. (۱)
 مالى ئاور تى بەردا، بوو بە هاوار و پۆرۆ.
 بەنگىن هاواری کرد، گوتى:
 ئاورىك دایسى لەو سەرى دنى
 ئاورىك دایسى لەم سەرى دنى
 ماله قەرەتاژدين بەگە دەسووتى بە سووتنى
 خانە خراپ بە ئاغا و نۆكەرانى بچنى.
 ئاورىك دایسى لە سەرى کارخاننى
 بلیسەى ئاور دەچى بۆ عاسماننى
 ماله قەرەتاژدينە دەسووتى بە سووتانى
 يانى چى مير زیندين لە دیوانى نازانى؟
 ميرزیندين کوتى: دادەنگ، بزائم چ باسە؟
 بەکر بەندیكى کوت، کوتى:
 خەلکى ئەو زەمانەى بى عاقلە، هیچ کەس ئاقلنى لە کەللەیدا نەماوہ
 کورە چ - نەبووہ، کوا چ - قەوماوہ
 قەرەتاژدين بە دەستى خۆى، ماله خۆى ئاور تى بەرداوہ
 سەبارەت بە بژنىکە باریک و زارى دەلئى کویەلەى ھەنگوینە و رەواقى تى
 گەپراوہ

(۱) دیارە ئەم بەندە تورکییە.

ههتا نه جاتی بی به ژنیکه باریک و ئه و به لک چاوه .
میر زیندین گوتی: کهوشان بیتن، ههستان یه کسه ر لووزه ویان برد بوئی .
خاتوزین نه جاتی بوو . دهره یهک له خاتوزین کهوت، به کر هه لی گرته وه .
کاکه مه م چاوی پی کهوت، خه نجه ری هه لکیشا به کر پکوژی .
خاتوزین کوتی: نه که ی بیکوژی، ناتوانی دهره م لی پکاته به لگه . دهره ی
من به دست کلفه تانه وه هه یه، دهیشون . دهره له من نابی به به لگه .
هاتنه سه ر مال کوزاندنه وه ی قهره تاژدین به گ .
میر زیندین به قهره تاژدین به گی گوت: نه که ی خه م بخوی، ئه من به تا قی
ته نی ته وای زهره ده که ت هاتم .
میر زیندین کاکه مه می چاوی پی کهوت، کوتی: دلت ته نگ نه بی، ئه من
مالی دنیا یه م له قهره تاژدین به گ وه چاوی نیه، سوتا سوتا . قهره تاژدین
به گی میراوده لان یه گجار زور پیاویکی موعته به ره، زهره ده که م ئه من بو
بژارد .
کاکه مه م و خاتوزین تا مانگیک ئیکتریان چاوی پی ده کهوت به که یفی
خویان .
به کر وه ختابوو له داخان بمرئ، به کوچه یدا ده هات، شیرنی ده دا به
مندالان، فیتری ده کردن که بلین: خاتوزین و کاکه مه ممان پیکه وه ده دینه .
به کر ئه وه ی فیتری مندالان ده کرد، کاری به و قسه یه بوو .
کاری خودای چه ند نه خشینه
کاکه مه م و خاتوزینمان پیکه وه ده دینه .
ئه گه ر به کر به کوچه یدا ده ریوی، مندال هه موو وایان ده گوت .
به کر رژیکی به میر زیندینی گوت: پچین ته ماشایه کی شاری پکه ین .
ده یه ویست میر زیندین گوپی له و قسانه بی .
ئه گه ر میر هات، مندال هه موو وایان ده گوت . میر کوتی: به کر مندال و
شیت قسه یان لی ناگیرئ .

به‌کر کوتی: مهم‌ه‌ز له خاتوزین ده‌کا، ئەلعانی‌ش ژوانی ده‌گه‌ل ده‌کا؛ ئەگەر ده‌لێتی وا نییه، ئەو شۆ میوانی که، ئەمنیش کارێکی وا ده‌که‌م خاتوزین بێ شەراب بگێرێ. میر کوتی: چۆن دێته مه‌جلیسی من؟ به‌کر کوتی: هێنایی خاتوزین له ئەستۆی من، میوانییه‌که‌ش له ئەستۆی تۆ.

میر خه‌به‌ری دا: هه‌چی ده‌ست و پێوه‌نده سه‌به‌ی شه‌وه‌ی میوانی میر زیندینه.

ئەگەر میر ئەوه‌ی کرد، به‌کر چوو ه‌کن خاتوزین، کوتی: مباره‌ک بێ، سه‌به‌ی شه‌وه‌ی ئەتۆ له کاکه مه‌م ماره ده‌کرێی؛ ئەتۆ بۆ خۆشت وه‌ره مه‌جلیسی.

خاتوزین خۆش‌حال بوو، چرای له دلێ هه‌ل کرا. کوتی: ئەمن مندا‌ل بووم، کاکێ خۆم نه‌ دیوه. ^(١) سویندی بۆ به‌کر خوارد، گوتی: چومکی ئەمن ماره ده‌کریم، دیم.

خاتوزین هات بۆ مه‌جلیسی. ته‌واوی میوانه‌کان عه‌جایب مان. تابه‌فه‌ی قه‌ره‌تاژدین به‌گ پاکێ عه‌جایب مان.

خاتوزین شه‌رابی له مه‌جلیسی ده‌گێرا، ده‌پێشدا چوو بۆ کێ کاکه مه‌م. کاکه مه‌م سوچی چادره‌که‌ی گرت، نه‌یه‌پشت بریوا، هه‌تا هه‌وت قه‌ده‌حی له‌سه‌ریه‌ک بۆ تێ کرد.

ئەو‌جاره‌که به‌کر کوتی: مه‌م راستی ده‌لی. جا پێی گوت: کاکه مه‌م وه‌ره به‌ یاری خۆمان هه‌لبێین.

کاکه مه‌م کوتی: ئەمن غه‌ریبم، یارم له کوێ بوو! به‌کر کوتی: خێر مه‌م قسه‌ نادۆرین، دا هێندیکم داری عود بۆ بێن. داریان هێنا و سووتاندیان. ئەو‌جار کاکه مه‌م به‌ بۆنی ئەم داره ئاگای له خۆی برأ، جا کوتی: به‌کر وه‌ره به‌یاری خۆمان هه‌لبێین.

به‌کرێ شه‌یتان ئاوی ده‌ست پێ کرد:

(١) قه‌دیم ژن و منال بۆ خۆیان به‌ جوێ داده‌نیشن، که‌متر ده‌گه‌ل پیاوان تیکه‌لاوییان بووه. پیاوانی نیوبه‌ده‌روه پێیان عه‌یب بووه له‌ کێ ژن و منال دانیشن.

يارى كاكە مەمم دوينى دى لەبن ھەرزالى^(۱) كەشكان
گوپى قوت بوو، وەكو گوپى مشكان
لاجاينگى^(۲) ھەلنەدەھات لەبەر ئەسپى و پشكان.
كاكە مەم خۆت ھەلنەدەيەو، مەللى يارى من گۆيەكە فەقات^(۳) لە زىرى
دويناكە دۆدانىكى دۆ نابوو لە تىرى
كوچە بە كوچەى جزيرى بۆ فرۆشتنى دەگىرى.
مەم ھىندى رىق ھەستا: «دەنا خاتوزىن دۆ فرۆشى دەكا!»
كاكە مەم دەيترازىنى، كوتى:
وھى درۆ! وھى درۆ!
بەكر تۆ دەگەل بابت گو پخۆ
يارى من دەگەل پۆژى دەكا گرۆ
دەللى: بزانه ئەمن جوانترم يان تيشكى تۆ!
يارى من ماينىكى رەش كوپتى كەفەل پانە
ئىواران بازە و سبەھىنان جەيرانە
نيوھەريوان شەھىنە و لىي ون بووھ ھىللانە
سبەھىنان بەرخە و كۆرپەلەى دواى مېگەلانە
نەترانىوھ سنگى كارگى كۆسپەرتى شالەبەگيانە
چاوى ئەستىرىكە ئەگەر سبەھىنان ھەلدى لەكانى قەمبەريانە
ئەگەر نايناسى خاتوزىنى بە زولفانە

(۱) ھەرزال: لە دېھات، لە نىومال، داريان دەچەقاند، بليندايى گەزىك، بېرىك كەمتر
يا زياتر، دارەريان دەكرد. شتومەكيان لەسەر دادەنا. ف. مەھاباد لە بەرامبەرىدا
نوسىويە «عرزال»، ئەم مانايەى «ھب» لىي داوھتەو، ھەو نىيە.
(۲) لاجاينگ: لاجانگ نىوان روومەت و ئەستۆ. «ھب»، جايىنگ و جانگ، چەنە يان
چەنەگەيە.
(۳) بېم وايە مەبەستى بەيتبىژ لەمە «فەقەت»: (فقط) بووھ.

خوشکی میرزیندینی میراوده لانه .
عالم کوتیان: مآلمان به قورچ گيرا . مهستیش بوو فهقیره .
قهره تاژدین بهگ بهخوی و به تایه فهیه وه کوتیان: مآلمان خرابوو، کیتشه
بهیدا بوو .

جا قهره تاژدین بهگ بۆ ئه وهی بۆی پینه کا، کوتی:
کا که مه م ئه گهر شه رابی خوارده وه، ویشکی ده بی بنی زمانه
چومکه غه ریبه که س لپی نه گری قسانه
خانه خراب که لیککی وه کو میرزیندین گرتوویه گۆشه ی دیوانه .
کا که مه ئیغیار بۆوه، کوتی:

من سیرم خوارد و سوتام زمانه
که هاتم مه له ک ریحانیکیان پیشان^(۱) ده دامه
مه عنام^(۲) له وی بوو، به خاتوزینم کرده وه بوختانه .
به کر به میر زیندینی گوت: ئه وه خه ریکه به درق باده داته وه .
میرزیندین قه لّس بوو، کوتی:

مه گهر من چ - نۆکه رم نییه له گۆشه ی دیوانی
هه لگیشن خه نجه ری جه وه هر داری ده بانئ
کا که مه م له دیوانی بۆ پکه نه وه بی گیانی
نابی له سه ر ئه و قسه یه بژی به ژیانئ .
قهره تاژدین بهگ کوتی:

کا که مه م خو له قسان رانامینئ
میر زیندین ته مایه تی میوانی من ده خویندا بگه وزینئ
به کر شه ی تانه و وه سه ر زه لله ی ده په رینئ .

(۱) پیشان، پتم وایه هر «پئ نیشان» بووه، دوايه بۆته پیشان.
(۲) مه عنام له وی بوو: مه به ستم ئه ویوو.

ئىستا قسهكانى قهرهتاژدين تهواو نه بېوو، قرمه له خه نجهرى نوكه رانى
ميرھات، بۆ كوشتنى كاكه مەم.
قهرهتاژدين بهگ خه نجهرى هەلكيشا، تهواوى تايه فەشى دەستيان له سەر
گوپى خه نجهر دانا، قهرهتاژدين كوتى:
بمناسن قهرهتاژدينم
بازىكى رهشى لهوانى چەنگ به خوینم
ئەوى له گول كالتەر به كاكه مەم بلى، دەپشدا خوینی میری له سەر
فەرشان دەپرژینم.
چەكۆ دەيگوت:
بمناسن چەكۆمە
به رانكى رهشى چەقه سرۆمه^(۱)
ئەوى له گول كالتەر به كاكه مەم بلى، خه نجهرى له پشتى رۆده گرۆمه.
عورفۆ دەيگوت:
ئەو به نه مه گرن به ردينم
گه شيره گهره له خه زينهى دهرهينم
له پيشدا سهرى مير زيندين دهپه رينم.
كاكه مەم گوتى: وايه، به لام وا نييه
ئاخ چ – بکه م بۆ برايه كى له دای و بابيه
له پشت سهرم بويایه به شيرى پرووتيه
له ديوانى ميران ده مكوژن به بى كه سييه.
به نكين ئەگەر نۆرهى هات و ئەوهى گوپى لى بوو، گوتى:
ئاغايه من چەله بييه

(۱) چەقه سرۆ: شه رانى، بى شهرم، «سرۆ» بهراوهردى پکه دهگه ل «سرود» و «سراييدن» ی فارسی. له «هب» دا تهنيا «چهقه سو» هاتوه.

سهری منت بیتهوه به قوربانی سهرییه
به کر و میر زیندینت ببنهوه به قوربانی نالجهی کهوشییه
ترازانوومه بوستی خه نجهری دمرهشی دهسک نیرۆیییه
ئهوی له گول کالتر به کاکه مه بلّ، خوینی میرییه فهرشانی پی
دهکه مهوه لیمۆیییه.

دوو سهت کهس تاپه فهی قهرهتاژدین دهستیان دا تیغ، کوتیان: نه بزوون له
جیگی خوتان ها که رامبابگاوا!

میر زهینی دایه شاره کهی لی دهشیوی.

قهرهتاژدین به گ زیز بوو، رۆیی. (۱) ههستان زیز بوون.

میر زیندین به به کری گوت: ئهتۆ کاریکت دهگه ل من کرد شاری جزیری
پشیوینی، قهرهتاژدین ئه گهر خه به ریدا، جوکلی هه مه وهند و سمیل سپی
کامه ریان و شالی به گی زوراری و فهتخ خانی سورچی ئاموزای وین، به
خولای شه ریک دهقه ومی له جزیری، بارگین نه توانی یازد به سه که لاکاندا
بدا. به خویشی ته گبیریکم بۆ پکه، نان و خوانی منت لی حه رام بی، وهزیریکی
حیسابی به.

به کر کوتی: میر به سلامهت بی، له شانی خوت به کهسر مه گره، دهچینه
ماله قهرهتاژدین به گ، دهگه لی ئاشت ده بینه وه.

هه ر میرزای بانگ کرد، خوئی حاشییهی دانا

دانای عاقلمه ند رویی زهمانه.

عیلی ره مکی و مامکی هه و ساله خه رجیان نه داوه، به قهرهتاژدین ده لئین:
ئه گهر پچی خه رچی ئه و هه و ساله له وان بستینی و سه ریان نه رم کهی،
چونکه تۆ میوانی خوت هینده له کن به ریزه، ئه مه خاتوزین ده دهین به کاکه
مه م. له مه له که هتی ئیمه دا، کهس له و قابیله ته دا نییه پچی خه رجیان لی
بستینی، له تۆ به در، جا ئه و حه لی ئیمه شه رت بی خاتوزین له کاکه مه م ماره

(۱) لیره به یتبیز گوتیه: باقی داستان هه واله ی فه ردا.

كهين و ميرزئندين چهل شەوى شايى و زەماوەند بۆ پكا، چومكە ئەتۆ ميوانى
خۆت هينده خۆش دەوئ و له كنت به پزە.

هەستان هاتنه مائە قەرەتاژدين بهگ.

پياو ئەگەر دوژمنى هاته مائى، چارى نيبه دەبى به پيريهوه پچى و به
خيرهاتنيسى پكا و دهگەلئيشى سەروروو خۆش بى.

جا مير و بهكر گوتمانى^(١) خۆيان به قەرەتاژدين بهگ گوت.

قەرەتاژدين بهگ كوتى: مير قافەز ئيمزا كا كه خاتوزين دەدا به كاكه مەم.
ميش دەچم خەرج و تەدارەك له عىلى رەمكى و مامكى دەستينم.

مير قافەزى ئيمزا كرد كه: خاتوزين، پاش گەرانهوهى قەرەتاژدين بهگ،
دەدا به كاكه مەم.

جا قەرەتاژدين بهگ ساز بوو. ئەوه بوو به برەم برەم، حەوسەت كەسى
دەگەل سوار بوو، هەرچى ئازا و بهجەرگ بوو، هەرچى پەرپەسەر بوو. سوار

بوون.

قەرەتاژدين بهگ خودا حافيزى له خاتوزين كرد، كوتى:

كيژئ! قەرە زولفت به من بمينى به گولئ مەستەچەم^(٢)

خوداوەندى ميرى مەزن ئەو كارەم بۆ بينتتە بەرەم

مەترسە ئەمن ماوم، ئيستاكائى هەرەم

دەچمە سەفەرى هات و نەهاتى سەبارەت به تۆ و كاكه مەم.

كيژئ! بەوهى كهە ئەگەر ئەبەدييه

ئەمن له دنيايهدا هيج كارەم به ميرزئندين نيبه

بۆيه دەچم دلئ تۆ و كاكه مەم پكەوتتە فەريعييه^(٣)

ئەوه ريكفى له ئەسپى دەدا و حەوسەت سوارى له پشت راوەستاوه

(١) گوتمان: قسە، مەتلەب. ئى بەيتبئز نيبه. خۆم بەزەينمدا هات.

(٢) بەيتبئز كوتى: گولئكه وەك ياسەمەنەى.

(٣) فەريعي: دلگوشادى.

هه‌مووی دهستی له‌سه‌رخه‌نجه‌ری دمه‌رشی دهسک نیرۆیی داناوه
 خه‌لکی شاری جزیریی دهیانگوت: خودایه سه‌رکه‌وتوو بی ئه‌و پیاوه.
 جا کوتی: کیژئ! ده‌وله‌ت زیاد و مال‌اوا.
 قه‌ره‌تاژدین به‌گ له سه‌ر رۆینیی، ئه‌وه‌شی وه‌بیره‌هاته‌وه، کوتی:
 کیژئ! تۆ ئاگات له‌ده‌ردی من نییه
 چومکه کاکه مه‌م هاتۆته ماله من به میوانییه
 دهیکه‌م، هه‌تا روح ماوه له قه‌لبییه
 سه‌ریده له خاتون ئه‌ستییه.

قه‌ره‌تاژدین رۆیی، دوازه رۆژان شه‌ری کرد، به‌سه‌ریاندا زال بوو، مه‌ری
 پێ خه‌ر کردنه‌وه، هه‌مووی فریره‌ی⁽¹⁾ ده‌دهستی کرا.

لیتیه میرزیندین به‌به‌کری گوت: ته‌گبیر چییه؟ کوریه قه‌ره‌تاژدین زۆر
 دورونده‌یه، خاتوزینی ناده‌می، چومکه له هه‌وه‌لیتوه مه‌م نه‌یویستوو.

به‌کر کوتی: ئه‌تۆ برابیه‌کت هه‌یه، ئیوی شالی به‌گه، له زمیرییه، له میژه
 لیک بی خه‌به‌رن، هاتوچۆتان پیکه‌وه نییه، قاقه‌زکی بۆ بنوسه، به‌به‌نگین
 بلێ: ئه‌تۆ ده‌بی ئه‌و قاقه‌زه‌م بۆ به‌ری بۆ شالی به‌گ، ئه‌گه به‌نگین لیتیه نه‌بی،
 ئیمه شتیک ده‌گه‌ل کاکه مه‌م ده‌که‌ین.

به‌نگینیان به‌رێ کرد بۆ زمیری، قاقه‌زی برد.

جا به‌کر کوتی: بنیره له دوی کاکه مه‌م، بلێ: نه‌ردینیک پکه‌ین له‌سه‌ر
 دلخواز.

کاکه مه‌میش، ده‌ستور و عه‌مه‌لی بۆ دانا بو قه‌ره‌تاژدین به‌گ، دلێ گه‌رد
 نه‌گرێ.

میر ناردی له دوی کاکه مه‌م، ئه‌ویش هه‌ستا، هات.

(1) فریره: لیتیه به‌مانای ده‌س به‌نده. مامه‌حمه‌د، ئاوی مانا لی داوه: شتیک بووه
 ده‌نیو قامکانیان ده‌کرد، ده‌سورا.

میر پتی گوت: کاکه مه! ئەتۆ ئەگەر له یه‌مه‌نیوه هاتی، بۆ خاتوزین هاتی، بۆیه ئیستاش هەر لێره ماوییه‌وه، ئەمن پێم خۆش نییه دلی تۆ بشکی، وەرە نەردینیک پکه‌ین له‌سه‌ر دلخواز.

مه‌م کوتی: به‌ چاوان ده‌یکه‌ین، قه‌راریان دانا هه‌وت ده‌ست هه‌ج کامیکیان بییاته‌وه، دلخوازی خۆی بستینێ.

کاکه مه‌م کوتی: نازانم ئەتۆ دلخوازت چیه‌؟ به‌لام دلخوازی من خاتوزینه‌. میر کوتی: شهرت بێ ئەگەر لێم به‌رییه‌وه، خاتوزینت بده‌می.

قه‌راریان هه‌وت ده‌ست بوو. سێ ده‌ستیان کرد، مه‌م له‌ میری برده‌وه. چواری ما‌بوو، به‌کر هات، پتی گوت: شاری جزیریت مال به‌ مال لێ ده‌باته‌وه، بنی‌ره له‌ دوی خاتوزین، مه‌م چاوی به‌ خاتوزین پکه‌وی، نەرده‌که‌ت پتی ده‌دۆینێ.

میر زیندین کوتی: خاتوزین بێ، شه‌رابیکمان بۆ بگێری، کاکه مه‌م لێره‌یه‌. خاتوزین خۆی له‌ گۆلی دا و هات بۆ مه‌جلیسی. ئەوه خاتون ده‌پتی کردبوو جوتیک که‌وشی پانییه‌ فه‌راشی دم قو‌لی سه‌ر نو‌قره‌ به‌ندییه‌

عه‌سل ده‌باغی خان با‌به‌ خانه، کاری کارخانه‌ی موس‌له و موس‌لییه بن کوده‌رییه، تیری ئەندازه‌ رهنگی(؟) لێ بده‌ی کاری ناکا له‌ بنییه مالی سه‌مه‌رقه‌نده و ده‌سکاری عه‌سله‌ فه‌ره‌نگیه له‌پتی کردووه ئا‌وال کراسیکی مه‌شه‌دکۆی موشه‌ججهری عه‌سل، که‌زی له بیست و چوارییه

گۆنا گۆنه و په‌ر تاوسییه

کراسیکی مه‌حمه‌ل دارایی رهنگ عاسمانییه

که‌س نه‌یدیوه و له‌به‌ر هه‌ج که‌سدا نییه

به‌ وه‌زن سووکه، به‌لام قیমে‌تی له‌کن که‌س نییه

که‌واپه‌کی «شال خالی» خال خالی زیبا ره‌نگیه

دوگمهی نُهلماسه و فِهْرهنتییه^(۱)

تِهْمهنا دهکَم له خوداوهدنی میری مهزن، رهبی به دور بی له چاوی بهدییه
هه چ کهس به دل بیبینی دتوانه دهبی، دهکهوئته کتوییه
ئوه شیت دهبی، دهلین: ئه و کابرایه عاقلی نییه.
له سهری ناوه کلاویکه سیم ریژ و سیم خالهقییه
ئهندهی سهری گیراوه له مهملهکهتهکهی «کهس نهبی^(۲)» به
پیشی کلاوی فیداکارییه
نیونئو لپی چهسپ کردووه بهدري^(۳) بهحرییه
چارشیتوشانئیکی بهدره^(۴)، ریشوه نیوگهزییه
بریقی دئ له رهنگی رۆژییه
خزه، گیر نابئ، دوو گری دواوه له پشتییه
کهس ئه و مالهی نهدیوه، دهلین: پیتم وایه غهیییه
دهسمائیکی ناسک ریژی گول تهشپییه^(۵)
ئوه گهزی دهچته بیست و یهک زپری سپیه
له کلاوی بهستبوو شهدیکی مار رهنگی خاسهکییه
که تاو لپی هدا، دهیانگوت: ئوه چ- مهملهکهتیک ئاوری گرتییه
چون فِهْرهجوئلاهییه، ئهلعان ئه و کارخانه نییه
ئاساری قهدیمه، لهکن خهلکی دیکه قاتییه
ورده ورده و سهبر سهبر دههاتهوه بۆ مهجلیسی میرییه.
خاتوزین سلاوی کرد، کوتی:

(۱) فِهْرهنتی: بهردئیکی به نرخه، نئوه بۆ ژنان، ده قاموسهکاندا نههاتووه.

(۲) «کهس نهبی» دهبی کوئ بی؟ هه ر تایبهتی چیرۆک و ئهفسانهیه؟

(۳) پیتم وایه بهرده کراوته «بهدر».

(۴) ئهوهش هه ر بهرده.

(۵) تهشپی: کاسهی دارین. «هب».

سلاو دهکه مه وه له که سیتک، دلّم دایمه وهک تهیر بۆوی دهگری پهری
 عاسمانی
 ئەگەر عاقلی بی و جوابی سلاوم بزانی
 پیم وایه عومرم کهم بووه، ناژیم به ژیان
 ئەو جاریشم کاکه مه دی، خلاس بووم له ئاخ هه لکیشان و داخ
 هه لکیشانی
 بۆ دههوییه^(۱) ئەو کاره، به لام خوداوهندی میری مهزن بۆ خووی چاکتر
 دهزانی.
 کاکه مه ئەگەر چاوی پی کهوت، میریش کوتی: دههوی خزمه تیکمان پی
 پکا.
 سهرو قه دهحی ئەگەر بۆ تی کردن، ئەگەر مه م چاوی به و په نجهی کهوت،
 کوتی:

به ژنت به من بمینی به شهنگه بییه
 ئاخ چ - پکهم وه لّاهی دپوانه م و هیچ عاقلم له سه ر خو نییه
 نپو قامکانت له علی روممانه و ئەشره فییه
 ئەی پوی ئەو وه ستایه سپی بی ئەگەر ئەوانه ی دروست کردوو له ئەزه لییه
 ریشه ی دلّت کیشام، با له کنت بی به ئەمانه تی و به یادگارییه
 ئەمن به جیم هیشت ئەمه گی دای و بابییه
 جا من ئەگەر ئەتۆ بینم، حوکماتی یه مه نیم بۆ چیه؟
 گهردی تو توحفه (؟) یه و سور و سپییه.
 میر زیندین کوتی: کاکه مه م با دهست پی بکهین.
 خاتوزینیش دهسوورا به مه جلیسدا و شه رابی دهگتیرا.
 کاکه مه م ئەبه دا چاوی نه ردی نه ده دی، فیلی لی کرد به کری که رامبابگاو.
 ئەگەر ههوت دهستی لی برده وه، کوتی: نیمزای که، ئەگەر ههوت دهستم

(۱) دههۆ: فیئل و ته له که. «هب».

لیت بردهوه. مهم ئیمزای کرد.

میر کوتی: ومختی نه هارییه، خاتوزین بۆ هرهم خانه تۆ برۆوه.
ئهو جار به به کری گوت: لیم بردهوه، ته گبیر چیه؟ کوتی: میر حوکم پکه
چار پکیشن، بلین: هه تاسی شهوان هه رکهس له مائی وده رکه وئی، مه حکومی
تیره بارانه.

جا کوتی: مه بهست چیه له وهیدا؟ کوتی: میر ئەتۆ له سه ر دلخواز لیت
بردۆتهوه، ده زیندانیی باوئ، به شهو، به مه خفی، کهس پی نه زانی، خاتوزین و
خاتون ئەستی پی نه زانن، وه زیر و عوله ما و عوزه رای دیکه نه زانن.
مه عموری دهوله تی، بیست و یه ک کهس بهرگی غه زه ب ده بهرکه ن.
به مهم بلئ: مه چۆوه، له مه زلی من به، مه چۆوه ماله قه ره تاژدین بهگ.
له زیندانی زیلله تی داوین، چاوی رتویه ت دهیبا، کوپر ده بی، کوره خو
ئابرووت چوو قوربان.

جا بابه ئه وه حوکم کرا: له بانگی شهوانه وه کهس له مائی نه به ته دهر. دوو
شهو وابوو، سه ری سی شه وهی، بیست و یه ک مه عمور هاتن، کاکه مه میان
قۆلبه سته کرد، بردیان ده زیندانیان هاویشته، هه موو که سیش بی خه بهر
بوون.

له ئەندازی نه مرنه ژئی، خو راکیان ده دایه، به لام زیندانه که زۆر جیه کی
زیلله ت و وه حشه ت بوو.

خاتوزین هه چه ند ده پرسی، ده یگوت: مه م کوا؟ بۆ نایبینم؟ کهس نه بوو
جوابیکی ئەسه حی بداته وه، چونکه هیچ کهس خه بهری له مه نه بوو.
کاکه مه م ئەگه ر له یه مه نیوه هاتبوو، دوتاجی و دوو توله ی پی بوو، دمیان
شیرن ببوو، مریشک و گوشتیان ده دانی.

خاتوزین کوتی: تاجی و توله کان بینن، بزائم بی قه در نه بوون؟ ئەگه ر
هینایانن، تاجی و توله، توله کیان کرد بوو، کولکه یان به ردا بوو، گوشت
مه عنابی نه یانما بوو.

خاتوزین بانگی ماجه‌مین و گولّ جه‌مین و عوزار و مه‌له‌ک ریحان و گه‌وری کرد، کوتی: تاجی و تولّه‌ی کاکه مه‌م بۆ وایان لّی هاتووه؟ کوتیان: ئه‌وی له دیوانی خوراوه، هه‌ر داوماننّی.

خاتوزین، به‌ده‌ستی خوئی، هیئای له‌نیو ناندا، خوړاکی دانّی. تاجی گرتیان به‌ لیوی پتچایانه‌وه، بردیان، نه‌یانخوارد.

خاتوزین، ده‌ست به‌جّی، ماجه‌مین و گولّ جه‌مینی وه‌دو خستن، کوتی: بزنان بۆ کوئی ده‌چن؟

زیندانه‌که له‌ عه‌رزیدا بوو، به‌ردیکی له‌سه‌ر بوو، وه‌کو به‌ردی چالوئی، تاجیه‌کان نانه‌که‌یان برد، هاویشتیانه‌ خوارئ، بۆ خویشان برسی مانه‌وه.

ماجه‌مین و گولّ جه‌مین هاتنه‌وه، کوتیان: خانم شتیکی زۆر سه‌یرمان چاو پّی که‌وت، تاجی و تولّه‌کان نانه‌که‌یان برد له‌ کونی زیندان خستیانه‌ خوارئ.

خاتوزین چوو ده‌فکره‌وه، ژنی سه‌رسپی و عاقل‌مه‌ندی بانگ کرد، کوتی: ئه‌و تاجییانه‌ بۆ وایان کردووه؟ کوتیان: خانم ئه‌تۆ خه‌به‌ری کاکه مه‌مت هه‌یه؟ کوتی: ناوه‌للا سی و هه‌شت پۆژه نه‌مدیوه، به‌لام ده‌لّین چۆته زمیرئ.

کوتیان: سه‌گ به‌ سه‌فته، کاره‌که وا دیاره، وا ده‌گه‌یه‌نّی، پّیت وابّی کاکه مه‌میان خستۆته زیندانّی، وا ئه‌و تاجیانه‌ نانی ده‌بن، له‌وئ به‌ری ده‌ده‌نه‌وه خوارئ، ئه‌و نانه‌ بۆ کاکه مه‌م ده‌بن، هه‌ستیان کردووه که مه‌م ده‌ویدا‌یه.

خاتوزین قرچه‌ی له‌ دلّی هات، قسه‌که‌ی به‌ دلّیه‌وه نوسا. جا کوتی: ده‌بّی له‌ شاری جزیرئ که‌س نه‌یزانیبّی؟

کوتیان: ئه‌گه‌ر ده‌زیندان خرابّی، که‌سیک هه‌رئاگای لّی هه‌یه. ئه‌و قسه‌یه له‌ ژنان وه‌ دهر ده‌که‌وئ، ده‌نا له‌ پیاوان ئاشکرا نابّی.

خاتوزین خه‌به‌ری دا، چل کلفه‌تی ده‌گه‌ران، کوتیان: هه‌رکه‌س خه‌به‌ری مه‌م بزانی، خاتوزین شه‌شسه‌ت زّیری به‌ک سه‌که‌ی ده‌داتّی.

سه‌رۆکی ئه‌و مه‌عمورانه‌ی کاکه مه‌میان ده‌زیندانّی هاویشتبوو، ئه‌و قسه‌ی له‌ ماله‌ خوئی درکاند بوو. ئه‌و کابرایه‌ کچیکی بوو نیوی قه‌مه‌ر ته‌له‌عبوو.

قه‌مه‌ر ته‌له‌عه‌ کوتی: بمبه‌نه‌ کن خاتوزین، ئه‌من قسیکم پّیه، به‌لام به‌ دزی

كەس نەزانى، بايىم بزانىتەو، دەمكوژى، ئاورم تى بەردەدا، بە پەرەم دەكا .
قەمەر تەلەعيان ھىنا، خاتوزىن كوتى: چت لەكنە؟ قەمەر تەلەعە كوتى: خراب
قەوماوھ

تۇقان، تەلەسمان، زىران، زنجەقان، گواران، كرمەكان، ئاودەنگىيان،
خەبەرچىيان لە سنگ و بەرۆكت سەريان لى شىواوھ
زنجىرەى زولفان - بۆكەس پىي نەكوتى؟ - بۆ لە خمىت نەناوھ؟
ئەورۆكە سى و ھەشت رۆژە كاكە مەم لە زىندانى خراوھ.
جا عافرەت دەستى ناروا، چو دە بورجى بەلەكەوھ، ھەر شىن و گريان بوو
كارى.

لەو سەعاتەشدا، قەرەتاژدىن بەگ مال و مەرى ھەستاندبوو، ھاتەوھ.
كىويكى تۆرەپەيژ ھەبوو لە قەراغ رىيە، قەرەتاژدىن بە سوارەكانى گوت:
مەر و مالەكە دەرناچى، ئەو شۆ لىرە خىتوھ ھەلبدەن، سبەينى وەرەنەوھ بۆ
جزىرى.

بەلام بۆ خۆى چونكە ھەر نىگەرەن بوو، دللى دەمستىدا بوو، لەوئى بەند نەبوو،
دەگەل دوو نۆكەرەن ھاتەوھ جزىرى، نۆكەرەكانى ناردەوھ مالە خۆيان.
قەرەتاژدىن بۆ خۆى بە سوارى بەبەر بورجى بەلەكەدا ھات.

خاتوزىن، ئاورى لە خەرمانى عومرى بەرببوو.
قەرەتاژدىن بەگ مەبەستى ئەوھ بو خاتوزىن بىينى، جلىتتىكى كرد، دار
تەقلەكەى چووھ ژورى، خاتوزىن زانى دارجلىتى قەرەتاژدىنە، دەركى
پەنجەرەى بورجى بەلەكى كردەوھ، جا كوتى:

سوارەكەى بە بۆرى دەبەزى^(۱)

وھك ژنانت لەسەر بى كۆچكە و كەزى^(۲)

لېم تىك چووھ باغ و رەزى

(۱) سوارىكى سوارى ئەسپتىكى بۆرە بوى و دەپرەتتىنى، دەپھىنى و دەبىبەى.

(۲) كەز: برقع، ستار. ف. مھاباد. «ھب» ئەو مانايەى نەھىناوھ.

هيندم له سهري خوځ داوه، په نجهم دتهزى
ليم به ميرات بى توق و ته له سم و زير و زنجق و ئاودهنگى و خه بهرچى و
گواره و كرمهك و دهرزى
ئهوروځكه سى و نو ړوژه كاكه مه م له هه فسخانهى زيندانيدا دهرزى.
سه لام لى رابوو، داده له من دهبيتوه به هاواره
خاتوزينت بيتوه به قوربانى كه وليكى سه مورى قاقومى بالويز رهنكى
دوگمه پاڅاره^(۱)

چون ناخر بو منت به جى هيشت خه م و په ژاره
قهرتاژدين به گ هيچ عيب ناكه ي، ده لين: ئوه سواره
مه پ و مالت هيناووته وه، به لام ژه هرى ماره
ئهوروځكه سى و نو ړوژه كاكه مه م له زيندانى مير زيندينيدا گرفتاره.
سواره كه ي به بوړى ده كه يه وه جليتانى
دنيا وايه، كه س به حالى كه س نازانى
به رگت بگوږه، له سهرت كه كوچكه و ده سمالى ژنانى
رهبى نه مينى به مانى
غهيانه تت كرد به هاتنى ميوانى
سى و نو ړوژه كاكه مه ميان خستوته هه فسخانهى زيندانى.
سواره كه ي به بوړى دى و راده برى
چاوت به من بمينى به چاوى باز و ئه بروت به من بمينى به تيزه پهرى
ده سه قرى

عه جايب زيندوى و بو نامرى
مير زيندين سى و نو ړوژ كاكه مه م له زيندانى زيلله تدا راگرى.
هاواره له من، داد و ړويه

(۱) بازار: بهرديكى قيمه تيبه. ده فهره نكه كاندا هاتوه.

نه مینم، دروونم پر له بؤسویه
 له خه ویتاندا پی کوتم: له قیامه تیشدا کاکه مه م هرئی تویه.
 قهره تاژدین نه گهر زانی، دهستی له سهر قهلتاغی زینه که ی دانا، کوتی:
 کیژی کی ئاوری له دلئی تودا کردوته وه؟ کی دلئی توی ئاور تی بهرداوه؟
 بی خه بهرم نه من، که نهو کاره گه وره قهوماوه
 میرزیندین ئاخر ئیمزای نه سه حی به من داوه
 ئاغای زهمانه ی شهرتی بؤ که س ناباته سهری و بؤ که سی ناکاته وه ته واوه.
 قهره تاژدین به گ گه راوه، به عیل و عاشیره تی خوی گوت: ناماده بن.
 میرزیندین به گ، کاکه مه می ده زیندان هاویشتووه.
 کوتیان: جا مه به ست چیه؟ کوتی: قه سته م به خودای شاری جزیری
 وهرده گیرم، جا چؤن میوانم دهریندان باویژن به نه تکی من!
 قهره تاژدین خه به ری به سورچی و زوراری و سمیل سپی کامه ریان و
 جوکلی هه مه وه ندان دا، کوتی: ساز بن بین؛ دنا به ته نی نه ییده توانی ئاوپیشی
 میرزیندین بی و ده گزی رۆبی.
 میرزیندین به کری بانگ کرد، کوتی: ته کلیف چیه مالت خرابی!
 به کر کوتی: ئاغا بنیره نجوم دار بین، کاکه مه م دهره ییننه وه، بزاین دیته
 دهر به ساغی یان نا؟

نجوم دار هاتن، ته مه شای نجومیان کرد و عیلمی وهسته لاپ. پرسییان:
 چه ند شه وه لهو زیندانه دایه؟ کوتیان: چل شه وه. کوتیان: کاره که ی زور جی
 مه ترسییه، عیلمی وهسته لاپ وای دینی: چون نهو پیاوه له سهر خاتوزین ده
 زیندان خراوه، چل کچ له جزیریدا پیدا که ن، له عومری خاتوزیندا، هه موو
 وهک نارنج، وهکو گو تازه بن مه کی خری کردبی، هه مو داوده لینگ حاجی
 حوسینی بی، نه وانه ده گه ل خاتوزین چنه سهر زیندانی کاکه مه م، خپوه تیک
 بهرن بابویری نه بی، بن خپوه ته که مه خمه ری ئال بی. نه گهر کاکه مه م یان
 هینادر، ده ست به جی له بن نهو خپوه ته ی دابنن، با لپی نه دا له رپوه، ده بی
 نهو کچانه ش هه لی کیشن، عیلمی نجوم و وهسته لاپ و جامی جیهان نوما

واى دىنى.

ميرزىندىن له ترسى قهرهتاژدىنى دهستورى دا چل كچيان پهيدا كرد،
تهنافىكى ئاوريشمى خاويان هينا، كاكه مه م دههيننهوه، بينين لهسه نوين،
با لىنى نه دا.

خاتوزين ئاورى تى بهربوو، جهرگى وهك مه نهجل دهكولى.
ئو چل كچه دهستور و عه مه لىان پى دان، هه تا نيوى ريگا هاتن.
به كر به مه لهك ريحانى گوت: پرۆ، دهگه لىان كه وه. مه به ستى ئوه بوو ببن
به چل و يهك و كاره كه پوچهل بى.

خاتوزين به مه لهك ريحانى گوت: ئه تو پو حهيات نييه، بو هاتووى؟
مه لهك ريحان شيرن شه ليش بوو، كه ميگ ده شه لى، كوتى: ئه تو ده روونت
ئاورى تى بهر بووه، ئو كچانه بهو كاره سووك ده بن، ئه وانه ده گهل تو بو
دينه سه ر زيندانى كاكه مه م؟ مه به ستى ئوه بو نه كرى ئو كاره.
دهو ماوه به شدا، به كر له بن مير زىندىن دانىشتبوو، په شيمانى كر بووه،
به لام مير زىندىن چى نه كوتبوو، ته نيا ده دلى خويدا كوتبوو: هه ر چو نىكى
پىك دى، پىك بى.

كچه كان كه گوپيان له وتووژى خاتوزين و مه لهك ريحان بوو، ترسان،
به جاريك دلىان سارد بووه، كوتيان: خانم گلپييمان لى نه كا، ناموسى خو مان
خو شتر ده وى، تيگرا گه رانه وه بو مالى.

خاتوزين دلى تاقه تى نه گرت، كوتى: بو خو م به ته نى ده چمه سه ر زيندانى
كاكه مه م. لايه ي سى زولفى خو ي برى، ئه ولاى سى بسك، ئه و لايه ي سى
بسك.

جا خاتوزين هاته سه ر زيندانى كاكه مه م، كوتى:
سه ر هه لىنه پروانه: تو قان، ته له سمان، زىران، زنجه قان، گواران،
كرمه كان، ئاوده نكيان، خه بهر چييان، له گهل گه رى ده دوگمانه
خالى رهش خيزه ردى كر دووه له مابه ينى سینه و مه مكانه

تيكەل بوون دەگەل زنجيرەى دە زولفانە^(۱)
بە عومرى خوداى لە سنگم بوونەو بە نەخش و نيشانە
جەرگ و دلم دەسووتى، كەبابە و بريانە
فەرموو خۆت دەو تەنافەى خە، لە خاتوزىنى بستىنە تۆلەى چل شەوى
زىندانە.

كاكە مەم ئەگەر گووى لى بوو، وەرسوورا، بەلام هيچ تاقەت و هيڤزى
نەمابوو، كوتى:

كيڤى ھيڤزى دلم نىيە و تاقەتى سەرم نىيە پروانمە تۆقان، تەلەسمان،
زىپران، زنجەقان، گواران، كرمەكان، ئاودەنگىيان، خەبەرچىيان، گوڤيان،
قۆيتاسان لەگەل گەرى كلاوہ بەدراوى^(۲)

خۆ من ئەو دنيای روناكم بە بى تۆ ناوى
كولمەت دەلئى بەفرى كۆسرەتى شالەبەگيانە، تازە لئى داوہ گزىنگى
ھەتاوى

پيەمەردى كاكە مىرانتم لەسەرن، ليم دەستين تۆلەى خۆدزىنەوہى راوى.
خاتوزين وەى زانى مەم رقى ھەستاوہ، جا پتى دەلئى:
رقى تۆم پى خراپترە لە رقى مندانان
سەرھەلئىنە پروانە: گوڤيان، قۆيتاسان، لەگەل گەرى دەخرخالان
ئەتۆ تەماتە خەزىنىكم بۆ ھەلگرتوى، بىدەى بەخەلكى، بىبەن بەتالان؟
وەرە دەرى، تەنافم بۆ ھاويشتووى، لە خاتونى بستىنە تۆلەى زىندانى، لە
كيڤى دەگەورە مالان.

كاكە مەم كوتى: كيڤى رەجلى دلم نىيە پروانمە لەعلى پوممان و ئالتونى
شېن و لەگەل ئەشرەفى، بۆتە نەخش لە نيو دەستانە

(۱) بەيتى مېر و وەفا، بەو سى مىسراعه دەست پى دەكا.

(۲) بەدراوى: جەواھىرئەبەند. مامەحمەد زۆر جار بەدرى بە ماناى گەوھەر بەكار
دەبرد، ئەويش پيم واپە بەدر بيجگە لە بەرد شتىكى ديكە نىيە.

نارمه‌ه‌تی له‌شم، دلم گه‌لیک په‌ریشانه
 نازانم نه ناخری عومرمه و نه زیله‌تی زیندانه؟
 خاتوزین که‌زیبه‌ی خۆی بریبوو، ده‌گه‌ل ئاوریشمی خاوه
 سه‌ر به‌ره‌وژێر له زیندانی کاکه مه‌می به‌رده‌داوه
 چومکه دلی هینده له هیش و له تاوه
 چه‌رگی له‌تاو کاکه مه‌م سوتاوه
 کاکه مه‌م خۆی تی ده‌خست و ئه‌ویش به‌ته‌نی هه‌لی ده‌کیشاوه.
 ئه‌گه‌ر کاکه مه‌می هینا ده‌رئ، ده‌ستی ده‌ملی کرد.
 ئه‌گه‌ر شوبای دنیا‌یه له له‌شی کاکه مه‌می ده‌داوه
 نیو سه‌عاتی قسه ده‌گه‌ل خاتوزینی کرد، له‌پاشان پتی گوت: کیژئ
 عه‌جاییه، بینایی چاوم نه‌ماوه
 چاوم ناینی، به‌ خودای پیم وایه بی‌هش بووم له‌چاوه
 خاتوزینیش به‌وه‌ی زانی که چاوی کاکه مه‌م بوونه‌وه شکست و بلاوه.
 جاخاتوزین کوتی:
 به‌هاره ، سه‌لای گه‌وره و گرانم لی رابوو، له خه‌لکی به‌هاره، به‌لام ئه‌من
 به‌و به‌هاره‌ی ناکه‌مه‌وه متمانی
 له خه‌لکی شین ده‌بوون هه‌لال و به‌بیوون و گوڵه جوت، هه‌ک قه‌له‌نده‌ر
 خۆم، له‌من گوڵه گه‌رۆیان^(۱) به مانگی نیسانی
 لال بم بۆ جوانیکی وه‌کو کاکه مه‌م، چۆن چاو و برۆت خرا بوون له
 چه‌فسخانه‌ی زیندانی!
 به‌هاره ، له خه‌لکی به‌هاره، له من ناته‌واوه
 سه‌لای گه‌وره و گرانم لی رابوو، که‌سم له ماله‌ باب و باوانی نه‌ماوه
 ئه‌مانه‌تی روحم له کن چه‌زهره‌تی قابیزه^(۲)، ئه‌و ده که‌شکو‌لی ناوه

(۱) گه‌رۆ، گه‌رۆ: گو‌لیکه بی بۆن. بی‌وانه: میرو وه‌فا، ل ۱۷۰.

(۲) یانی خۆشه‌ویستی من کاکه مه‌م، ده‌ده‌ست عه‌زرائیلیدایه.

له خه لکی شین ده بۆوه هه لال و به بیوون و گوله جوت، له من گوله گه گرۆیان
دم به گلپیهوه ناوه

بۆ خه لکی بۆنی گیابه ند و خاوه، بۆمن بۆنی کیم و زوخاوه
سه لای گه و ره و گرانم لی رابوو، کاکه مه م له زیندانی میری خرای بوونه وه
هه ردووک چاوه.

به هاره، له خه لکی راسته، ئه من پینی ده لیم درۆ
ئه ی داخی گرانم کاکه مه م بۆ چاو و برۆی ده تۆ
ره بی که سه له دنیا به دا وه کو من نه بی ره نه چه رۆ
له خه لکی گیابه ند و خاوه، له منی قه له نه ده ری بابان ویران گوله گه گرۆ
لال بم بۆ جوانیکی وه کو کاکه مه م، له زیندانی میری خرای بوونه وه چاو و
برۆ.

کاکه مه م پینی گوت: یه گجار زۆر نارپه حه تم، بمبه ژووری^(۱) باتیر ده ست له
سینگ و مه مکت بگێرم.

جامه م ده لئ:
بۆنیک دئ له بهر ده مارم جار جاره و هه ل هه له
تۆزیک له دوور دیاره، نازانم نه ئی سه ره په وی سوارانه و نه سه ره گه ل و
پاشگه لی میگه له

ده روونم به جوړیک نارپه حه ته و نازانم نه پۆزی پی مردنه و نه خه رمانی
ئه چه له

به لام ئه چه ل زۆر توندو تیژه، بنی ئاده م له حاست وی گێر و شه له.

خاتوزین کوتی:

سه لای گه و ره و گرانم لی رابوو، دلت بۆ وا نارپه حه ته، به ده نت بۆچی
واشینواوه؟

(۱) به یتبێژ هه ر ئه وه نه ده ی کوتووه. بی گومان لیم پرسسیبا، ده یگوت: چادریان بۆ
هه لدا بوو، نوینیان بۆ راخستبوو.

له عومرى پازده سالهيدا، بۆ ئەو تيرە غەدەنگەت له جەرگى من داوه؟
 بۆ جۆگەلهى خوینت بزوتووه؟ دین له هەردک چاوه
 بۆ بۆگەنیوت خستۆته دلم و جەرگ و هەناوه
 ئەى سەلای گەرە و گرانم لى رابوو، کەسم له ماله باب و باوانى نەماوه
 کاکە مەم لەسەر حالى خۆى نىیه و رەنگى گۆراوه.
 کاکە مەم دەيگوت: سەرم پکە سەررانت، نەختیک سەرم رابژینە
 توخلاً کيرى ئەو قەول و قەرارهى بوومان، شەرتى خۆت مەشکینە
 خەزینەى خۆت بە خەلکى تالان نەکەى، له قیامەتى بۆ منى بێنە.
 کاکە مەم لەسەر رانى خاتوزینى، سى ناخى له دەرون و جگەرى
 هەلدەکیشاوه

رەنگى زەرد هەلدەگەرا، دەستى له سنگى خاتون دەبۆوه بلأوه
 بە بى کەسى لەسەر رانى خاتوزین دەبۆوه تەواوه.
 قەرەتاژدین پرسىارى کرد: خاتوزین چى لى هات؟ ئەگەر بەسەر شارى
 دادا.

میر زیندینیش قەرەولى نارد، کوتى: چ - خەبەرە؟ خۆ دەلین: خاتوزین
 هەر بەتەنى چوو! پاشان سى مەلای مودەرپىسى نارد، بزانی چ - باسه.
 مەلاکان ئەگەر هاتن، تەمەشایان کرد سەرى کاکە مەم لەسەر رانى
 خاتوزین بوو، کاکە مەم نەمابوو.

مەلاکان گەرانهوه، بە میر زیندینیان گوت: جووابى قەرەتاژدین چ -
 دەدهى؟ لەبەر موشکولۆزمەى خوشکت چۆن دىیه دەر؟ جا کوتى: ئەنگۆ مەلان،
 دروسته پچم خوشكى خۆم ببينم^(۱)، قورى دنيايه وەسەر خۆم کەم؟ کوتیان:
 دروسته، پچۆ.

ئەوه میر زیندین بە حەو سەت کەسەوه هات.

(۱) دینتى خوشک بۆ برا حەرام نىیه، مەبەستى بەشى دوهمى قسەکەیه.

خاتوون ئەستی، ژنی قەرەتاژدین بەگ، یەگجار دلی کول بوو، ئەویش هات.
خاتوزین سەری کاکە مەمی هەلگرت و بالنجیکی لەبن دانا، یەخەیی
خۆشی دادری، جا دەلی:

خودایەکی ئاگا و موبینە

لە شارەکەیی جزیری بیی بە گریان و بە گەرەمە شینە

نەکەس لێفەیی پی هەلبگیڕی و نە شەنگە سەرینە^(۱)

مردوی لە هەمووان گەرەتر بەکر بی و ئەوی دیکەشیان کاکە میر زیندینە.

خودا تۆ نازاری مەرگ، بنیڕە

گەرە گەرەیی شارەکەیی جزیری هەمووی هەلبژیڕە

ئەوی پیڕە و ئەوی جوانە و ئەوی جوانمیڕە^(۲)

مردوی لە هەمووان گەرەتریان بەکر بی، ئەوی دیشیان کاکە میر زیندین

گویندیرە.^(۳)

خودایە کە ئەزەلی و ئەبەدییە

نە لە گوین کەسەو، کەسی لە گوین نییە

سەلای گەرە و گرانم لی رابوو، کەس بە دەردی من دلی کول نییە

جابلیی بەکر و کاکە میر زیندین بژین بە زیندەگانییە؟

جا من لە پاش مەم ژیانم بۆ چییە؟

میر زیندین کە چاوی بە کارەساتە کە کەوت و ئەو حالەیی دی، کوتی:

بەو خودایەیی کەم ئەگەر میری مەزەنە و بەو محەممەدە کەم ئەگەر مالە

خۆی کردوووە لە مەدینیی

لە سەر خەلکی جزیریئە هەموو بگیڕن شین و گەرەمە شینیی

(۱) یانی هەموو نەخۆش بن و بە جی و بان پکەون.

(۲) مەبەستی لە جوانمیڕ ئەوێه کە نە پیڕ بی و نە جیئیل بی، دەنۆیدا بی.

(۳) گوئی دیرە: گوئی لێیە. سەبارەت بە «دیر» پروانە: «امثال و حکم کردی» بەشی

۲، ل ۲۳۹، حاشیە.

حەرەمخانىەى من رەشپۆش بى سەبارەت بە خەت و خالى ياي زىنى
 چومكە دەردى بى دەرمانە، دەرمانى بە من ناكرى ئەوى گەرمە برىنى.
 ئەى بەكر چى لەمن كرد!
 دەتمرمەو دە بەر زىر و زنجەق و گووارە و كرمەك و ئاودەنگى و
 خەبەرچى دەگەل ريشوى قەرە پۆشىنى^(۱)
 پرووت وەرگىرە بابان ويران، نەبادا تەواوى ئەو مىللەتەى دەتبىنى، وەرگەرى
 لە دىنى.

ئەو خاتونەستى ھاتەلاى خاتوزىن، خاتوزىن دەلى:
 بۆت بە چىايە مەغلۇبان ھەلدەلئىم، سەرى بە نىسپىيە و بنى بە ھەتاوہ
 خۆ من تازەم زانىوہ ئەگەر وام لى قەوماوہ
 سەلاى گەورە و گرانم لى رابوو، كەسم لەمالە باوانى نەماوہ
 گۆر و گۆرخانەت بۆ شارى جزىرى ھىناوہ؟
 مەملەكەتەكەى يەمەنى، بەسەر بابە پىرەكەتدا بەجى ماوہ!
 بۆت بە چىايە مەغلۇبان ھەلدەلئىم و دەروانمەوہ بەرى بەدەنى
 ھەلال و بەبىوون گوليان كر دووہ، بەلام گىابەند و خاوتازە دەگەنى
 زەينىكە خۆم دەدەمەوہ كاوولە ولاتەكەى خەتا و خوتەنى
 بۆ بابە پىرەكەى خۆت بەجى ھىشت حوكماتى شارەكەى يەمەنى!
 ئەدى، ئەتۆ بەجىگای خۆت گەيشتى، ئەمن بەجى دىلى بەتەنى؟
 بۆت بە چىايە مەغلۇبان ھەلدەلئىم و كاكى بە كاكى و ئەو بەرەو بەرە
 سەلاى گەورە و گرانم لى رابوو، خاكى گەرمىن و كوستانم بەسەرە
 بۆ لە جەرگى منى قەلەندەرى بابان ويرانت داوہ ئەو خەنجەرە؟
 تازە دەرمان ناكرى، ناشكى زانى ئەو نەشتەرە

(۱) قەرە پۆشىن: بەرگى رەش دەبەركردن، مانا كەم لە بەيتبىژ پرسىوہ، كوتى:
 چارشىوہ.

كەسى واش نىيە، بلىم: نۆكەرە و عەمر بەرە!

جوابىكم بۆ يەمەنى بۆ برايم پادشا بەرە

ئەو كارى گەرە، باسى سەرە.

بەگەلى كورە جحيلان بلىن: تابوتى كاكە مەم بەرن بەرە و قوبلە و
جارجار بگە پىنەوۋە دوايە

جاريكى دابنن، جاريكى لەسەر تابوتى، غەربە، پكەنەوۋە سەمايە

خۆ بە مردن نەبى عىلاج و سوكنايى دلى من نايە.

كىلى بۆ بيتن لە سەرەندىيى و بەردەگۆرى بۆ بيتن لە هيندوستانى

كفى بۆ بيتن لە سەمەرەقەند و گولپىزى پكەن بە ئاوى رەشەپىحانى

ئەنگۆ ھەموو دەزانن غەربە و گۆرى ھىناوۋەتەوۋە گۆرخانى.

بە پۆلى كورە جحيلان بلىن: مەيتى كاكە مەم بۆ ھەلبىگرن، بەلام لاي

راستەي ئەمن دەبى لىي پكەمەوۋە گريان و شىن و واوھىلايە

سەلاي گەرە و گرانم لى رابوو، عىلاجى ئەو دەرە - دەردى پى مردنە -

بە ھىچ كەس نايە

كەسىك نەيناسى، دەلى: داخولا چ - شوان و گاوانىكە مردوۋە، ئىدى

نازانن ئارامى دلى من، شاھەنشايە

دەمن ژيانم بۆ چىيە؟ بۆچى بژىم لەو كاۋلە دونيايە؟

خواردن و خۆراك لەمن ھەرام بى، دواي كاكە مەم بە دەھەنم^(۱) دا نايە.

ئەستى دەلى:

بۆ ئاورت تى بەردام و ئاورت بەرداۋمە جەرگىيە

برالە رەبى لىت تىك چى تەخت و مەكان و لىت ۋەرىگەرى تەختىيە

لە ھەق دەستى ئىلاھىم دەۋى نەژى پاش كاكە مەم، ئەتۆ ژيانت بۆ چىيە؟

ئاخ چ - بكەم بۆ خوشكەكەي لە دايك و بابىيە

(۱) دەھەن، فارسىيە. بەكاربردنى ئەم جۆرە وشانە بۆ ئەۋمىيە قسەكە كوردەۋەي لە

سەر گوئىدېر پترى.

تازه پیم وایه دواى کاکه مهم ژيانى بۆ نيبه .
به دهستیک مه لا بلّین: له پيشهوه برۆن، یارهب یا رهبانه
هیندیکیان بخوین سى جوزمهى قورعان و سورتهى ئارپهحمانه
کوپه کاکه مهم غهريپ بوو، واجبه له سهه ههموانتانه .
بۆت به دهريايه عومانى ههلههه لیم، تیبدايه گهمی و پاپوری له سهه دهگهړی
رهبي خودايه ههلهکهيه بایه رهحمهت و بایه سهه سههړی
به لکو پاش کاکه مهمى شارهکهى جزیرى وهرگهړی .
خاتوزین دهلی: به شل و ملان بلّین، به ناسک بهدهنان، ئەوى تازهیان بنی
مه مکان داناوه
به شهکره ژنان بلّین: عومریان له بیست و شەش سالان، ئەگه شهوړی
ههلهههستهوه سهه لانک و بيشکهى ساوا
بهو جحیلانه بلّین ئەگه عاشقن و ژوانى خوڤیان له دهست نه داوه
هههه چى پیاوه سواری ولاغان بن و ژن بییاننن له پشتى و شتران و چینه
سهه کهژاوه
به لکو خه بهر بلاو بیتهوه له یه مهنى، بزائن کاکه مهم نه ماوه .
جا بابه قهههتاژدین به خوڤى و به ته وایى سواران هاتنهوه شارى .
کوتیان: رابووهسته، بزاین دنیا چى لى دى .
قههههتاژدین بهگ به سوارهکانى گوت: دابه زن، کلک و یالى ولاغان له خم
بدن، ولاغ به یهخته رمه یى بۆ نوکه ران به جى بیتلین، واجب بوو له سهه رمه
پچینه سهه قههههه ران، کهس چهک دانهنى، به چه کهوه وهرن، کاکه مهم نابى
به تهنى بمرى، ئەوه تیگرا هاتن بۆ سهه قههههه ران .
خاتوزینیان گپراوه بۆ بورجى به له ک. (۱)
قههههتاژدین بهگ ئەگه چوو، کاکه مه میان ناشت و گلپان وه سهههه کرد. له وى
(۱) به بیتبۆ به ههله چوه، بورجى به له ک ئى کاکه مهم بوو له یه مهنى. بروانه: ل ۴ ،
ئهم کتیبه .

کوئی: میر زیندین ئو قاقہ زہی بخوینہ وہ، بۆ کاکہ مہمت دہزیندان ھاویشت و بہ زیللہت کوششت؟ کوئی: قہرہ تاژدین بہگ بہ زاتی خو لای بی تہقسیرم، ئووی کردی بہکر کردی.

قہرہ تاژدین بہگ کوئی: جارّی با برؤینہ وہ، لہسہر قہبران ئو حیسابہ نابّی.

ئہگہ ہاتنہ وہ - میر زیندین ترسی قہرہ تاژدینی ہر بوو - سہ عاتیک بوو قہبری کاکہ مہ میان بہجی ہیشتبوو، خاتوزین دہرکی پہنجرہی بورجی بہ لہکی^(۱) کردہ وہ، بہکس زہوت نہ بوو، لہسہر خوی ھاویشتہ خواری، ہہ تا کلفہ تان گہیشنتی، چوو دہستی دہ کتلی سہرینی مہم و ہرینا، دمی لہسہر گلہکھی سہری دانا.

کلفہ تان خہ بریان بہ میر زیندینی دا، کوتیان: خوئی فری دا، چووہ سہر قہبری کاکہ مہم.

میر زیندین کوئی: قہرہ تاژدین ئو خوشکھی من شیت بووہ، ہہرچی بیکھی ہقت ہہیہ، ئینتیہا عہیبہ بۆ من خوشکم لہسہر قہبر بی، پچین بیہیننہ وہ.

قہرہ تاژدین کوئی: بہ لّی دہچین، بہکر و ہپیش کہوئی. سہت کہس بہ بہکر و بہ تہیفہی قہرہ تاژدین و میر زیندین چووہ سہر قہبران، دلخوشی بدہنہ وہ. خاتو ئہستیش ئوہ ہات. ئہگہ دہستیان پتوہنا، خاتوزین لہ حہوسالان راست ببؤوہ، ئویش نہ مابوو.

شین و گابؤر تازہ بؤوہ، بوو بہ واوہیلا و پؤژی قیامہت، لہ لایہک ژنان شینگایانہ لہ لایہکیش پیوان.

قہرہ تاژدین بہگ کوئی: دہبی لہ تہنیشت قہبری کاکہ مہم، قہبری بۆ ہہ لّفہ ندری، چاکہ ئو حہسہر تہی نہ ماوہ.

سی پؤژیان راگرت، دووازدہ ہہزار خانم و خاتونی عیلات ہاتن بۆ

(۱) لہ پتیشوہ باسمان کرد.

شینگا، کۆتەلیمان بۆ پازاندەوه، ئاخەر چەند داد و واوهیلا و شین و گریان، قەبریان لەشانی راستەى کاکە مەم بۆ هەلقەند.

لەگەڵ کۆناشتیان و گلێیان وەسەر کرد، قەبرەکە دەنگێکی لێ هات، مەلا و عولەما کوتیان: عاشقی ئیلاهی بوون، ئینتیها لە پشتیندیان بەرەژوور، تیکەلێ یەک بوو؛ لە پشتیەند بەرەژێر، هەچ کەسە دەقەبری خۆیدا ماوه.

بەکر کوتی: خێر قەبرەکە تۆقی، بە تەواوی تیکەلێ یەک بوون. وەختیکی دایانەوه، لە پشتیەند بەرەژێر، هەرکەس دەقەبری خۆیدا بوو.

قەرەتاژدین بەگ ئەوه دەستی دەبرد بۆ بالچوغه^(۱) شیریکى دەم رەشى عەسل بەداغ بەگیه

جەوهەردارە، کاری وەستا نەسیری بالەکییە
 ئەگە دەرت هینا، جەوهەری دەرژیتە سەر عەرزیه
 هەرزانه بە دوازده هەزار عەبوتۆپ و مەجیدییه
 ئیک و چارده کراوه بە زێری سپییه
 شیریکى لەملی بەکر دەدا، دەیگوت: حەرامزاده شەیتانی وەکو تۆ نییه
 ئەتۆ بووی بە قاتلی خاتوزین و سووارەکەى غوربەتییه
 چون لەمن بوو بە قۆناغ و بە میوانییه
 خۆ برام بوو، لەو برایە زیاتر چ - برای دیکەم نییه.
 ئیدی ئەگەر لێی پاکیشا، ملی وەک خەیارى تەر پەراند.
 دەلێن: بە خوینی بەکر، دروێک شین بوو لە نیوان هەردک قەبران، هەر دەى بړن و هەلەداتەوه. بە وه دەلێن: دروى مەم و زینان.
 جادهست بەجی، سەت و چل کەسیان لە تاپەفەى بەکر، دەرکیان مۆرکردن
 و پیشی دەرکیان پێ گرتن، هەر سەت و چلیان کوشتن، یەک یەک هەلاتن،
 رەچەلاکی تاپەفەى بەکریان دەرھینا.
 بیست شەو پێ چوو، بەنگین لە زمیری هاتەوه. ئەگە هاتەوه، بە پیرییهوه

(۱) بالچوغه: دەسکی شەمشیر. قاموسی زەبیحی.

چون تايه فهی قهره تاژدین بهگ. میوانی قهره تاژدین بوو.

مه لهک ریحانیش نه رۆی، چییان پی نه گوت.

به نگین دانیشته بهینیک له وئ.

مه لهک ریحان کوتی: ئەگەر به نگین ئەمنی بوئی، میزدی پی دهکهم.

به نگین کوتی: دوو بهردت داخان بی^(۱) ئەمن چۆن ئەتۆم دهوئ! پاش بهکر شهیتان ئەتۆ ماره کهم؟

به نگین هاته وهختی رۆینه وهی. مه لهک ریحان کوتی: دهبی ئەمنیش دهگه ل خۆت بهری.

هه رچه ند به نگین هه ولی دهگه ل دا، کوتی: ناکرئ، نابئ، مه لهک ریحان دهگه لی هات.

ولآغی کاکه مه میان کلک و یال له خمی دا. ئیخته رمه ی کاکه مه میشیان پی بوو^(۲)، وهرئ که وتن دهگه ل چه ند سوواران.

دایکی کاکه مه م، له یه مه نی، له تاو مه می نۆقره ی نه بوو.

شه وئ به خه ون دایکی چاوی پی کهوت، مه م له به نده نیک له راوئ بوو، دابه زیبوو، به ردیک بوو، سببه ریک بوو، هات پچینه بن سببه ره که.

هه ژدیه ایه که له به رده که هاته ده رئ، ئەگەر چریکاندی، ئاوریک له زاری

(۱) له ئازهر بایجانیش «دوبه رده ی داخان بی» ده لئین، به لام «دوبه رده» ماناکه ی نازان. سالیکی له خزمهت خوالیخۆش بو مامۆستای مه زن سهید هسه ن قازی ته باته بابی مامۆستای ئەده بیاتی فارسی و عه ره بی، بووم، ئەم قسه یه ی به زاریدا هات، ده میک پی چوو لئیم پرسی «دوبه رده» چییه؟ فه رموی: نازانم. عه رزم کرد: کوردیه، ئینسانی رۆژگاری به ردینه، سه ری دوبه ردی بلیندی پیکه وه دنا، بنی به رده کانی لیک ده کشانده وه، له بن ئەو به ردانه دا خۆی هه شار ده دا. له سر و شتیشدا «دوبه رده» زۆر ده بیندرئ که سه ریان پیکه وه ناوه و بنه که یان لیک جوییه. مامۆستا قسه که ی زۆر پی شیواو بوو. فه رموی راسته و ده بی وابئ.

(۲) بیجگه له م ئەسپه یه که ده لئ کلک و یالئان له خم دا، یان هه ر ئەوه؟ ده بی هه ر ئەو بی، کردوویانه ته یخته رمه، سواری نه بوون.

بۆۋە، تەۋاۋى دىنيى رۈۋناك كىرد، لاي كلكى ھاۋىشتە نىۋ قەدى كاكە مەمى،
گرتى و لىي ھاالا، جا زارى كە ئاۋرى لى دەھاتە دەرى، داپچىرى و بۆكەللەي
كاكە مەمى برد و بردىيە نىۋ زارى.

دايكەكەي لەتاۋى ئەۋ خەۋنە لەخەۋ راپەرى، خەبەرى بۆۋە، سىبەئىنى
دايكى مەم بە برايم پادشاي گوت:

كى دىۋىيەتى لەۋى دەۋر و لەۋى عەيامە

بنى ئادەمى زۆر شىت و عەۋامە

كۆرە دايك و باب بۆ ۋا بى شەرت و بى ۋەفامە

لەۋرۆ زىاتر نان و ئاۋى خاكى يەمەنى لە من حەرامە

عەبداللى دۋاي كاكە مەم، سوۋتامە.

دايكى كاكە مەم كوتى: دۋازدە ھەزار سوۋارم دەۋى، ھەموۋى لە خۋىنى
نەكرد و لە ۋمبى دىۋىشى ھەژدە قەفى، تىكەي خۋىنى لى بى.

دوۋ خوشكى كاكە مەم، ھەركىيان بىست كەژاۋە، ھەر كەژاۋەي حەۋت ژنى
گەراۋە ۋەي سەر سى عاقلمەند تىدا. شەش سەت و شتر ئابداری لى ندرا و
بژىۋەي ئەۋ دۋازدە ھەزار كەسە.

دايكى مەم كوتى: خۆ قىيامەت نىيە دەستم پىي رانەگا، شەرت بى ئەمن
چىدىكە لە يەمەنى دانەنىشم. ئەۋە ھات.

بەنگىن لەۋلارا دى، دايكى كاكە مەمىش لەۋلايە رادەچى.

بەنگىن ئەگە ھات، نىۋەرۆ بوۋ، لايان دا، جىگايەك، دارىك، پەسىۋىك،
ئاۋىك، ۋلاغ دەستيان كىرد بە لەۋەرۆ، بۆ خۇشيان خەرىكى خۆراخۋورى
بوۋن.

ئەۋ دىۋىش لەشكرى دايكى مەمى لى بوۋ. پەنجا كەس پىش قەرەۋل بوۋن،
دايكى كاكە مەم كوتى: بىرۆن بۆ پىشەۋە، بزىان چ - باسە.

ئەگەر ھاتن، ئەۋ سى چۋار سوۋارنەيان دى. دوۋ لەۋان بەنگىن ناسپۋە،
بەلام بەنگىن ئەۋانى شتاق نەناسى، كوتى: دەبى كۋىندەرى بن؟

جا قەرەلەكان خەبەريان دا، كوتيان: ئىكيان بەنگىنە، كورپى وەزىر ئازاد.
دايىكى كاكە مەم بۆ خۆى بەكەژاۋەى ھات، بزائى ھەۋە، چىيە و چ - باسە؟
بەنگىنىش ئەگەر سوارەكانى دى، سوار بوو، نەختىك كەنارەرى بوو،
كوتى: خۆم نەدىو دەكەم، چكارم بەۋە داۋە خۆيان تى بگەيەنم، ھەر ئەۋەندەى
زانى كەژاۋە لىي ھاتە پىشى، كەژاۋەى دايىكى كاكە مەم، دوور بانگى كرد و
كوتى:

سوارە! سوارە كەى ئەسپە شىيە
دلم زۆر لە ھىش و لە ژانە، دەرمانى دلى منت پىيە؟
ئەدى ئەۋە بۆ خۆت لىرەكانەى، ئاغا و بووكىكى ھىناۋتانه لە كوتىيە؟
سوارە! سوارەكەى ئەسپە سىيە
ئاگادارت بى وەيسەلقەرەنىيە
ۋىسپ ئەگەر لە كەنھاننى زىندانىيە
ئەدى بۆ خۆت ئەۋە لىرەى، ئاغات بۆ ديار نىيە؟
سوارە! سوارەكەى بە ئەسپى خۆت گرتۆتەۋە وچانە
رمىي ھەژدە قەفەت لى كردوومەتەۋە شانە و شانە
ھەزار جار سەرى دايىكى مىرمەمت بىيىتەۋە بە قوربانە
دە ئاخىر زوو بىمدەيە خەبەرى ئەسەح و باۋەرى و متمانە
دلم دەلىنى بەحرى بى وچانە
ئەدى تۆ لىرەكانەى، بۆ ئاغات پىنھانە؟
بەنگىن لەبەر خەم و پەژارە و گريان جوابى پى نەدەدراۋە، دەئاخىرىدا،
كوتى:

خودا بەيەك كفلەكون ئەۋ دىنبايەى سەرانسەر داناۋە
لە دەۋرەى حەزرەتى ئادەم، ھەتا ئەۋرۆ، كە سى ھەزار سالى تەۋاۋە
دىنيا بۆ كەس بەقاي نىيە، ئەۋ دىنبايە بۆ كەس نەماۋە

سه‌لای گه‌وره و گرانم لى رابوو، كاكه مه‌م له جزيرى بۆته‌وه ئىختيار و ته‌واوه .

بۆ من دابنين بناغه‌ى شينگا و خم خانى
جزير، چل شه‌وه راناوه‌ستى له‌به‌ر شه‌پۆلدان و كۆره‌ى^(١) گريانى
خاتوزين جوانىك بوو، وه‌كو په‌رى ده‌ عاسمانى
له‌ سوپى كاكه مه‌م نه‌ژيا به‌ ژيانى
كاكه مه‌م له‌ جزيرى گۆر برده‌وه گۆرخانى .
پاكى ژنه‌كان كه‌ ئه‌وه‌يان گووى لى بوو، ئىكى به‌شى به‌ن دروويكيان قز
به‌سه‌رى خۆيانه‌وه نه‌هيشت. له‌شكر ده‌ستى به‌گريان و له‌ خۆدان كرد .
دايكى مه‌م بۆ يه‌مه‌نى نووسى: شپست هزار له‌شكرم ده‌وى، هه‌مووى
ئىكى پاشكو و دوو تووره‌كه‌ى پى بى، هه‌مووى له‌ عومرى چارده و پازده
سالاندا بى، شهرت بى به‌ تووره‌كه‌ خاكى جزيرى بيتم .
ئه‌وه له‌شكر هات و يه‌ك سه‌ر بۆ جزيرى رۆيين. تايغه‌ى قه‌ره‌تاژدين و مير
زيندين به‌ پيريه‌وه هاتن. مير زيندين گيرا به‌ خۆى و به‌ تايغه‌يه‌وه. خاكى
جزيرى به‌ تووره‌كه‌ برد .
تايغه‌ى به‌كر، ئه‌وى ما بوو، پاكى ژه‌هرى هه‌لاهيلى ده‌گه‌روى كردن؛
كوشتنى .

جا هاته سه‌ر قه‌برى كاكه مه‌م. گومبه‌زىكى بۆ دروست كرد .

چومكه‌ غه‌رىبى دلم ئاخيز كرد^(٢)

ژير فه‌رشى عه‌رزى ئه‌تله‌سى ديز^(٣) كرد

خشتىك له‌ زير كرد، ئىك له‌ مه‌رجان كرد

(١) كۆره: ده‌نگى گريانى تيگرايى. ده «هب»دا هاتووه به‌ ماناى ده‌نگى خوړينى
ئه‌سپ.

(٢) ئاخيز: هه‌ستانه سه‌رپى، هب. مامه‌حمه‌ ده‌يگوت: راپه‌رى.

(٣) ديز: مامه‌حمه‌ ده‌يگوت: ره‌شه .

روی قوبه‌ی گومبەز له بای زریان کرد.
خشتیکی زێر کرد، ئیک دوری لال کرد
روی قوبه‌ی گومبەز ده‌بای شه‌مال کرد.
چل عوله‌مای گرت زانست و ئیختیار^(۱)

ده‌بی بخوینن پایز و به‌هار
نابی راوه‌ستن، ده‌بی بن وشیار
تا بگری دلم نارام و قه‌رار.
چومکی غه‌ریبه، زۆر نه‌وجه‌وانه
شکو‌فه‌ی گوله‌، ومختی گولانه
بولبول ده‌خوینن، ده‌لین به‌یانه
دی گول بپشکو‌ی، چاو له‌ خه‌و دانا
مردن خو‌شتره‌ نه‌ک ئه‌و ژیا‌نه
له‌ دوا‌ی کاکه‌ مه‌م، هه‌ر دل هه‌شانه.
دایکی کاکه‌ مه‌م به‌ به‌نگین ده‌لی:
ده‌لی: عه‌زیزم گوناح و تاوان له‌ئه‌ستوی تۆدا نه‌ماوه
تۆ خزمه‌تت کرد، ئه‌و موقه‌ده‌ره‌ قه‌وماوه
من سه‌رم له‌ کاری خودای سو‌رماوه
به‌ میرات یه‌مه‌نی به‌جی ماوه
دلم له‌ هه‌ش و له‌ کاوه‌ کاوه
به‌ دیتنی تۆ جار‌جار ماندووی دلم‌ه‌ساوه.^(۲)
ئه‌و خانمه‌ کینه‌ ده‌گه‌ل خۆت هه‌ناوه؟
به‌نگین جووابی داوه، کوتی:

(۱) ئیختیار: پیر و زوره‌مان. پیر و کۆنه‌سال. هب.

(۲) یانی به‌ دیتنی تۆ دلم‌ بریک ژانی شکا.

خانم کویر بم له چاوان، لال بم له زمانم
 مردن خوشتره نه وهک ژيانم
 له دواى کاکه مه م، سوځماى چاوانم
 ئاغای عادل و زور ميه ربانم
 نه گهر روښستين بۆ لای بۆتانم
 نه وه قاسيد بوو، نه مینى گيانم
 له سه ر ږنگاکه ی روحی رهوانم
 يانی کاکه مه م شاهى شاهانم
 مزگینى خاتون، خوشكى میرانم
 نه و دای به ئیمه، نه گهر بزائم.
 فرمیسكى چاوم دايمه دهبارئ
 ناکرئ بشکینم قهول و قه رارئ.
 ئاغام وای دانا به زاتى رحمان
 قه سته م به و که سه ی پتم هینا ئیمان
 درؤى تیدا نییه به روح و به گيان
 له خزمه تندا که وتوومه قسان
 فهرمووی بۆ تۆبى یای مه له ک ریحان.
 نه گهر ده فهرمووی، نه وه هاتووه و نه من هیناومه
 به قسه ی کاکه مه م مراد و کاومه
 نه گهر ده پرسى و له من راده برى
 نه وه خوشکيه تى ئى وه زير به کرى.
 دایكى کاکه مه م نه گهر وای زانى، کوتى: سى رۆژ راوه سته، جوابت
 ده ده مه وه. جا پرسى رى له عاقله ندان کرد، کوتیان: چونكى کاکه مه م قهولى
 پى داوه مارهى کا باشه. به ننگين زور نوکه رى کى به ئیحتیار بووه. لییان ماره
 کرد.

دایکی کاکه مه‌م هاته‌وه یه‌مه‌نی. ده شه‌وی پی نه‌چوو میر زیندین^(۱) به‌هوت
سه‌ت که‌سه‌وه هات بۆ یه‌مه‌نی. خانوبه‌ریکی بوو کاکه مه‌م، بورجی
خارخاریان پی ده‌گوت، میر زیندین خۆی هاویشته‌ئو خانوبه‌ره‌ی، ده‌ستی
ده‌ته‌ختی کاکه مه‌م وه‌رینا، کوتی:

من بی ته‌خسیر بووم، جه‌رگم براوه
شه‌یتانان ده‌ستیان له‌ کارم داوه
به‌هیچیه‌ رۆیین‌ئو جووته‌ لاه
به‌پیی خۆم روحم دیاری هیناوه.
مردن خۆشته‌ له‌ئو ساخالوه
هیندم ئاخ و داخ من هه‌لکیشاوه
هیزی ئه‌ژنۆم نییه، نابینن چاوه.

جا له‌ سه‌ر خاکی جزیریان میرزیندین ده‌رکرد. مه‌مله‌که‌تی جزیر و زمیر
و به‌ختاوه‌ر و راگوزهر و چه‌ند جیتی دییان دا به‌قه‌ره‌تاژدین به‌گ، چومکه
ده‌گه‌ل کاکه مه‌م به‌گیان و دل تیدا بوو. ته‌واو بوو به‌یتی مه‌م و زین له
مامه‌مه‌دی لوتفیم بیست هاوینی ۱۳۴۳، له‌شاری سابلاخ. قادره‌ت‌احی
قازی.

(۱) ئاخر نه‌گیرا بوو؟ له‌مامه‌مه‌دیم پرسینا، ده‌یگوت: گیرا، به‌ریان دا، قه‌ره‌تاژدین
به‌گ تکای بۆ کرد.

خهج و سيامههء

فهتاح بهگ و همهد بهگ برا بوون.
 فهتاح بهگ کورپکی بوو نیوی سیامه‌ند بوو، نیوی فهقی حه‌سه‌نه، نه‌وه
 له‌قه‌بیتی سیامه‌ند.
 همهد بهگیش کچیکی بوو، نیوی خه‌ج بوو. یهک مال بوون. خه‌ج له
 عه‌ینی ساله وه‌ختینه‌دا، نه‌یانده‌هیشته کهس چاوی پی پکه‌وی. هیند جوان
 بوو ده‌یانگوت: به چاوه‌وه ده‌بی.
 فهتاح بهگ به همهد بهگی گوت: پاروو له زاری پکه‌وی، بو کوشی چاکه،
 با له کوره‌که‌ی خو‌می ماره پکه‌م.
 خه‌لکی بوزه‌ینانی بوون، عاشیرهت بوون، ساحیب ملک بوون. کابراش،
 نه‌وه‌لی باب نه‌گهر کچی ماره کردبا، ماره‌ی ده‌هات. لیان ماره کرد.
 به‌ینیک پی چوو، فه‌قاح بهگ و همهد بهگ، نیوان ناخوشییان لی پیدا
 بوو، همهد بهگ کوتی: عاقلم گوراه، نه‌وه‌ی کرده به‌هانه، ماره‌یه‌که‌ی
 هه‌لوه‌شانده‌وه. لیک حاسه‌بانی بوون. فه‌تاح بهگ کوتی: نه‌منیش نه‌وه ته‌لاقم
 دا.
 پی‌رۆکه بوون. ملکیان شه‌راکه‌تی بوو. نه‌گهر بوون به‌هه‌و ساله، خه‌ج
 جوانیکی وا بوو، زنجیره‌ی زولفی خه‌راجاتی مه‌مله‌که‌تیک بوو.
 سیامه‌ند پیاویک هه‌لکه‌وت وهک به‌هرام، ته‌واوی عاشیرهت له ده‌ستیدا
 وهک میو بوو.

خەج، رۆژئىكى دەگەل بېرىيان چوو بۆ مەرى. سايەكى دەبەر كىر دېبوو.
 دەمرمەو دەبەر سايەى بەرت، ئەگەر ورىنگەى ھەتاوئى دىنى
 تىرەندازە و تىر دەجەرگم ھەلدەچەقنى
 چ - پكەم؟ عاشقم، جەرگم خوین دەدەلئىنى
 گە شل و مل و سايە گەردن ئەو تىرەم لە جەرگى دەرىنى
 لازم ناکا بچمە سەر ھەكیم و سەر لوقمان، بلئىن: گيانى لە بەدەندىدا
 نامىنى
 ئەگە شل و مل بە لەنچە بروا كۆترى و كولمىكە ناسكم بۆ بىنى
 لەمن وايە شوپر كوشتنە و دەچمەو دەشتى كەربەلا بۆ زيارەتى گومبەزى
 ئىمامى حوسىنى
 بە بالا گولە، سومبولە، ناقىس نىيە، ھىچ كەس ناقىسى لە بەدەندىدا
 ناھىنى
 بە چاوبازە و بە ئەبرۆى تىژە پەرى شەھىنى
 ئەو سەعاتە دل كولم، دل برىندارم، ئەگەر بە لەبىكە شىرن نەمدوئىنى
 توشى قەتل دەبى و بەندى دل دەپسىنى.
 خەج بە لەنچە رۆيىيە پىشى، بە مېھربانى جواى دەاوە
 دەبگوت: پىم عەيبە، پىم شەرمە، خەلكى دەلئىن: خەج پىگى پى گىراوہ
 بۆ مالە باب و باوانم بە قورى گىراوہ؟
 كەنگى ئەتۆ خەبەرىكى ئەسەھىت دامى، ئەمن جواى تۆم نەداوہ؟
 كىى دىكە ھەيە لە دنيايەدا ئەمن دەگەلى جووت بم و لئى ببىنم كام و
 كاوہ؟
 تەواوئى سەردار عاشىرەتان، سەردار عىلان، من خەبەرم ھەيە، شەوئى لە
 ترسى تۆ خەويان نىيە و ھىچيان خەويان نەماوہ
 دوازە ئىمامى دەشتى بەغدايە دەست بە عەمرت بگرن، چل سوارەى
 غەيبى ناگادارت بن، ھەزرتى خدر ئەگەر ھەمىشە لە چۆل و بەريان ماوہ

بهو خودایه‌ی نه‌گهر به کفله کونیک نه‌و دنیا‌یه‌ی سه‌رانسه‌ر داناره
 له تو زياتر هيچ كهس به‌هره نابا له به‌ژنيكه باريك و دوو گوشه‌ی چاره
 ريگام به‌رده، دنيا هه‌ر نه‌و روكه نييه، دنيا گه‌ليكي ماوه
 تيري عيشقت له كه‌له‌كه‌ی راسته‌ی دام، له چه‌په‌ی په‌رچ دراره
 نه‌و خه‌زينه‌ی هه‌مه، كه‌لالی دنيا م لي حه‌رام بی، هه‌مووی بو تو راگيراره
 ده‌جا ريگام لي به‌رده، با نه‌لین: ريگا به‌ خه‌جی گيراره
 شه‌يتانان زمانيان به‌ لالی بگه‌ری، كویر بن له هرتك چاره
 نه‌بادا به سوکی له‌مه بدوین، قسه له ما‌به‌ینی من و تو ببیته‌وه به شوهرت
 و بلاوه

تا نیستا كانی نه‌مدوو‌اندبووی، نه‌و تیره‌ی تو له جه‌رگی منت داوه
 ده‌رمانی له كن كهس نييه، روحی من به تو ده‌بیته‌وه تازه و ته‌واوه
 ده‌ست هه‌لنه‌گری، قسه‌ی خو‌ت نه‌به‌یه‌وه دواوه
 نه‌وه قه‌ولم پی‌ی دای، به ژيان گه‌ر بمینم، مه‌گه‌ر خه‌به‌رت بو بی، بلین:
 خه‌جی نه‌ماوه

سویندی گه‌وره‌ی شهره‌ی نه‌وه‌یه، قه‌سته‌م به‌وه‌ی كه‌م بيناه‌ی چاره
 دنيا تاريك بوو، له شه‌رافه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری روناكایی تی گه‌راوه
 بری سویند به‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌ی نه‌گه‌ر ئیمانمان پی‌ی هی‌ناوه
 تازه له تو به‌ده‌ر هيچ كهس له سنگ و به‌روکی من ناكاته‌وه چیشته‌نگاوه و
 چیشته‌ راه.

نه‌وه قه‌ولیان پیک دا. ژن و كچ و كه‌سه‌یكي ئاگای لی بوو، كو‌تیان:
 سیامه‌ند ريگای به‌خه‌جی گرتبوو.

خه‌ج حه‌وت برای بوو، هه‌مووی پیاوی ده‌ پیاو، ساحیب نیو، ساحیب
 نیوبانگ، هه‌مووی پیاوی یه‌كه‌یه‌كه.

نه‌گه‌ر نه‌و خه‌به‌ره‌یان زانی، مكوړ^(۱) بوون. خه‌جیان بانگ كرد، دایکی ما
 (۱) مكوړ: یاغی، سه‌رسه‌خت، «ه‌ب». هه‌وه‌ها تو‌ره، قه‌لس، پی‌ی تیک چوون.

بوو، تیږگړا پټیان گوت: ئەگەر جارێکی دی قسەت دەگەڵ سیامەند بێ، چاوت دەکوڵین، دەبێ بە کوپیری بگه‌رپێ.

پټیان گوت. ترسێکی لێ پەیدا بوو. سیامەند ئەو خەبەرە ی زانییەوه. سبەینی، سیامەند پالی بە پەنجەرەوه دا بوو، چاوی لێ بوو خەج، بە دەست ئیشارە ی پەکتریان کرد. سیامەند دەنگ و سەدایەکی زۆر خوۆشی بوو، قارەمان نەیسبەت بوو، زۆر پەشید بوو. سیامەند کوتی:

له دلێ من گه‌رپێ چەندی له هێشە و چەندی له ژانە و چەندی له ناسەوری^(۱) جارجار فکرم نازادە و جارجار لیم تیک دەچێ هۆش و فکری پۆری بەلەک! چاوت له من پۆتە جەلاب و جارجار له من دەبیتەوه بە جابری

به چاوبازی، ئەبرۆت دەبیتەوه به تیژه پەری دەسەقری
کۆلمەت نازانم نه له من بەدرییه و نەنادری
بەدري و نادري، ئێک له یه‌کێ چاتر به قيمەت رادەبری
دەیانفرۆشی، دەبێ کێ لیت وەرگری؟
خەجێ له ته‌کییه‌ی پەنجەرە به گریان و سرتە جوابی داوه، کوتی:
له دلێ من گه‌رپێ چەندی له هێشە و چەندی له ژانە و چەندی له کاوه‌کاوه
به بەدەن زیندوووم، دەنا جەرگ و دلّم سوتاووه
دوواندنی تۆ بۆ من، ئاوه و بەفراوه
وه‌جەرگم کهوت، ئەوه هالای دلم کوزاوه
مه‌ترسه، بلێی هه‌ره‌شه‌ی گه‌وره و گرانیان له‌سه‌ر خه‌جی داناه
قه‌ول هه‌ر ئەو قه‌وله‌یه و شه‌رت هه‌ر ئەو شه‌رتیه، دوینی نیوه‌رۆیه به تۆم
داوه

ئەگەر بۆ دنیا یەش نەبێ، بۆ قیامەتە؛ ئەو دەنگ و باسە له من تۆ دەبیتەوه بۆلاوه.

(۱) ناسەور: دەبێ هەر ناسۆر بێ، برینێکی که چا نابیتەوه.

گویت لی بی، ئەگەر له لهبزی خهجی دهزانی
 تازه جهرگ و دلم سووتاوه، کهبابه، بۆته بریانی
 له جهرگت داوم تیری غهیبی و نیانی
 ئەمن بۆ تو گران نیم، وهگیرت دهکهوم به هاسانی
 پهنجهری لی بلند مهکه، با باب و برام دیسان پی نهزانی.
 سیامه‌ند دهستی له‌سه‌ر خه‌نجهری دمره‌شی ده‌سک نیرۆیی، عه‌سله
 فرودی^(۱) داناوه

ده‌یگوت: راست ده‌کا ئه‌و عافره‌ته، نه‌وه‌ک به‌هانه‌ی پی بگرن، خو ده‌سه‌لاتی
 نییه، ده‌سه‌لاتی ده‌ ده‌ست خۆیدا نه‌ماوه
 ئەگەر کو ده‌گه‌لیان پکه‌م، ده‌بیتته کوشت و بر، ده‌لێن هه‌وت برای خه‌جی
 نه‌ماوه

شۆرده‌ته‌که‌هه‌ بل‌اوه‌ ده‌بی، ده‌لێن: به‌ ده‌ستی سیامه‌ند کوژراوه
 قه‌وم و تابه‌فه‌ لیم بل‌او ده‌بن و لیم پشتپه‌ر^(۲) ده‌بن، به‌ چاکه‌ ئه‌و قسه‌یه
 نابیی ته‌واوه

هه‌لی ده‌گرم بۆ مابه‌ینی گه‌رمین و کوپستان، ئه‌و هه‌له‌ له‌سه‌ر سنگی
 خه‌جی ده‌که‌مه‌وه‌ شه‌وپراوه
 مه‌گه‌ر له‌شکری سوڵتان عه‌بدولحه‌مید ده‌گه‌ل خۆیان بێنن، ده‌نا که‌س
 ناتوانی بلی: خه‌ج له‌ سیامه‌ند ئەستیندراوه.

پۆژیکه‌ی خه‌ج ده‌گه‌ل هیندیک کلفه‌ت چوه‌ هه‌وزی. ئاگای لی بوو له
 په‌نجهره‌وه‌ سیامه‌ند، ئیشاره‌تی کرد.

خه‌ج چوه‌ سه‌ر هه‌وزی باغی، کوتی: ئەگه‌ر سیامه‌ند هاته‌ باغی، چاوم
 پێی ده‌که‌وێ.

جا ئه‌وه‌ سیامه‌ندم بۆ سوارکه‌ له‌ جوان و ماینیکی عه‌سله‌ عه‌ره‌بیه

(۱) فرودی: مامه‌حمه‌د ده‌یگوت: هه‌یوانیکه‌ وه‌ک نیریه‌ کپوی.

(۲) پشتپه‌ر: شتیکی که‌ بۆ پشته‌وه‌ ده‌په‌رێ، تازه‌ نایه‌ته‌وه‌ به‌ر ده‌ست.

که ممبر زنجیریکی له پشتیدایه، که ممبر زنجیریکی شازده رهنګی زری
داوډییه

قولایی نالقهی، ئه و به روه بهر، راده وستن له سهر گویه سنگییه
قهره بینایه کی دمره شی عسله سمایل به گییه
له که له که ی چه په ی دده، دستم یو پچی یو رژی دل هیشان و یو نه و
سه عاته ی دل ده بیته خویناوییه
نهادا، نهادا دوژمن بزانی^(۱) و نه و حله پیم بلین: سیامه ند بی ده سلات
بوو، ده سلاتی کچولیکی نییه.
له پشتی ولاغی ده کرد زینکی قهلتاغ چوکی، تیغه پشتی هه ژدیهای بردوته
سهر دباغ کارییه
نه وی کردوته قهلتاغ، چونکی نه کهس هه یه تی و کهسی دی نه و تداره که ی
نییه

دوازده تیری زهراوی خه دنگ کیشی عسله نه و زه پیه
داوینی تیری جووت بوون و پشته ماسییه
نه و روکه نه له کن کهس هه یه و کرین و فروشی نه و تیرانه نییه
له کن کهس وه گیر ناکه وئ به هاسانییه
مه گهر سهر دار عیلکی قورس، دنا هیچ کهس ده سلات و ئیختیاری
سیامه ندی نییه

سوار بوو وه کو سامی نه پروم، نه گهر سهری دهره ینابا له خاکیه
دهیگوت: پیاو بمرئ، نه وه ک ئیخسیر بکریم و بلین: سیامه ندیان برد به
بووکییه

نه و وهختی شورته دپروا، ده لین: جا فهرقی نه و خه جی چیه؟
مردن گه لیک خو شتره له و ژیان و زینده گانییه
تانووتی خه لکی ناخو شتره له عازابی قه برییه

(۱) یانی مه بادا دوژمن نه من بی هیژ و بی ده سلات بزانی.

قسەى دنيايه تالە، ئى قەبر بە دەست رەببىيە
خودا سوو پۆشە، كەس ئاگاي لە سوال و جووابى قەبرى نىيە.
ئەوہ سيامەند سوار بوو.
دايكي هاتە پېشى، كوتى:
ئەللاھوممە سەللى عەلا محەممەد. رۆلە دەتھيئەمە تەكايە چل سوارەى
غەببىيە

رۆژى دنيا ئاخر بوون دېتە سەر عەرزى محەممەدى مەھدييە
عەزىيەتم دەگەل كيشاوى، بە تۆم داوہ شيرى سببىيە
ئەمەگى دايك گرانە، لېم مەكە بە بەد ئەمەگىيە
رۆلە دوژمنى تۆ زۆر قورسن، يەگجار زۆر كەللەيان قوويە
ئەگە كارتيكى دەيكەى بە دزى و بە مەبخيە
كار وا چاكە بلېن: ئابروچوونى تيدا نىيە.
سيامەند دەيگوت: دايە ئەوہ لە تۆ دەكەم خودا حافىزيە
دوعاى بە خېرم بۆ پكە، عەولاد ميوەى بەحەشتە، كەس لە عەولاد شيرنتر
نىيە.

جا كوتى: رۆلە ئاگادارت بى وېنس، ئەگەر زىكرى دەكرد دەزگى ماسبىيە
ئەتۆم ئەسپارد بە يۆسپى كەنھان، ئەگەر چل شەو برايانى دەبانكردەوہ
زىندانىيە

كارتيكى وا پكە ئەلېن: ئابرووى چوو. ئابروچوونى تيدا نىيە.
دايكي دەيزانى جوابى ناداتەوہ، ھەر دەچى. باغەكەش كەمىك دوور بوو.
جا ئەوہ پركىفى بۆ جوان و ماينى عەپەبى دادەھيئاوہ
جارجار بە نەرمەغار دەرۆبى و جارجار شلى دەكردەوہ تا ولاغەكەى
دەحەساوہ

جارجار فكري لى دەكرد و جارجار ئاگرى عيشق ئاورى تى بەرداوہ
تيرى مژانگە، ئەگە ھات وا لە جەرگى داوہ

ئاۋرى گرتوۋە، ئەو ئاورە بە كەس ناكورژىتەۋە و بە كەس نەكوژاۋە
دەردى خەجىيە، بۆيە عەقلى دەكەللەيدا نەماۋە.
خەجىش ھەر چاۋەپىچى بو، كوتى: خودا پكا نەيە، قەرەۋلىيان دانابوۋ
براكانى.

سىامەند لەوان ئازاتر و پەر بەسەرتەر بو، خەلك زۆر تىرى شەرم لى دەكرد.
تەۋاۋى مىللەت لىچى دەترسا.

سىامەند ئەگەر ھاتە كەنارى باغى، ۋلاغەكەي كىشا جىگايەكى پەسيو،
ۋلاغى لەۋى بەستەۋە. بۆ خۆى لەبن دارىك، كە فندوق بو، دانىشت. خەجى
چوۋە كنى. ئەگەر سىامەند چاۋى پى كەوت، بەندىكى بانگ دەكا؛ كوتى:

كىژى! ئەبرۆت لە من كىردۆتە كەۋان و چاوت لە من كىردۆتە چاۋى تەرلانى
چاۋەپىچى كىيى ۋا دەروانى جارىك لە گەرمىن و جارىك لە پىرە كوستانە؟
بەرۆيت لە من كىردۆتە بازارى كورە ھەتاران و ھەتارخانە
ھەتر فرۆشى، بۆ كىت داناۋە ئەۋ بازارى ۋ دوۋكانە
گوارەى لە گوپت ئەشەرفىيە ۋ وردە گزنىژى دەكاتەۋە جۆلانە
نازانى لە دلى عاشقان دەپتەۋە بە برىن و چانابىتەۋە بە ھەكىم و بە
لوقمانە؟

ھىندىك دەلەن: جىگاي تىرى غەبىيە ۋ چازانان دەلەن: خىر سەرەتانە
ئەمن بە دزى ھاتووم، بە سەت ئەللا ئەللا ۋ سوبحان سوبحانە
ئىدى خاتر جەم بە، ھەر ئەۋ سەفەرەيە، ھەموو رۆژى ھەلناكەۋى سەياحەت
ۋ جىژوانە

ئىدى نەتمىنى ھىچ ھەللا ھەللا ۋ بەھانە
زنجىرەى زولفت بوۋە بە تەناف ۋ دەلەن: سىامەند لە ھالى گياندان ۋ خنكانە
ئاۋپىرژىنى دلم كە، سەفەرم با سەعادەت بى، دىانەتى تۆم لەكن بى، شەۋى
نەبم بە شىت ۋ بە دىوانە
شەۋ بىدارم لە سوپى زنجىرەى زولفان، دلم ھەمىشە دەكوتى ۋ لە تەكانە

دەمرمەو دەبەر دوو چاوی بەلەك، ئەگەر تیریان لە پێشە خۆیان دانا
 پێگرن، رێگا دەگرن، لە جەرگی خەلکی دەدری ئەو پەیکانە
 ناخر وەللاهی هیچ هۆشی خۆم نییە، دلم کەوتۆتە جۆللانە
 جا دەمرمەو دەبەر قەرە زولفت لەسەر هەنیەت کردۆتەو پەخش و پەریشانە
 خەلکی دەلێن: گول جوانە، بەلام بێ قابیلەتە رەشە ریحانە^(۱)
 زولفت سیمی تەلایە و بە قیمەت گرانە
 جا خۆ ئەمن مردنم گەلیک پێ خۆشترە لەو ژیانە.
 ئەو خەج بە ناز، بە دەنگیکی ناسک و بە لەبزیکی شیرن جوابی دەداو،
 دەیگوت:

عافرەت بێ دەسەلاتە، دەسەلاتی لە دەست خۆیدا نەماو
 رەبی مەرگم رەپیش مەرگت کەوی، بۆچی وا جەرگ و دلت سوتاو
 بۆ دلی تۆ عاسییە نییە، هەر لە دەستت داماو^(۲)
 دەستی چەپەیی بلند دەکرد و خرمەیی بازنە و تۆق و تەلەسم دەبوو بەلاو
 کاروانی لە تەلەحفەر و ئێرەوان پێ دەگەرپراو
 هەرتک دەستی راستەیان لە گەردنی ئیکتری دەکرد، سمیل و زولف
 دەبوونەو تیکەلاو

وەك كشمیش و برینج، داپدەنێن، دەلێن ئەگەر ئەو پلاو
 کوتی: ئۆخەیی رەنجم بە خەسار نەچوو، هەقی خۆم ئەو بە دەست هیناو
 مەمکت دەلێی کارگە و تازەکانە لە بن کەمایە^(۳) سەری دەرھیناو
 چاوت بە من بمینێ بە ئەستێرەیی سوهیل و زۆرە و موشتەری، لە سەری

(۱) گول روخساری یارە، کە جوانە، لە لایەکی ترەو، رەشە ریحانە بۆ بۆنخۆشییە
 ناگاتەو زولفی یار، بۆیە دەلێ: بێ قابیلەتە.
 (۲) یانی خەج هەر ئی تۆیە و ئی کەسی دی نییە، کارت لێ عاسییە نەبوو، دلی
 خۆت مەشپۆینە.
 (۳) کەما، گیایە کە، کارگ لە بن وی دیتە دەری.

دوهاچه و بلکيس گۆشه‌ی کيشاوه

کولمەت بە من بمیڤن بە شەمامە‌ی حەوت رەنگ، لایەکی تازە ئەو زەرەدی
تاوی لى داوه

چاوت بە من بمیڤن بە قەرەمامز^(١)، راوکەرەن ماندوویان کردووه، ئەو
راوهستا و ماندووی حەساوه

شوکر بە بەشى خودای، بەژنت بە من بمیڤن بە عەرەر، بە عومری خودای
لە ئاتەگی گرده کولکن^(٢) خولقاوه

خاترجەم بە عەزىت و عازاب و سەخەت و ساغاو و ئەوهم هیچ نەماوه
جا ئەوجار بە مردنیش بمرم، ئەگەر خەلک بلین: سیامەند نەماوه
مەلاییکەتیش پرسیارم لى ناکەن، چومکی مژانگی ئەو چاوانەت لە جەرگمی
داوه

ئەگەر بە تیری مژانگی تۆ بمرم، بەشى من لە بەهەشتى بەش کراوه و
دانراوه.

زۆر چاکیان یەکتر چاوی کەوت، وەک کراس چوون دەبەری یەکترهوه.
چەند پیاویک کە لەوێ کاریان دەکرد، چاویان بە خەج و سیامەند کەوتبوو.
ئەوانە کە ئاگیان لى بوو، کوتیان: با قسەکە بلۆ نەبیتهوه، بیدەنگەیان لى
راکرد.^(٣) لە لایەکی دی پیریژنی نۆچار سى سال زاو (!) ئاگیان لى بوو،
چون بۆ براکانی خەجیان گێراوه. قسەکە ئەگەر بلۆ بووه، دەست بەجى
دایکی خەجى کوتى:

قەرەواش و گەرە قەرەواشی ئیو دولبەرە

(١) بەیتبێژ وای گوتوه، مەبەستی «کارمامزە».

(٢) گرده کولکن نیوی کتویکە.

(٣) بیدەنگە لیکردن، بیدەنگە لیرا کردن یانی باس نەکردن. ئەم چۆرە رستانە کەمتر
دە فەرەنگە کوردییەکاندا دەبیندرین. بۆ نمونە، دەرەویی بیهوی مانای ئەم
رستەیه لە فەرەنگی مهاباددا یان لە «هەب» بدۆزیتەوه، هیچی نایەتە دەست.
من لە «حاشیە بر فرەنگ مهاباد» هیندیکم لەم رستانە هیناوتە بەرچاو.

قورت وهشانی و خاک بکهوه به تهپلی سهره
 له من سوتاوه، ئاوری جگهره
 خهبریکم بۆ خهجی له بۆ بهره
 سهرزهنیشتی دونیایهی هیناومهتهوه سهره
 خهمی خۆم نییه، له به ژنی باریک، زهنی پر له بازن، وهختی قهسته سهره.
 قهرهواش دههات لهو سهری، به شادیانه^(۱) و به گریان و به نهرمه شینه
 خهک به تیریک له ریوه ناکهوی، دهلین: گهرمه برینه
 قهرهواش مردنی پی خوشتره لهو ژینه
 دهیگوت: بابان ویران خۆم و سهرم شینه.
 ئەوه قهرهواشه که هات، خهبری دانی، کوتی:
 دادو له من، دهپیتتهوه به هاواره
 ولاتی خوشناوتهی، ههمووی بهنگۆ ئینتیزاره
 لهمن بهدبهخت و قهلهندر و بابان ویران و خاکه ساره
 ژوانی سیامهند و خهجی له برایانی دیاره.
 خه ج شانی سیامهندی گرت، جا کوتی:
 تهگبیریکم بۆ پکه، پیت وایی ئەمن له دونیایه دا نامینم
 دهبی کاریکی وام دهگهڵ پکهی، تۆویکی وا پچینم
 ئەمن له پیش ئەواندا روح له برایان دهستینم^(۲)
 دهپۆم، له خاکی زمیری نامینم
 ئەمن، ئەگهر له شهوگوردم بیی^(۳)، تۆق و تهلهسم و زیر و زنجیق و گواره

(۱) پستهی خوارهوه، مانای شادیانه بۆ مه پروون دهکاتهوه. چون گهرمه برین بوو،
 ناگای له دهردی خۆی نهبوو، شادیی دهنواند.
 (۲) یانی پیش ئەوه بمکوژن، دهیانکوژم. لیره «زهمیرهکه» کهوتۆته پیش ناوهکه.
 (۳) دهباسی جۆلاییدایه، یانی ئەگهر دهگهڵم پیک بیی و قۆلم بۆ پکیشی. شه
 شانیه، گوردیش ئەسپابیکه له دهزگای جۆلاییدا. بروانه: سهعید و میر
 سیوهدین بهگ، ل ۱۰،

و کرمهک و ئه شره فییان ناهینم
 وهپیش مه رگی خۆمیان دهخه م، ئه من ئه و روحه له خۆم ناستینم
 بۆ کوژی دهچی، ئه تۆ شوان و منیش دهزینم^(۱)
 سیامه ند له باغی هاته ده ری، دوور که وته وه، ده سته به چی، قه ره و لی خو شی
 حازر بوون، کوتی:

سێ خێوه تی داوین به زێری سه ره به ژهنگاره
 تازه خو لا وه سه ری هیناوم ئه و کاروباره
 کو لمه ی خه چی ده لی ناسکه هه ناره
 جا بزانی پاشه رۆژی، کی له خه لکیرا دیاره؟
 پچه خه زنه خانه، له بۆم بین عه بو توپ و مه جیدی و ئه شره فیه
 چومه که ده جم بۆ مه مله که تی غه ری بییه
 له هه ر لایهک، ده بی وای راببویرم به ئه سه حی و به پادشایه تییه
 با نه لێن سیامه ند فه قیره و هه یچ مالی دنیا ی پی نییه.
 ئه گه ر خه چی گه ردم له بۆ هه لێنی
 بۆ من ده بیته وه به حوکماتی رۆمیان، ئه گه ر له سه ت جیگا ده بیته وه به
 بگه ره و بین

خۆ که سی دیکه ش ناتوانی پاش من، خه زینه ی من بشکینی
 ده زانن تیری سیامه ند، چاوی دوژمن ده ردینی
 به دایکم یلی: ئه من به مه خسوودی خۆم ئه وه گه یشتم، ئه و دلی نه مینی^(۲)
 که س ناتوانی چه پکی گۆل له ده سته عاشقان ده ره ئینی
 خه به ری ئه سه حیم بۆ بده نه وه به ته یبه و زینی

(۱) ده زین: شتی که وهک ده سکه ره شمه، شوان له قۆلی ده به سته، شه وان ه ئه و
 سه ریشی له مه ریک ده خا، جا ده نوئی، ئه گه ر مه ره که ره وییه وه، شوانه که له خه و
 هه لده سته، پاریزگاری ده کا له مه ره کان.

(۲) پیم وایه مه به سته ئه وه یه: ئه و دلی ده مستیدا نه مینی و نیگه ران نه بی.

نه‌بادا دوژمن زه‌فهریان پی به‌ری، ته‌یبه و زینیم لی بستینی
 ئەو حه‌له کیفایه‌تم له‌کن خه‌لکی نامینی،
 کوتی: ریحانه و لاولاو تیکه‌ل بوون
 که‌وتوونه مه‌خسوود حاسل بوون
 ئەتۆ له‌یلی و ئەمن مه‌جنوون
 ئەتۆ له‌یلی و ئەمن مه‌جرووم.
 ئەگه‌ر ده‌زانی هیچ نه‌زان
 ئیمه‌ش هه‌ر وه‌کو ئەوان
 وه‌ک ئەستیره‌ چوونه‌ عاسمان
 ئیمه‌ش عاشقی‌کین وه‌کو وان
 ده‌چینه‌ مابه‌ینی گه‌رمین و کو‌یستان
 هه‌تا بزانی چ - ده‌کا ره‌حمان
 بۆ رۆژی جه‌نگ و دل‌ه‌پشان
 ئەتۆ مه‌ترسه‌ یاری گیان
 من وه‌ک رۆسته‌م و قاره‌مان
 ئەتۆ وه‌ک سه‌ولێ خه‌رامان^(۱)
 که‌س زه‌فه‌ر ناباته‌ سه‌رم
 ئەری ئە‌ی ناسک و دولبه‌رم
 ئیلتیفاتت بی گیانبه‌رم.
 کوتی: من حه‌وزی که‌وسه‌رم
 دنیات له‌گه‌ل سه‌رانسه‌رم
 ناده‌م عه‌زیه‌تی شاوه‌رم^(۲)

(۱) سه‌ولێ خه‌رامان، یانی سه‌رووی خه‌رامان، مامه‌حمه‌د کوتی: کچی رای هیندی بوو.

(۲) شاوه‌ر: گه‌وره‌ و خو‌شه‌ویست. پیم وایه‌ مامه‌حمه‌د بۆ خو‌ی سازی کردووه‌.

ئىدى ھاتن يەكسەر بۆگەۋەرى سىپەي سىپانئى و بۆگرده كولكن و سەرى
زەھاۋئى.

گەشىتنە ھەر دىيەكى، كوتيان: پياوت دەينئى، كوتى كەسم لازم نىيە.
خەج پىي گوت، گوتى: ئەمن دەسەلاتى خۆم، دەدەست خۆمدايە، بىم بە لە
جىگايەك مارەم پكە، ئاۋ بە ئاور دادەكرئى^(۱). سىامەند دەلئى:

ئەگە بىتو مارەت كەم لە غەرىبى و غوربەتتە
دەلئىن: سىامەند بى غىرەتە و غىرەتى نىيە
سەرى منت بىتەۋە بە قوربانى سنگىكى سىپىيە
ئەمن لە زمىرئىت بۆ دەگىرم شايى و داۋەت و شايىيە
كچە بلباسان^(۲) لە خۇيان بدەن گۆ و كرمەك و بەندۆكە و زىرى سىپىيە
گوارە جۆللانە پكا، قەرەزولف بىنە سەر وردەخال لە گەرنىيە
لئىرە مارەت كەم بە بى زۆق و بە بى كەسىيە؟
پىم كارىكى بى ناموسى و بى كيفايەتتە!
ئەۋە تۆم ھىناۋە بەپەلە بووم، دەچمەۋە بۆ سەرى كوئىستانان، ئەتۆ لەنجە و
لارم بۆ پكەي و ئەمن ئىۋارە و سبەينان پچمەۋە راۋئ
كولمەت بە من بىمىنى بە زەردەخۆرى ئەگەر لە كىۋى بلىند دەداتەۋە
گزىنگى ھەتاۋئى

ئاخر ئەمن ئەۋ دىنيا رووناكەم، خاترجەم بە، بە بى تۆ ناۋئ
چل شەۋان دەبى دوو بە دوو لىك بەلەد بىن، لىك بىبىن كام و كاۋئ
خاتر جەم بە دەست بۆ خەزىنەت نابەم، ئەمن بە ھەرامى خەزىنەتى تۆم
ناۋئ

ئەۋە ھاتن، كانىيەكى لى بوو، كانىيە شىخانىيان پى دەگوت. سىامەند لەۋئ

(۱) ئاى چەند پىشنىارىكى چاكە، خەج داۋىيە. بە داخەۋە سىامەند بە قسەي نە كرد.
(۲) بلباس: بە سى عەشىرەتى مەنگور و مامەش و پىران دەلئىن بلباس.
قاموسەكان تىگرا ئەم وشەيان لە بىر چوۋە.

چادری هه‌لدا.

با هه‌لدهین چادریکی داوین به زیری سهر به ژهنگاره
شهوئ قاسپه‌ی کهوه و نیوه‌رۆیان مراوی ده‌که‌نه‌وه گاله گال و ناره ناره
سبچه‌ینان له‌سهر گول بولبوله دهنگی دیت و هاوارهاواره
خۆ ئیره چۆلگه نییه، سنگی تو یۆ من دووکانه و بازاره و شاره
قه‌ره‌زولفت بۆ من پیاده‌یه، وه‌زیر و حاکم و سواره
چومکه قه‌جهر برن، هیندیکیان به‌ره و ژورن، هیندیکیان به‌ره و خواره
هیندیکیان دینه‌وه مابه‌ینی سینه و مه‌مکان، مه‌مکت تازه‌خه‌ر بووه، ده‌لئی
هه‌ناره

که‌سه‌یکی چاوی به تو پکه‌وئ، ئه‌گه‌ر جوانیش بئ، ده‌بیته‌وه به پیر و به
ئێختیاره⁽¹⁾

چومکه چاوت ده‌لئی جه‌للابن، دایمه تیخیان به ده‌ستیه دیاره
پۆری به‌له‌ک! چاوت هه‌میشه ئیشتیای له خۆنریژی و له کوشتاره
جا خۆ ئه‌و جارکه هاتووینه ئیره‌کانه به جووته سواره
هه‌رچی بقه‌ومی، دیاره موقه‌ده‌ری هه‌ق ده‌ستی ئیلاهی و په‌روه‌ردگاره
ئه‌ندازه‌ی هه‌فته‌یه‌ک له‌وئ به خۆشی ده‌یانگرته‌وه وچان و قه‌راره
لیک کاموره‌وا بوون، ئه‌گه‌ر تیک ده‌هالین وه‌ک تووله ماره.
سبچه‌ینیکی تازه ده‌هاته ده‌ری شۆقی پیره هه‌تاوئ
خه‌جی به سیامه‌ندی ده‌گوت: ئامۆزا به خۆراییی بۆ هه‌یچ داعبایه‌ک تیری
خۆت مه‌هاوئ

نه‌وه‌کو تیرت لی که‌م بئ، بینه سهرت دوژمن له نه‌کاوئ.
سبچه‌ینیکی تازه‌کانئ سیوادی سبچه‌ینه‌ی داوه
به پیاوی تیگه‌هه‌ستو دۆست و دوژمن لیک ده‌کراوه
که‌له‌کتیویه‌ک له گه‌وه‌ری سیپه‌ی سپانئ، گامیشه به‌که‌لئیکی هیناوه
(1) ئێختیار بیجکه له مانای خۆی، ده‌به‌یتاندا به پیر ده‌گوتئ.

گامپیشی بۆ پیش چادری ئامۆزا سیامه‌ندم ده‌هیناوه
حه‌وت که‌لی دیکه‌ی له دوا بوون، هه‌رجاریکی ئه‌گه‌ر که‌لی مازانی چقر
ئاوړی له‌و حه‌ت که‌له ده‌داوه

هه‌ر حه‌وتیان را‌ده‌وه‌ستان، لییان شل ده‌بوو هه‌نگاوه
هه‌تا ئه‌وان ده‌رۆیین، له ترسان بی هۆش بوون، هه‌نگاویان هه‌لنه‌ده‌هیناوه
ئامۆزا سیامه‌ندم ئه‌وه تیریکی له‌ب سورخی شازده موشته‌یی عوقاب
ره‌نگی له‌ مائی که‌وانی ده‌ناوه

پیشی که‌وان و چه‌رمی گه‌وه‌زنی توند ده‌کرد، پچیته‌ پیش که‌له‌کیوی،
به‌عینوانی جه‌نگ و راوه

ره‌بی که‌لی یاغی بۆگه‌نیوت پکه‌ویتته هه‌ناوه
قه‌له‌نده‌ر خۆم، بابان ویرانم، بناغه‌ی کاری من و ئامۆزام ئه‌تۆ تیکت داوه
ده‌ستم برد، ده‌به‌ر پشتیندی ئامۆزا سیامه‌ندم ده‌ناوه
به‌ له‌بزیکی شیرن و به‌ناز و به‌ میهره‌بانی، چه‌ند له‌به‌ر ئامۆزا سیامه‌ندم
ده‌پاراوه

کوره‌ نه‌چییه سه‌ر ریگای که‌له‌کیوی چقری یاغی بوو، بۆ که‌س نایه‌ته‌ بن
به‌ند و داوه

پیم وا نییه تیر بییڕی، ئه‌و ماله‌ ساحیب به‌ قوړی گیراوه
شیتته، دیوانه‌یه، وه‌حشییه، جان‌وه‌ریکه‌ دايمه‌ له‌ شاخ و کیو ماوه
نه‌تبیس‌تووه که‌لی یاغی کیوی، بینه‌ سه‌ر ریگای سه‌ت سوار، هه‌موو
ده‌بنه‌وه په‌ریشان و ده‌یکه‌نه‌وه بلاوه؟

بۆچی نه‌به‌که‌س گیراوه و نه‌به‌که‌س کوژراوه
کوره‌ ده‌ستی منت داوین بی! پچۆ راوی نیرییه کیویان، به‌ دمیان
هه‌لده‌پستین وه‌نوشه‌ و به‌ ئه‌ستویان(؟) هه‌لده‌برنه‌وه گیابه‌ند و خاوه
مباره‌کن ئه‌وانه، زه‌مانی ئه‌سحابان، ئه‌وان له‌وانه‌ چوونه‌ته‌وه راوه
ئیواره‌ و سبه‌هینان دینه‌وه سه‌ر گۆم و گۆمیلکه‌ی ده‌به‌فراوه

هیچ ماندوو نابی، ئەوانه دینه پیش لوولهی تیرت، نهوهکو بلئی ماندوو بووم،
 چابوو ماندووم هه ساوه
 بهیئ ماندوویی ئەو نیچیرهت له بهر دهستیدا ماوه.
 ئامۆزا سیامه ندم سهری په نجه می دهکوشی، فشاری په نجه می منی دهاوه
 به دهستی چه په می مستیکی له سی گۆی که مبه ره می ئە گهر دهاوه
 ئیدی چا بوو بو خۆی به دهستی گرتمی، دها دها نگووت: له سیپه می
 سیپانی خه ج هه لئیر دراوه
 کوتی: جا ئە گهر ئە من له بهر که لئیک هه لئیم، که وابی سیامه ند کیفایه تی
 نه ماوه.

ئەدی جا چلۆن جوابی دوژمنم دهاوه؟
 ئەوه دهستی له سهه خه نجه ری دم ره شی دهسک نیرویی ماله ساحیب
 خرابووی جه وه ره دار داده ناوه
 چۆکی راستی وه پیش^(۱) دهخست، لاقی چه په می وه پیشی تیری هه لدهاوه
 چه رمی گه وه زن که وتنه هاتوچۆ، سوورانن و کاوه کاوه
 ده لئی جهنگی روسته م و ئە فراسیاوه
 دهستت نه پرزی، هار په تی دههات و که ل ئاورپیکی دهاوه
 که ل ده سوورا، وه عه رزی ده کهوت و شاخی چه په می له عه رزی چه قی و
 شاخی راسته می به هه واوه ماوه.
 خه ج کوتی: دهستی منت داوین بی، لپی مه چۆ پیشی، که ل زیندووه و
 ئیستا کانه هه ر ماوه
 جاکوتی: خۆراکی ئە و رو که م جه رگی که لیه، ئە تو بو وا توقیوی و
 ته مه دودت^(۲) له که لله پیدا نه ماوه؟

خودا سامی بنی ئاده می له سهه ته واوی کوللی جانه وه ریک داناوه

(۱) دهگونجی وه پاش دهخست بی.

(۲) مامه حمه د ئە وهی زۆر به کار دهبرد.

جا خو بنی ئادهم نبييه له پيشته راوهستى، بلين: فلان كهس و فيسار كهس له شه پيدا كوژراوه.

هر چهند حهولم دهگه ل دا: دهستى منت داوين بى، بو خاترى شه هيدى كه ربه لا، بو خاترى شتيخ محهمه دى غازى كه ل نه مردوه، غه زيوه وهك به رازى هر چهند كردم ناموزام بو نه بووه ته سليم و رازى. نه و دهستى له شانم دا و كوتى: خودا حافيز، دهچم سه رى كه ل لى ده كه مه وه له به دهنى

هه لال و به بيوون و گياخا، خونچه دهكهن و تازه دهگهنى نه من بى غيره تى ناكهم، تا ده مبه نه وه مالوكه ي به ته نى⁽¹⁾ تا ديمه وه بوم جووت كه گواره و تووق و نه له سم و خوناوكه ي ده به دهنى. خه نجه رى دم پره شى هه لده كيشاوه ده چوو ه سه ر كه لى ماله ساحيب به قورئ گيراوه كه لله ي كه لى گرت، مى سووراند، به ره و قوبله كه لله ي با دهاوه كه ل نه مردوه، ئيستا هيزيكي تيدا ماوه تيغ تيژه، به گه ردى كه ليدا ده هيناوه مى كه لى برى، كه ل له تاوان سه رى هه لسووراند و شاخى له كه مبه ر زنجيره ي ناموزا سيامه ندم دهاوه ئى بابان ويران خووم له و خه به رى له نه كاوه شاخه، ته لانه، چره، زه رده، ماهه، پيشى هه لديره، ناموزا سيامه ندى سه ر به ره ژير فرئ دهاوه به رى⁽²⁾ شى داره به ن و داره بناوه به هاره بره، سه ريان هه ل په رتاوتوو، هه مووى ده لئى تيخى تازه ساوه

(1) مالوكه ي به ته نى ده بيتته گوروبان، قه بر.

(2) به ن: ماناى زوره، ليره، ژير، خوواروو. ده «هب» دا هاتوو: له به ر مالانه وه هات.

قهبرغەي ئامۇزا سيامەندىمى...، لە كەلەكەي چەپەي دەدا، لە ئى راستەي
 پىستى ھەلدەداوھ
 ئامۇزا سيامەندىم بە غيرەت بوو، نەيگوت: بريندارم، دلخۇشى منى دەداوھ
 بابان ويران خۆم، قەلەندەرم، بى كەسم، كەسم لە مائە باب و باوانى نەماوھ
 خۆ من لە دنيايە بى بەشم، تازە بەشم پراوھ
 بە بى ئامۇزا سيامەندىم، تازە ئىكى دىكە لىم بىنى كام و كاوھ؟
 تاوئىكى پى چوو، رادەوھستام بەئەسەھىيە
 خۆ مردن خۇشترە، ئەمن ژياوم، ئەما ژيانم بۆ نىيە
 برىنى سارد بۆوھ، بۆ خۆي لە خۆي حالى بوو بە راستى و بە ئەسەھىيە
 ئامۇزا سيامەندىم دەينالاند، نالەي بوو بە تىر، دەيدام لە جەرگىيە
 تازە جىي ئەو تىرە چا نابىتەوھ، چابوونەوھى بۆ نىيە
 شەو بە سەر دەستاندا ھات، لە وئى ماوھ بە تاقي تەنى و بەبى كەسىيە
 دەنگى قاز و قورىنگە و نارە نار و نرکە نرکى خاسە سىيە
 قاسپەي كەوھ، نارە نارى مراوييە
 نالەي ئامۇزا سيامەندە لەو چۆلى و بەرىيە
 لە عومرى پازدە سالەيدا، جا ئەمن خاكي دنياى وەسەر تەپلى سەرىيە
 جا پىم گوت: مەنالە، مەنالە، دەستى منت داوین بى، ئىستا سەعاتىكى
 شەو ماوھ
 شل و مل و ساپەگەردنان، ئەوھ بەرھەلبىنەيان لە خۆيان داوھ
 عاشقان بۆ راوئى دەچن، لە سنگى مەحبوبى خۆيان دەكەنەوھ شەو راوھ
 ئەتۆ دەنالىنى، لە سەر پىمەردى خوداى روحت مەحتەل ماوھ
 بابان ويرانم، قەلەندەرم، لە مائە باوان كەسم نەماوھ
 گە خۆم ھەلدەدیرم بە ھىلاک دەچم، نە وەكو تۆ بڑى و بلین: سيامەند ماوھ
 لە كەسكى دىكە بىنى كام و كاوھ
 سەت ھەزار خۆزگەم بە ھەوھل شەو، كە ئەگەر ھاتىنە گەوھرى سىپەي

سپانی، سهری گرده کولکن و داوینی پیره زه‌هاوه
ئ‌ه‌گه‌ر خٲوه‌تٲیکی سهر به زٲیری داوین به ژه‌نگارمان هه‌لده‌داوه
دهستی چه‌په‌م بۆ ده‌کردی به سه‌نیر و ئی راسته‌م له سه‌ر ئه‌ستوت
داده‌ناوه

که‌سیکی نابه‌لده بوویایه، ده‌یگوت: لاولاوه له داری فندق هالاوه
شوبای شه‌وئ ئه‌گه‌ر له گیانی من و توئی ده‌داوه
ئاوازی کوٲستانه، ده‌تگوت: ئاموزا، ده‌لٲی ئه‌و جٲیگایه‌ت بۆ جٲیژوان داناوه
جا قه‌له‌نده‌رم، بابان وٲیران خۆم، له‌کٲی ببینم کام و کاوه؟
مه‌ناله، مه‌ناله، ناله‌ت له دلٲی من ته‌شه‌ن دٲٲی
چۆن ئه‌تۆ شه‌هید ده‌بی وه‌ک شه‌هیدی که‌ره‌لایه، ئه‌گه‌ر ناوی وان
هه‌لده‌ده‌ن به سه‌سه‌ن و حوسٲٲی؟
بۆ خۆت ده‌دلٲی خۆتدا ده‌لٲی: هه‌لبه‌ت خه‌جم له پاش به میرات به‌جٲی
ده‌مٲٲی!

له‌تۆ وایه خه‌ج شه‌مامه و شه‌مامه ره‌نگینی باغه‌لٲی ده‌دا به که‌سیکی دیکه
بیژاکیٲی؟

ببم به سه‌رکۆینه^(١) و سه‌به‌یٲی سه‌ره‌نشتم پکه‌ن ته‌یبه و زٲٲی
ئ‌ه‌من ده‌پاړٲمه‌وه له‌وه که‌سه‌ی ئه‌گه‌ روح ده‌دا و روح ده‌ستٲٲی
ئاموزا سیامه‌ندم خودایه له به‌رامبه‌ر مه‌رگ سه‌ردانه‌نوٲٲی.
چ پکه‌م خۆ من شار و بازارم لٲی نٲیزیک نییه، بانگی مه‌لا پکه‌م له سه‌رت
بخوٲٲی یاسینه
چ که‌کیم خانه‌م لٲی نٲیزیک نییه، بانگی که‌کیم پکه‌م مه‌لحه‌مت بتکٲٲٲه‌وه
سه‌ر برینه

ئ‌ه‌من مردنم بۆ خۆم پٲی خۆشتره له‌وه ژینه
چم پٲی نا‌کرٲی، مه‌گه‌ر به په‌نجه‌ی شمشال و به چاوی ره‌ش، ده‌ست

(١) ده‌فه‌ره‌نگه‌کان دا «سه‌رکۆنه» نوسراوه.

پکه مه وه به گریان و خو رنڼن و به خو پچرینه
چ پکه مه ئه لمان ئه وړوکه خه لک ده لښن: خه ج له سهر مراده و جوانو له ی نؤ
زینه

موقه دهری هه ق دهستی ئیلاهی رده نابیته وه، چاری به کهس ناکرئ و له کن
کهس چاری نینه.

خه جئ پیشی کراسی موشه چهری کیمخوای رهنګ ئه تله سی، دهری و
سهر به ره و خوار دای ده هیناوه

توق و ته له سم و زپر و له علی رومان و یاقووتی عه بدولحه سهن، به ندیان
ده پساوه

ده نگیان ده هات، ئه گهر سیامه ند سهری له پیشی داره به ن و داره بناو
هه لده هیناوه

برینی خوئی له بیر نه بوو، ده یگوت: خه ج چ بووه، چت لی قه وماوه؟

ده نگی توق و ته له سم و زپر و زنجه قان هات، بو له گهرنت پساوه؟

خو سیامه ند نه مردووه، ئیستا به ژیان ماوه

هه لبت پتمه ردی میرانت دیوه، حه زره تی قابیز ئه جه لی بو من هیناوه

بوئه رهنګت گوراوه، رهنګت له روو براوه

هه تا عومری خودای نه بی، عه مری هیچ به شه ریک نابیته وه ته واوه.

غیره تت بی پوری به لکه، ئه گهر ده گهری له دم بیستینی

ئه گهر سیامه ند بمرئ، له داخی تو نامینی

بوچی خه ج توق و ته له سم و زپر و زنجه قان له گهرنی ده پستینی

ئه گهر بیتو ئه تق خه مناک بی و دلّت ژه نګ بینی

فرمی سک هه لوره پنی له چاوی به لکه و لیت پشپوئی ئه برؤی ده تیژه پری

ده شه هینی

له داخی تو، وه بزانه ئه لمانه که حه زره تی قابیز شه ره به تی کم ناوی ئه جه ل له

بو دینی

ئه من پیم خوشه بو خو م بمرم، نه وه که خه ج رهنګی خوئی بژا کینی.

بۆچت پچریوه ئیخەسی کەتان، سەرتاکو خوارە؟
 بۆ ئەوبەرەوبەریان دەکەسی، ویک دەکەون ئەو جووتە هەنارە
 نەبادا ویک پکەون، بۆ پاشە رۆژی لە یەکتەری بدەنەوه نازارە
 لە بنی گوئیانم دەنگیک دئی، پیم وایە دەنگی مارە
 دەنگەکەسی هیند بە ئاوازه، دەلئی دەنگی قافلە و قەتارە
 وهختهکەسی خوشە، چون نیوه راستی مانگی بەهارە
 هەلال و بەییون و گیاخا، تاویان وی کەوتوو، بۆیە سەر پۆپەیان
 کردۆتەوه لاره؟

چ پکەم بی کەسم، برای لە دای و بابیم نییە لە سەر پەلی ئەو دارە بەنەم
 بێنیتەوه خوواره

هەتا تۆ بیینی، بزانی چییە ئەو دەرد و نازارە؟
 بەس هەلۆه رینه ئەسرین، بە دوو چاوی رەش و بەخومارە
 فرمیسکت دیتە خوارئ، دەلئی پریشکەسی عەترە و دەلئی ئاوی هەنارە
 چونکی من تۆم لە کن زۆر غەریب و بی کەس و بی چارە
 برینم لی تازە مەکەوه، دەستی منت داوین بی، ئەری یارە
 قەلەمی خودای بە هیچ کەس عیلاجی ناکرئ و نایهئ چارە
 خۆ شتیک نییە بلئی عیلاجی دئی بە خەزنە و بە پوول و بە پارە.
 خەج بە دوو چاوی بەلەک، بەپەنجەسی شمشالی، دەلئی ئاسکە و لانی لی
 ون بووه

دەلئی سوورگولی کوستانە، تازە لەسەری زەهاوی و لە گەوهەری سیپەسی
 سیپانئ سور بووه

دەیکوت: گراوی بابم! ئەمن نایکەمە درەنگ، هەتا زوو
 دەهاتە خوار لەبەندەنی و پاشان لە پلیکانی بەردان وردە وردە وەسەر
 کەوتوو

ئارەقی سنگ و بەرۆک و مابەینی مەمکان رۆیوه
 وه هەر شکۆفە و خونچە و گولئیکی نەپشکو کەوتوو

له بهر بهر هكەتى ئارهقى سنگ و بهرۆكى وى، ئه گولە پشكوتوو و سوور
بووه

له بۆنى ئه گولە بولبول بههرهى بردوو.
ئوه خهج دهست بهجى، كهمىك له پيشى پليكانى بهردان دههاته سهري
ئارهقهى وهكو عهتر و عهپير له گيانى هه لدهوهري
دهيگوت: ئيلاهى په نام به تووه، داخوا چم به سهري
بلى مەخسودەكەى دنيا و قيامەتم بۆ له پەلى داره بهن بيته دهري؟
دهستى دهگه يشتى، دهستى راستهى به شانى دهگرت و هوهل تهكان
ئه گهر له سيامه ندى ده داوه

هيندى ته مه ننا ده كرد و له بهر ههق دهستى ئيلاهى ده پاراوه
به وهى بزانه ئه گهر مه له كى ده عاسمانى ياريدەيان ده داوه
نەسرۆمىنە لالا و فەتەح و قەريپ و دوعاى ده كردوه ب لآوه
سيامه ندى له پەلى داره بهنى درده هيناوه.
سيامه ند له بهر كه لاوهى برينى پەلى داره بهنى ده تاسى
خوين دههاته مابهينى سينه و مهكى خهج، تهري ده بوو ئيخه كراسى
پيى دهگوت: ئاموزا سيامه ند، دهستى منت داوين بى، ئه لعان ئه تو ئه من
دهناسى؟

ههك چاوم كوئر بى، ئه وه خوئينى تو بوو په ريبه سهه لال و بهيبوون و
گولى ريواسى؟

جائە من چۆن نەپرەم كۆلمە يەكە رەنگ گيلاسى؟

به وهى كه م ئه گهر بى مه كانه

ئه گهر، خودا به وى رۆژى نهكا، نه ژى به ژيانه

دور بى، زمانم لال بى، ئه گهر كۆريشت به ريبه وه كۆرخانه

شههت بى ئه من خه زينهى خۆم نه دم به غهبرى و به بيگانه

شههت بى به دلشادى، بۆ كهس، هه لئه يه نم كۆشهى چاوانه

ئىوارى جارىك، سبجھىنى جارىك، پچمھوھ سەر كوپ و كوپھلھى خمخانە
 له خمئيان ھەلپكىشم گۆ و قۆيتاس و بەندۆكە، لەگەل لڤكەى كۆلوانە
 ئەو حەلە، بلىم: مالىوران خۆم، وەختى دەست لىك بەردانە
 دەك چاوم كویر بى، زمانم لال بى، بە دوور بى لەو روچ و گيانە
 وەختەكەى ناسكە، ھەزار جار دەستى منت ببیتەوھ بە دامانە
 يا رەبى خودا لىم قەبوول پكا، نەيانكاتەوھ بە مەعموور مەلەكى دەعاسمانە
 سەلای گەورە و گرانم لى رابوو، حەزرتى قابىز نەپتە سەر ئامۆزا
 سىامەندم بە عەزىمى گيانكىشانە.

جا دەلى: گراوى بابم! تو خلاكەى رانتم بۆ پكە بە سەرىن، بەچاوى كال
 بگرى با وردە فرمىسكت بىتە نىو قەفى سميلىم
 با ھىدى بى ئەو دلى پر لە ژان و ئەو دلى لال و وىلىم
 نەبادا قەل و دال بىنە سەر كەلاكم و جىگا خىلىم
 پىم وايە خەمى خۆم نىبە ئامۆزا ئەو دنيا رووناكە بە جى دىلىم.
 خەج دەلى: ئەى سەلای گەورە و گرانم لى رابوو، رابوھستە تاقرە زولفت
 بە نىوان سىنە و مەمكاندا، بۆ دابىلىم
 ھەتا تۆق و تەلەسم بە مىرات پكەم، گۆ و كرمەك و قۆيتاس لە سنگ و
 مەمكدا نەھىلىم
 با سنگ و بەرۆكم بېرىم بە حوكمى نىنۆكان، ھەموو سنگ و بەرۆكى خۆم
 بكىلىم
 بابان و پىران خۆم، قەلەندەرم، خۆ ئامۆزا سىامەند دەلى: لە دنيادا بە جىت
 دىلىم. سىامەند دەلى:

گراوىبە بابم! زەينى خۆت بدوھە كەنارى عاسمانى، سەرى رىندۆلى^(۱)

(۱) رىندۆل: بەردەلان و پۆلە بەردى سەرى كوستانان كە لىك جوئ دەبنەوھ، پارچە
 پارچە دىارى دەكا، چەوھ، تىتۆل. ئەم وشەيە لە «ھب»دا نەھاتووه، بەلام ف.
 مەھاباد بە ماناى تىتۆل ھىناويە.

دهكوټستانان، هه وری عاسمانی گه وال گه وال
 نه برۆت پکه به خه دهنگ و بۆم هه لینه دوو چاوی کاله
 ده جا بلای: ئهی نه خو شهی دل عه بداله
 ئاره قی سنگ و برۆک و مه مکان به لیوان بماله
 تو خلاکهی بۆم وه دربخه ئه و شیرن سنگ و مه مک و خهت و خاله
 قاسپهی که وه، ناله ی شه هینه، پیم وایه بۆنی که لاکه کردوه، ئه وه داله
 خودا هه لیهت لپی هه ستاندوم به خهت له گه ل ئیقباله
 ده نا ئه من ده بووم به سه ردار و ئه تۆش ده بوو به هه لاله
 ئه تۆ دل خو شیم ده ده یه وه، ده لپی: بۆ وا ده که ی؟ مه ناله
 هه قمه، حال م بئی حاله و دل م پر له ناله ناله.
 شوکرانه ده بزیرم، گه ر خودا بیدایه به خهت ده گه ل ئیقبالم
 ئه من ده بوومه وه به سه ردار و ئه تۆش ده بوویه وه به هه لاله
 ئه وه ندی له بهر برین و نار هه ته ی خو م ها وارمه و ده نالم
 دوو هینه له بهر ده ربه ده ری و بئی که سی تۆ بئی حال م
 ئه وه پریشکه ی خو ین ده تکئی، دیته وه مابه ینی خه فتان و شالم
 له پاشم به جی ده مینئی به ژنیکه باریک و قه دیکه شم شالم
 ئهی مال م و یران بوو، سه ت هه زار جار تالان به مال م
 عه زیهت ئه من کیشاومه، داخولا کئی شاد بئی به به ژنیکه باریک و دوو چاوی
 کالم

ئه وه ندی له بهر برینی خو م ده رده دارم، دوو هینه له بهر په ریشانی تۆ لالم
 هه تا سه عه اتیکم ژیان مابئی، هه قمه هه ر له ئه ژنوی خو م بده م و بنالم.
 خه جی ده لئی:
 له سه ر رانم سه ر هه لینه، بروانه سیپه ی سیپانی، گه وه ری کوټستانان،
 هه لال و به یبوون و شلیر و گیاخا و ئیستا گولیان هه لنه وه راوه
 گییا به ندوخا و تازه دمیان به گلپیه وه ناوه

بولبول له سهریه تی و نالنه نالیتی و قاوه قاوه
دهلی به لکو شکوفه ی نهو گوله بپشکوئی، عهتری بیته وه بلاوه
نه من هه میشه له وهختی گول پشکوتن، چاوه روانیم کیشاوه
خو من شهوی نانووم، هر ده نالینم، خو له چاوی مندا نه ماوه
هر له بهر بونی گوله، هه سانه وه له من بر اوه
له وهختی گول پشکوتن، چاوم ده بیره خو ده مینی، نایبینم، عهتری گول
ده بیته وه بلاوه

ههک سه لای گوره و گرانم لی رابوو، ده بی هه ل بوهرینم فرمیسک له چاوه
به لکو پچته برینی ناموزا سیامه ندمه وه، بوی بیته به حکیم و لوقمان،
کولمه ی منی بو بیته به به فراوه
به لکو سه رزه نشتم نه کن، بلین: به فرمیسکی وی برینی سیامه ند عیلاج
کراوه

له دهر وونم نالنه ناله، ناوه، سیلاوه، سه لای گوره و گرانم لی رابوو، که سم
له ماله باوانی نه ماوه

مه نالینه چاوی منت به قوربان بی، ئیستا سه عاتیکی شه ماوه
گوئی خوت بده ناسکه ی^(۱) تاجیبیان، چریکه ی بازان، نه وه ی سمیل سپی
کامه ریان و جوکلی هه مه وه ند هاتوونه وه شه و ر اوه

هر سواره ی دوو جهیران و ئاسکیکیان به بهن ساموژته ی داکراوه

له خه لکی خویشی و به شارپه تی و کام و کاوه

چ پکه م تیخی بی روحمیت نه تو له جهرگی من داوه

شان و مل و سه رم له قوری داماوه

نه مگوت: مه چو راوی که له کتویان، بو که سه نه هاتوونه بن که مه ند و داوه؟

پیشینیان گوتویانه: تا نه و رۆکه، که له کتوی به که مه ندی زورابی رۆسته م

نه گیراوه

(۱) ناسکه: قروسکه ی تاژی. «هب».

موقه‌ده‌ری هه‌ق ده‌ستی ئیلاهییه، به هیچ که‌س ناگه‌رینه دواوه.
 مه‌نال، ئه‌وه بوو به به‌ری به‌یانی
 با سنگت بۆ پکه‌مه‌وه به شه‌ر به‌ت و به‌کانی
 چ دایک و خوشکت له کن نییه، له کنت نییه ئاوه‌دانی
 بی‌که‌سی، ئه‌وه ده‌زانی
 بۆیه له تاوی برینت، له هتیش و له ژانی
 توخلاکه‌ی با ماچیکت ده‌می، به‌مه‌خی و به نیانی
 سه‌لای گه‌وره و گرانم لی رابوو، خوشکانت هیچیان نه‌یانزانی.
 زه‌ینیکه خۆت بده‌وه قرمه‌ی^(۱) کویتستانان، ئاوی کویتستانی زۆر
 سه‌ر به‌خۆیه

گیابه‌ندوخا و گولیان کردوو ئه‌ویه‌ره‌ویه‌ر، ئه‌من چاوم له تۆیه
 ئه‌و سه‌ر هته نه‌یه‌یه قیامه‌تی، ده‌گه‌لم پکه گفتوگۆیه
 هاچهری خه‌زینه‌م ناده‌م به که‌س، بژلین: راسته، تۆ بلی: درۆیه
 خه‌زینه‌ی نیانیم خاترجه‌م به هه‌ر ئی تۆیه
 به میرات بۆ که‌سی به‌جی نایه‌لی ئه‌و چاو و برۆیه.
 زه‌ینی خۆت ده راکه‌ران، به‌و شه‌وه، ده‌نگی ولاغی بۆره و بده‌و و سوارانی
 ئه‌سپی عه‌ره‌بین، هاتوونه گرده کولکن و سه‌ری سیانی
 له کویتستانان ده‌بشکووتن هه‌لال و به‌یبوون و گیاخا، له دم مێرگۆلانم
 ده‌پشکووتنه‌وه گولی بیژانی

توخلا راستم پی بلی برینت زۆر له ناسۆره و هاتۆته سه‌ر گه‌رمه ژانی؟
 ده‌ک ره‌بی له دنیا‌یه‌دا، ئه‌من نه‌ژیم به ژیان
 جا خۆ هیچ خمخانه نییه، سه‌رم به‌رمه سه‌ر کوبه‌له‌ی ده‌مخانی
 یان له خمی هه‌لکیشم لکه‌ی کۆلوانی

(۱) قرمه‌ ده‌بی هه‌ر گه‌رمه‌بی. کویتستانیش ده‌نگی تیدا: ده‌نگی هه‌ور، ده‌نگی با،
 ده‌نگی ئاو، ده‌نگی باز و شه‌هین.

ئامۇزا سىيامەندىم بىيى حالە، پىم وايە ھاتۆتە رۆژى دەست لىك بەردانى
دەستت بدە بە من، لەسەر ئەو نارنجى نەگەيوى دانى
بۆ پىمەردى^(۱) خولای چاكن، جوابت پى دەدرتتەو، ئەگەر دووربى گۆرت
بردەو گۆرخانى.

مەنالە، مەنالە، ئىستا ھەر شەو
بىينە لەراوگەران نالە نال و ھەو ھەو
نالەى مراويىيە و قاسپەى كەو
ئەو شۆكە حىسابم كروو ھەوت شەو
لە چاوانت نەكەوتوو ھىچ خەو.

وا پكە و دلخوشىم بدەو، ئەگەر ئەمنىش بىم بى دلخوشى و زىندەگانى
ئارقى سنگ و بەرۆكم لە برىنت نىم، بەلكو بىتتەو بەھەكىم و بە لوقمانى
چومكە غەربىيى، خۆ دوور نىيە لە روحمى رەھمانى.

مەنالە، ئالينت «تەھسىر» دىنى
جەرگ و ھەناوم لە سنگدا رادەوھشىنى
چومكە غەربىيى، ھىندە لە دلى من «تەھسىر» دىنى
روح دە جىيەكى سەختدايە، توخلا خەج دەبى بۆ بىمىنى؟
زەينى خۆت دە سەرى كوستانان، كاكى بە كاكى^(۲) يە و جى جى شەمالە
و، جىگا جىگاشى شىواو^(۳)

(۱) پىمەرد: ئەوانەى خوا كارىان پى دەسپىرى، مەئمورى خولان، وەك ھەزرتى
جەبرئىل. پىمەرد دە «ھب» دا نەھاتوو، دەبەيت و ھەيراناندا زۆر دى،
فارسىيەكەشى دەبىتە «پايمرد». بە مانايەكى لە فارسىدا «پايمەرد» خزمەتكارە.
پروانە: لاس و خەزال، ل ۱۷۶-۱۷۷

(۲) كاكى بە كاكى: «ھب» نووسىويەتى: دەشتى راستى تەخت، بەلام ئەمن پىم وايە
بەماناي زۆر پان و بەرىنە، بەشى بە سەر بەشەو نەبى.

(۳) شەمالى دى، جىيى واشە ھەواكەى زۆر تال و تفت و ئالۆزە.

قهره زولفت بۆ پكەم بە بەیداغ و بۆ خۆم بېم بەداری بەیداغ و بۆلین: لە پشت
 سەری سیامەند راوہستاوہ
 ئەو برینی تۆ غایب بوو، لە نەكاوہ
 كەس نازانی بریندارە یان ئەنگاوہ
 خۆ كەس نازانی لە گەوہری سیپەى سیپانی ھەلدێر دراوہ
 زەینی خۆت دە ما بەینی سینە و مەمکان، عەترە، عەبیرە، شووشەى گولآوہ
 ئەى نەمێنم، قسەت پس پس بووہ و پێم وایە روحت رفاوہ.
 رەبى بە ژیان لە دونیا یەدا نەمێنم
 با بگرم بە دوو چاوى شەھێنم
 دەلێم بە قامکان ھەرتك چاوى خۆم دەریتم
 خۆ جەنازەت ناتوانم ئەگەر بیرفێنم
 ھەر دەبى بە دوو چاوى بەلەك فرمیسكان بپەرژێنم.
 مەنآلە، بى داىك و خوشكى ماوہتەوہ لە گەوہرى سیپەى سیپانى
 مەگەر خودای تەعالا، دەنا ھىچ كەس بە وەى نازانى
 مەگە سنگ و بەرۆكت بۆ پكەمەوہ بە بازار و بە دوكانى
 مەگە تۆق و تەلەسمان پكەمەوہ بە قاقەز و لى بنووسم و بیدەم بەدەستى
 باى زریانى
 كەمتر لە بیست و چوار سەعات، چوار سەت سوار لە دەورەت بگرنەوہ
 سانى
 ھەمەداغای سورچى و زورارى و مامەللاغای دزەبى بۆت پكەنەوہ شین و
 گریانى
 كیلت بۆ بێن لە دیاربەكرى، لى بدەنەوہ نەخش و نیشانى
 خوشكانت لە قورئ ھەلكیشن مل و شانى
 سەریان بێنەوہ سەر شیلینگی كوپەلەى خمخانى
 نەمێنم، ھىچ كەس وەكو من زكى بە تۆ ناسووتى بە سووتانى

خاترجەم لە دنیای ڕوون بۆ یەک نابین، ئەو فکەرەت بۆ قیامەتیی دانئ.

سیتوم، هەلووچەم، کۆخەم، هەنارم
 نەخۆشەم، دلبەزیندارم
 خودا تێکی داوێ جەبەعی^(١) کار و بارم
 ئەگەر لە دنیایەشم بۆ نەبی، لە قیامەتیی پێت منەتبارم.
 مەناله، پێم وایە و مەختی نوێژی نیوهرۆیە
 زەینیی خۆت دە شەهیدکی فەرەجوللا، کورە کۆر حوسینی، ریشوویان
 هاتۆتە مابەینی چاوی و برۆیە
 ئەو گریان و شین و واوایلام ئاخر بۆ تۆیە
 لە دەورەمان کانییە و ڕووبارە و جۆیە
 لە مراوی قاووقاوه، لە شەهین و بازان مچۆ مچۆیە^(٢)
 لە دلی من گەری چەندی لە هیششە و چەندی لە کاووکاوه، چەندە
 رەنجەرۆیە
 زەینیی خۆت دە تۆق و تەلەسمان، گوارە و کرمەک و ئاودەنگییان، لە گەرنم
 هاتوونە خوارئ وردەگۆیە
 لە دلی من دايمە شین و واوایلا و ڕۆرۆیە^(٣)
 مانگ نوێیە
 مانگی تازەم، پێم وایە ئەو شۆ سیتیە
 دەستی منت داوین بی، ڕووانە تۆقان، تەلەسمان، زێران، زنجەقان،

(١) تەکیە کەلامی مامەحمەدی بوو، لە لاس و خەزالیشدا هاتوو، لاس کوتی:
 جەبەعی دنیایە وایە. ل، ١٢٨

(٢) لە «هەب» نا ئەهاتوو. لێرە چریکە و هەرای شەهین و بازە. بەهانه هینانەوه
 بۆنەکردنی کاریکە. دەلین: هیندە مچۆ مچۆیە مەکن.

(٣) ڕۆ، ڕۆڵە، دەگەل «رود» ی فارسی کە بە مانای کورە ریشەیان بەکە، پاشان بۆ
 حالی شین و گریان بۆتە ڕۆرۆ. ئیستاگانە ڕۆڵە بۆ کچیش دەگوتی.

ئاوده‌نگيان، خه‌به‌رچييان، له مابه‌يني سنگمدايه ئه‌و جووته بتيه
 ره‌بي له‌نگه‌م له زمانى كه‌وئى، له چاوم چخمه^(١) بتيه
 ئه‌من نه‌مخوئندوو، ئيجازهم بده ياسينم پتيه
 گه‌رووم تاله، دلم زور نانيشته‌جتيه
 رهنگت گوراوه، نه‌مپنم، پيم وايه پيمه‌ردى هه‌ق ده‌ستى ئيلاهى له رتيه.
 ده‌مه‌ناله كه‌سم، نالينت له چييه؟
 چونكه غه‌ريبي، مردنى تو شه‌هيديه
 له تو گه‌وره‌تر شه‌هيد نيه
 دايك و باب و برا و خوشكت له كن نيه
 ده‌گ ره‌بي خودا بو من بنيرى ئيسقايى ته‌پلتيه
 مه‌گه‌ر به په‌نجانم بشكينم سينگيكه سپيه
 چون نه‌تو ده‌يبه‌يه بن خاك سمپلتيكه خورماييه؟
 ره‌بي نه‌ژيم به ژيان، نه‌مپنم
 له سه‌ر مه‌يتى تو هه‌ردك چاوم به كوئى هه‌لپنم
 نه‌وه‌ك به چاوى ساغ هيج كه‌سى ديكه بدوينم
 رووناكايى بپوي له دوو چاوى شه‌هينم
 با كه‌س ته‌ماحم تى نه‌كا، بلى: له‌پاش سيامه‌ند، خه‌جى دينم
 ئامانه‌تى و ديانه‌تى و بلى: خه‌زينه‌ى سيامه‌ند ده‌شكينم
 با ئه‌و ئامانه‌تياه له‌كن من بى، له قيامه‌تى ئينشه‌لا بو توئى دينم.
 ناويرم زور بگريم، غه‌ريبايه‌تياه و زور پكه‌مه‌وه ده‌نگى
 جه‌رگ و دلم له سنگمدا ده‌له‌نگى
 زه‌رمه‌ميان له بن كراسيكي مه‌حمه‌ل داراييدا هه‌لدئين ره‌نگى

(١) ماناكه‌م له به‌يتبديژ پرسپوه، كوتى: زيپكه‌ى چاوى. وشه‌كه تركيبه يانى هاتنه‌در.

مهستم، ده‌لئی ده‌زاریان کیشاوم به‌نگی
 ده‌دلّیان هاویشتموم به‌رد و ده‌نالّم له‌به‌ر سه‌نگی
 ئەدی چه‌ندم دوعا کردوو، بۆ قه‌بوولّ نه‌بووه؟ که‌نگیت شفا بۆ دئی که‌نگی؟
 خۆ من ده‌زانم هه‌ر که‌سیکی رابوووستی له‌ ده‌رگای ره‌بیبیه
 بگری و بناڵینی به‌ غوربه‌تییه
 له‌کن خولای ئەو که‌سه‌ بی به‌ش نییه
 ئەو جاریش به‌ سیامه‌ند بده‌یه‌وه ژیان و زینده‌گانییه
 چومکه‌ برای من، ئەمن ده‌خه‌نه‌وه ده‌کلکی ئەسپیه
 ئەمن پاش تۆ ژیانم بۆ نییه
 له‌ لایه‌ن منه‌وه، بۆ برایانم کاریکی خراپ و بی ئەمریه.
 ئەوه‌ سیامه‌ند ده‌لی:

خه‌جی چاوت به‌ من بمینی به‌ ئەستیره‌که‌ی رۆژی، له‌سه‌ری کپله‌ک و
 بناوان گۆشه‌ی کیشاوه

کولمه‌ت به‌ من بمینی به‌ شووشه‌ی ده‌ قه‌نداوه
 کوری جحیلی وه‌زیر و پادشایان له‌سه‌ری بانگ کراوه
 کولمه‌ت به‌ من بمینی به‌ هه‌نار، ئەگه‌ر شه‌خته‌ی پایزی لی داوه
 به‌ژنت به‌ من بمینی به‌ داری عه‌رعه‌ی، گه‌لاریژانه‌ و گه‌لای پیوه‌ نه‌ماوه
 سنگت به‌ من بمینی به‌ ته‌ختی خونکار، ئەگه‌ر دوو فینجانی له‌سه‌ر ته‌ختی
 داندراوه

جووتیک لیمۆی سه‌ر سینگت، به‌ عومری خولای خولقاوه
 مژانگت له‌من بۆته‌ غه‌ده‌نگ، به‌و برینه‌ نامرم، تیری مژانگته‌ له‌ جه‌رگم
 دراوه

ده‌جا توخلاکه‌ی ورده‌ ورده‌ بۆم هه‌لینه‌ گۆشه‌ی چاوه
 با فرمیسکت بپه‌رپته‌ سه‌رسنگم، بۆ من ده‌بیته‌ ورده‌ خوناوه
 ئەگه‌ بیتو بۆرم، ده‌لین: به‌ ژیان سیامه‌ند ماوه

شهريتكم دهگهڻل پكه، هيچ كهس دهست نهبا بؤ بوخچهى نهكراوه
 له پاش مردن بيتو بزنام، وا بزانه له گؤر و قهبردا سيامه ند راپله كاوه
 وهره ئهمنت بمرم نهختيكم گوشهى چاوت بؤ هه لئنه
 ورده فرميسك و خوناوهكهى چاوت به سهر سنگمدا بپرژينه
 برينم نهبرژاوهته وه، به فرميسكى چاوت ئه و برينه ببرژينه
 ناسؤرداره، ته شه نهينه
 بؤ من دهبيتته وه به تهمه نيكي دريژ، وهك تهمه نى نوحى نهى، ئه گهر له
 ميسرتى دهكرده وه بگره و بيته
 ده خولايه ئه من له سهر مرادم، له خه جى بابان ويرانم مهستينه .
 بؤم هه لئنه ئه و دوو چاوه هه لؤيه
 سنگ و بهرؤكت دادره، با بروانمه ئه و جوته گؤيه
 بشيويين، بخه جليين ئه و چاو و برويه
 پتم خوشه له سهرم بكه يه وه گريان و رؤرؤيه
 زؤرم پى جوان و خانومانى، ئه گهر داده نيشى دهسته وه ئه ژنؤيه
 ئه گهر پتم ده لئى: ئه و داد و فيعانه م سيامه ند بؤ تؤيه
 به سهرم دادى، پتى خووش ئه حوال ده بم، له دهر وونت ئه و بؤ چرووك و
 بؤسؤيه .
 ده سهرم به ره سهر رانت، با تاويك بگره وه ئيسراحت به زينده گانى
 به ديدارت يه گجار زؤر ئاره زووم، ئه گهر توش بزاني
 به ميرات ده چييه وه ماله بابت به خانومانى!
 هه لؤهرينه فرميسك له سهر سنگم به و جوته كاله چاوه
 با له گواره و كرمه كانت بدا تاو و ورده خوناوه
 به پيرته وه دى ته ييه، ده لئين: ئه و قورى له سهر شان و مى داناه
 ديسان ههر چاكه، براده رى داى و بابى ده لئين: ئه وه ميراته و له پاش
 سيامه ند به جى ماوه .

دهجا چاويكتم بۆ پکه به مانگ و يه کتم بۆ پکه به ئهستيره
بۆم ودهرخه ئهو سنگه فينک و زهنويره
قهره زولفت بۆ من پکه به هه لال و بهيبوون و به که نيره
با فرميسکی چاوت بيته سهر سنگم، بلين: ئهوه ئاوديره.
مهکانت ودهرخه، هينديک دهلين: ئهوه ليمويه، هينديک دهلين: نهخير
ئهوه له علي بهدهخشانه

زۆرت پهروشي من نهبي، مردنیشم ههر ژيانه
بهو شه رته هاجهري خه زينهت نهدهی بهکەس، نهیدهیهوه به خهسار و به
تالانه.

به قسهی شهپتانان نهکهی
خه زينهی خۆت تالان نهکهی
فکری پاشه پۆژي پکهی.

ئهوه خه ج دهلي:

بۆت به سهري حهساری سهکران هه لدهليم، ئهوه ماندووی دلم حهساوه
سهري به نيسييه و بني به ههتاوه

ئهمن ئهوي پۆژيم وهبیردئ، ئهگه دههاتييهوه له شهوراوه

نۆسهت نۆکهرت دهگه ل بوو، پاکی نۆگۆی زيپری له خهنجهري داوه

چل و يهک بازي په ر به لهک به دهستی قوشچيان دهگيراوه

هه موويان دهچوونه قوشخانه، ههر کامه له جيی خووی ماندووی دههساوه

ئهوه دهسته بجی ئه تلهسی دوو به لگهی کهسکيان به سهر شان و ملی

تاجبيان داده داوه

هه مووی خزمه تکار برددیه نهسيرخانه^(۱)، هه مووی ريز کراوه

نهترسی، خه ج مالی توپه، بهوهی کهم ئهگه ر بيناهي چاوه

(۱) نهسير خانه: جيی تاجبيان، تاخيخانه. بهيتبيژ وای گوت. پيم وايه نيچيره بۆته
نهسير.

به حیکمه تی خوئی ئەو دونیایه ی داناو
 خه ج ئی تویه، بۆ روژی قیامه تی بۆ تۆ هه لگیراوه
 چل سواره ی غه یبی ناگادارت بن، ئیدی مه یخه سه ر ئەو به ندوباوه
 دل ت نه شکێ، چاوت نه بی له دواوه
 له تۆ زیاتر هه لالی دنیا بۆ من نه ماوه.
 ئەوه سیامه ند له سه ر رانی خه جی سی که ره تی چاوه لده هیناوه
 ده یگوت: خه جی ئەمن به شم له و دنیا ی پروناک براوه
 خه ج خوناوکه و بێجاده ی گه ردنی له سه ر دلی من دابنی و دایناوه
 با بیه ته تویشوی قیامه ت و ئیدی چاوه نه گنیرم بۆ دواوه.
 خه ج ده لی:

به سه ری کوستانان هه لده لیم، هه لال و به یبوون و گوله جیوت تازه
 شکوفه یان داوه

هه لال تازه کانه عه تری تی که راوه
 له سواران هه لات هه لات، وهختی راوه
 سه لا و قه ت که سم له ماله باوانی نه ماوه
 ئەوه گوێ و گوێر خانه ت بۆ ولاتی زمیر و سه ری زه هاو و گه وه ری سیپه ی
 سپانی هیناوه؟

جامن ره بی پروناکاییم بیری له هه رتک چاوه
 جا ئەوه له سه ر رانی خه جی ده بۆوه ته واوه.
 خه ج مه حته ل ما، کوتی:

سه ت سوارم بی له دیوی باله کان، سی سه تم بی له دیوی پۆده ری
 ئاوریکم به ربۆته وه له ده روونی، یه کم به ربۆته وه له جگه ری
 کهس نییه خه به ریکم بۆ ئەو دنیا ی پان به ری
 ئامۆزاکه ی شوخ و شه نگم، کی ئەو مه یته م ده گه ل به ریته ده ری؟
 له گریان و شین و واوه یلای خه جیدا، براکانی هاتن. هه وت برا، چل

که سیش نامۆزا و برای سیامه‌ند. کوتیان: دهیبه‌ینه‌وه، دهیده‌ینی، خو ئه‌مه
نه‌مانزانی کار وای لی دئی.

به‌سه‌ر مه‌یتی سیامه‌نددا که‌وتن. جا ئه‌وه‌ته‌واو و که‌مال شینگاو ئه‌وبه‌ره
و به‌ر. خه‌جیشیان ده‌که‌ژاوه‌نا، دل خویشیان داوه.

پاش شینگاو پاش هه‌موو شتیک، خه‌ج ده‌یگوت:

خولایه‌چ بکه‌و چ بکرینه

ئازاریکی به‌په‌له‌بو من بینه

چی دیکه‌له‌پاش سیامه‌ند مه‌مژینه.

بو هه‌موو که‌سه‌هه‌ر ئه‌توی پادشا

باخه‌لکی سه‌ر زهنشتم نه‌کا

نه‌لین جوانی وه‌کو سیامه‌ندی به‌هیلاک دا

ئه‌وه‌خودا به‌خه‌جیی دده‌ا دردی موفاجا.

ته‌واو بوو

تہجمہدی شہنگ

دوو برا بوون: کاشماغا و عبدالل بهگ.

کچیک هه بوو یه گجار زۆر جوانچاک بوو، لایه قی ئه وه بوو بۆ شه هریاران
بی، نیوی ئاسیه بوو.

عبدالل بهگ میوانی ماله بابی ئه و کچه بوو. بابی کچه که نیوی ناسر بهگ
بوو. ناسر بهگ شارهبانی بوو. شارهبان عیراقه، له مابهینی کهرکووک و
سولهیمانیدایه.

ئه گهر عبدالل بهگ هات و میوانیان بوو، له وئ ماوه، چاوی به و کچه کهوت،
دلّیک و سهت دلّ عاشقی ئاسیه بوو. عبدالل بهگ ردینی سپی ببوو،
گه رابۆوه.

عبدالل بهگ نیشته جی و خه لکی هه لشوویه بوو. هه لشو له بهر
قه لادزیدایه^(۱).

عبدالل بهگ له وهختی هاتنه وه دا بوو، خه ریک بو سوار بی، پچیته وه ماله
خوی. ئاسیه ی که زیه خاوییش ته مه شای میوانه کانی ده کرد، هاتبوو سواران
ببینی. عبدالل بهگ چاوی پیی کهوت، له خزمه تکاریکی پرسی:

ئه و کیزه کتیه ده سما لکی تافته ی ئالی له سه ر ناوه

چاوی ده لئی ئه ستیره ی رۆژییه، تازه له مابهینی هه ور و هه ساوی گۆشه ی

(۱) به ته واوی مه عنا دروسته، مامه حمه د ده یگوت: نه چومه عیراقی، به لام کوردستانی
وئ، وه ک بهری دهستم به لدهم، له سایه ی ئه م بهیت و باوانه وه.

کیشاوه.

قهره زولفی ده لئی قۆپه نی بیزایه، ئاسکه کتوی چۆته نیوی وا شیتاوه
سنگی ده لئی به فری کویتستانی عه له دینیا نه و خوینی پیاوی شه هیدی
به سهردا پژاوه

به ژنی ده لئی داری عه پعه په و به عومری هه ق دهستی ئیلاهی خولقاوه
مه مکی ده لئی شه مامه ی ههوت رهنگه و تازه کانه ی ماته داوه
نه ژاکاوه، پیم وایه هیچ کهس دهستی لی نه داوه
که سیک تونی بی، بلین: حه پاره تی دهرونی زۆری بۆ هیناوه
ئه گهر ماچیک و هگیر کهوی بۆ وی قه نداوه، به فراوه.
کابرای خزمه تکار نیوی مام قاسم بوو، زۆر به ئه رکان و فه سیح و به لیغ و
به عاقلی جوابی ده داوه

ده یگوت: ئه و پرسیاره ی تۆ له منت کرد، ئه من سه رم مه حتهل ماوه
ئه تۆ عومریکت رابردووه، ئه و غونچه یه و تازه ی گۆل داوه
ئه و پرسیاره بۆ که سیک ده بی نامکوف بن، به تما بی لی بیینی کام و
کاوه

که سیک تیکه پشتو بی ئه و قه سه ی تۆ ئیراده، قه دیمیان ئه و قه سه یان به
ئیراد داناوه.

کوتی: چومکه لیت کردمه ئیراد، قه سه تم به و خودایه ی ئه گهر به ده ستیتی
چاره نووس و له ئه زه لی نوسراوه

به مه له کانی عاسمانی ئه گهر دایمه له خزمه تی باری ته عالا راوه ستاوه
قه سه تم به فه خری کابینات ئه گهر خودا دنیای له شه رافه تی وی رۆناوه
قه سه تم به حه زره تی جوپرائیل ئه گهر دایمه له عه رز و له عاسمان وهی
بۆ حه زره تی ره سوول هیناوه

یان مه گهر کوپر بم و بیناهیم پچیت له هه ردک چاوه
یان مه گهر بلین له له و حه له حفوز نه نوسراوه،

دهنّا گه بېتو بژېم و بمېنم
 يان ئو سهره‌ی هه‌مه ده‌یدۆرېنم
 يان رېمبى دهمرېه‌شى هه‌ژده قه‌فى له پتېشى ئو سهر اوپه‌رده‌يه ده‌چه‌قتېنم
 يان خاكى عېراق و شارهبان ده‌شله‌قتېنم
 يان به حوكمى زېر و جه‌واهير و فهره‌نتى و زېرى سپى ئه‌من ئاسيه دېنم
 بۆچى ئه‌گه‌ر پير بووم له تو وايه ئه‌من مسكېنم؟
 ئه‌من قاره‌مانى قه‌يغام، له حاستى كار و دوژمنى خوّم قه‌ت دانامېنم.
 ئه‌من ده‌ست هه‌لناگرم له و كۆلمه سور و سپيه
 له و به‌ژنى بارىك و دوو چاوى به‌نگيه
 له و لېوى قه‌له‌مى و قه‌دى شمشالېيه
 جا مه‌گه‌ر ئه‌جه‌ل بى و سه‌رم به‌رمه‌وه بن بارستى گلييه
 ئه‌وه واى كوت و سوپېندى خوارد، جا كوتى له مير و له مه‌جليسم هه‌يه
 خودا حافيزيه
 جا بزائين هه‌ق ده‌ستى ئيلاهى ئيراده‌ى له‌سه‌ر چيه.
 ئه‌وه عه‌بدال به‌گ سوار بوو، هاته‌وه بۆ هه‌لشۆيه.
 زۆر كه‌س موشته‌رى ئاسيه بوون. مېردى پى نه‌ده‌كردن، هه‌تا ئه‌وه‌ى
 زه‌ره‌دېشيان بۆ كېشا بوو. ئېكيان خان قوچى خانى گيلان گېسيان بوو،
 ئه‌وى دى مه‌نسور خان بوو. مه‌نسور خان خه‌لكى ئاكۆيه بوو.
 مام قاسم ئه‌گه‌ر چۆوه ژورى پى كه‌نى له كن كچه‌كه.
 جارجار ئاوپرى ده‌داوه
 جارجار زه‌رده‌خه‌نه‌ى ده‌گرت و ده‌يگوت: سوبحانه‌للا خودا دنياى چۆن
 داناوه!
 ئه‌لعانېش عېراقى به خانم ده‌لېن خان، خانم نالېن ئه‌وان.
 ئاسيه خان ده‌يگوت: چ بووه، چ خه‌به‌ره، چت لى قه‌وماوه؟
 خو مالّه باب و باوان دزيبان لى نه‌كراوه

خۆ خەبەرئیکت نەببستووہ لە غایب و لە نەکاوہ
 پیاویکی ئەمینی، وەرہ پتیم بلی ئەو نەشەییە چییە لە کەللەیی تۆدا ماوہ
 ئەویش بەبێ بالیغە و درۆ قسەیی عەبدال بەگی بۆ دەگێراوہ.
 دەیکوت ئاسیە خان وەللاھی هەچەند تەمەشای تۆ دەکەم چاوت دەلێی
 ئەستێرەیی رۆژییە، بەیانە، لە جەبەل و ئەسحابی هیندوستان سەری هەلێناوہ
 بەعومری خودای تەعالا بە ژنت وا پرزقاوہ
 حەکاکان دەلێی بە تەناف بەژن و بەدەنی تۆیان کێشاوہ
 ئەما نا، قەلەمی هەق دەستی ئیلاھییە وای دروست کردووی و کەس هەقی
 نەماوہ
 کۆلمەت دەلێی شەمامەیی حەوت رەنگە، بۆ ئاشقی ئیلاھییان بە دیاری
 هێناوہ
 هەچەند قسە دەکەیی لیتوت دەلێی گولە، بەیانە، تازە لە خونچەیی شکۆفەیی
 داوہ
 سەنگت دەلێی بەردی مەرەپەرە، هانتۆتە سەری گۆم و گۆمیلکەیی دەبەفراوہ
 سەللی عەلا محەممەد! شانزولفت دەلێی گیا بەند و خاوە
 ئەو قسەیی عەبدال بەگ کوتبووی پاکی بۆ گێراوہ.
 ئاسیە خان دەلێ:
 ماشەللا کابرایەکی بێ عاقلە و عاقلی بە تالە
 ئاخر نەیکوت ئەمن عومرم پەنجا سالە
 کیژی بەلەک زەرد ئاخر مندالە
 نابیی لۆمەیی پکەیی، هەچ کەسی لە دلی خۆیدا دەکا فکر و خەیاڵە
 ئەو کابرایە بەو حەسرەت کێشان و بەو حالە حالە
 رەنگە دیوانە بووبی، دلی عەبدالە.
 پیاویکی جی گەرەییە، بە گەرەیی دەزانم
 فکر پکا بنیترتە مالە باب و باوانم

جا خوئەمن بێ عومری باب و برای خویم ناتوانم.
ئەو دەبیتە دایکی ئەحمەدی شەنگ.

ئەگەر عەبدال بەگ گەراوە، هاتەووە مائە خوئی، بە کاشماغای گوت: ئەمن
چوومە شارەبان، بریا زەرەدێکی زۆر قورسم لێ کەوتبایە و نەچوو بامە
شارەبان. بە پیری، پیاو ئەگەر عومری گوزەشتەیی کرد، دەبێ عەدەبی ببی.
ئەما ئاسیە خان کچی ناسر بەگ تیرێکی لە جەرگی داوم بە هیچ شتیکی
ژانی ناشکی. بلێی مومکین ببی بیخووزم، چومکە ئامکوف نین ئەو جحیلە و
ئەمن پیرم؟

کاشماغا کوتی: ئەمە حورمەتمان هەیە لە نێو کوردان، بەو قسەییە سووک
دەبین ئەگەر بیکە. جا عەبدال بەگ کوتی: شەرعیەت ئەگەر رێگای قسەییەک
بدا چۆن پیتی سووک دەبین، ئەو چ قسەییە کە ئەتۆ دەیکە؟

خاترجەم بە ئەگەر ببیتە سەفەری هات و نەهات

بە بەیداغ و ئالای تەرەقی عومبەری بنی خەتات

یان سەر و مالم دەدەم بە تالان و پچیت بە باد

یان پاشی چل شەوی دیکە بە ئاسیە خانەووە برات دادەنیشی لە لات.

بیسە و پینج کەس هەموو سەردار عیلا، هەموو پیاوی و پچو – ئیدی هەر
زەمانەیی کەسێک دەشەو گوردی دنیا بە دەکشی – ناردنی بو خوازینی ئاسیە
خان بەتەدارەک.

هەللا هەللا و نالە نالە

دەنگ دێ لە بازنە و خرخالە

بەژنی باریک، چاوی کالە

بازیبەندی دوری لالە

شیرنە ئەو شەدە و دەسمالە.

دەبگوت ماشەللا چم لێ قەوماوە

مەمکەم وەک هەناری ساوا

هیچ کس دهستی لی نه داوه .
 میوهی بههشتیم داناوه
 ته ماح له گیانم کراوه .
 عهبدال بهگی خه لکی هه لَشۆ
 پیره و رهشیده و سه ریه خۆ
 ئه من کۆترم، ئه بووه هه لۆ
 فکری هه یه بمبا بۆ خۆ .
 خۆ پیاویکی بی نیو نییه
 پیره و ردینی سپییه
 ته کلیم له و کاره ی چیه؟
 کلّفهت دلخۆشیان دهاوه
 خه رامانی به لّهک چاوه
 ئیستا هیچ قسه نه کراوه .
 سنگت وهک باغی هه ناره
 قه ستهم به وهی پهروه ردگار
 مه علوم نییه پتک بی ئه و کاره .

ئه وه له مه جلیسیدا خوازیننیان کرد . ناسر بهگ ناریدییه شه قلاوی له دوی
 شاباز خانی برای . شه قلاوی قه سه بچه یه که له عیراقی، له مابهینی رهواندز و
 قه لادزیدایه . ئای له بهر هه ناری شه قلاوی! جیگایه کی زۆر خۆشه، له بهغدایه
 هاوینان دین بۆ وئ به مال و منداله وه .

شابازخان هات . له مه جلیسیدا ناسر بهگ پپی دهلی:

دهزانی کار له دونیا یه دا چیه

ئه ی برایه که ی له دای و بابییه

خودا که دنیا ی داناوه له ئه زه لیه

قه له می هه ق دهستی ئیلاهی چاره ی به بنی ئاده می نییه .

چەنگ بە خۆینە وەك هەلۆ
 لە مەیدان دەر دەكا گۆ
 سەغیران دەخاتە رۆڤۆ
 مەردە عەبدالی هەلشۆ
 پیت چۆنە خزماپەتیی وی تۆ؟
 تۆ نایناسی ئەو عەبدالە
 جوابکردنی رۆژیکى تالە
 زەرەدە بۆ مال و مندالە .
 نەتدیووە رۆژی دلەپشان
 وەكو شیرى گەرمەلان
 دیتن قەرمەى خەنجەرەن
 قەرمەى خەنجەر لە مەیدان
 رۆژی كەلاک فریدان
 نامینى شەرت و ئەركان
 بەو قەسەپەم هەپە ئیمان
 من دەیدەمى ئاسیە خان .
 شاباز خان کوتى:
 بە وەى كەم پەرەردگارە
 داینا مانگ و ستارە
 ئەو رەحیم و جەبارە
 ئەمن رازیم بەو کارە .

جا ئەو ناردیان لە دووی كچەكە . كچەكە کوتى : مەجلیس گیراوه و
 خوازبىنىكەر لەوین ، لە رووم هەلناپە بەتەنى پچم . ناردیان پىنچ كچ و دوو
 سەرسپیان هینا . جا دەگەل وان ئەو ئاسیەخان هات بۆ مەجلیسى .
 لە گەردنى كر دوو تۆقیكى بە قىمەت گرانى سەمەرقەندى عەسلە

تهلهحفه ريبه

بيست و يهك گۆي تيدان يهكيان ئهشره فيبه، يهكيان مرواريبه، يهكيان
كارهبايه، يهكيان زيرى سيبه، يهكيان ئى زهمانى شه داده له خه زينه ي هيج
شايه كدا نيه

بييه نيو توجاران هيج كهس نازانى قيمه تي چيه
دهسما لئكي به سهر دادا كه ژماريبه و عاسمانيبه
پيشى گهردى گرت، وه دهر نه كه ون خالى رهش و سوور و گژنيژيه
جووتئكي گواره له گوپى كرد، به قيمه ت گران، مالى قهديميه
توجاران پپى ده لئين: ئه وه فهره نتيه
چارشوشانئكي موشه ججهرى عه سلّه فهره نكيه
هاتوته سهر پانيه ي ريشووى نيو گه زيه
گولى ئه و چارشوشانه په پوه له ييه
نه ئاوريشمه و هينديك كهس ده لئين: دهسكاره و هينديكيش ده لئين: خير
قودره تيه

بينئيبه كن سه ت توجاران نازانن قيمه تي چيه
ده لئين ئى زهمانى ئيمه نيه، ئه وه موشه ججهرى قهديميه
شالئكي تورمه پيز، له بهر تاوى سووره و له بهر سئبه رى سيبه
ئه وهش پشتينده، داي هيناوه بو نيو قهديكي شمشاليه
له پپى كرد جووتيك كهوشى پانيه فهراشى جهمبه رى داو ده بگيه
كوتره باريكه به هاسانى به بن پانيه يدا ده هات و ده فريه
بن ده باغى سمايل نامه ي وهستا نه سيرييه
سهرى كه وشه كه ي پيستي ئاسكه كئوييه
چازانان دروستيان كردووه، به وه ده لئين: سهر نوقره به ندييه
كهس خووى وا حازر نه كردووه، مه گهر جارئك له جارن زوله يخا وا خووى
حازر كرد بى، ئه و يش يو سف زيندانى و به ندييه

مه‌گەر له‌یلێ خۆی وا بۆ مه‌جرووم حازر کرد بۆ، مه‌جروومیش دیتوانه‌یه و
عاقلی له‌سه‌رخۆی نییه

مه‌گەر جارێک له‌ جاران خه‌زآله شۆری مه‌لا نه‌بییان چووینته پاشگه‌ل و
پێشگه‌لی مه‌رییه

خۆی بۆ لاس حازر کرد بۆ و ریشوی به‌ندۆکه‌ی هاتبێته سه‌ر عه‌رزیه
ده‌یگوت نه‌وه‌ک ئیعتیرازم لێ بگرێ لاس و لاسه‌شۆری باله‌کییه
مه‌گەر جارێک له‌ جاران خاتوزین خۆی وا حازر کرد بۆ گه‌ ده‌هاته سه‌ر
حه‌وزی مآله قه‌ره‌تاژدین و کاکه مه‌م له‌وێ بوو به‌ میوانیه

ده‌یگوت خه‌لکی ئێمه‌نییه، با چاکم ببینی، خه‌لکی مه‌مله‌که‌تی ئێمه‌ نییه
ئوه‌هات بۆ مه‌جلیسی، ئاگاداری بۆ هه‌زه‌تی خدری له‌ چۆل و به‌رییه
کۆمه‌گی پێ پکه‌ن چل سواره‌ی غه‌یبیه
شل و مل و داو و ده‌لینگ حاجی حوسینیه
دیده‌ی لال کردووه به‌ کله سوپحانیه

سنگی ده‌لێی ئاوی که‌ه‌سه‌ره، مه‌لایکه‌تی له‌سه‌رن بۆ به‌خشنده‌یی و
به‌خشستیه

چاوی ده‌لێی به‌حری پریشه‌پۆله، ئه‌ورۆ بای نایه و شه‌پۆلی نییه
به‌وه‌ی که‌م ئه‌گه‌ر ئه‌زه‌لی و ئه‌به‌دییه
خودای ته‌عآلا ناقیسی نه‌کردووه و ناقیسی له‌ به‌ده‌نیدا نییه
به‌له‌نجه هات ده‌تگوت خاسه‌ سییه

چاوی ده‌تگوت شمقاره و له‌ نچیر ده‌گه‌رێ و برسییه
سه‌للی عه‌لا مه‌حه‌مه‌د! به‌ده‌نی ده‌لێی شه‌نگه‌بییه
غه‌لفی سێ سآله‌یه و قه‌دیمی نییه
ئوه‌هات بۆ مه‌جلیسی، ده‌یگوت: پشت و په‌ناهم وه‌به‌ر تو ئه‌ی ئیلاهییه
زبانم چاک بگه‌رێ، بۆین: شه‌رمی حزووری نییه
زمانی فه‌سیحه، گرێی له‌ زمانیدا نییه

لټوی ته نکه ده لټی ئیستیفایه^(۱) بۆچی زوری پی کردووه ئەللا ئەللا و ربه ی
رهبییه

له بهر نیازی دلّی خوئی شهوئ خهوی نییه
جا نازانم نه بۆ مه خسوود حاصل بوونه و نه بۆ رۆژی ئاخره تییه
هه موو برینیک چاک ده بی، عیلاجی ناکرئ برینی دلّیه
له کن هیچ هه کیم و عه تاریک دهرمانی دهردی دلّ نییه.
ئوه ئاسیه خان هات بۆ مه جلیسی.
به ناره وه سلّوی ده کرد له مه جلیس و باب و باوانه
رۆبه ندی ئەتله سی له سه ر نیوچاوان و روخسه تی خوئی دانا
به جئیی هیئا عیسمه ت و شه رت و شه ره ف و ئەرکانه.
ئوه له مه جلیسیدا له ئاسیه خان دهرسن:
کیژه که ی وه کو قۆپه نی ریحانه ی ساوا
چاوت ده لټی ئاسکه و بیجووه ی له کویتستانان لی به جئ ماوه
سنگت ده لټی دووکانی عه تاره و شووشه ی عه تری تیدا شکاوه
چاوت ده لټی ئەستیره ی رۆژییه و له بن مانگی بیست و یه کیدا سه ری
دهره یئاوه

فکری خوئ پکه، قسه ت لی نه شیوئ، ئەوی له دلتدایه و ئەوی له دلتدا
ماوه

ئوه مه جلیسی حاکم ده ستووری بۆ تۆ گیراوه
بۆ دیاری و نیشانه کردنت، تۆقی ئەلماسی سپییان بۆ گهردنی تۆ هئناوه.
چومکه شوخه که ی شلک و نازهنینئ
دروسته به شه ریه ت، ده بی ژن و پیاو ئیکتری ببینئ.
ئهرئ کیژه که ی چاوبه نگیه

(۱) ئیستیفایه: فه ره نکه کوردیه کان نه یانگرتووه، پیم وابه قه دیم به پارچیکیان
ده گوت، ژنان ده یانکرده کراس.

ئەورۇ داواكارى تۆ لېرە نىيە
 ھەزى دەكەين بزانين قسە و گوڧتوگۆى تۆ چىيە
 ئەويش كوتى: ئەمن عاقلّم ھەيە، مەلّين بى عاقلە و عاقلى نىيە
 لە پېشىنيانرا كوتوويانە ھەتا كەوتۆتە ئەو زەمانە ھەرچى و پەرچىيە
 ھەچ كەسپكى پكا بى عومرى داي و بابىيە
 لە قيامەتتە بەدبەختە و بەشى لە جەننەتتەدا نىيە
 ئەمن رازىم، دايك و بابى من فكريان لەسەر چىيە
 دوو سەت سوارم تايفە ھەيە، گە سوار دەبن رۆژى قالوولايە، سوار دەبن
 بە سوارىيە
 قسەى وان نەخشە لەسەر ھەچ شتپكى بكتيشن ئەمن رازىم، نارازىبوونى
 من چىيە؟
 چون عافرەت بى دەسلەلاتە، لە رۆژى وا دا دەسلەلاتى لە دەستدا نىيە
 ھەچۆنكى پىتان مەسلەھەت بى حازرم، بۆ ئەوھى دايك و باب و تايفەم
 پكەويتە خۆشپىيە
 ئەگەر من بەدبەختيش بىم، دابنىشم بە زىندانى و ھەفسىيە
 سەبارەت بە داي و بابان ئەمن بەو كارەى قايلم، با نەلّين ئاسىيەخان رازى
 نىيە
 ئەمن بەو كارە رازىم، نابمە باعيسى رۆژى قەباحەت و خويندەپىيە
 غايەتى دنيا لەسەر خۆشى و بەشارەت و زىندەگىيە
 ھەزى دەكەم عەبدال بەگ بىنم لەبۆ رۆژى پاشەپۆژ و ئاخىرەتپىيە
 لە مەجلىسى مەلايان كوتيان: قسەكەى حىسابىيە.
 خەبەريان بۆ عەبدال بەگ نارد، بى. جا ئەوھە عەبدال بەگ دى.
 عەبدال بەگ كوتى:
 بۆم زىن كەن جووانو ئەسپكى عەرەبى عەسلە شىرخەزالپىيە
 بەوم بلّين: پلّينگىكى سوره و سىپىيە

به مهسه له ی پئشینان پی ده لئین شیرخه زالی و گول گولیه
 که هه ل پان بی، گوئی مه قهست بی، کلک به یداغ بی و پشت مله بییه
 زینتکی مورسه ع قه لئاغ کورت بی، سه یوانکاری کرابی به مالی به حرییه
 قه لئاغی زینی هیندیک بلین: داری عووده و هیندیکیش بلین: خیر ماهییه
 ئاتگی زینم دروست کرا بی له تیغه پشتی که له کیوییه
 تازه له ده باغ هاتبیتته ده ری، سه راجان له پیشی زینیان دابی عه کسی
 شیریه

تهنگه یه کی دروستی خاسه رهنگی وه ستاکارییه
 بریقهی بی وهکو که ژ و قه فی ره شماریه
 ددانه لغاویکی زمریوتی عه سلّه مروارییه
 حال زانان بیته سه ری بلین ناقیسی تیدا نییه
 ئاوزهنگی بو دروست پکه ن لانکه بییه
 ناقیس نه بی، بلین: ئه وه وه ستا کاره، کاری شهنگه بییه
 جلّه ویکی کابین به گی ریشمه توندییه
 با ئیعنی رازم لی نه گرن کوره به به و سمیل سپی کامه رییه
 خه نجه ریکی جه وه ره ریزی قه دیمیه، گوی جه وه تیرات بی، نه بادا بلین:
 ناقیسه و ته واو نییه

جه لغه مه ی سی ریز بی، ئه من ئیتمینانم له و سه فهره نییه
 نه بادا له شه ره خه نجه ردا گهرم دابی و بیتته ده ره له جه لغه مه و بو من
 ده بیتته نه هاتی و به ده ختییه

بو م حازر که ن رمبکی عه سلّه داره یزه رانییه
 یازده په ره و هه ژده قه فییه
 له خوینی نه کرد و لئی پتکی دلّوی خوینییه
 دوژمن چاوی پیم پکه وی، شیت بی، دیوانه بی، پکه ویتته کیوییه
 نه توانی بیتته سه ره ریکام، بلی: عیلاجی ئه و مه رده نییه

لهامسونفی خۆمدا دهگهآلم بۆن چل كهس مهردی كارخانه، وهكو شیرى
 جهنگیه
 مهگه عاسمان پرووخی، دهنه له مهیدانیدا بلۆن: هه لاتنیان بۆ نییه
 هه موو كه یخودا بن، بلۆن: ردینیان سپیه
 هه موو لایهقی دۆست و دوژمن بتوانن جواب بدهنهوه، قسه پکهن له
 مهجلیس و جیگای بهشارهتییه
 جا نازانم ئهوه سهفهره سهفهری هات و نههاته یان سهفهری شادمانی و
 خوشیه بهلکو ئیعتیرازیان لۆ گریپتم، بانگم دهکه نه مهجلیسی، نازانم به
 عینوانی دۆستایهتییه یان دوژمنایهتییه
 پیاو نابۆ قهت له خۆی خاترجه م بۆ، فهرمایشتی شیخی سهعدیه
 راوهستان لهپیش دوژمنی خۆت کارێکی چاکه، له رۆژی قیامهتیشدا
 ئیعتیرازی بۆ نییه
 جا ئهوه دهچم دهنه لیاوه نازانم نه دهخنکیم و نه دهگمه جهزیلهی
 مروارییه
 یان سهرم له مهیدانیدا دهکهوئ یان ئاسیه خان دینم به شادمانی و به
 بووکییه.
 هاتن خهبریان به ئاسیه خاندان، کوتیان: عهبدال بهگ هات.
 جا کوتی کهسێکی عاقلی بیی تهگبیریکم بۆ پکا، نهکهومه سهه رپگای
 نههاتی و بهدبهختیه
 چاوم به شیرى شکار پکهوئ، بزائم مهخسوود و مهتلهبی چیه
 گوفتوگۆیهکی لهگهآل پکهم، چون قهتم نه دیوه بهمهبخى و به دیانهتییه
 چومکه قهلهمی ههق دهستی ئیلاهی رهدبوونهوهی بۆ نییه
 ئهگه دوو قسهی دهگهآل پکهم سامم وه سهه سامی دهکهوئ، ئهوه جار
 دهتوانم دهگهآلی دابنیشم به خوشیه
 ئه ما هیچ کهس نهزانى نه دۆست نه دوژمن نه برای له دای و بابیه

نه خوشكى جگرسۆزه، چومكه بۆ پاشه رۆژى چاك نيبه
 نهبادا له مهجليسان باسَم پَكهن به بى كىفايهتى و به سوکيبه.
 چاوى كرد به جهلاب و زولفى كرد بهقهرهسۆزانه
 سنگى كرد به تهخت و دوو ئىستىكانى، وهكو مهمكان بى، له سهر دانا
 زولفى دهسوورپن وهكو ئالای سولتانی رۆمى ئەگەر ههليان دهدا لهسهر
 حوكمات و مهتکهبخانه
 دهستهجى حازرى دهکرد^(١) دهستی دادهنان له سهر رانانه
 شهراپىكى پرتهقالى وهكو ياقووتى سور بۆ عهبدال بهگ حازر كهن،
 ميوانه.

ئهووانهئى ئەگەر ئاگايان له حالى منه و دانىشتوم به دهردهداریيه^(٢)
 دهبى لهگهلى پكهم دوو قسهى به ديانهتى و بهمهبخيبه^(٣)
 ئاسيه خان كوتى: ئەگەر عهبدال، بهگ هات، بيهيئن چاوم پى پكهوئى.
 كلفهت پى دهگوت: ئاسيهخان كارى به تۆ ههيه، مهيكه بههاوار و كهس
 نهزانى كارىكى مهبخيبه
 چهوسهت زىرى بى سكهى دهدا له شادمانى ئه قسه مزگينيبه
 له سهرخوانى زين دادهبهزى، نوكران ئاگايان لهو كاره نيبه
 دهگوت چاتمهي نيزه لى بدن، كارىكم ههيه، ئهلعان ديمهوه سهر خوانى
 زينيبه.

هات، كوتى: ئارهزووى دلم ئهئى ئاسيه خان
 رووناكايى دلم، ئارامى دلان
 ئەبرۆت كرد به كهمهن، مژانگ به پهيكان

(١) شهراپهكهى حازر كرد، كه له بنهوه باسى دهكا.
 (٢) عهبدال بهگ پير بوو، ئاسيه له ناخى دلوه بهم كارهرازى نهبوو، بۆيه دهلتى:
 دهردهدارى.
 (٣) مامهمهد ههميشه له باتى «مهخفى» دهگوت: مهبخى.

به وهزن سوکی به قیمهت گران .
 پهروانه ئهگهر دهچي بۆ چرا
 دهزاني عهمرى دهچي به فهنا
 ئيستا هر دهچته پيشي، دهبي گيانفيدا .
 دهبي عاشق وهک لهيل و مهجرووم بي
 پهروانه دهزاني بالي دهسووتي
 له چرا و له شهه هر نيزيک دهبي .
 کارت به من چييه ئهي به ئيعتبار
 شکوفهت داوه وهک گولي ههنا
 نالهي دهروونمه وهک ههوري بههار
 سنگت لي کردووم به بازار و شار
 پيي دهحاويتهوه فهقير و ههزار
 ئيلتيفات بي ئهگهر تو چاروبار .
 له کولمهت دهدا گزينگي تاوي
 دنياي پرووناکم من بي تو ناوي .
 بۆ وا رهنگت له رووي گؤراوه
 کازيهي^(۱) تاق و جوت بۆ چي شيواوه
 چاوي لال و ويل بۆ پر له ناوه
 زمانى قهلهم نوتقت نهماوه
 گهمن پهروانهم تو شه مي، بسووتي به سووتان
 تابيمه سهرت کهبكي خهرامان
 فيداي گيانت بم سهرداري كيژان
 تامخوش و بونخوش نارامي دلان .

(۱) کازيه: کهزیه، پرچ، زولف.

ئاسیە خان گوتی:

شیری له لانی پادشای سەر بە خۆ
مەکانت موزەییەن کرد سەرداری هەڵشۆ
منیان داناو بە دیاری بۆ تۆ
هاتووم تا سامم پشکێ، پکەم گوفتوگۆ.
مەسە لەم بیستووێ تا هەزار سالی
ئیراد نییە لاو لاو لە درووی بەالی.
من لە گەڵ تۆمە بیناهی چاوم
گەر تۆ دروو بی ئەمن لاو لاوم.
ئێعتیراز مەگرە، مەلی کۆنە سەلم^(۱)
ئەمن جوانیکی زۆر خۆش ئەحوالم
تام خۆش و بۆن خۆش، قەد وەک شمشالم
پێم ئیراد نییە ببیە ئاوم
بە تەگبیری برا و باب و مام و خالم
پێم ئیراد نییە ببیە هەلالم
گە رابمۆسی دوو چاوی کالم.
ئەگەر وای زانی ئەو گوفتوگۆیە
چاکی روانییە ئەو چاو و برۆیە
ئەو لیمۆ کالە ئەو جووتە گۆیە.
کوئی سەر و مال پێشکەش بەو خەت و خالە
ئەمن نامەوێ ئەو مال و حالە
گوفتوگۆی شیرنی ئەو مەه جەمالە.

(۱) ئاسیە خانی قەلەندەر لەبەر چاری بی چار، دڵخۆشی دەداتەو، دەلی ئەووی
لەسەر دلت مەکە گری کە پیری.

ئەمن ھەز دەكەم بېم بە گەدا
 ئەگەر بۆلین: دەورەى دنیا دەدا
 ئیستا بەو قسەیه دەبمە جانفیدا .
 کابرا مەست بوو بە بۆنى . بۆ مەجلیسى چوو . لە پاشان ئەو عولەمایانە ،
 کە لە مەجلیسى بوون ، کوتیان: بۆلین لە دوی ئاسیە خان ، بۆ بۆ مەجلیس و
 دیوانى .

بۆلین با بۆ زیبای رەنگ دولبەر
 وەك قەنارچییان^(۱) بفرۆشى شەكەر
 گەرنى پكاتا وەك ھەوزى كەوسەر
 زولفان وەك تەناف سەر بەیئینە دەر
 قەدەم رەنجە كا لەبز چون گەوھەر
 با دوزمن پاكى خاكى بۆ بەسەر .
 ئەو پیاوی موعتەبەریش ، خان قۆچى خان و مەنسور خان ناردووویانن
 بزەنن راستە یا درۆیە كە ئاسیە خان دراوہ بە عەبدال بەگ ، ئەوانیش لەو
 مەجلیسەدا بوون ، ئەگەر ھات عەبدال بەگ دانیشت ، پاش بەیئىكیش ئاسیە
 خان ھات .

رەووبەندى پۆشى شوخی شوخ كەمان
 بە ئیحتیرام دانیشت بە عەدەب و ئەركان
 وەك لەیلەتولقەدر ، گەردى رەمەزان
 پرسىاریان لى كرد عولەما و حالزان
 ئەتۆ ھازرى بۆ عوزر و بەھان
 بۆ پاشە پۆزى نەچیپە دلھەشان
 ئەوہ كارىكە بە عومرى سوبھان

(۱) قەنارچى: قەنداغچى ، شىرنى فرۆش ، قەنداغ فرۆش .

به بئى ئىعتىراز، بئى عەيب و ئەھمان^(۱)
 ھىچ كەس ناتوانى لەوھ پكا قسان
 به نىكاح كارى تۆ بۆ عەبدال خان.
 كوتى تازە رابردووه عوزر و به هانە
 قسىك له گەرمين و ئىك له كوستانە
 ئەى كەسىك پىم بلى ئەوھ باغە و بىستانە
 قسەم بۆ پكەن بە شىت و مەستانە.
 ئەمن پىم عەيبە بۆ مەجلىس هاتم، ئەلعانىش هاتووم من به يەگجارى
 نە وەك جارىكى دى به شەرمەزارى
 وەك كەسىكى دەروا به گوناحبارى
 بۆ رۆژى قىامەت، به لىوبەبارى.
 تازە نايمەوھ مەجلىسى قەوغا
 ھەچ كەسى به جورىك گە قسىك پكا
 ئەگەر تووشم بئى دەردى موفاجا.
 ئەمن زۆر رازىم، من بەو ئەركانە
 بەو گوفتوگۆيە، بۆ ئەو مىزانە
 بۆ رۆژى حازربوون، چومكى به عومرى دايك و بابانە.
 دەست بەجى قەبووليان دەكرد سەرىاك عولەما
 مارەى ئاسىيە خانيان به عەبدال بەگ دا.
 بو به شادمانى، بە شىرنى و خوئشى
 جەبعە^(۲) بەتال بوو، چەند زىپى سپى
 مزگىنى درا، كرديان به شىرنى

(۱) ئەھمان: «ئەھ» وشەى وەرەزى و گۆتەدانە. «ھب». پىم وايە ئەھمان له «ئەھ»

وەرگىراوھ، بەلام قاموسەكان، ھىچيان، پەرچيان نەداوھتەوھ. (نەيان گرتووه).

(۲) جەبعە: دەبى مجرى و جەعبەبئى.

ئىكرا لىيان كرد مبارهك بادى .
 بئىنه سەر باسى پياوى خان قوچى خان
 له مهجلىس هستا ، دلى پر له زان
 به داد و فيعان به شين و گريان
 به لئويه بارى ، ئه به نيوه گيان .
 خه بهرى دهبرد به خاكه سارى
 به خه مناكى دل به لئويه بارى
 ئه گهر كو ئىعتيرازم لى نه گرى
 عومرى تو به سەت سال راببرى
 وه لىنئعمه تى ، نمه كخورى توم
 خانه ويران و دەررون پر بوسوم
 ئه من بگيرمه وه گهر قسه بو تو
 به بى بوختان و به بى درق
 زورم من كرد داد و واوهيلا
 رورى به دبەختييه ، شووشه لى دلت شكا
 خاترجەم ناسيه خانيان به عبدال بهگ دا
 بو خوم له وى بووم گهر ماره كرا
 شادمانى و خوشى له مهجلىس رابرد
 تازه كار له كارى ترازابى كرد .
 ئه وه ناردى له دووى مه نسورخان
 برادەرى عەزىز سەردارى عىلان
 گهره لى هممه وهند ، جاف و هامتيران^(۱)

(۱) هامتيران: مامه حمەد دەبگوت نئوى تايه فەيه كه (؟) دەبى هاو تيره نه بى يانى
 تيره و تايه فەيه لىك نيزيك؟

لهمه‌يان هه‌ستاند به زۆر ده‌زگيران
 پياوم له‌وئى بوو به‌شين و گريان
 به‌خاترجه‌مى بئى درۆ و بوختان
 مه‌نسور به‌گ وه‌ك شپىر كه‌وته دلّه‌يشان
 فرمپسكى چاوى، له‌جگه‌ر خويين ريژان
 مستى گريئ گريئ كرد، داي له‌ نيو چاوان
 مردن خوشتره له‌ هه‌سره‌ت ژيان
 له‌ ئاو سه‌ر كه‌مى و له‌ ئاخ هه‌لكيشان
 ئيعتيراز گرتنى عيلا و سه‌ر عيلا
 بوو به‌ په‌ژاره‌م به‌حسى ئاسيه‌خان
 فرمپسكت نه‌يه‌ن، گنجت نه‌بئى نيو چاوان.
 دنيا چه‌ندى روييوه، زياترى ماوه
 هه‌ر بينا بيستت تو له‌ئى ئه‌و ئه‌تكه‌ كراوه
 وه‌كو شپىرى تا بو‌ت بگرم سان
 سه‌داى گه‌روه‌شين، خه‌نجه‌ر له‌ بركان^(١)
 له‌ پشتى ركيڤى مه‌رد فرىدان.
 گه‌ بئيتو پياو نه‌مرئ و عومر پاببرى
 ژنيس له‌ مي‌ردان ئىخسیر ده‌كريئ.
 بوچى وا كزى، ماته‌ت هه‌لگرتووه
 بو بليئى خوڤيه‌ و له‌ به‌هه‌شت هاتووه!
 مه‌يخه‌ به‌ردلت، مه‌يكه‌ په‌ژاره
 مه‌يكه‌ خه‌يالى سوپج و ئيواره
 نيويانگى تو له‌ عالم دياره

(١) برک: كه‌له‌كه. هب.

خان قوچى خان دەلىنى شىرى برينداره
 ئەو نالە نالە و ھاوار ھاوارە
 تازە رابردوۋە، چارت بى چارە.
 تۆ بە سىلامەت بى، ئەگەر بمىنى تۆ
 لەسەر تەرەقى، دامەنىشە دەستە و ئەژنۆ
 ئاسىبەت بۆ دىنم لە ولاتى ھەلىشۆ
 لە ژنان دەخەم گريان و پۆرۆ
 خويىن جاريە بىيى ۋەك جۆبار و جۆ
 بە سەرى مەردان پكەن شەقتىن و گۆ.
 كەسىك بترسى لەو دنيای پەوان
 ۋەكو نەپە شىر پكەۋىتە دلەپشان
 كەلاک نەكەۋى لە پير و لە جوان
 نانخواردنى حيزى بىتتە سندان
 بىتتە ناسۆر، دەردى سەرەتان
 مردن خۆشترە نەۋەك ئىن ژيان.
 بە دلخۆشى ۋى دانىشت بە ئىغيارى
 بە لەبىزى شىرىن، بە خۆش پقتارى.
 گوتى: لىي گەپى ۋەختى شادىيە
 ئاكا و فكري پاشەپۆژى نىيە
 نازانى سەرى ئى بارستى گلئىيە.
 با خەبەر بدەين بە خزم و قەوم و كار
 با حازر بىن پيادە لەگەل سوار
 گوفتوگۆ پكەين بۆ كار و پقتار
 بۆ پاشەپۆژى نەبىن شەرمەزار.
 كارىكى ۋا پكەين جى بگرىتەۋە

گه تهنه زول بين كار شين نابيته وه .
 به لكو به چاكي نهو كاره بكرئ
 به سهركه وتويي بتت و راببرئ .
 چؤن نهو كاره بوچي وا رابردوه
 عبدالليان له نيمه موعته بهرتر كردوه .
 له عه مري جه وانيم من نئنتيزار بووم
 من به ناسيه خان زؤر منه تبار بووم
 به تيري دهستي من بريندار بووم
 سي سهت جه واهير له رتي ويم به خشي
 دهمگوت مه خسوود حاصل بوون هه لبه ته دهبي .
 نه زمانى حيله و مهكر و عينوانه
 چه وسهت شهكى كالم له سهه نهو قسه يه دانا
 ناسيه وهكو خه رمانى گولانه
 تازه گؤر و قهبر بو من حازر بوو له پاش نهو قسانه .
 نه ماوه هيچ به هانه و نه رجو
 سبجه يني نالدار ، ههه وهكو بالدار
 ليم وه خري دهبن دؤست و قهوم و كار
 گوفتوگو دهكەين ، قسه له گه ل رفتار
 من پهيدا دهكەم باغي گول و هه نار .
 خان قوچي خان خه بهرى دا . خزم و قهوم و كار وهخر بوون . كوتى : نه منيان
 به هه ويا كردوه ، چه ندم زهره د له سهه ناسيه خان كيشاوه . ئيوا بوو ده يگوت ،
 بابه تازه مه يكه خوئينر پيژى ، ئى وا بوو ده يگوت شه پرى ده گه ل دهكەم . ههه
 كهس به عاقلئ خوئى قسيكى دهكرد .
 نهوه بووكيان برد بو عه بدل بهگ .
 كاشماغا كه وته هات و چوون

دوو سەت گۆسالە بۆ گاووگەردوون.
 سەت مەریان هێنا لە پێش ئاسیە خان
 پاکیان سەر بری، کە لاک بۆ فەقیران
 بوو بە شادمانی، بە خەلات بەخشان
 ھەر وەکو رۆژی ئاخری زەمان
 قریوہی پیکەنەن، ناسک جەمینان^(۱)
 قرخی قەیحی پاچ لە سایە زولفان
 چلۆن تیک رھا بوون کچ لەگەڵ ژنان
 گەردن وەک ئاسک، سنگ وەکو دووکان
 با رەشبەلەک بۆ، پیر ھەتا کو جوان
 شادمانی و خوشی، خەلک پکا سەیران
 تەیر لە عاسمان بالیان دەشکان
 لە بەر عەیش و نۆش، نەقارە لێدان
 ریزی ھەلپە پین خانم و خاتونان.
 ئەو لەگەڵ تۆمە دنیای بۆ سەمەر
 گەلیک بۆ بەقایی، بۆ کەس ناچییە سەر.
 چومکە بە عومری خودایە
 ھەموومان دەچین بە بادی فەنایە
 رۆژیک ئەگەر ھات، ئەو رۆژە نایە^(۲)
 ئەو داوھتی خۆیان گرت بە سەد شادمانی. دیارە کابرا ئەو ژی هێنا.
 ئەو جار من لەگەڵ تۆمە مەردی رەند و مەند
 ئەو حامیلە بوو بە ئەحمەدی شەنگ.

(۱) جەمین: دەبۆ جەبەین بۆ یانی نیوچاوان.

(۲) رۆژیک کە رابرد، تازە ئەو رۆژە ناگەریتەوہ. من وای بۆ دەجم.

نۆ مانگ و نۆ رۆژ بە سەر چووہ
 خودا رحمەتی کرد، ئەو کوری بووہ.
 سەت شەکی یەک ددان، ئەوی خەبەر دەدا
 کاشماغا سەت شەکی یەک ددان مزگینی دەدا.
 عولەما بانگ کەن بە شادمانی
 بە کام پەوایی، بۆ نۆو لێنانی.
 بە قورعە کێشان، دلت نەگری لەنگ
 وەدەر دەکەوت بە ئەحمەدی شەنگ.
 بە عومری رحیم پادشای جەبار
 چەند سال پادەبرد لەیل تا نەهار.
 عومری ئیستاکە لە سێ سالان بوو
 ئیگجار لەتیف و مەحبوب و جوان بوو
 بە شان و شەوکیەت وەک قارەمان بوو.
 لێی وەخر دەبوون خزم و قەوم و کار
 ئەگەر دەیاندى ئاکار و پفتار.
 وەک عاقلمەندان، هەر وەک وەکو چازان
 گوفتوگۆی شیرین، هەر وەک وەکو لوقمان.
 کوتیان: ئەو جوانی شیرین، ئەو چاو کالە
 ئەو نۆ رەسیدە، ئەو مێرمنداڵە
 ئیشەللا ساھیب بەخت و ئیقبالە.

لە عەمری هەشت سالانیدا تەواوی سەردار عیڵ یەگجار زۆر پەسەندیان
 کرد. ئەو خان قۆچی خان با هەر وەک ماری بریندار بکولیتەوہ. لە عەمری
 هەشت سالەى عەبدال بەگ مرد، ئاسیە خان بە میرات بەجی ما.
 کاشماغا هەچەند ئاسیە خانى دە دیت بى جندۆکە شپت دەبوو! کوتى:
 ئەمن و ئەو براىە یەک مال بووین، براىە تیمان زۆر خوڤ بوو. مردنیش

مهوجودبیه تی له هه موو که سدا هه یه، هیچ کس نییه ئەگەر شەریه تی مەرگ وەر نه گری، ئەو برابیه ی من مرد، پشتی منی شکاند. ئەلعانیش حەز ناکەم ماله کە ی بلۆ بی. ئەحمەد کورپکی زۆر هەلکەوتە و رەشید دەبی ئەگەر لەسەر خانەوادە ی بابی گەورە بی. ئیمە دوژمنمان زۆرە، کاریکی وا مەکە ئەو ماله بلۆ بی و لیک دوور کەوینەو. مێردم پی پکە تا ئەو کورە بە ناز گەورە بی، نەشکیتهو. جیگای بابی بگریتهو و دوژمن زەفرمان پی نەبا. (۱)

ئاسیە خان کوتی: دیارە من جحیلّم، مێردم پیر بوو، مێردم پی کرد. ئەمان دوای وی ئەمن ئەحمەدی شەنگ نابەم دە مایکی دیکەو، نە مێردی دەکەمەو و نە مێردی پی دەکەم. پیی بلین چۆن دلّی پروای دا ئەو قسە یه پکا! بە ئی جاریک، دوو جار، سی جار، لئی راسپارد. جوابی نەداو. کوتی: مێردی پی ناکەم، کورپی خۆم بە سەغیری نابەمە سەر کەس.

کاشماغا زۆر پیر ببوو، جا کوتی: بە ئاسیە خان بلین: ئەمن دلّم پروا نادا، دەرترسم مێرد بە ئیکی دیکە پکا. ئاسیە خان رای ئەسپارد، کوتی: سەنیری خاترجەمی وەبن سەرت دە ئەمن مێرد ناکەمەو، ئەگەر مێردم کرباو بەوم دەکرد.

کاشماغا کوتی: ئەمن دەچمە جیگایه کی دیکە، دلّم پروایه نادا لێرەکانە بمینم. حازریشم بۆ هه موو هه ق و حیسابیک، بۆ جوابدانەوه ی دۆست و دوژمن. ئاسیە خان کوتی: بۆ هەر جیگایه کی کەیفی لێیه، دەچی، پچی. دیانان هه یه، کاشماغا چوو دەشتە دیانان، هەلشۆی بۆ وان بەجی هیشت. کاشماغا دايم سەت کەسی دەگەل بوو، پاکی خەنجەری بەری ماھی بوو.

ئەحمەدی شەنگ، دوژمن جگەرداریش بوویایه نەیدەتوانی تەماحی تی پکا. تەواوی خزم و تايهفە ی خۆی لپی وەخریوون، له جی بابی بە گەورەیان دانا. قەراریان دانا کەس لەقسە ی نەچیتە دەر.

(۱) کاشماغا ئەم قسانە ی لئ راسپاردبوو، له ئاسیە خان.

پیاوهتی و ئازایی چل جاران له بابی زیاتر بوو. تهواوی تایهفه ئیفتیخاریان پئی دهکرد. له موسلئ ئەگەر کوتبایان ئەحمەدی شەنگ هات، منداڵ له ترسان ژیر دەبۆوه. جوانچاکیک بوو وهک یۆسفی میسرئ. تیرهندانزیک بوو وهک سولتان سهید وهقان. ئاقلئیک بوو هەر نهخشئیکئ ئەحمەدی شەنگ بیکیشابایه قهت رهد نهدهبۆوه.

کاشماغا کچئیکئ بوو نیوی جهواهتر بوو. کاشماغا مامی ئەحمەدی شەنگ بوو، گهورهی بوو، ئەحمەدی شەنگ هاتوچئئ دهکرد. ئەما ئەو حەلی ئەگەر کاشماغا له هەلشۆیه بوو ئەحمەدی شەنگ منداڵ بوو، شوناسئیکئ به جهواهتر نهبوو. ئەگەر مامی چوو بۆ دیانان ئەحمەدی شەنگ منداڵ بوو.

جاریکئ له جاران ئەحمەدی شەنگ چوو سهری مامی بدا، پهنجا کەسی دهگهڵ بوو، پاکئ سهقاوی^(۱) زئیر بوو، پاکئ پهری تاوسی به سهروهه بوو.

مهپ هاتبۆوه پایزه ههوارئ، ئەو جهواهتره دهگهڵ کچان هاتبوو مهپئ. دهگهڵ کوره که ئیکتریان چاک نهدهناسئ. ئەگەر ئەحمەدی شەنگ چاوی پئی کهوت، کوتئ: دهبئ ئەو کچه کئ بئ به چاو شهپ دهکا، دهلئئ سامرهنده دهپوا! - عارهق هاتبوو سهه نیو چاوانئ - ئەگەر سوارهکان هاتن، بئرییهکان کلارئ بوون.

کچئک پارههستا، ورینگهئ عارهقه له سهه نیو چاوانئ کهوتبوو، دهتگوت عهتره و ئاونگه له سهه گول نیشتهوه. ئەحمەدی شەنگ پرسیاری له کچهکه کرد، کوتئ:

کیژئ کیژئ کئیه

مه مکۆلته تازه خپ کردوووه و دهلئئ ههرمئیه

جوانچاکی، گه مهجرووم بۆئ شئت ببوو، دهلئئ له یلییه

(۱) سهقاو: مامهحمەد، به ههلهئ بهکار دهبأ، به ئاورهنگئ یان به شئک لهوی، پئئ دهلئ سهقاو. پروانه: سهعید و میر سیوهدین بهگ، ل ۵۶۵ ۲۱۶. له دهستهتهکهدا له سههرم نووسیوه: رکاب.

کولمەت دەلێی مەلای ماوەران^(۱) لێی نووسیووه، خال لێی بووه بە ئەلف و بە
بێیە

نابەلەدم، پرسسیاریکت لێ دەکەم، مەلێ تەمەشای ئەو کابرایە چەند بێ رێ
و جێیە

ئەو کیژی کەنار دەروا، ئەبرۆی کردوو بە قەنارە و زولفی کردوو بەسی
دارە

مەستە، شل و ملە، چاوی زۆر بە خومارە
دەنازێ بە گۆ و کرەمک و قۆیتاس و گوارە
مانگە لە عاسمان هەلات، لە هەموو کەسرا دیارە
لەبەریدایە کراسیکی عەسلە خاسە رەنگی چەتارە
ئەو کێیە ئەو کیژی، ساحیب شەفاف و نازدارە؟
کوتی: ئەو گۆلی کویتستانە، گیابەند و خاوە وا ساحیب بۆیە
ئەبرۆی خەدەنگە، قاتلی پیاوی وەک تۆیە
ئەو جەواهیتری کاشماغایە، قەدیم خەلکی هەلشۆیە.
بۆی شیت بوون چەند پیر و چەند جوانمێرە
کولمەهی شەفافدارە وەک گۆلە جووت و وەک کەنێرە
بولبول دايمە لە سەر گۆلە، بە خویندنی گۆلان فێرە
ئەگەر نایناسی ئەو کچی کاشماغایە و جەواهیترە.
ببینە، دەلێی گۆلی کویتستانە و تازەکانە شکۆفەهی داو و سور بوو
دەلێی بەفری کویتستانیە و خوینیان بەسەردا پرتوو
دەلێی کۆتری تەقلەبازە و هیلانەهی لێ ون بوو
دەلێی ماھی دەلیایە و راوکەری دیتوو

(۱) ماوەران، دوو دێ بوو، لە عێراقی، بەعسی ویرانی کردن دەگەڵ زۆر جێی دیش،
هەب.

ئەو جەواھىرە و نىيوى خۆى خەسار نەكردووه.
 ئەحمەدى شەنگ ئەو جار بانگى جەواھىرى دەكا:
 كوتى كىژى كىژى بۆ كلارى بووى ئەو تى ئەو سوارانەت دىتووه
 سىنگت دەلىى بەفرى ھەوارى بىزىانە تازەكانە خال خال بووه
 بەژنت دەلىى غەلى بەك سالىە، بە عومرى ھەق دەستى ئىلاھى بلىند بووه
 چاويكت دەلىى كۆبە و چاويكت دەلىى تەرازووه
 كەسىكى خەوالو بى ھەلدەستى، دەلى رۆژ درەنگە يانە زووه
 كولمەت دەلىى بەفرى دوو ھاپە و بلكيسە تازەى تاو وى كەوتووه
 زولفت دەلىى رەشە رىحانەى و بەشەواوييان داشتووه
 ھەزى دەكەم ئەگەر چاوم پىت پكەوى، نەلىن ئەحمەدى شەنگ ئەو
 ھەسرەتەى بۆ قىامەت بردووه.

كىژى پە بە سەر، گراوى بابم، بۆچى من بانگم كردى و تۆ گورگاوپىكت
 لە من نەداوھ

سىنگت دەلىى كوپەى ھەنگوینە و رەواقى شىرنى تى چرزاوھ
 مەمكۆلەت دەلىى ھەنارە و ئىستا ھىچ كەس دەستى لى نەداوھ
 خۆ من تەشەخوسم نایەنى ھەموو كەس بدوینم، مەیل و روجم و ئەركانم
 بەتۆ داوھ

لەبزیكى شىرنىت با لى ببیەم، دەمت دەلىى شوشەى گولآوھ
 نەبادا نازارىك بگرم، ھەكىمان بلىن: دەرمانى دەردى كەسكونمان^(۱) پى
 نەماوھ.

كىژى بەلەك زەرد كولمەت دەلىى گىلاسە
 لەشان و ملی تۆ شىرنە ئەو گوارە و كرمەك و قۆیتاسە
 ماچى سەر كولمەت پىم مەزەدارە، تامى ھەر وەكو رىئواسە

(۱) دەردى كەسكون: دەردى بى دەرمان.

تۆش حەسرەتت مەبە بن گلی چاکم بناسه .
 ئەمن دیارە لە عەمری شەفا فیدام، عەسلی وەختمە، نۆ جەوانم
 ھەلبەت بۆیە ئەتۆ دەدوینم لە خۆم رادەبینم و دەتوانم
 بە جوانی یۆسفی میسرئ و بە شوجاعەت و پەشیدی قارەمانم
 تیرەندازی، تیریکت ھاویشتۆتە مابەینی دال و برکانم
 ئەمن ئەحمەدی شەنگم، کوری ئاسیە خانم .
 ئەرئ کیزەکەیی بە لەک سپییە
 سەری منت بیتتەوہ بە قوریانی سەرییە
 جوانی وەک تۆ لە هیچ عیئل و عیلباشیک نییە
 نیوی خۆتم پئ بلی، لەکن من دەبیتتە دیانەت و دیارییە .
 جەواھیر بانگی دەکا، دەلی:
 سوارەکەیی نازانم نەمیرە و نە بەگلەرە
 پەنجا کەست دەگەلن ھیندیکیان تەتەرن، ھیندیکیان پتیاں دەلین نۆکەرە
 نۆکەر لەکن ئاغای خۆی دایمە دەزنەزەرە
 ھەمووی پۆری بەلەکن، پەری تاوس و لە سەرە
 لە بەرامبەر دوژمنی خۆت قەت نەبی مەحکووم و سەر لە بەرە
 سواری وەک تۆم نەدیوہ، ھیندیک دەلین فەرماہرزئی سپاسالارە،
 ھیندیکیش دەلین برزوی شیر ھەژدەرە
 ھیندیک دەلین بیژەنی دیویەندە، وا گۆ لە مەیدان دەرکەرە
 میوانی کاشماغا دەبی ئەو حەلە دەزانی باس چییە لەگەل خەبەرە .
 سوارەکەیی سوار بووی لە جوانوولەیی سئ سالاہ
 لە شانی خۆت کردووہ رمبی دەمرەشی ھەژدەقەفی، قەرە بینات لە
 قەبرغەیی کردووہ، لەبن ھەنگلت شیر و حەمایاالە
 نۆجوانی، ھیندیک دەلین سئوی نەگەبیوہ و ھیندیک دەلین ھەلوچەیی کالە
 خوداوندی میری مەزن تۆفیقت بدا لە بەخت و لە ئیقبالە

مهككومي دوژمن نهبي، دانهنیشی دهسته و نهژنۆ و بهگهرووی تاله
 ههور له عاسمانی هۆده هۆدهیه و گهوال گهواله
 قسمهتی تۆیه نهگه مایل بی، برۆ له سهه نهو قسهیه مهناله.
 سوارهکی سوار بووی له ولاغهکی عهسله شیرخهزالییه
 دیاره میوانی کاشماغای و لهو دادهبهزی به میوانییه
 نیویانگی تۆم بیستوهه نهما چاک شوناسیم پیت نییه
 ههچ کهسێک تۆ خوشت بوئی، نهو دهبی زۆر مهمنون بی و بهمنهتبارییه
 له پیشهوه برۆ نهتۆ، قسهکردنی ریگایه عهیه، شورهیییه
 ههلبهته پیاو پچیتته باغی له ههرمی و سێو و ههنار بهشی ههیه، بی بهش
 نییه
 گهردنت بۆ دهکهه به کارخانهی سمایل پاشا، چاوت بۆ دهکهه به
 نهستیرهی زۆره و موشتهرییه
 زووتر نیویانگی تۆم بیستوهه، دهلین مهردی وهک نهحمهدی شهنگ لهو
 دنیا پانهیدا نییه
 ههچ کهس ناتوانی زهفهری پی بهری، له پیشی رابوهستی به دوژمنی و
 دوژمنایهتییه
 چهزی دهکهه، جهسارهته، برۆی و لیم پکهی خودا حافیزییه.
 نهوه نهحمهدی شهنگ دهروا، بهندیکی پی دهلی:
 کیژی یایداشتی که^(۱) نهو قسهیه نهکهی به پنهانه
 سنگت دوکان و بازاره و گهردنت لهمن کردوه به کارخانه
 نهمهبر نهویهر له سهه کولمهت داناون زنجیرهی ده زولفانه
 کولمهت له دوور دایسی، هیندیك دهلین ناوره و هیندیك دهلین سوور
 گولی کوستانه

(۱) بینوسه، لهبیرت بی.

لهبزت زۆر شيرينه، ئەمنت بيم به قوربانی خالی نیو سینه و مه‌مکانه
دهست هه‌لناگرم له به‌ئینکه باریک، خاترجه‌م به، مه‌گەر گۆر به‌رمه‌وه
گۆرخانه

زۆر که‌سیشم وا دیوه، به بی مرادی بردوویانه بۆ قه‌برانه
ئەوه ئەحمه‌دی شه‌نگ رۆیی. خه‌به‌ریان به کاشما‌غا دا، کوتیان: برازات
هات. کاشما‌غا به‌ عالمیکی زۆره‌وه به پیرییه‌وه چوو. کاشما‌غا کوتی:

ئەمن شوکرانه ده‌بژیرم له بهر ئەو خودایه
ئەگەر نه‌سلی ئیمه‌ پیاوی وا مه‌رد و شیری تیدایه
دوژمن له میژه‌ خه‌ریکی هه‌ول و ته‌قه‌لایه
ده‌زانێ چاره و عیلاجی شیری زه‌ردی پی نایه.
ئەوبه‌ر ئەوبه‌ر راوه‌ستان خزه‌تکار و نۆکه‌ره
له پیشی ده‌هات و ده‌چوون نازر و عه‌مر به‌ره
بۆیان ئاواله‌ ده‌کرد ده‌ری مائی و ئی په‌نجه‌ره.
ئەوه ئەحمه‌دی شه‌نگ قه‌راری گرت و دانیشت.
خان قۆچی خان کچیکی بوو، نیوی فه‌ره‌ج خاتوون بوو، ئەما:

عه‌جیب تیل به‌سه‌ر

چار شپۆت لاده و خه‌رجت که‌وته سه‌ر.

گوفتوگۆ کرا، ئیستا باسی جه‌واهیری کاشما‌غا نه‌کرا‌بوو، کاشما‌غا
کوتی: رۆله‌ خان قۆچی خانی گیلان گیسییان دوژمنی ئیمه‌یه، چی پی
نه‌کراوه، ئەما هه‌سه‌ره‌تیکم هه‌یه، ئاخ ئەو هه‌سه‌ره‌ته‌م نه‌بردایه‌ته بن گلی!
کوتی دوینی ژاله‌ به‌گی کامه‌ریان میوانی من بووه، به‌ک تاریفی فه‌ره‌ج
خاتوونی بۆ کردووم سه‌رم سوڤ ماوه! ئەو فه‌ره‌ج خاتوونه‌ وه‌کو زوله‌یخای
مسیری جوانچاکه.^(۱)

ئهل‌عانی‌ش وه‌کو تۆ ده‌بینم سه‌ری منت بیته‌وه به قوربانی سه‌ره

(۱) فه‌ره‌ج خاتوون، کچی خان قۆچی خانی گیلان گیسی بوو.

مەگە جارىكى لە جاران دىبىتىم و بىستىبىتىم گە سوار دەبوو بۇ خەزايە
ئىمامى ھەيدەرە

زۆر پېشىم خۆش بوو گە پەنجا سوارت دەگەلە و پاكى پەرى بەسەرە
دوژمن لە حاستى تۆ بى دەسەلاتە و دەستەونەزەرە.
ئەگەر بېتو ئەو فەرەج خاتوونە، ئى تۆ بى، لە دىنيەدا نىوبانگى ئىمە پىنج
ھەزار سالى دىكە دەگىرئەوہ.

كاشماغا ھىندە پىر بوو قولاپى لە پىلوى چاوى دەدا، ھەتا وەكو چرچى
لاچى و چاوى بىنى.

ئەحمەدى شەنگ كوتى: مامە ئەتق لە جىگای بابى، جا كابراپەكى ھەر
دەگەل باجم دوژمنايەتى بووى، جا چۆن ئەمن ئەو كچە بخوازم و ئىدعاى
پكەم؟

جا ئەوہ كاشماغا دەلى: چۆن جەوھەرت واىە! لە دىنيەدا نەمىنى
يان تەواوى دەولەت و مالى من دەسووتىنى يا سەرى خۆت دەدۆرپىنى
يان بە دەستى زولم راى دەكېشى، لە خان قوچى خانى گىلان گىسىيانى
دەستىنى

يان خوینى ھەو سەت كەس لە دۆلى ھەلشۆيە دەپرژىنى
بۆ تەماتە تۆ كچى دوژمن بە خۆشى بىنى
دەبى ھەو سەت كەس دە خوینىدا بگەورژىنى
جا ئەو ھەلە بە زۆرى، نىو و نىوبانگى خۆت دەستىنى.
پىاو بمرئ نە وەك بەر تەقەبول بى بە دوژمنىكى ئەگەر دايمە لە دواى
سەرت بگەرى

لە كارى وادا دەبى خوین بىتە گۆرى، بە جەنگ و بە دەعوا و بە شەرى.

ئەوہ كاشماغا تانوتى لى دا. ئەحمەدى شەنگ پى گوت، كوتى:

ئەوہ دوژمنىكە لە زەمانى بايىيە

ئەمن بەلەدىم بە رى و شوینى خان قوچى خانى گىلان گىسىيان نىيە

ئەماقسىكت پى كوتىم، دلت بريندار كردىم، دەرمانى ئەو برينەى نىيە
 قەستەم بە ۋەى كەم ئەگەر ھەق دەستى ئىلاھىيە
 ەومر تەقازا پىكا و سەر نەبەمەۋە بن بارستى گلىيە
 فەرەج خاتوونت بۆ دىنمە ھەئشۆيە بە شادمانى و بە خۆشىيە .
 ئاسىيە خان لەقەبىكى بو گولانىان پى دەگوت . كاشماغا بە ئەحمەدى
 شەنگى گوت: بنىرە گولان بى، چاوم پى پىكەۋى، تەگبىرىك بۆ ئەو كارە
 پكەين، ئەۋە نارديان لە دوۋى .
 ئەحمەدى شەنگ خەبەرى بە دايكى دا، كوتى: دايە! ئەتۆ، دايكىشىمى و لە
 جىي بايشىمى . ەزى دەكەم پى بۆ دىنانان تەگبىرىكمان ھەيە .
 ئەۋەش كورەكەى ھىندە خۆش دەۋىست، قەت دلى نەشكاندبوو . ئەۋە
 بىست كەزۋەى زىو و زىر حازر كرا، گولان بە بىست كلفەتانەۋە ئەۋە ھات بۆ
 مالا كاشماغا . جا دايكى ئەگەر ھاتە ۋى دەستيان كرد بەقسە .
 جەۋاھىر دايە دلى دەيكوتا لە سوپى ئەحمەدى شەنگ . ئەحمەدى شەنگ
 جارئ ھىچ قسەى لى نەكردبوو . ئەگەر دايكى ئەحمەدى شەنگ ھات بۆ مالا
 كاشماغا، جەۋاھىر ئەۋى ھالى كرد و كوتى:
 ئاسىيە خانە و لەقەبى گولانە
 گەۋرەى مالا خۆيەتى، ئىختىيارىشى ھەيە لە مالا باب و باۋانە
 ئەگەر سال ۋەرگەرا، مانگىك دى، بەۋ دەلتن: مانگى رەمەزانە
 خەلكى گە بە رۆزۋ بوو، ھەر چاۋەرپى بانكى شەۋانە
 ئەمنىش زۆر چاۋەرپى قسەيەكم ئەگەر بە منى كوتوۋە ئەۋەى لە ئىمە
 ميوانە
 ھاپچەرى دلى من بە تۆيە، ئەمننت بىم بە قوربانى زنجىرەى دە زولفانە
 لە عاقل و كەمال و ەدەب و جوانىم پكە ئىمتىحانە
 ئەمن زۆر ئارەزوۋى ئەحمەدى شەنگم ھەيە، تاقە كەرەتېكم دىۋە بەۋ
 دوۋچاۋانە
 ھىيام لە روۋى ھەلگىراۋە بۆيە ئەۋ قسە ناكەمەۋە بە دىانەت و بە پنهانە .

دایکی ئەحمەدی شەنگ ئەگەر وای چاوپێ کەوت، کوتی: کەسیکی بۆ خۆی داوتەڵەب بۆ زۆر کاریکی چاکە. ئیستا دایکەکی قەسە لێ نەکردبوو، هەڵا هەڵا و گرمەگرم پەیدا بوو، چل کەس بە گریان و واوەیلا ئیجازەیان وەرگرت بۆ کێن کاشماغا، کوتیان: خان قوچی خانی گیلان گیسسیان هاتۆتە سەرمان، مەریان بردووی و چادر و چیغیان لێ تێک داوین، دە پازدە کەسیکیشیان لەمە کۆشتوو و بریندار کردوو.

ئەحمەدی شەنگ لەو مەجلیسەدا بوو. تاییەفە و خزم و قەوم و کار هەموو لەوێ بوون، هاتنە سەر حازر بوون. گولان کوتی پوژی ئەو نییە شەپ پکەین و بە کیشە بێین. گولان بە تەواوی، زەرەرەکی بۆ بژاردن، کوتی: وەختی ئەو نییە شەپ پکەین، کار بە مروور دەکری. قبوولیشیان کرد، کوتیان: راست دەکا.

دایکی ئەحمەدی شەنگ قەسە لێ جەواھیر کرد، ئەو کابرایانەش تازە هاتبوون وایان کوتیو. ئەحمەدی شەنگ کوتی: قەستەم بە ئەبەدی خۆدا ی ئەمن جەواھیرم زۆر خۆش دەوێ، ئەمما هەتا کچی خان قوچی خان بە دەستی زۆلم نەینەم و بە دەستی زۆر رای نەکیشم، جەواھیر ناخوایم و باسی ناکەم.

جەواھیریان حالی کرد، کوتیان: پەلەکو تە مەکە. جەواھیر ناھی ساردی لە دەروونی هاتە دەرێ! کوتیان خاترجەم بەئێوی، بەلام ئیستا کانه کاریکی وا دەگۆریندایە، پەلەکی ناوێ.

وہی کوتی: بەدبەختم! بۆچی ئەمن چم

حاجی پەلە دەکەن بۆ ناوی زمزم

دەبێ ئەمن لە دنیا پەیدا بۆوی بېم؟

جەواھیر دەلی سوبحانەللا کاری وا خودا دەیکا

شەو و روژ دەکەم واوەیلا

پەروانە زوو بگاتە چرا

موقەدەر تەئخیری تێ دەخا.

ئەو ھەركە گوزەشتەي كرد. چل شەو ميواني كاشماغاي بوون. له چل شەو ھيدا ئەحمەدي شەنگ بە كاشماغاي كوت: ئەمن دەرومەو، ئەو ئەتكەي خان قوچي خانم له بيراناچي، ھەر سەعاتەي خەبەرم داھەي لەشكرم بۆ سازكە.

پينچ خالي ھەبوو ئەحمەدي شەنگ. دەنيو خالەكانيدا، مەخسود بەگ له ھەر چوار براكاني ديكە گەرەتر بوو. ئەگەر ھاتنەوھە نيزيكي ئەوھە بىن پچنەوھە مالاە خويان، داھيكي كوتى: رۆلە مەخسود بەگ ليمان نيزيكي سەريكي نەدەين؟

جا ئەحمەدي شەنگ كوتى: سەري دەدەين، خالم بى تيرە^(۱) (چيزە؟)، له شەو گوردى سەت سوار ناكشي، پەنجا سوارم دەگەلە، ماميشم پەنجاي دەگەل خستووم، سوارەكان بە رى دەكەمەوھە ھەلشويە، ئيمە بۆ خويمان دەچين.

رى و شويني بە سوارەكان پيشان دا، برۆنەوھە، ھەرچەند ھەوليان دا ھينديك له سوارەكان دەگەل خوي بەرى فايدهي نەبوو. كوتى: نا نيزيكي، مالاە خالمە، سبەي، دوو سبەي، سى سبەي ديمەوھە. ئەوانى ناردهوھە و لەگەل داھيكي ھاتە مالاە خالي.

سواري جووانو ماينديكي ببوو ھەر پەلەي سى ھەزار تەمەنى دينا. دەگەل داھيكي ھاتە مالاە خالي. خالي زورى پى گوت، كوتى: پياوى وەكو تۆ چۆن دەبى بەتەنى بى. دانىشت، سى رۆزان لەوئى بوو.

كەس له چاكە و خراپەي دنيا ناكا. جا له ھاتنەوھيدا خان قوچي خاني گيلان گيسسيان ھەشتا كەسى دەگەل بوو، لەكن خەلكى كوتى: دەچمە سەفەرى، دە دلى خوښيدا كوتى دەچم بە سەر ئەحمەدي شەنگ دادەدم. داھيكي بە تالان دینم.

دپوتە وھە دواي تالان و برۆكە نە كەوتن، خان قوچي خان كوتى ئەحمەدي

(۱) ماناي ئەوھم لە مامەحمەدي پرسپوھە، كوتى: دەستى ناروا، سەت سواري لى ميوان بى.

شەنگ بى دەسەلاتە، دەچم دايكى بە تالان دىنم.

لە دەرهى ھەيھاتى خان قوچى خان توشى ئەحمەدى شەنگ و دايكى بوو.
دەرهى ھەيھاتى لە عىراقى ئەلعانىش ھەر ماوہ، خاک و عەرز نافەوتى، بنى
ئادەمە لە سەر دونيايە لادەچى. چۆمى بەلكى و ھەيھاتى لە ناوچەى ھەلشۆ و
ھەنارىدايە.

ئەگەر ئەحمەدى شەنگ نيزىك بوو، خان قوچى خان كوتى: ئەشەدوييلا
ئەوہ ئەحمەدى شەنگە و گولانىشە لەگەلى. خان قوچى خان كوتى: بابە!
ئەحمەدى شەنگ پياويكى بە كار و دەسكەرەويە، بى عەدەبى نەكەن، بە بى
عەدەبى نەبزوونەوہ، رابووەستن، ئەوى ئىمە لى دەگەراين ئەوہ دەگەليەتى.

خان قوچى خان كوتى: بەوہى كەم ئەگەر دنيا رادەگرى
پىنچ ھەزار سوار كۆستە و كامەرى ناتوانن پيش بە ئەحمەدى شەنگ
بگرن، ئەوى پيشى پى بگرى لە دنيايە عومرى رادەبرى.

بە عاقل پياو بدويئە

دوژمنى خۆت بە ھەنگوينى شيرن بخنكىنە

لەگەليەتى بەژنى بارىك و دوو چاوى شەھينە

لە عمرى جوانيمەوہ ئەمن عاشقم، ئەوہ قىسمەتى ھەق دەستى ئىلاھى بۆ

منى ھىنا

تانووتم لى بدن، بلىن: دايكى لى بستينە.

دوژمنايەتيمان بەرقەرار نەبى، بىخەنە دواوہ

پچنە پيشى. بە زمانى فەسىح خان قوچى خان دلخوشى داوہ.

رەبى لە دنيايە قەت مەحتەل نەبى

خەيالم نيبە چى ديكەت لەگەل پكەم دوژمنايەتى

من ديمە مالت بە ئاشنايەتى و بە دۆستايەتى.

خودا لىت تىك نەدا سواری رەنگىنت

شەمال و زريان نەدرى لە خوانى زينت.

ئەگەر ئەحمەدى شەنگ و دايكى تەمەشايان کرد پياويكى وا مەزبوت وا بە

حیسابی هاته پېشې، ئهوه دانېشتن. خۆراکی ئهوه دەمی هەرچی هه‌بوو،
خۆراک خۆرئیکیان کرد.

ماینی ئه‌حمه‌دی شه‌نگ به ته‌له‌ب بوو. ئه‌سپی خان قۆچی خان کویتیکی
داوین تاریک بوو، ته‌نزلیبان پێ ده‌گوت. دایکی به ئه‌حمه‌دی شه‌نگی گوت:
جانو ماینه‌که‌ت به ته‌له‌به، ئه‌گه‌ر له ئه‌سپی خان قۆچی خانی بیگرئ نه‌سلی
وی چهند میلوین دینئ.

ئه‌گه‌ر دوژمن هات و مولقاتی دۆستایه‌تیان بوو، نیوانیان له هه‌موو
وهختیک خۆشتر ده‌بێ. ئه‌حمه‌دی شه‌نگ به خان قۆچی خانی کوت: عه‌رزیکم
له خه‌زمه‌تدا هه‌یه. خان قۆچی خان کوتی: له ملک و مال و داراییدا
ئیختیارت هه‌یه، سه‌ر نه‌بێ. ئه‌حمه‌دی شه‌نگ کوتی: چه‌زئ ده‌که‌م ماینه‌که‌م
به ته‌له‌به، ته‌نزلی باوئیه‌ی.

خان قۆچی خان کوتی: چه‌زم ده‌کرد گه‌دایی پکه‌م، داوای ته‌واوی ئیختیار
و دارایی منت کرد با، ئه‌وه ته‌کلېفه‌ت لئ نه‌کردبامایه. ئه‌سپ ئه‌گه‌ر له
هاویندا بپه‌رئ زۆر ته‌نه‌زول ده‌بێ - جاواشه - ئه‌لعانیش هاوینه، دیسانیش
به چاوان.

ته‌نزلیش هینده غه‌روور بوو ئه‌گه‌ر پکیفت لئ دابایه نو‌گه‌ز قه‌له‌مبازی
داویشت. ئه‌گه‌ر جانو ماینی کلک به‌یداغی گۆئ مه‌قه‌ستیان بۆ راگرت لئ
هات. ده‌ستیان له به‌ر زگی دا و مباره‌ک بادییان لئ کرد.

خان قۆچی خانی گیلان گیسسیان پێ کوت، کوتی: بابت زۆر پیاوئیکی
ره‌شید بوو ئه‌ما به خودای ئه‌تۆ چل هینده له بابت ره‌شیدتری. ئه‌گه‌ر ئه‌تۆش
نه‌بویایه‌ی ته‌نزلیم نه‌داویشته و لاغی که‌س. ئه‌وه ده‌ستی دۆستایه‌تیم دایه‌ی،
ئه‌ما هه‌تا نه‌یه ماله من ئه‌من نایه‌مه ماله تۆ، چون ئه‌من له تۆ گه‌وره‌ترم.

ئه‌وه خان قۆچی خان ته‌مه‌شای ئاسیه خان ده‌کا وهخته دلئ بۆئ بنۆقی.
هیندیک دانېشتن، گوفتوگۆ کرا. ئه‌حمه‌دی شه‌نگ کوتی: ته‌شريفت بۆ
هاتبووه چۆمی هه‌یهات و به‌لکئ؟ خان قۆچی خان کوتی: تالانئیکی عیلى
ئه‌نگۆم کرد، په‌شیمانیم کیشا، شه‌یتانم به له‌عنه‌ت کرد، ئه‌وه ماله‌ی ئه‌گه‌ر

بردوومه زايه نهکراوه، هاتووم خه بهرت بدهمى بنيرى ئه و ماله بهريه وه.
 گوفتوگويان ته و او بوو. ئه حمه دى شهنگ ههستا سوار بوو. به دايكى گوت:
 له پشت ئه من سوار به ولاغه كهى تو ئيخته رمه ده كه م. خان قوچى خانيش
 كوتى: ولاغه كه م بۆ حازر كه ن، تهنگه ي توند پكيشن، كارم هه يه.
 له گه ل سوار بوو ئه حمه دى شهنگ، خودا حافيزى كرد، خان قوچى خانيش
 سوار بوو. ئه گه ر دهنگى ولاغى دا، جارئ چل پوتى گل له جئ سى
 دهرده پهرى. هات له پشتى ئه حمه دى شهنگ قوئى گولانى گرت و هاويشتيه
 سه ر ئه سپه كه ي خوئى و پفاندى. له شكره كه ش هه مووى سوار ببوو. ئيدى
 ئه گه ر دهنگى ته نزىلى دا و پكيفى دا هيتنايه، وه دواى كه وت ئه حمه دى شهنگ.
 خان قوچى خان ئاورى لئ داوه كوتى: به سه هو مه چؤ، به خولاى پكيف له
 ته نزىل دم به سئى مانگان ئه تو به سواريم ناگه يه ي. به بهرى ئه و ولاغه
 ده توانى تو له ي خوئ پكه يه وه. رابوو ههسته، هه مرى جوانيت به زايه مه ده.
 بردن و مه لا بانگ كردن و هه مووى يه ك بوو، ماره ي كرد. جا كوتى: خو
 ئه من له هه سه رته ي تو مردم! ئه حمه دى شهنگيش هه چه ند فكري لئ ده كرد،
 عيلاج په زيرى ئه و كاره نه بوو. خه بهرى به كاشما غادا. كاشما غا به هه ردك
 چه پؤك به ته پلى سه رى خوئى دادا.
 ئه نوهر به گي ك بوو خزميان بوو، ده گه ل رؤميانيش هاتوچؤى ده كرد.
 ئه نوهر به گ كوتى: ئه و قسه يه ده بئ لئى بگه رين، هه تا بزائين ئه و ولاغه
 كرتويه تى يان نا؟
 ولاغه كه كرتبووى، پاش سئزده مانگان زا، جانوويكى بوو نيويان نا
 «له يلك»، ئه و ولاغه هه ميشه مه عموور و قه ره ولى له سه ر بوو. له ومختى
 زانيدا په رده يان بۆ راگرت هه تا جانووه كه ي نه كه وپته عه رزى. له يلك گه يشته
 هه د و سه دى كرتئى، چابوك سواريان بۆ هئنا ته عليمى بدا.
 چابوك سوار ئه گه ر به له يلكى ته عليم دا و پئى كرد ته عليم و رفتاره
 له گه ليك جئيان له سه ره خوئ دهرؤوى و له گه ليك جئگيان ئه گه ر ده يكرده وه
 به وئلا غاره

ئەوى خۆ لە سەر پىشتى لەيلكى راگرى، بە وى دەلّين: بەينه لّالا! ئەوه سوارە
لە ھەچ جىگايەكى دەروڤى، خەلكى دەيانگوت: لەيلك بە بال فرى،
عاقلمەند دەيانگوت: نەخىر ئەوه جىگا و شوينى كۆلكە بزمارە.

جا ئەحمەدى شەنگ بۆ خۆى سواری بوو. لە وەيدا سى چوار سالى پى
چوو. ئەوه دايكىشى ژنى خان قۆچى خانى گيلان گىسيانە. ئەحمەدى
شەنگ پرسىارى كرد، كوتى: عىلى خان قۆچى خانى گيلان گىسيان دەبى لە
كوئى بى؟ كوتيان: لە بەسمە و ھەوارى بىريانە.

ئەحمەدى شەنگ شەوئى خەوى لى نەدەكەوت، دەيگوت: تەواوى دونيا شەرم
لەمن دەكا، ئەميش دايكم خان قۆچى خانى گيلان گىسيان بردوويەتى! كارى
بە مروور بۆ خولای دەبى، عەبد كوا دەتوانى ھىندە را بوووستى؟

جا ئەوه بۆ لەيلكى دروست كرد بو زىنكى پر بە قالب و سامۆتەى
ھەمووى ئاوريشمى خاوە

پيشى سەدەف ريزە و بە جەواھىرات نيشانەى ھەژدەھەى لى دراوہ

سەقاوى^(۱) بىست و يەك گرڤى، چووزەى بە ژەھرى مار ئاو دراوہ

ئەمان دەستەجلە و شيرنە ئەو دەست و لغاوە

ھىندىك دەلّين: نەخىر مالى تەلەسماتە و ھىندىكىش دەلّين: مىراتە و بە

جى ماوہ

قەدیم! وەستای چاکزان دەلّين: ئەوه بۆ شەداد دروست كراوہ

چومكە ھىچ كەس دەو زەمانەدا لغا و دەستەجلەوى واى وەسەر ئەسپى
نەخراوہ.

قەربىنايەكى دەمرەشى يازدە بلىسەى گەرەشىنى داودكارىيە

سەت و يەك فېشەكى قەباغ سپى، سەر رەشى خويناوويە

(۱) سەقاو: دەپشداش باسمان كرد. دەبى مەبەستى مامزەبى. مامزە ئاسنىكە لە
باش پانىيەى چەكمە قايم دەكرى، نووكى تىژى ھەبە، لە تەرادى ئەسپ دەدرى
بۆ لىخوپىن. ھب.

قەرەبىناي وا له قەبرغەي هيچ مەرد و دليرىكى دونياپەدا نىيە
 چل و يەك گەردن كەش و ئالەتى جەنگىيە
 بە دوور بى له چاوى بەدوو له رى و سەفەرى ھات و نەھاتىيە
 دەيانگوت لەو زەمانە پياوى وامان نەديوە و پياوى وا نىيە
 لە ھەزىر و ژىردەست و ەمەلەي خۆي دەكردەوہ مالآوا و خوداحافىزىيە
 دەيگوت: بۆ راوى دەچم، پەفيقم لازم نىيە
 لەيلكىش بالدارە، ھىندىكىش دەلین: ھەر لاقى لەسەر ەرزى نىيە
 تىر و كەوانىكى قابىلى ھەستا خالەيىيە
 پىشى تىرى ياقووتى ەبەدولحەسەنە و ئاتەگى ئەلماسى سىپىيە
 نىيەتى خۆي وا دانا، دەيگوت: ھول و قەوہت بە ئىلاھىيە
 يان ئەو سەرەي ھەمە دەيبەمەوہ بن بارستى گلىيە
 يان چى دىكە دانانىشم بەبەدبەختى و سەرلەبەرييە
 لە مەجلىسان باسەم دەكەن، دەلین: بى دەسەلاتە و دەسەلاتى نىيە
 داىكى ئىخسىرە و خان قۆچى خان تەمەشاي دەكا بە بى كيفايەتييە
 جا توخلا چۆن مردن لەو ژيانە چاكتر نىيە!
 ئەوہ ھات ئەحمەدى شەنگ، كوتىشى: كەسم ناوى، دەچمە راوى، كەسم
 پەفيق ناوى.

كوتى: پەنا بە تۆ، ئەو دنياپەت وا داناوہ
 ھەچ كەسى له پىگاپەكەوہ خەم و پەژارەي له دللى گووراوہ
 خۆ چاوا نابىنى، بە عومرى خودايە بىناھى ئەو دوو چاوہ
 فەتحىكم ھەگىر كەوئ، بلین: تۆلەي ئاسىيە خان كراوہ
 دەنادەردى موفاجا بگرم، بلین: ئەحمەدى شەنگ نەماوہ.
 ئەو ئەحمەدى شەنگ ھات بۆ ھەوارى بىرييان، چادر لە سەرەن
 ھەلداربوون. كانىكى لى بوو ھەك كانى كافوورى مەغرىبى. فەرەج خاتونىش
 ئەوہ ھاتبووہ سەر كانى.

ئەما بە بالا بۆلند و بەدەن شووش و باریک

جەمالی پووناک بوو بە شەوی هەور و تاریک.

یەک دانە جەواھیراتی لەگەڵ بەدری بەحری، لەو نیو چاوانەیی دابوو،
بریقەیی ئەو جەواھیرە پێی سێ رۆژان دەروویی. زۆریش پالەوان بوو، چاوی لە
جەنگ نەدەترسا. سەقەت جوانچاکیک بوو! هێندە جوانچاک بوو هەتا بابی
خۆی دەیگوت: لە منی دوور خەنەو، چاوم پێی نەکەوئ، دلم غایلە دەکا!
دوو کورپی جھیل ئەگەر هاتن چاویان بەئەحمەدی شەنگ کەوت و فەرەج
خاتوونیش لە سەر کانی بوو، بەئەحمەدی شەنگ دەلین:

سوارەکەیی ئەگەر مەرکەبت قابیلە و بۆلند و نەوی نازانی

سەری منت بپیتەو بە قوریانی رکیف و ئاوزهنگی رەنگ قارەمانی

رێگات بۆ سەر کانی کافوورە، بێ خەبەری و چاک نازانی

با قەسەیکت پێ بلتین بە دۆستایەتی و بە مەبخی و بە نیانی

شل و مل و سایەگەردن لە سەر کانییە، کچی خان قۆچی خانی گیلان

گێسیانی

بەو سەر و سواری و رەنگ و شەباعەت^(۱) بە ویدا برۆی، ئیعتیرازت لی

دەگرن عیث و عیلباش و پیاوی تیگەیشتوو و حال زانی

چومکێ شەمال و زریان لە سایەیی زولفانی نەداو، ئەو لەسەر کانییە بە

حوکمرانی و بە خانومانی

کلارێ بە با بۆ نەبیتە بەدبەختی، رەنگ ئاغای ئەما بێ نۆکەر و بێ

پشتیوانی

سبەحەینی نەووەکو مەجلیسی خان قۆچی خان حالی کەن بە درۆ و بەقەسەیی

رەکیک و بوختانی

ئەو بە دۆستایەتیمان پێ کوتی ئەگەر بۆ خۆت بزانی.

(۱) شەباعەت: لە مامەحمە دیم پرسێو، کوتی: جوانی. «صباح» دینتە

بیرئینسانی.

ئەحمەدى شەنگ ئەگەر زانى فەرەج خاتون لەسەر ئاوەكەپە زۆرى پى خۆش بوو، لە كورەكان مەمنون بوو، ئەوانیش نەياندەوێرا لە ئاوە كە پچنە پىشى. فەرەج خاتون زنجیرەى زولفى لى سى بەنگى كرد بوو، لەسەر ئاوى دەهات و دەچوو. ئەحمەدى شەنگ نە گەراوه، هات بۆ سەر كانىكە. جا ئەوه بەندىكى بانگ دەكا، دەلى:

كىژى رۆحم وەك تەبرى تىژبال لە سەر قابىت دەگەرى و سەرم لەو كارەى مەحتەل ماوه

سنگت دەلى تەختى خونكارى رۆمىيە و تازە لە سەر وەستا كار هاتۆتەوه و تازە دروست كراوه

مەمكانت دەلى لىموى كالىن، باغەوان دەستى لى نەداوه و نەژاكاوه

چاوت دەلى هەلۆپە و سبەپىنى زووه، هەلۆ ئىشتىاي لە نچىر و لە راوه كاروانى حەمەداغى قۆجە موسلى بتدىنى^(۱)، بە بۆنى تۆ مەست دەبى و دەلىن: ئەو كاروانە گەراوه

ئەمنت دەمرمەوه لە بەر زنجیرەى زولفان، دەلى ئاورىشمى خواوه و نەئالۆزاوه

ئەمنت دەمرمەوه لە بەر بەژنىكە بارىك گە كەمبەرەى سى قەلات و سى گۆت پىدا هیناوه

گۆى نپوه راستىيان زمرۆوتە و ئالتوونى شىنە و لە مەملەكەتى حەلەبى دروست كراوه

ئەوى دىكەيان غابىبە، لە خەزىنەى نمرۆودە، بۆ تۆيان هیناوه

ئەوى دىيان گەنجى خەزىنەى پادشای كەپخوسرەوه و مىراتى پىنج هەزار سەلەپە و بۆ تۆ بەجى ماوه

كوتى: ئەمن سەفەریم و مىوانى تۆم، ئىحتىياجیم بە تۆ چۆرىك ئاوه

ئەوهتى تۆم دىوه تەكەلومم كەم بووه و لىم شل بووه هەنگاوه

(۱) بتدىنى: بتبىنى، مامەحمەد جارجار واى دەگوت.

نازانم نهخوږی به ههشتییه و نهخوداوهندی میری مهزن له سهر ئه
 زهمینهی داناوه
 داوای ناوم لئ کردی، ئیعتیپرازم لئ مهگره، ئهما گهردنی تو بۆ من
 قهنداوه، بهفراوه
 به خوڤای ریځای سی رۆژ هاتووم، ئهما ئهگهر دیتم ئه و جووته گۆشه‌ی
 چاوه، ماندووم هساوه
 به خۆت مهنازه وه‌للا دلم زۆر له هیتشه، له ژانه، له کاوه کاوه
 دلم هیند له ژانه ده‌لئی ماری عه‌بویه‌کری سه‌دیق پپوهی داوه
 ئه‌وه فه‌ره‌ج خاتوون هازه‌ی تو و ته‌له‌سم و زیپ و گواره و کرمه‌ک و
 ئاوده‌نگی و خه‌به‌رچیانی ده‌کرده‌وه بلاوه
 به سهر شانی چه‌په‌یدا گورگاوپرکی لئ ده‌داوه.
 باز بو، له مه‌مله‌که‌تی ئیمه به به‌ره‌گه ده‌یانگرت، ئه‌وه عافره ته‌که‌جوابی
 ده‌داوه، کوتی:

سوپحانه‌للا هه‌چ قه‌ل و خه‌رته‌لیک بی دیته سهر ریځای بازی
 ده‌بو له ریوه پیم بلتی به‌دووری له دهر و له به‌لایه و گه‌لیک به نازی
 ئه‌تو له‌یله‌تولقه‌دری و جوان و دلخوازی
 ئه‌برۆت کردووه به که‌مه‌ند و به مژانگی چاوت ده‌که‌یه‌وه تیره‌ندازی
 هه‌چ شوان و گاوانیک هات ده‌بی ناو له من بخوازی؟
 ئه‌تو نازانی ئه‌من بازم، سه‌قرم
 سبچه‌ینان شه‌هینم، نیوه‌رۆیان کۆترم
 له وه‌ختی هوکمرا‌نیدا قه‌تل ده‌که‌م، جابرم
 چ قابیله‌تی ئه‌وه‌ت هه‌یه ئه‌من بینم ناو له پیش تو رابگرم؟
 ئه‌حمه‌دی شه‌نگ ده‌لی: کیژی کیژی کیژی سهری منت ببیته‌وه به قوربانی
 ده‌زانم بازی، شه‌هینی، ته‌رلانی
 ده‌زانم سهردارعیلی، هوکمرا‌نی

دەزانم ناسکی، شلکی، لە عومری چارە سالانی
 دەزانم برجی حیکمەتی خان قۆچی خانی گیلان گیتسیانی
 دەزانم شەمامەیی حەوت رەنگی نۆرەسیدی چوار بێستانی
 دەزانم ئەگەر تۆ حوکم پکەیی لە هەج کەسێکی، دەیهێنێه سەر رۆژی قەتل
 و کوشتن و گیانکێشانی
 جا دلت برۆایی دەدا ئەتۆ قسە بە من بڵێی بە لەبزی رەکیک و هیچ
 نەزانی؟

فەرەج خاتوون دەلێی بازە و دەلێی سەقرە
 جامێکی خاسە رەنگی پێ کرد لە ئاو و کوتی: هانەو شەربەتی مەرگە و
 لێم وەرگرە.

پەنجەیی دەلێی ئەستێرەیی سۆهەیلە و لە چنگی ئافتابە
 ئەحمەدی شەنگ کزە کزێهەتی و جەرگی دەلێی کەبابە.
 ئەگەر فەرەج خاتوون هاتە پێشێ تەمەشای ئەحمەدی شەنگی کرد، دیتی
 هیچ دایکێک کۆری وای نەبوو، جوانچاکی بەو ئەندازەیه.

فەرەج خاتوون کوتی: سوبحانەللا! با بە زمانی فەسیح میهرەبانی کەم
 بە لوتف و خۆشی جانی جانی کەم.

جا کوتی: سوارەکەیی بە دووربی لە دەرد و لە بەلایە
 بە دووربی لە گێچەلی دوژمن و لە هەللا هەللائیە
 لێرە راپەرە، من لێرەم کەس بۆ سەر ئەو کانێیە نایە
 ئەللاھوممە سەللی عەلا محەممەد! لە نەخشی ئەو خودایە
 ئەو دونیایە پیاوی وەک تۆی کەم تێدایە.

جا کوتی: کێژێ کێژێ بە لەنجە دەلێی خاسە سییە
 ئەمنت بێم بە قوربانی لێوێکە سورمەیی و دوو چاوی بەنگییە
 نەدەبوو قسە دەگەل من پکەیی بەناخۆشی و بەتالییە
 چون غەریبم، شوناسیم بە کەسێک لەو چادر و چیغ و قەرە رەشمالانە نییە

هاتوومه کن تۆ به دۆستایهتی و به میوانییه
دَلشکاندنی غەریب خراپه، رۆژی قیامت جوابت چیه؟
کوئی: لاوژە ههچهندی له تۆ دهفکرم
میوانی وهکو تۆ له سهه ههرتک چاوم رادهگرم
قسێکی کرد بېشت، ئیعتیرازت لی ناگرم.
چومکه کار ههیه، قسه دی و قسه دینی
پهروانه دهچۆ به شهه خۆی دهسوئینی.

ئاوهکهی به دهستهوه بوو، ئهمهدهی شهنگ دهستی گرت هاویشتییه پشت
پاشکۆی خۆی. قهرهسۆران و قهرهول و کیشکچی له وئ رارهستابوون، کوئی:
ئهمن ئهمهدهی شهنگم، به خان قوچی خانی گیلان گیسسیان بلین ئهوه
ئهمهدهی شهنگ هات و فهرهه ج خاتونی هه لگرت.

پتی به رکیفتیوه نا، وهختایهکی وشیاربوونهوه، به عاستهم تۆزی دیار بوو.
جا ئهگهر خان قوچی خان وای زانی، به ههردک چهپۆک به سهه تهپلی
سههری خۆی دادا و له رانی خۆی دا. خرم و کهس به خان قوچی خانیان کوت:
وه دواي مهکهوه، توشی زهحمهت دهبین، رۆژی خۆی ههقی خۆمان دهستینین.
ئاخر ئهلعانیش ههر وایه، دایکهکهی، ئهگهر بوو به وه لایه، زگی به
کورهکهی سووتا. کچیکیشی له عهبدال بهگ بوو، میردی کردبوو. ئاسیه خان
کوئی: ئه و کاره به کار ناشی، به بی کهسی کورهکهم دهکوژن. کاغه زیکی له
کورهکهی نووسی: کاریکی وا پکه ئهگهر بيمهوه کن تۆ، دوژمنایهتیکه زۆر
گهوره بووه.

له مابهینی شهه مانگاندا رهسیدهگییان پی کرد، ئهمهدهی شهنگ
دایکیشی رفاند و بردیوه بۆ هه لئسوویه.

ههر کهسی له کراسی خۆیدا پیاوه. کوتیان دایکی بۆ بردهوه؟ جا کوتیان
ئیمههش بزانی فهرهه ج خاتوون ناهینینهوه و لئی بستینینهوه؟ یان رهچه لاکي
دهردینین یان رهچه لاکمان دهردینتی.

خان قوچى خان و خزم و كهسى هينايان فكريان كرد: ژنيكى قسه زان و به مكر و به فيل و به رهنك جادويان ديته وه. ئه ژنه يان نارد بو هه لشويه.

ژنه تيو وهكو گاي سكه چاك وا بوو! ژنيكى عاقل بوو. كوتى: خه لكى لاي موسلّيم، ليم قه وماوه، خانه وادهم، كوڤنه به گلهرم، جيگايهك بى دانيشم نوپژ و تاعه تى خوم پكه! ژنيكى خاوين و قسه زان و ويچو بوو.

ئه حمه دى شهنگ داخيلى ماله خوڤى كرد، كوتى: ژنيكى كاربينه، لى قه وماوه، په ناي ددهم. ئه وه گورگه ده پيستي مه رى دايه. نيوى ئه ستي مهستان بوو. ئه گه هات ده ويوه سوپنديان به سه رى ده خوارد، هينده خوڤى له پيش چاويان شيرن كردبوو. ئيدى پتيان خوش بوو هر دهنوياندا بى. هه تا روژيكي به فهره ج خاتوونى گوت: هه زى ده كه م تاويكي ده كه لم بى بو باغى، وه ره زم، دلته نگم. ئه ما زور هات و هاوار و هه لا نه بى، ئه من نه ختيك گه راومه وه، عاجز ده بم به هه را هه را و چه قه چه قى.

فهره ج خاتوونيش ده تگوت گولى كويستانييه و تازه ناونگى وى كه وتووه

ده تگوت گولى كويستانييه و زوقم و ناونگى تازه وى كه وتووه

ده تگوت تاوسه و عاشق بووه و چه ترى ههنگاوتووه

ده تگوت سىوى باغى نمروده و تازه خال خالى لى سور بووه

ده تگوت ئاسكه و له زستان خلاس بووه و هه وه ل مانگى به هارتي به

سه ردا هاتووه

ده تگوت مراوى چزيله ي ده رباى عوما نييه و هيللانه ي لى ون بووه

ده تگوت جووانو مابنى كاكلاغاي گه رديه و تازه كانه يان زين لى كردووه.

فهره ج خاتوون چارشىويكى قه جه ربرى هوما رهنگى به وه زن سووكى به

قيمهت گراني به سه رشانى داده داوه

جووتيك چه كمه ي سمايل نامه ي سه ر نوقره به ندى وه ستا نه سىرى

هه لده كيشاوه

جووتيك شه مامه و شه مامه رهنگينى باغه لى له بن كراسيكي مه حمه ل

داراييدا داپوشراوه

سپبهری زولفان بوون به پهنای، گوارهی یاقووت له بن گوئیاندا جه ولانهی
نه ماوه

که مبهریکی قابیل قیمه تی له پشت ده به ست، شوږابه ی له سی گوی
که مبه ره به رده داوه

که سیک نه خوښ بی، دهرده داری، بلین: ومختیتی، عمری ده بی ته واوه
که چاوی به فره ج خاتوون پکه وی، چاک ده بی، ده لین: ناوی حه یاتیان بو
هیناوه

کراسیکی قاقانی په ر تاوسی گوډ ما هی نیشانی تازه براوه
ئاته گی دپته سهر چه کمه ی سمایل نامه، هر جاریکی با ی شه مال و
زریانی لی ده داوه

ده تگوت قه ده می به هارییه له کو سهره تی شالّه به گییان ده گه ری، سه حاتیک
هه وره و سه حاتیک ساوه

له ناسیه خان خود احافیزیی ده کرد، ده یگوت: ده ولت زیاد و مالوا
ئه گه ر نه حمه دی شه نگ هاته وه، بلّی ده یگوت عاجزم، ده چمه باغی، به لکو
له وی بلّین هاچهری دلّی کراوه.

فهره ج خاتوون و نهستی هه ستان چوونه باغی. نه گه ر گه یشتنه باغی،
نهستی به فره ج خاتوونی گوت: نه تو دهرانی نه من بو هاتوومه ئیره؟ نه من
سه باره ت به خه ت و خالی تو هاتوومه ئیره، ماله بابت ناروویانم. ده بی
قه ولان پی بده ی، حازری، شه ویکی به ره شه دزی نه تو بدزنه وه. نه وه فره ج
خاتوون ده لی، کوتی:

پیره کی حیلهداره

نه گه ر چاوم بیت کهوت دهمزانی گارت وه کو گازی ماره

قه سته م به وه ی که م نه گه ر په روه ر دگاره

مه مکیکم نارنجه و ئیکم هه ناره

له پاش نه حمه دی شه نگ، کهس نابی پتیا ن پکا کایه و سواعبه ت و گه نگه ل
و قوماره.

پیرهکەى نمەک بە حەرام، رەبى بىى رەنجەرۆ!
 بەرەکیکی و بە ناخۆشى لەگەڵ من دەکەى قسە و گوفتوگۆ
 مەمکتکم نارنجە و ئیکتکیان لیمۆ
 سنگ و بەرۆکی من دەبى سملی خورمایى ئەحمەدى شەنگى تیدا
 بگەرۆ، کەس نابى دواى وی بیانکا بە بۆ.
 پیرهکەى قەباعەت گىرى هاتووێه مەیدانى
 سوورى خۆت داپۆشیوه، هیچ کەس بە حیسابى تۆ نازانى
 لە رۆژتیدا بیست و حەوت کەرەت سەرت بەرێه سەر شیلینگی کۆپەلەى
 خومخانى
 لە ئەحمەدى شەنگ زیاتر، نابى هیچ کەس بە دەروازەى سنگ و مەمکی
 فەرەج خاتوون بزانی.
 قەستەم بەوهى کەم ئەگەر بى مەکانە
 خالقه، رەحیمه و رەحمانه
 چى دیکه نایەلم لێره بگری وچانە
 نایەلم هیچ کەس بتداتى پەلکێک نانه
 لێره وهش برۆ چومکە بووی بە شویر و بە شەیتانە
 چاوم بەرایى نادا بێیهوه ئەندەرون و خەلۆهتخانە.
 پیریژنى وا تۆقاند هەر لەوێهه خۆى رەزگ چۆمى نا و خنکا.
 موختەسەر پاسپاردەى خان قۆچى خان خەریکی ئەوه بوون بیبەنەوه.
 ئەبەدەل ئابیدین نەیدەزانی مالەبابى هەیه، کەیفى ئەحمەدى شەنگى گرتبوو.
 خان قۆچى خان ئەگەر وای زانى چوو بۆ ئاکر و ئامپد. چوو لەوێ تاپەفەى
 هەموو خری کردەوه، کوتى: دەبى سازین، بە سەر ئەحمەدى شەنگ دادەدەین.
 ئەوه خالید بەگ و فەتەحەبەگ و مەنسورخان و خۆش جیهان و چل و یەک
 کەس یەکەیهکە، هەمووی کامەرى، کوتیان: دەچین. خان قۆچى خانیش قەولى
 فەرەج خاتوونی دا، کوتى: هەچ کەس ئەحمەدى شەنگ نابوود کا، فەرەج

خاتون دەدەم بەوی.

خان قۆچی خان لەشکرێکی زۆر قورسی ساز کرد. بە عومری هەق دەستی ئیلاهی ئەو دنیا پانە هەر بە کێشە و کێشمان کێشمان بوو. ئەو جار خان قۆچی خان هاتەووە کەمبەرەدی قەتلی ئەحمەدی شەنگی بەست.

ئەو سەعاتی خان قۆچی خان ساز بوو، جەواهیڕ کوتی: ئەحمەدی شەنگ لە منی کەم و زۆر نەپرسیووە.

با چی دی دانەنیشم بە شەرمەزاری و بە خاکەساری و بە لیۆبەباری و بە جەرگی خەستە و دابرینداری

خەبەرێکی بدەمی بە میهرەبانی و بە یادگاری

بزانم لیم دەپرسی و قەبوولم دەکا بە مەحبوبی خۆی یانە بە یاری

قاسید دەنیرم بۆ گوفتوگۆ و بۆ خەبەرداری.

هەتا کەنگی ئەمن شیرن هەلبینم دوو گۆشەیی چاوه

بە کله و بە سوورمە ئەگەر لال کراوه

مەمکی ناسک و شلک حەفس کراوه

ئامانەتییە و بۆ وی هەلگیراوه.

تا کەنگی دابنیشم دەستەوئەژنۆ

وێک بارامی کیشوهر و وێکو سەمەنبۆ

ئاخ لە بانێ ئاخ پۆ لە بانێ پۆ!

دەردی دوو دەردم لە دل هەلبوارد

تا کەهی پکیشم هەناسانی سارد؟

بەژن و بالایی من وێکو شەنگەبی

ماسی لە بەرییە، بی ئاو، قەت ناژی

دابیمە حازرم وێکو خاسە سی

بی شەرت و قەرار، خەبەری نەبی؟

بۆ بی خەبەری بۆ پرس و قەرار

پوڙيڪي ٺهڻو ٺهمنت گرت بهيار
 من ههر چاوه پيم، من بووم ٺينتيزار
 سنگم بڻ ڪردووي به بازار و شار
 يانه بمڪوڙه يان بمڪه پڙگار.
 بڻ ٺاگات له دهردي دهردهدار نبييه
 شهو و پوڙ نازاني من حالم چييه
 فرميسڪم سي پڙن دينه عهردييه.
 بڻ تو ناپرسی قهت له ٺهحوالم
 دايم بي نوتقم، من ڪهڙ و لالم.
 عهمرم به ٺهسهح بمديه خه بهر
 له جهرگت داوم غهدهنگ و نهشتهر
 بهتيري ٺاشقت من بووم خاك بهسهر
 تهڪليفت چييه تو پوڙي مهحشهر؟
 وهڪو بهندييان دهتهڪن دهست به سهر.
 عهمرم، عهزيم دهبييه ٺاوالم
 دايم به قسهي تو من خوڻ ٺهحوالم
 دهنا شهو و پوڙ بڻ تو دهنالم
 دايمه دل پر فڪر و خيال
 نازانم جي چاڪم، دايمه عهبدالم.
 سي سهت شهڪ ٺهمن دهڪهه به قوربان
 له پڙي ٺهلالادا، پادشاي رهحمان
 ڪراسي سهت سهغير نهزره له سهرشان
 جوابي ٺهسهحي پڙي خوڻ بي دلان.
 ٺارامي دلهڪهه پڙي زيندهگاني
 گهرنم ڪردوته شهربهت و ڪاني

من زور سووتاوم تو بۆ نازانی؟
 ئەگەر خودا پکا و ئەوجار هەلکەوئ
 چاوم بە چاو و قەدەمت کەوئ
 دلێ پر ژانم ئەو جار دەسرهوئ
 لێم هەراسانە خەو هەموو شەوئ.
 جەواھیر ئەو نامەئ بۆ ئەحمەدی شەنگ نووسی، جا دەلێ:
 قاسیدیکم دەوئ عەمر بەربەئ، زۆری نمەکی کاشماغا کردبێ، ساحیب
 ئەمەگ بێ و ئەو قاقەزەم بۆ بەرئ
 سبەحەینان تاو هەلنایە و ئیواران بانگی شەوان ئەحمەدی شەنگ لە
 سەرپاوە دەئ خۆئ دیتە دەرئ
 فەرەج خاتوون ناسکە و جوانە و مەحبوو بە، ئاشق و جوانی وی وا لە دلێ
 ئەحمەدی شەنگی کردۆتەو هەتەرئ
 رەببێ بێ بەخت بێ، سەر بە تال و مل بە کوئین بێ، رۆژئ سێ مردووی لە
 مائە بابی بەرنەو دەرئ
 ئەو رێگای لە ئەحمەدی شەنگ شپواند، دەنا من ئەلعان ئی ئەحمەدی
 شەنگ بووم، کۆرپەئ نەخشینم دەهاتەو بەرئ.
 ئەو قاقەزیکم نووسیو بە خوئنی هەرتک چاوم
 پەروانەم و بە عاشقی ئی شەمئ سووتاوم
 شەو و رۆژ قرچە قرچ دئ لە جەرگ و هەناوم
 بەدبەخت و سەرگەردان و عاقل خاوم
 پێم وایە ئەحمەدی شەنگ دەستی لئ بەر داوم.
 ئەگەر هیچ بر لە گوئیدا مابئ سەدای تیرەندازی و تیری عاشقەتیە
 سەری منی ببئ بە قوربانی سەر و بە قوربانی رکیف و ئاوزەنگییە
 هەلبەتە گیرنابئ، دئ بەسەر وەختی ئەو کارەو، دەزانئ دەردم دوو دەردە
 و حالم چییە

شەمامە و شەمامە پەنگین لەبن کراسیکە مەحمەل داراییدا بۆوی
 حەفسییە
 شەش سالا و دەرم نەخستون، زولفم نەکردوو سێ بەنگییە
 بێ خەبەرم لە خالان و لە گەردنیکە سپییە
 بۆچی لە بەر فکر و خەیاڵی وی زیندەگانیکى وام نییە
 بەلکو زگی پێم بسووتی، بە ریتی پکا پەروردگار و پادشای رەبیبیە
 بۆ خۆم لە زگی خۆمدا سووتاوم، کەس ئاگای لە دەرد و حالى من نییە
 قاسید، دەیدەمى دوو سەت زێری سپی و بیست و یەک فەرەنتییە
 بەو شەرتیکى قەدەمى خێربى و ئەحمەدى شەنگ بێتە ئێرەکانە بەعەزمى
 دلخۆشى و میوانییە.

ئەو قاسیدی بەرچ کرد. کوتی لە بەر فەرەج خاتوون ئەمنى پشتاوا^(۱) کرد
 و لەبیری بردمەو.

سبەحەینێک زوو بوو، ئیستا گزینگی بەیانی نەداو
 ناسکە کچ و شل و مل و داو و دەلینگ حاجی حوسینی خۆیان پادەنن و
 بەرەلێنەیان لە خۆیان داو
 گەردنیان هەلدین، کۆلمەیان دەلێی سووراو و لە باغی خانیدا گولیان
 داو

چاویان دەلێی کۆ و تەرازوو، ماوەتەو لە مابەینی هەور و هەساو
 گەردنیان دەلێی ناسکە لێی قەوماو، راوکەر چوونە راو
 حەریفی خۆی دەبینی لە پێشەو و لە دواو، پاش و پێشی لێ گیراو
 لایى لایبە و هەستاو نەتەو سەر لانکی و بێشکەى ساوا
 کەسێک عاشق بێ رێ و شوینی جێژوانی بە عەریفی خۆی پیشان داو

(۱) پشتاوا، وشە یەکی زۆر بەکەلکە، زەویە کە سالان ئاو دەیگرتهو، ئیستا
 نایگرتهو. ئاو کە لە سەرەو دە، خستوو یانەتە بەر ئەم زەویە، ئیدی
 نایگرتهو.

ئەگەر لەوئى گوفتوگۆ پکەن و لیک ببین کام و کاوه
 جوانان، جوانمیران دەمەر قۆپانیان هەلکیشاوه
 خەنجەرى دەمەرشى دەسک نێرۆبیان لە کەلەکەى چەپە داناوه
 بۆستەى خەنجەریان سەدەف ریزە و لەسەر گۆى خەنجەرییان داناوه
 قەرەبىناى دەمەرشى خەربەگىیان لە قەرەغەى راستەیان داوه
 زوو هەستان سەحەبەیان سوننەتە، چون شەریعەت ئەو رێگایەى بۆ نێمە
 داناوه

مەلایان ئەللاھ و ئەکبەر و نەسرۆمىنەللا و فەتەح و قەرىب دەکەنەو بەلاوه
 سۆفییان سوبحان سوبحان و ئەللا ئەللا و ئەلحەمدولیلایان داناوه
 قاسید گەيشتە چۆ و لە دەركى ئەحمەدى شەنگ مەحتەل ماوه
 چاوه رێى ئەوێهە پچیتە ژوورئى هەر سەعاتیکى دەركە کراوه .
 بەلئى نێستا تاو لە بورجى مۆنەووەرپا نەها تووه
 تاق و جووت، خەزمەتکار و عەمریەر دەركى دەروازەیان ئاچە کردووه
 قاسید قاقەزى جەواھیرى تیل بە سەرى بۆ ئەحمەدى شەنگ بردووه
 سلأوى بە عەدەبى کرد و تەعزىمى کیشا و دەستەوونەزەر راوستا بزائى
 جوا بنامەى قاقەزى چىیە و چ بووه؟

ئەحمەدى شەنگ ئەگەر خویندییهوه و حالاتى قاقەزى حالى بوو سەرانسەرە
 عارەقەى دەر دەکرد و لە بەدەنى دەرژا غیرەت و جەوھەرە
 دەیگوت: هەر کەسێک لە شەرتى خۆى پەشیمان بێ، پۆژى قیامەتێ خۆلى
 وەسەرە.

کەسێکى قەولى دا بە خوئشى و بە میهرەبانى و بە کامرانی
 دەبیتە بالیغە، دوایى پکیشیت نامەز بوودى و پەشیمانى
 ئەو مەردن چاکترە بۆى نەووەکو ژبانى.
 بەینەللا قەولم پى داوه، لەمێژە، لە قەولى خۆم بازگەشتیم کردووه
 ئەحمەدى شەنگ خافله و وەدواى ئەو قسەیه نەکەوتووه

ئامۆزما، عافرهته، زه عيفهيه، تيرى من جهرگى ئەوى خواردوه
 ئافاتى ئەو چهرخه كۆنهيه، ئەمن ئەوم فەرامۆش كردوه.
 ئەحمەدى شەنگ بە قاسىدى گوت برۆوه. جوابنامەى قاقەزى دايە. كوتى
 قاقەز بدە بە جەواھىر ئەما كەس لە مائە مامم نەزانى. بە جەواھىر بلى:
 پىك بىنى ئەدەب و شەرت و ئەركانى
 ئەمن پاش حەوت رۆژى دىكە دىم بۆ دەشتە دىانى.
 دەبى ئازادىم كا، دىمە كنى بە عەزىمى دلخۆشى و ئازادىيە
 چون لە مېژە بى خەبەرم و ناگام لە حال و بالى جەواھىر نىيە
 كارم لەو چهرخه كۆنەدا بوو بەلكو ئى رۆژى دلەيشان و ئى دوژمنايەتتايە
 ئەو سەعاتە پەر بەسەرم، لە من وايە دوژمن لە حالى حەياتدا نىيە
 خاترجەم، لە پاش حەوت رۆژى دىكە ئەمن دىمە دەشتە دىانان بۆ دىتن و
 ميوانىيە

چل زىپرى يەك سكهى دەدا بە قاسىد، دەيگوت: خەبەرت خۆشە، خەبەرى
 تۆمە علومومە راستە و ئەسەحىيە

ئاگادارت بى حەزرتى خدرى لە چۆلى و بەرييە
 تازەم وە بىرھاتەو، ئەو ئەتەشى عاشقم بزوت
 مزگىنى بە جەواھىر بدە، بلى: گولى دلت پشكووت
 دوگمەى ئالتوونى شىن لە بەرۆكى دابنى تاق و جووت
 گە من هاتم بيانترازىنى، سنگم بۆ پكا بە باغى نمرود.
 جا قاسىدى بەرپى كردهو، مزگىنى دايە و قاسىد هاتەو. جا پاش حەوت
 رۆژان ئەحمەدى شەنگ سوار بوو هات بۆ دەشتە دىان. پياويكى زۆر ساحب
 هەيبەت بوو. زۆر بەئىحتىرامات داخىلى دىانانان كرد.

مامى كوتى: يەگجار زۆر چاوەرپىت بووم ئەگەر بىنى، فەرەج خاتوون زگ
 ناكا، ئەو گولى حىكمەتى باغى خۆم پىشكەش كردى جەواھىر، با نەسلمان
 كوئىر نەبىتەو. فەرەج خاتوون زكى نەدەكرد. دەستبەجى سەعاتى هەوئەل

مه‌لایان هی‌نا و ئییان ماره کرد. ئەحمەدی شەنگ حەوت پۆژ لەوێ بوو.
ئەو وەختی کە ئەحمەدی شەنگ هەستاچوووە دیانان، خان قۆچی خان
لەشکری لێ ساز کرد، هات بە سەر خانەوادەی ئەحمەدی شەنگی دادا.
ئەحمەدی شەنگیش ئەو لە مال نییه.

پادشایە بزورگی پەحمانی
خان قۆچی خان گە وای زانی
و هەک شێر بە مەبخی و نیانی
تۆز گرتی بەری عاسمانی.
تۆز بەری عاسمانی گرتوو
سوواره و پیاده وا هاتوو.
هەلشۆ گەورەدی تێدا نییه
بۆ ئەحمەدی شەنگ دیار نییه؟

جا کورتت بۆ بپریم، سەرت نەهێشینم، خاو و خیزانی ئەحمەدی شەنگ
هەلاتن، بە دایکییەو بە کچی خان قۆچی خانەو. عێل و عێل باش هەموو
تالان کرا. دەرک و پەنجەرە و فالان هەموو تیک درا. ئیدی خان قۆچی خان
ئەگەر وەگیری نەکەوتن و تالانەکەسی کرد، گەراوه. پێیان گوت، کوتیان:

ئاگات لە خۆت بێ، مەستی، ئاگات لە دنیا نییه
ئەو تالان و برۆیهت بێهۆده کرد، شێری زەرد لە مالێ نییه
دەنا تۆ نەتەتوانی لە هەلشۆیه پکەسی ئەو تالان و برۆ و داد و بێ داد و
بەیدی بەیدییه

بای شەمال و زریان بە گوێی دابدا و لەو کارە بێی حالیه
پۆژی سێ سەت کەس لە گەورە گەوران لە سەر خوانی زین دەکەونه
عەرزیه

مال و تالانیش لە دنیا بەدا هیچ نییه
ئەو پۆژە پۆژ بوو و ئەگەر ئەحمەدی شەنگ لە مالێ بوویا، کەمبەر

زنجیری یه کتری و بگرتایه، ئەو رۆژە دەبوو مەردایه تییه
 ئەحمەدی شەنگ خۆ رۆی نییه، شێری سپییه.
 کاشماغا و ئەحمەدی شەنگ و تایه فهی مەردان بەگ و تەواوی عیڵ و
 عیلباشی هەلسۆیه ئەگەر بەو خەبەرە ی بزانی
 هیچی رۆژی ئەجەل و ترسی مەرگ نازانی
 ئیسراحه تییان لی حەرام دەبی، بە ئەسپیان ناگرنه وه وچانی
 باپچین له جیگایه ک کاربینی خۆمان پکهین، سەنگەر دروست پکهین بۆ
 رۆژی شەر و قەر قەش و لیکدانی
 خاترجەم بە پاش بیست و چوار سەعاتی دیکه دەکەوێتە رۆژی رەمب
 گێران و کەلاک فریدانی.
 ئەوه خان قۆچی خان گەراوه بۆ مەملەکەتی خۆی. ئەحمەدی شەنگ
 خەبەری زانی و گەراوه. ئەحمەدی شەنگ نەیهیشت کاشماغا پچی، کوتی:
 قایلیم نییه بیی. ئەحمەدی شەنگ حەوت رۆژ بوو زاوا بوو لێی بوو بە کلکە
 مار! ئەگەر ئەحمەدی شەنگ گەراوه، دایکەکە ی بە پیرییه وه چوو دەگەڵ فەرەج
 خاتوون. ئەحمەدی شەنگ کوتی:
 دایه چیه، ج قەوماوه
 رۆژی قیامەتە، نەفخی سوور لی دراوه
 یان رۆژ هاتۆتە عاسمانی بەکەم و عاسمان روخواوه
 خەبەرکی کەسکونییان بە من له نەکاو داوه.
 ئەوه دایکی دەگری و دەبارینی
 دەلی کەسم له ماله باب و باوانی نەمینی
 کەس نییه تالان و مائی ئەحمەدی شەنگ له خان قۆچی خانی گیلان
 گێسییان بستینی.
 کوتی دایه بۆم بانگی نالەند پکه، ئەگەرچی تازەشم نال له سمی له یلکی
 داوه

چوار پہلی خریم چون پکا، چوون ئه و رۆ رۆژی دلّهتشانه و قهوماوه
 شهت بئ ئه گهر کورپ تۆ نه مرئ، بلّین: به زنده گانی له دنیا یه دا ماوه
 ئه و تالان و ماله ئیشه لّلا ده گئیر مه وه داواه.
 ئه گهر له گه لی بئ حه و سهت سواری په ر به سه ری فه تاح به گییه
 ئه گهر کۆمه گی بن هه زار و پینچ سهت سواری سمیلّ سپی کامه رییه
 ئه گهر له گه لی بن حه و سهت گهر دن که چی ئاور به دهستی عه سلّه
 زاخوییه

خاترجه م به ده بینی رمبی دهمر هشی هه ژده قه فییه
 بلّسه ی قه ره بینای عه سلّه داوودیه
 ده نا وه ک بزانی ئه حمه دی شه نگ له و دنیا یه دا نییه!
 ئه حمه دی شه نگ ده یگوت: ده گه ل تۆمه ئه مان دایه
 ته داره ک و ئه سپابم بۆ بیته بهر بیتلایه^(۱)
 له شکر له گه ل له یلک ده رناچن، کهس له شه وگوردی من نایه.
 مه ترسه! مه گهر خودای عاسمان موقه ده ری ببی و ببهستی هه رتک
 ده ستانم

بیناهی چاوم نه مئنی و کویر بئ چاوانم
 ده نا فه تح و نوسره تم وه گیر ده که ئ، ده غیره تی خۆرا ده بینم و ده توانم.
 ئه حمه دی شه نگ چه ک و ته داره کی خۆی حازر کرد.
 له یلک، ئه گهر ئه حمه دی شه نگ چوو ه پئشی، ده یزانی ئه حمه دی شه نگ
 حازر بووه، ده چی بۆ شه ری
 وه کو ماسئکی راوکه ری دیبئ، چلۆن له ده ریا و له به حریددا ده گه ری
 جار جار ده سوورا و لاقی گیر نه ده بوو له سه ره عه رزییه
 رانه ده وه ستا لئی قاییم که ن ئالهت و ئه سپاب و تیری جه نگییه

(۱) بیتلایه: به ره هیوان، سه کۆی سه ر داپۆشراو. هب.

چوون مهرکه بیکه له ریکابی هیچ که سدا نییه
 چه و سه ت ئالتهی جه نگیان له پشتی له یلک قایم ده کرد به ئه سه حییه
 دایکی دهیگوت: رۆله به ته نی نه چی! دهیگوت: ده رۆم، له شکر له دوا وه بی،
 که س ده گه لم ده رناچی، ئامباشی له یلک نییه.
 جا دایکی دوعای ده کرد و سی که رتهی دست له سنگ دهدا و فرمیسی
 هه لده وهراند له چاوانه
 دهیگوت: ئامانه ت داری تو بی و یسی میسرئ و عه زه تی نوحی نه بی،
 هه موو وخت و زمانه
 عه زه تی ئه یوب ئه گهر هه راسان بوو له دست کرمانه
 ئامانه ت دارت بی سهیدی زمانه
 ئه گهر به وی ده لئین: محهمه دی ئاخری زمانه
 عه زه تی جویرائیلت ده گه ل بی ئه گهر کو ره به ری عه رز و عاسمانه
 ئازادبی، لیت هه لال بی شیری ئه و مه مکانه
 خودای ته عالا دست به عه مرت بگری، بمینی تا وهختی کی ده که وییه
 قه دیمی زمانه
 دایک رۆرۆت بق نه کا، دانه نیشم له سه رت دهسته و ئه ژنۆ و سه رگه ردان و
 به سه ته زمانه
 کویر و زه لیل بم و بیناهیم ببری له چاوانه.
 فه ره ج خاتوون دهیگوت: سه ریگ له یلک بیته با بتبینم، وه ده زانم قه ت
 ئه تو م نه دیوه
 سنگ و به رۆکی ده لئی باغی شه داده، وهختی به هارییه و غه م لیه
 فرمیسیک سی ریز له سه ر کولمه ی ده لئی بارانی به هارییه و باریوه
 دهیگوت: له خودای ته له ب ده که م و له خودای ده که مه وه ته مه ننایه
 به دوور بی له موقه دهر و له دهر د و له به لایه
 له دست و رمبی خان قوچی خان ئه گهر عیلاجی به که س نایه

رہبی رانی پکینی شل بیت و له حاستی تۆ چاوی بیی که مینایه .
رہبی دستای شل بی و رمبی له حاستی تۆ نه که ویتنه پوژی لیدانی
به دبخت نه بم، یارہبی نه گهر نه تۆ شتیکت لی بی نه من نه ژیم به ژیانئ
رہبی بابم به دبخت بی، که لاکي پکه وی له گۆر و گۆرخانی
نارامی دلہ که هی من بو شه ری ده چی، نه که ویتنه به دبختی و پوژی
دلہ پشانئ.

نه وه نه حمده ی شهنگ دهنگی له یلکی دا و هات، سواری به چی هیتن.
فهره ج خاتوون ده لی هه رۆبرۆ له خودای عاسمان ته وه قو ده که م به دوور
بی له دست و رمبی سایبرخانی کاسه وهندی نه گهر عیلاجی دست و رمبی
وی نایه
به دوور بی له دست و تیری مامه نداغای زوراری نه گهر تیر داویژی له
نه کاوی

به دوور بی له قرمه ی خه نجه ری وه تماناغای نه گهر سه ر عیل و ره ئیسه له
سه ر عیلی خو شناوی
به دوور بی له شیلینگی قهره بینای ئاره حمانی خدر به گی نه گهر نو سه ت
سواری چوونه سه ری و باشاریان نه کرد له قه لای شه قلاوی
به دوور بی له موقه ده ری عه زیز به گی وه لاشئ نه گهر چاوی له که سه
ناترسی و له که سی شل نابئ هه نگاوی

به دوور بی له هازه ی شیرری خان قوچی خان، نه گهر پاش چل و پینج سال
غهرز، بو گه نیوی ده کاته وه جه رگ و هه ناوی
ته مه ننا ده که م له وینس پیغه مبه ر که له زگی نه هه نگیدا بو، نه لالا نه لالی
ده چوو بو عاسمانئ، لازم ناکا، تاریفی زیاتر پی ناوی
زمانم لال بی، نه ممین بیناهی هه رتک چاوی
جا خو تۆ گهر شتیکت لی بی، نه من نه و دنیا روونا که م ناوی.
له خودای ده که م ته له به لیم تیک نه چی ماله خه زوورانه

بئی بهشم ئەمن له ماله باب و باوانه
هه موو كهس رووناكايهكي ههيه، فهره ج خاتوون بئی پشتيووانه
ئاگاداری تۆ بن دوازده ئيمامي دهشتی بهغدايه لهگهڵ ئەو سهیدهی خودا
دنیاى له شهرافتهی وی دانا
له وپۆوه دوعا پکهه ههتا سهحراى مهحشه رى ئیستا دوعای من دهرههق به
تۆ دوايينايه
ئامانه تدارت بن ههسهن و حوسینى عهلی ئەبوتالیب ئەگه شههیدن له
که ریه لایه

هه زههتی ئەلیاس و ئەلیاسه ئەگه ده لێن له ئاتهگی به حریدایه
هه زههتی خدری پاک رو ئەگه ده لێن دهگه رى دایمه له سهه دونیایه
رهبی ئەو پۆژه به چاوان نه بینم، دهنه دهست به جی بگرم دهردی پیمردن و
دهردی موفاچایه.

فهره ج خاتوون ده لى برۆ ئاگادارت بئی دانیار پێغه مبهه و هه زههتی
یه عقووب ئەگه ده لێن گومبه زى له که نهانه
شېخ و موشایه خ ئەوی له کن خودای غایبین و په نهانه
عه بدولقادری گهیلانی ئەگه ره ئیسی ته وای شېخانه
هه زههتی شافیعی ئەگه دروستی کرد و شه ریه تهی دانا به حیسابی و به
ئهرکانه

رهبی نه بینم ته نه زول بی له و شه رى قالووه لا و دلّه پيشانه
به فهتخ و نوسرهتت ببینم بپیه وه بو خاتری ئەو خودایه ی دنیاى له ئەزهلی
دانا.

دلّم کوله، رانا وهستى له بهر ئەوی ژان و له بهر ئەوی بلێسه لیدانى
هاوار ده که مه ئەو که سه ی فهتخ و نوسرهتت پخاته سهه شانى
دوژمن له حاستی تۆ کویربى! به رېگا و شوینى خوی نه زانى
ئاوریکم بهر بوته وه له دهروون و ئیکم بهر بوته وه له دهروونخانى

جەرگ و دلم جهولانه يانه، ئهسووتين به سووتانى
 فرمىسىكى له چاوان جارى دهبوو وهكو رپژنه و شتيلينكى پيره بارانى
 ره بى ئه و رژه نه بينم ئه گهر پكه ويينه رژه نه دامهت و دهست ليك بهردانى
 كه بئيه وه له سوه فهرى هات و نه هات و گوره و گرانى
 گهر دنت بۆ ده كه م به ئاوى كه وسهر و قهره زولفت بۆ ده كه م به قهرهول،
 ئه گهر بئيه سهر سوعهت و سهيرانى

خالى گزنيثيت بۆ ئاچغ ده كه م له مابهينى سينه و مهكانى
 ره بى بتبينم به دلخوشى بئيه سهر رژه خه لات و خه لات بهخشانى
 رژه تاريك نه بينم، ره بى ئه گهر بيبينم نه ژيم به ژيانى.
 ئه وه ئه حمه دى شهنگ روى، قهرهولى بوخان قوچى خان، چل كهس
 قهرهول له دواوه بوون. رهئيس قهرهسوران دهيكوت:

تۆزىك دياره، نازانم نه زريانه و نه شه ماله
 نه ئه حمه دى شهنگه و سوارى له يلكى خال خاله
 بۆنى مردنم له دروونى دى، گهرووم زور تاله
 پيم ئه جهل پتى بهستووم و حالم زور بى حاله.
 قهرهسورانان دلخوشيان دداوه
 بابه خو هيج شهر نييه بۆ دهست و پيت بهستراوه
 ئه حمه دى شهنگ خو قاره مان نييه، بلين له جهنگى گولستانى ئيره مى
 ماوه

ئيمه ههوت ههزار كه سين هه مووى ئيكه پياوه.
 كوتى تۆز نيزيك بوو به ئه سه حيه
 به خوداى ئه حمه دى شهنگ سوار بووه له ولاغى له يلكى گول گوليه
 چه زه رته قابيزى ده گه له له بۆ گيانكيشانى خه لكيه
 دهستگرمه، له بهر رمبى ئه حمه دى شهنگ هيج كهس تا قه تى نييه.
 وهكو كۆترى ته قله باز، ههر جاريك ريكفى بۆ له يلك دادههيناوه

چومکه غهره ز یه گجار زور گه وره یه، له تاوی ئه و تالان و ماله هیچ عاقل و هوشی له که لله یدا نه ماوه

ده لئی ماده شی ری جه نگییه و بیچووه ی خوراوه.

ده یگوت بکوژریم چاتره نه وهک بمبهن تالان و مال

خه لک سه رزه نیشتم پکا و بیمه کوینه ی هه زار سال

به بی قابیله تی دابنیشتم له کن مام و خزم و کهس و خال

به دبهخت و دهسته وئه ژنو، به بی بهخت و بی ئیقبال.

تا ره ئیسی قهره ول هات خه بهر بدا، ئه حمه دی شهنگ هاته پیشی

دلّم زور له ژانه و سه رم که لیک دیشی.

قهره ول قه له می دهست و پتیا ن شکاوه

خه به ریا ن به خان قوچی خانی گیلان گتسییا ن پی نه دراوه

ته که للومییا ن له زمانی پرا، لیتیا ن شل بووه هه نگاهه

بیست و یهک کهس ره ئیس قهره ول و له قهره ولانی له سه ر پشتی رکینی

فری دداوه

ده یگوت ئه وه حیسا ب نییه، ئه من ماندووم به و قسه یه هه ساوه؟

قهره ول له دهستی ئه حمه دی شهنگ په ریوه بوون، بوونه وه بلاوه

ئه حمه دی شهنگ بو سه ر له شکری هات، بو سه ر له شکری گه وره و گران و

ته واوه.

ته مه شای کرد بیست و یهک کهس لاری بوون، دابه زیون له پشتی

مه رکه بانه

وهکو دز ئه گه ر ده چپته پاریزی، ده لی بزانه م ساحیب مال و هه به ره یان پی

کیانه

زور دهرسان، هیچیا ن نه یانبوو تا قه تی زار و زیانه

که ئه حمه دی شهنگییا ن دی هاتنه سه ر ریگایه، ته عزیزیا ن کرد به ئه دهب

و به ئه رکانه

ئەگەر تەماشای کرد سوورچین لە کز وی پەناھیدەن و پناھانە.
 بە ئەحمەدی شەنگیان گوت: ئاغا ھەق دەستی ئیلاھی تەنەزولت نەکا! بە
 تاقی تەنّی نەچیپە ئەو شەر و دەعوایە
 لەشکرەکیان بێ ئەندازەییە و زۆرە و بنەیی نایە
 خان قۆچی خان و سابیر بەگ و وەتمان بەگی خۆشناوەتییان لەپیتشداپە
 پێم ئەورۆکە رۆژیکێ رەشە و رۆژی قالووہ لایە.
 دەیگوت: مەترسن، سەری منو ببی بە قوربانێ سەرییە
 وەرن لە پستی من بگەرین بۆ ئاگاداری و قەرەواییە
 کەسێکی بێ غیرەت بێ ھەر بایە شایەکی ئیمان نییە
 ئەجەل بە دوژمن چی! بە دەست ھەق دەستی ئیلاھییە
 کەسێک خودا نەیکوژێ، تا موقەدەری خودای مردنی بۆ نییە.
 قەستەم بەوہی کەم ئەگەر پەرورەدگارە
 ھەوت ھەزار کەسیان دەگەڵ، نیوہی بیادەییە و نیوہی سوارە
 وە نازانم تاقە قەرەسۆرانیک لە منرا دیارە.
 ئەحمەدی شەنگ دەیگوت: وە دوای من کەون، کلارێ بن، کۆمەگی من
 بیست و یەکە

نەترسن، ساحیب غیرەت بن کورە کورە و یەکە یەکە
 لەشکر بە زۆری نییە، پاکی بەو مەزرایە وەرکە
 تەرەقی بە خودایە، تا بزانی گەردون چ دەکا.
 ئەو ئەحمەدی شەنگ پێشی بە لەشکری خان قۆچی خان گرت.
 ئەحمەدی شەنگ دەلی رۆژی دلەپشانە و رۆژی مەردانە
 کێ لە خۆی رادەبینی، شێرە و شێری گەرمە لانە
 ئی ئەحمەدی شەنگ و بردووہ ئەو مال و تالانە
 بێ خەبەر بووم، نەیانگوت ئاخەر ئەحمەدی شەنگ لە دەشتە دییانە
 ئەوہ پێشەیی مەردان نەبوو، پێشەیی ژنانە

گۆلى دېڭە بەبایه، بى ترس و بى پنهانه
 ههمیشه هاواری پورهردگار دهکات و ئى حهیی دانا .
 نه تانده زانى ئەحمەدى شەنگ سەربەخۆیه
 به دەست و بردى پلنگى چەنگ به خۆینه، سواری له یلکه و له یلک و لاغ نییه
 و هه لۆیه
 هەر کەسى ئازایه، بى له مهیدانى دەر پکا ئەو گۆیه .
 بلێسهی گهرووه شینه و سه دای تیره ندازییه و قرمه ی شیر لیدانه
 له یلک ده سوورئ، ده لئی هه وره بروسکه ی مانگی نیسانه
 به وه عده ی سه عاتیک ئەو بیست و یه ک کسه ی ده گه لی بوون هه موو
 ده بوونه مونه وه فا و بى گیانه
 وای له شکر شیواند هیچ کەس نهیده دی بیناهیى چاوانه
 خان قوچی خان خودا خودای بو به ردیکى وه گیر که وئى خوئى بدزیته وه و
 خوئى پشاریته وه و خوئى پکاته وه پنهانه
 سوار له سه ر پشتى رکیفی وهرده گه ران، شه قه ی ئاوزه نگییانه
 کەس ئاگای له خوئى نه بوو، وه کو گورگیکی پچیته نیو مه رى سه ریان لى
 ده شیوئى سه گ و شوانه
 کیشه کیشه، قه ره قه ره، که لاک وا ده که ویته مهیدانه
 پریشکه ی خوئینه، ده لئی هه وه لی به هارییه و وهختى شیلینگی پیره بارانه
 کەس نهیده وئیرا سواری مه رکه ب بى، پاکى ئیخته رمه راکیشانه
 روت سپى بى پیاوی ده ست گه رم! بهینه لالا مه ردی نیو مه رانه!
 به وه عده ی سى سه عاتان ده یگێراوه ته وایى ئەو مال و تالانه
 ئى وا بوو له خوئینیدا گه زواوه، بریندار بوو، ئامان ئامانه
 بابە ئەوه رۆژى دلێشانه، هه موو کەس ده ست و دلى ناگرئ بلێی مه رده و
 به وره و له مهیدانه
 هه شتا و پینچ کەسى له باب نۆکه ر و گه وره گه وره و سه ردار عیلان

دەكردەوہ بى ئەرواح و بى گيانە
لەشكر بوو بە حەوت جىگا، لە ھەر حەوت جىگيان ھەلەننە و لەشكر
شكانە

خراپتر لە ھەمويان بلىسەى شىرى دى، ئەوى شەر دەكا خان قوچى خانە.
خان قوچى خان دەيگوت: كەسىكى خودا توفىقى دا كەس نايىبىنى، گازەى
دى وەكو ھەورى بەھارى
ھەچ كەسىكى ئەحمەدى شەنگ لە سەر پىشتى رىكىفى پخاتە خوارى
ئەمن خاترجەم بە دەيدەمى قەبالەى تەواوى خوشناوتى و مەملەكەتى
بىنارى.

ئەو جار خان قوچى خان بۆ خووى ھاتە پىشتى، غىرەتى و بەر خووى نا و
ھات پىشتى بە ئەحمەدى شەنگ گرت.

شەرە رىمبە، ئىكيان وەكو باز و ئىكيان وەكو شەھىنى
ئەحمەدى شەنگ ھەچ جارىك خووى بادەدا و خووى رادەوہ شىنى
باكى كەسى نىبە بە غىرى ئەو خودايەى ئەگەر دەتوانى روحي لى بستىنى
تيزەى رىمبى لە گرى پىشتى خان قوچى خانى دا، سوورا، كەوتە بەر زكى
ولاغ، خووين لەپىشتى دە دەلینى

وايان سەر لى شىواوہ ھىچ كەس نىبە لە بەر زكى ولاغ سەردار عىلى
گىلان گىسىيان دەرھىنى

ئەو رىنە چاك بوو، سەر توز بىوو، پاشى ھەو سالان جىگا رىمبى
ئەحمەدى شەنگ تەشەن دىنى

خان قوچى خان بەوہ چوو، جى رىمبى ئەحمەدى شەنگ بوو جەرگ و دلى
دەرزىنى.

كەفشىرى خوارزى، سەت ھەزار لەعنەت بى لە شەيتان و لە نىچاوانى
ئەويبە

چون بى رومحە و ھىچ رومحى موسولمانانى نىبە
بە غەبانەت كارى ئەوہ ھات بۆ گوفتوگۆ لەگەل خالىبە

دهیگوت: رۆژی لی قهومانه، مالم خرا بوو، چ قهوماوه
 خاله بو لهشکرێکی گهوره و گرانته لهگهڵ خۆت نههیناوه
 به بابهوهته ده بهر مرم! به قوربانێ تۆبێ ئه و دوو چاوه
 لهشکرێ خان قوچی خان شکاوه، لێ قهوماوه
 ئه و فهتخ و نوسرهتهی وه دهست تۆ کهوت، ههچ کهس ئه و فهتخه ی نه
 کردووه ئه وهتهی خودا دنیای داناوه
 ئه ما خاله چون لهشکر بوو به سی جیگا، پدشت لی گیراوه
 به تاقی تهنتی بۆت دین له دواوه
 سواری پاشکۆی خۆتم که ههتا سهری خۆمت بنیم له پیناوه.
 ئه حمه دی شهنگ دهیگوت: به وهی کهم ئه به دییه
 ئه لعان وا ده لێی مه گهر رابوو ههستم به ناههقی و به مه جبوورییه
 ده نا ئه من ئه مینی و موتمه ئینیم له ههچ کهس نییه.
 که فشیڕ ده گریا و چه پۆکی ده دا له سه ر و ده ستی ده دا له رانا نه
 ره بی ئه و که سه کوێر بی و بینا هی بی ری له چاوانه
 ئه گهر ده گه ل تۆ نه ته وییه و غه یانه.
 ئه حمه دی شهنگ قو لی گرت و هاویشتییه پشته خۆی، کوتی: ناگات له
 پشته وه بی.

ئیدی بابه نایه وی ئه و درهنگ و زوو
 هه زار کهس خۆی له بن کهنده لانی شار دووه
 پاکی و لاغی به دهسته وهیه و ئیخته رمه ی کردووه
 ئیوا ههیه و لاغی به جی هیشته وه
 وای سه ر له و لهشکره شیواندوو.
 ئه حمه دی شهنگ پیاویکی زۆر مه زبود و مه حکمه
 هه چه ندی تاریفی پکه ی که مه
 دلی سافه و له پشته وه خاترجه مه.

جا هیچ کهس وهکو ئه منی لی نه قه و ماوه
 ئه من حهوت رۆژم ئه حمه دی شهنگ دیوه، له گهردنی ویم وهرگرتوو ه ئه و
 شه ربهت و قه نداوه
 سه لای گه وره و گرانم لی رابوو! جا به بی باب دانیشمه سه ر لانکه و
 بیتشه ی ساوا؟

جامن بۆ بژیم و بمینم
 واجبه هه رتک چاوی خۆم دهرهینم
 ئه من به بی باب لانکه و بیتشه ی ساوا رابژینم.
 فه رج خاتوون ده لی: جوابیکم بۆ به رنه قۆجه موسلی و جوابیکم بۆ به رنه
 به غدایه

تایه فه ولاغییان زین پکه ن و پاکی ولاغی پخاته سه مایه
 ئه و رۆکه رۆژی داد و فیعان و شین و واوه یلایه
 خۆ موقه ده ری هه ق دهستی ئیلاهی به هیچ کهس چاری نایه
 سه لای گه وره و گرانم لی رابوو! ماله خه زوورانم لی شیوا، فه رج خاتوون
 بی ئه نوایه.

دایکی ده لی جوابیکم بۆ به رن بۆ میسرئ و ئیکم بۆ به رن بۆ هه له ب و شامی
 که سئیکی ئه گه ر نۆ جه وانه و له دنیا دا بی عاقله و نافامی
 قه له نده رم، بابان ویرانم، لیم تیک چوو ه وهخت و عه یامی.
 داخمه بۆ سوارمه کی له یلکی
 رۆ بۆ سئوه که ی سه ر لکی
 په ک بۆ تا فانه که ی دایکی و
 ئه حمه دم رۆ، رۆ له مه چۆ.

جه واهیر ده لی: جوابیکم بۆ به رن بۆ سه مه رقه ند و ئیکم بۆ به رن بۆ
 فه ره نگستانی

له هه ئشویه م بۆ دابنن کویه له ی ده خمخانی

ئەحمەدى شەنگ ھىلاکە، ناژى بە ژيانى
 ئامۆزاکەم ئەو گۆر دەباتەوہ بۆ گۆرخانى
 ئەمن لە دنيايە ئەوہ بى بەش بووم، لە قيامەتتیش خودا دەزانى.
 ئەوہ فەرەج خاتوون دەلى: جوابىکم بەرن بۆ سەردار عىلان، ھەموو تەرخ
 پکەن عەيش و نۆش و سواربوونى راوى
 چاک حالى بن لە خەبەرى کەسکون و غايب و لە نەگاوى
 سوارکەى سوار دەبوو لە پشتى لەيلكى و لە دوژمنى شل دەکردەوہ شەقاو
 و ھەنگاوى

دەچووہ پيش ھەچ دوژمىكى دنياى لى تال دەبوو، تازە ئەو دنيايەى ناوى.
 قەلەندەرم، بابان ويرانم
 بى پشتيوانى مالە خەزورانم
 دەبى ئەمن شينت بۆ پکەم ھەتا دەتوانم
 نابى رووناكى بمىنى لە چاوانم.
 ئەوى رۆژىم لە بىرە ئەگەر دەھاتىيە سەر کانى و ناوى
 تىرى بى روحمى و عاشقىنى ئەگەر بۆ دلى من داوى
 خۆمن بە خواھىشتى خۆم بوو، ئەگەر چاوم پىت کەوت، دەمگوت: لە
 ئەحمەدى شەنگ زياتر کەسى دیکەم ناوى.

سەبارەت بە تۆ بوو خۆم خەجالەت کرد ئى باب و براپە
 دەمزانى لە تۆ زياتر ھىچ کەس دەشەوگوردى من نايە
 ھىچ کەسى وا نىيە ئەگەر من خۆى تەسليم پکەم لەو دنيايە
 سەلای گەرە و گرانم لى رابوو! ئەو برىنە چارى نايە.
 دەبى خۆم ھەراسان پکەم، ئەمن بىدار بم شەوى
 ھەتا گويم لە ھاسکەى ئاسک بى و لە قاسپەى کەوى
 ھەرتک چاوم کوپر ببن، نابى چاوى من پچىتە خەوى
 يا رەبى تا رۆژى ئاخەرتى کەس کۆستى وا گەرە و گرانى لى نەکەوى.
 جەواھىر دەلى: چىيە و چم لى قەوماوہ

شکەمی من زیندوو و پینج مانگی تەواو
 ھەک رەبی لە من نەمینی بیناھی ئەو دوو چاوە
 ئەو چاوم بێ کەوت ئەحمەدی شەنگ لە خوینی گەوزاوە
 چا خۆ ئەمن چ زیندەگانی ئەو دنیا یەم لە بیر نەماوە
 خۆ من منداڵم
 بە عەمر بیست و یەک ساڵم
 کەمبەرەم لە خمی ھەلکیشن تا دا بینیم لە قەدی شمشال
 تا رۆژی قیامەت بێ ئام سونف و بێ ئاوال
 بێ عیلاج ماوم، دەبی ھەر بناڵم
 بە فرمیتسک کوێر کەم دوو چاوی کالم.
 گولان دەلی: جوابیکم بۆ بەرن بۆ میسرئ و ئیکم بۆ بەرن بۆ سەمەر قەندی
 لە دلی منەو تەمەشای ئەحمەدی شەنگ کەن گە سوار دەبوو بە رەند و
 مەندی

گولی بەردلی دایکی خۆت، کە فشیری حەرامزادە ھەلی کەندی.
 چا لە دلی من داد و ھاوار و رۆ رۆیە
 ئاخ بۆ سەردار عیلە کە ی ئاکۆیە
 ئاخ بۆ گورە ی سمایل عوزیری و ھەلشۆیە
 ئەحمەدم رۆ، رۆلە مەچۆ.
 جوابیکم بۆ بەرن بۆ کاشماغا دانەنیشی لە پیزە ی پیریژنان
 دلی من راناوەستی لە بەر ئەوی ھیش و ژان و بریسکە دان
 چا چۆن ئەو دلی قەرار دەگرئ و دەژی بە ژیان
 بۆ زەھلە چەشمە کە ی چاوی بیناری و زودییان
 ھیچ کەس لە حاستی وی نەیبوو روح و گیان.
 جوابیکم بۆ بەرن بۆ کاشماغا ھیچی دیکە دانەنیشی بە دەستە و ئەژنۆ و بە
 دەردەداری

بۆ خۆی لە خۆی بێ خەبەرە، غەزەبی خودای بەسەردا باری

که لاکي له مهيدان که وتووہ سواره که ی سمايل عوزه بيريان و پيشره وی
کامهريان و زيتباري

فرميسک وهکو هه وری به هاری له چاوی من دهباري.

چلۆن دهژی چۆن جهرگی خوین ناده لینی

تا ئه حمه دی شهنگ مابوو سه ردار عیليک نهیده توانی سوئگه بپه رینی

له ترسان، دهیگوت پلنگی چهنگ به خوین روحم لی دهستینی

ئه لعان عیل و عیلباشان چادريان بۆ خاک و مهمله که تی ئه حمه دی شهنگ

دینی.

کاشماغاش خهريکی کاربيني خوئی بوو. قولای له چاوی دا، خوئی بۆ

مهيدانی شهري حازر کرد.

قهره بينايه کی په پوله نيشانی قاتلی سهری هه مه وهند و ئاکوييه

رمبيکی عه زهران رهنگی دهمره شی بیست و نو په ره ی هه زده قه فیه

تازه هاتوته وه له سه ر وه ستاکار، له شانی هه چ دلیر تکدا نییه

غيرهت به تنه، به جوانی و پیری نییه

خه نه جهریکی نوگۆی عه سلّه کرمانییه

به قيمهت گرانی، عه سلّه خوین رژييه

جه وهه ری عه کسی هه لۆی تديايه و دهسکی ماهییه

هه چ که سیک قرمه ی ئه و خه نه جهره ببینی روحی له به دهندا نییه

له لاسکی نوسراوه عه کسی که له کتوييه

چوار هه زار که سی له گه لن: هیندیکيان کامه رين، هیندیکيان هه مه وهندن،

هیندیکيان داودين، مه جید به گی دزه بییه

مه گه ر عاسمان بروخيته سه ر عه رزييه

دهنا عیلاجی ئه و له شکره ی نییه

هه ر که سی ولاغیکی زيادی پییه، له پشتی دهگه ری به یه خته رمه بییه

هه مووی گویمه قه ستي کلک به يداغی سم ته به قی گول گولييه

ئەوانە يەختەرمەيان بۆ چىيە؟ بۆ رۆژى لى قەومانى، با هيچ كەس نەگەرئى
بە پىادەگەريپە

قانۇن ئەو وەختى وا بوو، كەسپك قەبوول پكا مەردى و مەرداپەتتە
ژنىكى ئەو لەشكرە بىيىنى، ئەگەر زكى بىتە سەر هەشت مانگە بىيە،
زەھلەى دەچى، سبەينى ئەو بەرەى پى نىيە

چون هەمووى قاتلن، هيچى روى لە سەر عەرزى نىيە
پاكى خۆى حازر كەردووە بۆ رۆژى لىقەومان و هيچى دەربەستى ئەو نىيە
سەر بەرپتە بن بارستى گلىيە

چومكە هەمووى خۆى حازر كەردووە بۆ رۆژى گەرو تالبوون و خوئىرئىيە
عيل و عاشيرەت شىواون، هيچ كەس ئاگاي لە خۆى نىيە
هەموو كەس دەبى كفن بكري، شەوى داينى لە ژور سەريپە
بۆچى ئەو سەعاتە زىندەگانىيە، سبەينى هيچ كەس بە هەوياي خۆى
نىيە

چون خوئى ئەحمەدى شەنگ بە دوازده هەزار كەس بەستنى بۆ نىيە.
جا ئەوە كاشماغا هات. ئەوە تايفە، خانم و خاتوون هەموو هاتن. ئەويش
(= كاشماغا) لەشكرى دەگەلە، وەك زەهرى مار، ئەوە هات.

شىست چابووكسوار هاتن لە پيشدا خەبەريان دەداوە
بەيداغى ئەحمەدى شەنگ سەرەوژير كراوە
خانم و خاتوون لەچكە و كۆلوانەيان لە خمى ناوە.

لە هەموو دەرکىك شين و رۆ رۆيان داناوە
چومكە عدالەت و ئەمىن بوو دەرەهەق بە بەر دەستى خۆى
بۆيە تيگرا بۆى دەكەن واوھيلا و رۆ رۆى.

ئەگەر چابووك سواران خەبەريان دا، هەلشۆ و كەنگربان و رانىيە و
عدالەت

يەختەرمە هاتن ولاغى بەقىمەت.

كۆتەلى ئەحمەد لە لەيلكيبان نا

به گريان و شين داد و واوهيلا
 گولان پيشوازي كاشماغا دهكا .
 سهت ناسك بهدەن ئەبرۆغەدەنگ كار
 پاك نۆرەسيده مەمك وەك هەنار
 كولمەي گۆناوگۆن وەك سېوي خوسار
 پاكي به گريان، واوهيلا و هاوار
 جارچي له پيشيان كردي خەبەردار .
 كەسپك حەوت سال له وهى پيش مردووي لى مرد بى
 بهو شينگايه لى تازە دهكرى .
 چومكى واوهيلا و داد و ئامانه
 وه دەزانى ئەو مردووهي هەر له بەر دەستانه .
 مەلا و عولهما و چازان و پر فكر
 تەگبيريان بۆ كرد يەك له يەك چاكتەر
 ئەو كارە نابى مەگەر بۆ كافەر
 گوناح و ناشوكرييه قەستەم به قادر
 چون دنياي دانا له ئەزەل نادر
 له كارى خوداي، نابى پكەي فكر .
 بەيداغى خمپىز وەك ئاش دەسوورا
 گە بەيداغى دى دابەزى كاشماغا
 غوربەتى دەروونى حەرەكەت دەكا
 غيرەت هيند زۆره و مؤلەتى نادا .
 سايه گەردن و پاك نازەنينان
 وەك پۆرى بەلەك، پاك لهچكە شينان
 پاك دەستيان هاويشته سەر ملان
 پاكي وەك قورينگ، پاكيان دەگريان

تا ساحیب عاقل دلخوشییان وی دان
 کاری گەردوونە، ئیوہ بگرن وچان
 کاشماغا بە گوفتوگو گەیشتە کن گولان یانی ئاسیہ خان.
 ئەوہ گولان کوتی: بۆ وا هیدی هاتی وا لەسەرەخۆی
 خوینگری ئەحمەدی شەنگ لە کەنە خۆی ئەتۆی.
 لە مالا باب و پشت و پشتیوان
 کاشماغا مامە زەهلەیی دوژمنان.
 کوتی: لێم گەپێ، مەمکولینەوہ
 مە مەرگازم، مە مەرژینەوہ
 جگەرەم وەک ئاو مەتووینەوہ.
 خاترجەم پیرم، عەمر کۆتاهم
 پلنگی چەنگ بە خویین ھەر واوہیلاھم.
 سویندم خواردووە بە گەردوونی گەرد
 ئەگەر مەن پچم ھەر بە تەنیافەرد
 وە دەردەکەوی پرووی مەرد و نامەرد.
 یانە جەندانەم لە خویین دەگەوزینم
 سەری عەمری ئاخیریم یان دەدۆزینم
 یان تۆ و دروویکی وا دەچینم
 یان شەنگی خۆم لە قورپ دەردینم
 رەبی بەدبەختی وا دەچەقینم
 تۆلەیی ئەحمەدی شەنگت بۆ دەستینم
 عەمری کۆتاهم، رەبی نەمینم
 بۆ جڵەوپێزانی مەردی لەیلک سوار
 بە دەست و رەبی وەک عەولای زورار
 دوژمن ھیچ وەخت بەوییان نەدەبرد چار.

ئەلغان من مام نىم له جىگاي باجم
 دەرۋون پر بۆ سۆ، جگەر كەباجم
 تازە بە پىرى من بۆ هيچ نابم.
 قەلغان و قەدارە، زىيى رېزەدار
 تىرى غەدەنگ كۆ چون گەردنى رەشمار
 قەرهىيناي عەسل كارى وەستاكار
 دلير و مەردان بە من نابەن چار.
 تۆلەي دەستينم وەكو بزائم
 عەمرى كۆتاهم، لال بى زمانم
 جەسارەتيشە من بۆ قسانم
 پىرى خونك كار ئاشقى گولانم.
 ئەگەر ئەستاندم تۆلەي يەك بەهەزار
 لە ولاتى كوردان بووم بە سەردار
 ئەو وەختە گولان بۆ من دەپتە يار؟
 قسە بوو هات لە زارم رابرد
 ئىعتىراز مەگرە بى عەدەبىم كرد.
 چومكە وەختى هەيە ئى ئەو قسانە
 ئەلغان گولان دللى پر لە ژانە
 لە بۆ شەنگ ئەحمەد شىرى لە لانە.
 قەولېكم پى بدە بىم جانفيدات
 بە خۆشى و بەشارەتى دانىشم لە لات.
 دەستينم تۆلەي بە مەقابىل كار
 قەستەم بەگەردوون بە زاتى جەبار
 جگەر و جەرگم بى كەرت و پار.
 درا لەمۆزىقان لەشكر سانى گرت

ئاخر زىنه تداره له شىكر و سپاى كورد
وهك شه پى قه دىم پادشائى يه زى جورى .
گولان زور سهگ بوو، دهيزانى كاشماغا پيره، بئ پت دهىكا . ئه وه به
كاشماغائى گوت، ده لئى:

ره ئىسى سپا، سهردار عىلى كار
دياره كاشماغايه مهردى نئو ديار
ئه گهر توفىق بدا پادشائى كه رهمدار
له و شه ره بگه رپتته وه به فتهح ئه و جار
پاش ئه حمه دى شهنگ نه مموه هپچ كار
سنگت بو ده كه م به بازار و شار
تئيدا دابنشه هه تا ده مرين هه ژار .
وه بزانه گولان خاترجه م ئى خوته
هپچ خه يال مه كه پيرى عه مر كو تا .
له و وايو ته و اوئى دنيايان به ملكايه تى دايه .
منت بم به قوربان، كولمه ي گونا و گونت
دلم ئاسوده بوو، مه ستم به بونت .
كاشماغا خودا حافيزى كرد .

سپا رپز درا

عومرى حه ره كه تى له شىكر ده كرا .
ئه وه خانم و خاتوونان دلخوشى فهره ج خاتوونيان داوه .
تو لپت نه قه و مموه وا شه رهمزارى
له جئى ئه حمه دى شهنگ سپاسالارى
گه و ره و ره ئىسى شئىست هه زار سوارى .
چومكه شهنگ ئه حمه د ئاملانى تو بوو
دايمه له گه ل تو ساحب گوفتوگو بوو .

دانیسه به ئەرکان به هیدی و بی دهنگ
 گول غونچهی زاهیردستی ئەحمەدی شەنگ،
 پاک عاشیرهتان دینه بهیداغت
 بهر تهقهبولتن، بیی دهماغت.
 لهگهڵ موقەدەر بینای کەرەمدار
 چی پی ناکرێ بەندهی گوناھبار.
 نهختیک ساکین بی دلت نازەنین
 زۆر دامەنیشە بەماتی و غەمگین.
 عالەم دەستەونەزەر بوۆ تۆ راوہستاوہ
 حوکمرانیت پکەئ سەرپاک تەواوہ
 وەبزانی بە زیندەگانی ئەحمەدی شەنگ ماوہ.
 ناز و نازەنین قۆلبازی بەنددار
 عالەم پاک بوۆ تۆ دەبی منەتبار
 حوکماتی خۆت پکە وەک سپاسالار
 ھەر وەبزانی ئەحمەد لە لەیلک دەبی سوار.
 ھەمیشە جەرگت خوین نەدەلینئ
 پیاو زۆر خەمناک بی دلی ژەنگ دینئ
 وجودی لەو دونیایەدا نامینئ
 کاشماغا تۆلەئ ئەحمەدی شەنگ دەستینئ.
 ئەو خەبەری لەشکری کاشماغایان بە خان قۆچی خانی گیلان گێسییان
 دا . ھەمیشە خان قۆچی خان قەرەوولی ھەبوو . جائەوہ خان قۆچی خان دەلئ:
 بریندارم، برین لە جەگەرئ
 لەشکر و قشون وەدەر کەوێتە دەرئ
 خودا دەزانئ چمان وەسەرئ
 ئەمن سئ کەرەت چووہ شەرئ.

کاشماغا وهکو شییری زهرد قهت قهت پشت نادا
 دوژمن له دهستی دهگری موفاجا .
 له زهمانی ویدا هیچ کهس نهماوه
 جا نازانم ئەلعان هەر مهردی راوه
 بیان قهلهمی دهست و پیی شکاوه .
 وهک شییری ریگر پیشو پی دهگری
 خوین وهکو سیلاو دیت و رادهبری
 عیلاجی کاشماغا زور زهحمهت دهگری .
 ههلمهتی جوانی وهختی نهماوه
 ئەمان یهگجار زور رهشید و شوجاع و پیاوه
 بیان ئەمن بی عاقلم، عاقلم خاوه
 بیان پیم وایه مهملهکه تمان لی داگیرکراوه .
 خره ی ئاوزهنگی کاشماغای جابر
 خوئی له بهر راناگری موسولمان و کافر
 که گهرم دابی جار له جار چاتر .
 پلنگی چهنگ به خوین وچانی نییه .
 وهکو شییری زهرد تهکانی نییه
 که به تهکان بی وهک وهختی زهمان
 کهس خوئی رانهدهگرت له بهر قارهمان
 پیو که متر نه بی پادشای دیانان .
 ههتا دهتوانن شه ر پخه نه شهوی
 چومکه پیاوی پیر زوو خهوی دهوی .
 که بیتو به شهو که لاکی نه خه
 به زوره ملی تالانتان دهکهن
 سهری جوانیو به یه خسیر دهبه ن

له سهر خاک و ملڪ دهر به دهر و دهڪهن.
 دهبينه پيٰ خوست مهر د و نامهر دان
 دستم دامينو وهڪ شيري له لان
 پيشيان پيٰ بگرن، هيچ مهگرن وچان
 وهڪو قيامت وهڪ ئاورباران.
 كاشماغا پيره، تاقه تي نه ماوه
 دهنا دليره، پتم بيٰ بيناهي چاوه.
 ههتيو مهتيو، كوره كوره كوتيان: ئهوه دهكهين، ئهوه دهكهين. ناله نال و
 گرمه گرم به لكو گوڙشي فهلهكي كهڙ دهڪرد.
 با راش بگويزين خانم و خاتوونان
 نه وهڪو زور بيٰ، پكه وينه ئيخسيران.
 كاكه مه مو چوڻ دي له چزيڙي
 له سهر خاتوزين خستيانه بيڙي
 مال و مندالمان به يهخسيران دهگيري.
 ههتا دهتوانن كاريكي وا پكهن
 شهرف و ناموس قهت له دست مهدهن
 خانم و خاتوونان له شار بهڙي كهن.
 كوتيان: چ خه به ره، بو وا شيواي
 برينداری بزيه عاقل نه ماوي.
 ئيمه پاك پلنگين، شيري سهر به خو
 هيچ باڪمان نيهه له له شكري هه لشق
 پاك بو ئه حمه دي شهنگ دهڪهن رو رو
 بهيداغيان شينه، نه ما سهر به خو.
 هه مووي خه مناك و دل به ته كانن
 هه موو ره نه چ رو، پاك سهر گهر دانن

نابهلهدی کار، رۆژی مهردان.
 مال و مندالمان به پڕی کهین بۆ کوئی
 ئابروومان دهچیی، قسهی ناموسته جیی
 قهسته م به بهرکه تهی ئه لف هه تا بی
 به شه و یان به رۆژ که کاشماغا بی
 که لاک دالاش و خه رته لی بی خه نی ده بی
 خوینی عه قیقی وه ها ده پڕژی
 ئه و وه ختی جا کار لیک مه علوم ده بی.
 له شکریان ساز بوو، ئالای په نگا و په نگ
 وه کو هه ژدیها دیتته دهر له سه نگ
 تیگرا ساز ده بن له بۆ رۆژی جه نگ.
 هه موو ده غه زریین وه ک شیریی له لان
 پاکی غیره تیان خسته نیو چاوان
 له ناله نالی شیران و به و ران
 جا مه علوم ده کا رۆژی دلپیشان.
 هه و سه ت قه ره ول ئه وان پیش جه نگن
 عاقل و به غیره ت، هیدی و بیده نگن.
 له پیشه وه چوون بۆ پیشی سوپا
 پاش قه ره ولیان خه به ر ده دا.
 کاشماغا کوتی: ئه ی عاقل مه ندان، مه ردی کارخانه
 ئه ی عاقل مه ندی رووی زه مانه
 قسه ی پیشینان بۆ ئیمه ئه رکانه
 زۆر وه دی هاتوو ه قسه ی پیشینانه
 له شه وی داپچن، شه و قه لای مه ردانه.
 کاشماغا به سه ردار عیلالنی گوت: له شکر وه خری بی. ئه وه بوو به بانگی

شیوان، تاریک بوو. له شکر ومخرپوون. کاشماغا کوتی: هیچ کهس زری له
به خویدا نه هیلی، زرییان له کهلهی ولاغان بهستن، تهنگ و زبه ر تهنگ هه موو
توندکران. سه عاتیک له شه وی چوو.

مهردی جه وهه ردار، شیرری رۆزگار
کاشمی فه تحه یه، بۆ جهنگی یه گجار.
له ناخافل نییه، ومختی مهردانه
بۆ جهنگ و جودال رۆژی خوین ریژانه.
پاش قهرهول خه بهری دا، کوتی: کاشماغا گه یشتی، ریگا گیرا.

له خریوهی تیران، بلّیسهی قهره بینا
دهنگی دلیران، سه دای واوه یلا
وهک رۆژی قیامت له شکر تیک رژا
باب ئاور و سه ر فرزه ندی نادا
له قرمه ی خه نجر، بۆسته یان ترزا
له و ناله ناله و له و گازه گازه!

هیندیک شه هینه و هیندیک وهک بازه
چه خماغ و تیخیان له یه کتری ترزا.
دهیله م دهیله مه، که لاک گه یشتنه جی
خوین له بیخه ی کراس جاریه ده بی
چهند کوپ و کچیان پاک هه تیو ده بی.

ئه ما کاشماغا زریی ریژهدار
بیست و نۆ په ره ی رمبی که وته کار
زگی به کهس نه ده سووتا ئه و جار.
مه تالی رهنگین کرد ده گهردن
هیچ ناترسی له رۆزی مردن.
مه رکه ب به کهله که وتنه خو ل لیکدان

له بهر شه راپرت له حمله هی مهردان
 میټشکی مه رکه بی دوژمن زور چاک دهرژان
 سووار پیاده دهبوون، دهکه وتنه مهیدان
 راست و چهپ خه نجهر له که له که دران
 چه لغمه می خه نجهر گه لیکیان دهشکان
 وهکو غه یبه ری، چه نگی ئه سحابان
 سه عاتیک شه و ماپوو له شکری وان شکان
 له سی جیگیان پیشیان پی گیران
 هر واوه یلیه، داد هتا نامان
 خه بهریان دهبرد بو خان قوچی خان.
 به داد و فیعان، شین و واوه یلا
 نو سته کهس مه ردی چه نگی کوژرا
 مه رکه ب و ولاغمان هیچ به دست نه ما
 ده بی خان قوچی خان ته گبیریکمان بو پکا.
 ئاخر نه مگوت، ته گبیر و راتان بوچی به منه
 چاره و عیلاجمان هر هه لاتنه.
 خاکی دنیام پاک بووه وه سه ر
 ملک و داراییم له چنگ چوته دهر.
 تیر له سنگی سالاران ده یگرت نه خش
 خوینی ئه حمه دی شه ننگ بوو به ئی سیاوه حش.
 سیاوه حش بوو قه دیمی زهمان
 به هیچیبه کوشتی پادشای تورکان
 ئیره ش وها بوته ئاخری زهمان
 تالار و مالیان پاک ئاور تی بهردان
 سی هزار کهس به ئیخسیر گیران

لهشکری کاشماغا هیچ ناگری وچان
 وایان لی تۆقین، ودها دهرسان
 هیچ کس له پیشیان ناکا جهنگ و سان
 پینج ههزار خانم ناسک جهمینان
 ئەوان به ئەمینى بهیهخسیر گیران
 بناغه و پیشه‌ی بهگلهر و میران
 به وهده‌ی چل شهو پاکیان دهرهینان.
 کاریکی وایان کرد وهکو شیری مهست
 خوینی ئەحمه‌دی شه‌نگیان گرت له دهست.
 ودهستیان كهوت خوینی ئەو جوانه
 شیتست ههزار مال له سهر تالانه
 کاشماغا مه‌ردی روویی زهمانه.
 له راست و له چهپ هیچ ناگری وچان
 سه‌دای یرمبی دئی وهک شیری زهمان
 له هه‌لمه‌تی کاشماغا هه‌موو ده‌توقان.
 پیری کوهنه‌سال عه‌مری سه‌ت ساله
 ساحیتی گورز و یرمب و مه‌تاله.
 هیچ کس له پیش وی ناتوانی بگری سان
 ئەگه‌ر سان بگری ئەو ده‌بی بی گیان
 هه‌ر وهکو رۆسته‌م شای مازنده‌ران
 سه‌رحه‌دی توند کرد، پاک ملکیان گیران
 ئیخسیر و ماللیان پاک به ری کران
 له هه‌لشویه خو‌شی و شادیانه داندران.

کهف شیر به دهست کاشماغا ده کوژی

ئەو ههشتا ژن هه مو قه ره زولفی خویمان بریوه، دههاتنه کن خان قوچی
خان به له سنگ دانه

دهیانگوت: گه وره ی عیلى ره بی کویر بی له هه رتک چاوانه
له هه مووی یه خسیر بردن و سوار فریدانه
هه موومان به یه خسیر گیراین، پاکمان کراین نابوود و تالانه
له هه مووی بگره بگره، ناله ناله، ئامان ئامانه
جی بیژینگیک نه ماوه ئەمە ی لی دانیشین له و دنیا پانه
ئەتۆ بۆ خۆت خه تاباری، بۆچی له ته واوی عیلاتن کردوو به روژی ئاخر
زهمانه

له هه مووی کیشمان کیشمانه، چیغ و چادر ئاور تی به ردا نه
وهختی ئیسیرا ههته، بۆ خۆت دانیشتوو ی له دیو و له دیوه خانه
ئەدی بۆ له سه رت ناکه ی کوچکه و دهسمالی ژنانه
کاریکی وا پکه ئەگه ر له شکر ی کاشماغا بگریته وه و چانه
کاشماغا له خوینه خویری خو ی دهگه ری، مه تله بی که فشیر خانه
دوو سه ت هه زار مال له سه ر تالان و ئیخسیردانه.
خان قوچی خان کوتی: عیلى که فشیر دووره، دوو ئۆکه رم بۆ بانگ که ن له
وانی قسه یان ده چیته سه ری

که فشیر دور که وتۆته وه، نیزیکم کردۆته وه له ولاتی پشده ری^(۱)

چومکه به ویبانه وه دیبوو فهتخ و ناموس و حونه ری
ئەو ه بریاری که فشیره ئەمن وام به سه ری.

(۱) پشده ری عیراقی، به شیکه له سوله یمانی، ده بی نی رانیه و چناران و سورداش و
ماوه تدا به، روژ هه لاتیشی خاکی ئیرانه، زئی چووک به نپوه راستی ویدا ده روا،
قه لادزه پتی راده گا. «کوواری کویری زانیاری کورد» ژماره ۲، به شی ۱، وتاری
کوچه ری و ترانس هیومانس. نه خشه ی رووبه رووی لابه ری، ۳۹۶.

كهفشيرخان پلنگه له بهر كهس سهر دانانووينى
 پياويكى رهشيدده، روح له پياوى وهكو ئەحمدهى شهنگ دهستينى
 ئەگه بيتو كاشماغام بۆ له خوئينى بگهوزينى
 شهرت بى حوكماتى بدهمى ههتا بگاته پيشى كهنگريان و شينى.
 ئەما كهفشيريش زانيبووى شهههه، سى سهت كهسى دهگهال بوو، چاك
 نهيدهويئا لهو شهههه نيزيك بيتهوه، دهيزانى بريارى كاشماغا چونه.
 ولاغى كهفشير زين كرابوو، له دهركى چادر بهسترايووه. ديوهخانيشى
 ههميشه پهنجا شيست كهسى تيدا بوو. ئەگهه خهبريان بۆ هينا، كوتيان خان
 قوچى خان دهلى بگاتى، دنيا ناورى گرت، ئەوه كهفشير دهلى:
 بهو خودايهى ميرى مهزنه و بهو محهممهدهى مالى كردوو له مهدينه
 خو من ساحيب دوژمنم، قهت بهئاسوودهى دانانيشم، ههميشه ئەسپم
 بهزينه

ئەگهه بژيم و بمينم ئەوه هاتمه پيش جهنگى كاشماغاى ردين شينه.
 كهفشير جابره، بهشاني راستى دا ناوپيكي دهداوه
 سهرعيل پاكي دهستهونهزهر لهپيشى راوهستاوه
 عهجايب! چ بووه، چ قهوماوه، ناغامان بۆ شتواوه؟
 كوتى: من خهبرم ههيه ئەو رۆحهوت رۆژه له خان قوچى خانى گيلان
 كيسيان قهوماوه
 شهههه، جهنگه، زهرعانى مهملهكهتى مه پاكي به خوئينى عهقيقى جهوانان
 ناو دراوه

له پشتى ولاغو پكهن زينىكى مورپهسسعه و لهزارى پوكتن ددانه لغاوه
 لهو سهعاهه واوه كهس نهلى كچ و كوور و مال و مندالم له پاش به جى ماوه
 شهههه كاشماغا پتيدا دهوى، ناله ناله، گرمهگرمه، قاوه قاوه
 تهواوى لهشكرى خان قوچى خان هيجى زههلهى پى نهماوه
 ئەما ئەورۆ رۆژيكي شادمانيهه ئەگهه كوومهگ بچى له دواوه
 وهبزانن تهواوى تالان و مالى خان قوچى خان به فهتخ و نوسرهتى

کهفشیرخان گهراوه

بیست و چوار نالہتی جہنگی پاکی بہ ژہہری مار ئاو دراوہ
رہمب ہہمووی سئی پہرہیہ، ئیستا ہیچی جہنگی پئی نہکراوہ
شیری پؤلایہ و دہمیری خاوہ
ہہتا ئہورؤ ہیچ کہس شیری وای لہ قہبرغہی نہناوہ
خہنجرہی خہلکی نؤ گؤیہ، ئہو یازدہ دوویشکی زپیری لی ناوہ
دریژایی خہنجرہی سئی بستنی تہواوہ
رہمیکی خالند بہگی لہ سہر ہہرتک رانی رؤناوہ
لہ پہرہی رہمی عہکسی شیری لی داوہ
دایمہ پہرہی رہمی وہکو ہہژدیہا زاری داپچراوہ
یہگجار موعتہبہر بووہ ئہوہتی ئہحمہدی شہنگ کوژراوہ
حہوت سہت کہسی سوار دہکردن کوپہ کوپہ و یہکہ یہکہ ئہوی بلین بہ
غیرہتہ و پیاوہ

بہ غہیری مندال و ردین سپی لہعیلی ویدا کہسی دیکہ بہ جئی نہماوہ
لہشکرہکھی جارجار بہ ویلغار دئی و جارجار دہیکاتہ پرتاوہ
دہلئی ہہژدیہای جہنگیہ و برینداریشہ و بیچووہ خوراوہ
کوتی لہ ہہوہلی پیشینان تا دیتہ پاشینان بووہ و کاری وا قہوماوہ
ہہر کہسیکی بی غیرہتہ ئہگہر دہبترسی دووگوشہی چاوہ
دوو قامک شانی شہن پکا و لہگہل ئہمن نہیہ و بگہرپتہوہ داوہ
کوپہ فہتہ ہہوہل کہرہتہ، ئہگہر بہ دہستہوہ ہات ئہوہ کارت تہواوہ
دہنا ئہگہر بہ دہستہوہ نہہات، قسہیہ، گوفتوگؤیہ، بہندہ، باوہ.
جا ئہوہ سبجہینہیہ کہ نیزیکی ئہوہیہ مہر بیتہوہ سہر دہراو و بپڑہ مہرئی
ہہر سوارہ و لہ جہنگیدا لہ سہر پشتی مہرکہبی دہپہرئی
ہہر زینہ و ئہگہر سوار گلا لہ پشتی مہرکہبی و ہردہگہرئی
ئہو و ہختی کہفشیر ہاتہسہر جہنگ و شہرئی

له پېشدا ئهگه هات قرمه‌ی شیرانه، سه‌دای تیرانه، دهنگی رېمانه، له حهوت
جیگا ترازو بوسته‌ی خه‌نجه‌ری

ئه‌و حه‌و سه‌ت كه‌سه له خویندا تانوت و حونه‌ری
ئالا به نیوی كه‌فشیره و عه‌كسی كه‌فشیری لی دراوه، ئالا چی ئالای له
کیوی برده سه‌ری

پیای ره‌شید و جگه‌رداری ده‌وی، دهنای پیاو له‌و جه‌نگه‌دا ومخته دلی ده‌ری
چون پوژی دل‌ه‌پشانه، پیاو بیده‌نی ئای حه‌وزی كه‌وسه‌ری
ناتوانی بیخواته‌وه له‌به‌ر گازه‌ی تیران و دهنگی رېمان و بلایسه‌ی
نه‌شته‌ری.

ده‌ستیک له له‌شکری کاشماغا ده‌گه‌ل كه‌فشیرخان روویه‌پوو بوون و
شه‌ریانه. ئه‌وانه زوریان بو هاتووه، ئه‌وه دهن‌ترین خه‌به‌ر به کاشماغا دده‌ن.
جا ده‌مه‌وی له نوک‌ریکی چازان و حال‌زان و به‌نمه‌ک خه‌به‌ریکی بو
کاشماغا به‌ری

هه‌م ده‌بیته‌ مزگینی و هه‌م ده‌بیته‌ تانوت و پوژی حونه‌ری
ئه‌و كه‌سی ئه‌گه‌ر ئه‌حمه‌دی شه‌نگی له دنیا برده ده‌ری، پیش جه‌نگه‌ و ئه‌وه
له‌گه‌ل ئیمه‌ی له خو داوه تانوت و حونه‌ری
به خودای نه‌گاتی كه‌س ناتوانی رابووه‌ستی له به‌ر بلایسه‌ی شیر و له‌به‌ر
قرمه و مه‌ودای خه‌نجه‌ری.

كه‌فشیر ده‌ردیکی دانی په‌ر به‌سه‌ر نه‌بوو له پیشی رابووه‌ستی.
ئه‌و عیده‌ی له پیش کاشماغا دابوو، تازه ئه‌و له‌شکر و عیده‌یه شكاوه
سی سه‌ت كه‌س جوکلی هه‌مه‌وهند و سمیل سپی کامه‌ریان له سه‌ر پشتی
رکیفی وهرگه‌راوه

ئیوا هه‌یه مه‌وته، مردووه، ئیوا هه‌یه به‌حاسته‌م گیانی پی ماوه
له‌به‌ر برینان ئاوریان گرتووه، داوا ده‌که‌ن چو‌ریک ئاوه
نوکه‌ر ده‌سته‌و نه‌زه‌ر بوو، لاقیکی له ئاوزه‌نگی ده‌ره‌پناوه

لاڦٽي گه يانده عه رزي، دستي به قه لپوزي زينبييه وه ناوه.
ئو ده دستي ده گه ل کاشماغا بوون پاكي وه کو شيري به حونه ره
همووي پريشکه ي خويني له سنگيه تي، پاكي کوره کوره و يه که يه که و
په به سه ره

کاشماغا ئه گه ره ديد ي ده يگوت عه زيم چ باسه و چ خه به ره؟
ده يگوت: کار له دنيا يه دا ده کړئ
هه تا زه مان يکي دور له سه ر پشتي رکيفي نه که ويه خوار و تاو په رده ي زينت
نه گړئ

چون به بي سه ر دار عيلى شو جاع کاري دوژمنا يه تي له دنيا يه دا ناکړئ
عومرت هه تا دوو سه ت سال رابري
دوژمن له بهر قرمه ي خه نجه ر و له بهر شه قه ي ناوزهنگي و له بهر ناله ي
گه روه شيني تو خوي رانه گړئ

ئمان عه رزم هه يه نارحمت نه بي و دل ت گه رد نه گړئ.
ئه گه ره په رسي له باس و له خه بهر و له قسانه
ئيمه فه تحين و نوسره تين، له همووي ناله ناله، ئامان ئامانه
چادر و چيغي بيست و يه که ئه نگوستي پاكي رو يين به تالانه
ئمان ده شانم دل ت له برکه، له هيشه، دايمه له ژانه ژانه
بوچي بريني به دن ژاني ده سكي، تو وه جه رگت که وتوو ه تير له گه ل
په يکانه

ئو قاتيلي خو يني ژ، ئو سه ر به خوي غايه ني بي مه زه ب و بي ئيمانه
ئه گه ر تو مه تل به ته، ئو وه بو يه هه ميشه دل ت بي قه رار و بي وچانه
ئهلعان ئو سه عاته ي ئوه ي تو مه تل به ته، ئو که فشير خانه
پيشي له شكري گي راوله، قره قره، ناله ناله، شير ليکدانه
مه رکه بان خو له سه ر پاشوو ناگرن، زين وه رگه ران و که لاک فر يدا نه

حهو سەت کەسی لە گەلن هەمووی جەیلە، قامک مژانە^(۱) (سەر گاینجە؟)
سنگیان پانە، پاکی وەرزیشی کردوو و فیری جەنگ و مەیدانە
لەشکری ئیمە عەقەب گەردی کرد، لە سەر شکانە.

ئەو کاشماغا سەری هەلدینا، دەیگوت، دەبی ئەمن ببزێرم شوکرانە
ئەمن لەو دەگەرێم دەنا ئەو عێل و عێلباشە پاکی بی خەتا و بی تاوانە
ئەمن مەتلەبم ئەو کەسە یە ئەگەر ئەحمەدی شەنگ ئارامی دلی منی کردووە
بی حەیات و بی گیانە

چومکی لە سەرەو دەست بوو، لە بنەو دوژمن، ئەحمەدی شەنگی کوشت
بە دزی و بە پەنھانە

برۆ مزگینی دەتەممی دوو سەت شەکی کەو سێری یەک ددانە
جا بۆم بانگ کەن نۆکەرێکی بە ئیعتیار و بە متمانە
تەنگ و زەبەر تەنگی مەرکەبم بۆ واژگون پکا و توندی پکیشی، هەتا ئەو پۆ
داوەت بوو، شایە بوو، ئەو جار وەختی لێقەومانە
یان سەری خۆم دە دۆزینم، سبەحینی ئەو وەختانە لێم بپرسن جواب و
سوالی قەبرانە

یان تۆلەیی خۆم دەستینم، لە دلم راهی دەکەم ئەو برک و ژان و بلێسەدانە.
کی بی لە کاشماغا، کاشماغای ساحیب حونەرە
زۆر پیاویکی ساحیب نامووس و ساحیب جەوهرە
پیریکی توند و گورج و گۆل و پەر بەسەرە
ولایغیان بۆ ساز دەکرد و رمبی حازر کرد و دەیترازانە بوستەیی خەنجەرە
دەیگوت: پەنا بەو کەسەیی روح عەتایە و پوخبەرە.
کاشماغا ئەگەر بە شانی راستیدا ئاوری دەداوە
هەموو لەشکریکی لە پیش کەفشیر بوو پاکی شکاوە

(۱) مژان: لە ولاتی ئیمە پتی دەلین: ئامور. بڕوانە «امثال و حکم کردی» بەشی دو،
ل ۳۵۴. «گاینجە» دەف. خال دا هاتوو.

ئەۋى ولاغى لى بەجى ماۋە، ئەۋى لە سەر پشتى پىكىفى ۋەرگەر ۋاۋە
 ھىچ كەس رەنگى بە ۋوۋە نەماۋە
 دەيانگوت: ئاغا عىلاج پەزىرى نىيە، بولەرزەيە، سىنلاۋە!
 بۇ ۋۆزى لىقەۋمانى خان قۆچى خان كەفشىرى لە سەرھەدى پشدرى
 داناۋە
 ئەۋى لە گەلنى پاكى پلنگى چەنگ بە خويىن، چاويان لە شەپرى ناترسى،
 لە بلىسى گەرۋەشىن ناگەرىنەۋە دوۋاۋە
 كاشماغا سى جزۋى ئاۋزەنگى لە قەبرغى مەركەبى دەداۋە
 دەنگى لە شىرى دەدا، نۆسەت كەس ھەموۋى سوورە! لە شەپرىدا خويىيان
 لە بەدەنى پىژاۋە
 پاكىيان رىمى دەمىرەشى ھەژدە قەفى بىست و ھەوت پەرىيان لە شانى
 دەردەھىناۋە
 دەيانگوت ئەۋ جار مەلەكى عاسمانى لە سەيرى ئەۋ شەپرى مەحتەل ماۋە.
 بوۋ بە نالەى رىمان و بوۋ بە شەپرى خەدەنگ و بوۋ بە قرمە قرمى شىر و
 ھازەھازى خەنجەرە
 ئەۋ سەعاتە ۋەك تەرزەى بەھارى دەپەرى لاشە و سەرە
 ھەتا كەفشىر و كاشماغا دەبوۋنەۋە بەرامبەرە
 كاشماغا لە خۆى دەدا تانۋوت و حونەرە
 رىمىكى لە بەرى دەستى كەفشىر دەدا رىمى لە دەستى دەبردەۋە دەرە
 ھەلى دەكىشا خەنجەرەكى سىوانكارى مراد بەگى پىچەۋھەرە
 نىشانەى مانگ و ۋۆزى لە نىۋە راستى خەنجەرى كراۋە ھەتەرە
 بە سەر پىشى زىنىدا ئەگەر خۆى ھاۋىشت لە جبىل^(۱) و گرىبانى
 كاشماغى كەدەۋە ھەتەرە
 بە پەنجەى پلنگ ئاسايى پىتى برد زەفەرە
 (۱) جبىل: مەبەستى دەبى جەبىن بى كە نىۋچاۋانە.

خه نجه ریکی له که زه بی^(۱) ددا، خه نجه ری که فشیری له کاشماغای نه کرده وه
هه تهره

نۆ توپی خه فتانی پری ئەما نه پۆیییه سه ر گۆشتی سه رانسهره
ئهو جاره که کاشماغا خه نجه ریکی له که فشییر دا، هه ره که تی قامکی
گه وره ی ده هاویشته وه سه ر پشتی خه نجه ره

به ته وای قووه ت و هیژ و هه ره که تی. له خۆی ده داوه تانوت و حونه ره
ئهی پرووت سپی بی وه ستا بۆ خه نجه ریکی هه وت جه لغه مه ت کرد و
ده سکت لی ناوه به میزان و موخته به ره

زۆر ده ترسا کاشماغا، ده یگوت : جه لغه مه ی خه نجه رم نه بادا بیته ده ری،
باسی سه ره

هه لۆ ده ی توانی هیلانە ی له پشتی داپکا، دوو جاری خه نجه ره له بریندار
پاوه شانده ئهو به ره وه به ره

ئهو جار با قه ل و دالاش جه رگ و دلای که فشییر به رن بۆ قافی، ئهو
داعبایه کی برسییه و بیچوه ی له به ره.

ئه گه ره که فشییری کوشت و کاشماغا ناوری داوه
کو تی: نه یه لێن هیچ کهس له وه هه و سه ت که سه ده رچی، بییه م کی کوژراوه و
کی ئیخسر کراوه.

جا دابه زی له خوینی که فشییر سی مستی خوارده وه، هاویشتییه نیو
جه رگانی

جا کو تی: ئه و جار خۆشی و به شاره تیم که وته گیانی.
ئۆخه ی! له ده روونم خلاس بوو هیش و ژان و بۆسۆیه
وه ده زانم ئەحمه دی شه نگ به زینده گانی ماوه و له سه ر حوکمه تی
هه لئسۆیه.

جا ئەگه ره که فشییر کوژرا و له شکره که ی تیچ شکا، له خاکی هه لئسۆیه
بناغه ی شادمانی و خۆشییان دامه زراند.

(۱) که زه ب: جه رگ، جگه ر. هب.

كه سوڪاري واى نه ڪردووه تا ئه وروڙ قهت
 دهگيرنه وه ڪوهنه سال، ئهوى عومرى چوٽه سهت.
 رهشبه لئه ڪه گيرا له خاڪى هه لئشوق
 بوو به شادمانى، خلاس بوو داد و رو
 هه موو هاتنه سهه تولهى خو.
 ئه گهر عاقل بي ئه گهر بزاني
 ڪاشماغا دوو سال له وي بوو به حوڪم راني
 مسڪين و فهقيرى دلخوشى داوه
 ئهوى فهقيره و مالى نه ماوه
 به دهست ڪاشماغا تالان ڪراوه.
 خان قوچى خان هه لات، ولاته ڪهى بو به جي هيتشت. جا ئه وه ڪاشماغا
 ده بگوت:

براله، شير و بهوران
 ههقى خو مان ههستاند وهڪ دهورى دهوران
 چومڪه ئه و ڪاره عه مري ره بيبويه
 غه سپى ملڪى خه لڪ زياتر چاڪ نويه
 به شادمانى چاومان بوو رهوشه ن
 بناغهى دوزمنمان له بيخ ڪه نند
 سبا بيزوي پچينه وه وهته ن.
 به هه سرهتي دل سويح و شامه وه
 ئه و به ئاه و نالهى گولانه وه.
 ئه وه له شڪر گه راوه.
 ره هبه ر و ته ته ر خه به ريان هيتنا
 بو گه وره گه وره وهى هه لئشويه و بو ساحب خو پنان.
 ڪاشماغاي ساحب هونه ر

گۆی له مهیدان پرده دهر
 ئه و مهردی ساحتیب جهوههر
 خوینی ههستاند سه رانسهر .
 کار له خویندا نه ماوه
 په خسیر وهکو سیلاوه
 مالیان تالان کراوه
 غه ره زمان هیچ نه ماوه
 چاک ماندوو مان هه ساوه .
 هاته وه له شکر و سپا
 قه ره وڵ خه بهر ده دا
 وهکو شیر و هه ژدیها
 خزمه تکار خزمه ت پکا .
 دروست کرێ دیو و دیوه خان
 هاتنه وه شیر و مهردان
 خوینیان مهییوه له سه ر شان
 پهنگاون وهکو به ران
 پاک به خوینی دوژمنان
 مزگینی بی له گولان .
 بیده نی گۆ و ئالتوون
 مزگینی بده به فه ره ج خاتوون .
 بو خۆمان لیمان زانی
 به مه فخی و به نیانی
 فه ره ج خاتوون داده نیین به حوکمرانی .
 چون زۆر هیدی و بی دهنگه
 وهک شه مامه هه وت په نگه

زولفانی ئیشتیایان له جهنگه
 خۆشه‌ویستی ئەحمەدی شەنگه.
 ئەو دەبێ لەسەر کار بێ
 ئەو ساحیبی ئیختیار بێ
 دەور و زەمانەمی دیار بێ.
 نەلێ چارم بێ چاره
 دەور و زەمانەمی دیاره
 له سەر عیلى سەرداره
 ببەخشى و کەرەمداره.
 حەوسەت کەبخودا و ڕدین سپی
 دەبێ بە پیشوازی پچی
 بە ئەللاً و رەبیبی رەبیبی
 خۆینی ئەحمەدی شەنگ و ن نابی.
 خۆتینان هەستاند بە جەوهەر
 یەک و حەوت سەر بە سەر
 جارچی وای دەدا خەبەر
 پیشوازییان بۆ کەوتە دەر.
 سێ سەت گوسفەند و بەران
 پاکی شەقە دەکیشران
 له بۆ لەشکری پر سان
 پیاو زگی پێ دەسووتان
 بریندارن هیندیک بە پەیکان.
 چومکێ فەتحيان دەست کەوت
 بریندار له بەر برینی نەکەوت.
 ئەو له شکر گەبیبه جی

کار جیبه جی بوون، به ری و به جی
 خانم و خاتوونان مه مک وهک هه رمی
 پاک به پیرییه وه دئی.
 گاووگه ردوون زور کرا
 وه زیفه یان به جی هیئا .
 گه پشته دهروازهی هه لَشو
 ئه و کاشماغای سه ره خو
 له دهرونی دئی بو سو
 فه ره ج خاتوون وهک لیمو
 له مهیدانت دهر کرد گو
 سه رم به قوربانی تو!
 کوتی: حوکمرانیم دا به تو.
 دامه زان، بوو به شادمانی، حهوت روژ کاشماغا له وی بوو.
 یه که یه که و جگه ردار
 مهرد و شیر و پاک خوینخوار.
 به ری کران.
 هه ره که سی چاوی بووه رهوشه ن
 به ری کران بو وهته ن.
 ئه و به پته بووه ته واوه
 کاشماغا به جی ماوه
 کاری زهرووری ماوه.
 پاش پازده شه و میوانه
 شیرری روژی دهورانه
 چاوهروانی گولانه.
 چه واهیر کورپکی له ئه حمه دی شه نگ بوو، نیویان نا شاباز، به حهوت

پشت میره کویره‌ی ره‌واندن ده‌چیته‌وه سهر نه‌سلی ئه‌حمه‌دی شه‌نگ. جا
کاشماغا فه‌ره‌ج خاتوونی له‌ گولان رانه‌سپارد، کوتی:

بئی به‌هانه و ئه‌رجووه
خوینم به‌ ده‌ست گرتووه
په‌ژاره‌ی وی رهد بووه.
به‌ژنی وه‌ک شه‌نگه‌ببیه
بزانه ته‌کللیفی چیبیه؟
ئه‌ویش کوتی: ئه‌من زۆر له‌و قسه‌یه سه‌رگه‌ردانم
بئی عاقل نیم، حال زانم
ئه‌ما زه‌حمه‌ت ئه‌و قسه‌یه بتوانم.
کوتی من له‌ پێشدا پیم کوتووه
خۆمن شه‌رمم لی نه‌کردووه
به‌ جوانی ئافتاب رووه.
موخته‌سه‌ر فه‌ره‌ج خاتوونی مه‌جبور کرد، چوو پینی گوت.
چارشێو فه‌غفووری دوو ره‌نگ
زولفی وه‌ک مار که‌وتنه‌ جه‌نگ
گولان دایکی ئه‌حمه‌دی شه‌نگ.
که‌مه‌ره‌ی قیمه‌ت گران
هاویشتییه‌ گری پشتان
گۆی زێری قه‌دیمی زهمان
سه‌رپاکی له‌ خۆی ده‌دان
هه‌روه‌کو ده‌وری ده‌وران.
روومه‌تی شه‌فاف داره
ده‌نکی کرمه‌ک و گواره
هه‌ر ده‌لێی پێش قه‌تاره

چاوان وەكو ستاره .
 سى كلفه تى كهوته پيش
 هيچ نه يکرد شهرم و ئەنديش .
 كراس مالى سه مه رقه ند
 ههروهكو رايبعاي رهند .
 ئەوه هات بۆ كن كاشماغا به سهت ناز و سهت عينوان
 زۆر به شهرت و به ئەركان
 وهكو حيسانى حالزان
 سهف شكينى و مهجليس زان
 دانىشت له وى گرتى سان .
 كوتى: پيرى ئىختيار نه ماوه
 ئاقلت لى گۆراوه
 فهتحت به دهست هيناوه .
 ئەو قسهيه چيبه ئەتۆ كردووته
 خوينى خۆته گرتووته .
 له ههقى برازاي نۆجوان
 هيناوته مال و تالان .
 گرتت ولاتى دوژمنان .
 عهزىزى من مهردى تال
 ده يگيره نه ههزار سال
 كهمت نه بى بهخت و ئىقبال
 لىت تىك نه چى پىرك و ههرزال .
 چۆن له رووت هه لى . چۆن ناكهى شهرم و ههيا
 تازە پاش ئەحمه دى شهنگ گولان مێرد دهكا!
 ئەمنت بىم جانفیدا

هیچ کس ئەو ڕێیە نادا
پیر و جوان و عوله‌ما .
ناوه‌للا ببه خاتر جه‌م
پیری شیتی عاقل که‌م
مه‌لی گولان بو خۆم ده‌به‌م .
کۆنم بووه عه‌پامه
حه‌لال له من حه‌رامه .
هه‌ناسه سارد ماوه له‌وێ کاشماغا .
خاله‌ق هه‌ر ئەتۆ نادری
عه‌رز و عاسمان ڕاگری .
پادشایه‌کی بی مه‌کانی
هه‌ر تۆ کارسازی کارانی
هه‌رتۆ به‌ سوپان ده‌زانی
تۆ ئاگات هه‌یه له ده‌ردی نیانی .

ته‌واو بوو به‌یتی ئەحمه‌دی شه‌نگ .
له‌ مام ئەحمه‌دی لوتفیم بیست له‌ سابلاخ . هاوینی ۱۳۴۷
هه‌تاوی .